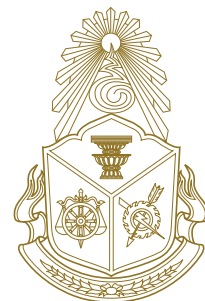

รายงานผลการตรวจสอบและ ผลการปฏิบัติหน้าที่ ประจำปี พ.ศ. 2547

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่
ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประจำปี พ.ศ. 2547

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ชุดที่ 1

1. นายโอภาส อรุณินท์	ประธานกรรมการ
2. พันโท กมล ประจวบเหมาะ	กรรมการ
3. ศาสตราจารย์ เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม	กรรมการ
4. นายณัฐ ตรีวิหค	กรรมการ
5. นายประสิทธิ์ ดำรงชัย	กรรมการ
6. คุณหญิงปรียา เกษมสันต์ ณ อยุธยา	กรรมการ
7. นางฤดี จิวาลักษณ์	กรรมการ
8. นายวิรัตน์ วัฒนศิริธรรม	กรรมการ
9. พลโท สวัสดิ์ ออรุ่งโรจน์	กรรมการ
10. นายพินิต อารยะศิริ	กรรมการ
11. พลตำรวจโท วิเชียรโชติ สุกโชติรัตน์	กรรมการ

หมายเหตุ :

กรรมการลำดับที่ 6 พ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2543 และกรรมการลำดับที่ 10 ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทน เมื่อวันที่ 21 กันยายน 2544

กรรมการลำดับที่ 9 พ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2546 และกรรมการลำดับที่ 11 ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทน เมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2546

ประธานกรรมการ และกรรมการลำดับที่ 2, 3, 4, 5, 7 และ 8 พ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2547

ชุดที่ 2

1. พลตำรวจเอก วุฑฒิชัย ศรีรัตนวุฑฒิ	ประธานกรรมการ
2. นายชิตชัย พานิชพัฒน์	กรรมการ
3 นายเชาว์ อรรถมานะ	กรรมการ
4. นายประดิษฐ์ ทรงฤกษ์	กรรมการ
5. นายพินิต อารยะศิริ	กรรมการ
6. นายยงยุทธ กปิลกาญจน์	กรรมการ
7. นายวิเชียร วิริยะประสิทธิ์	กรรมการ
8. พลตำรวจโท วิเชียรโชติ สุกโชติรัตน์	กรรมการ
9. นายวิสุทธิ์ โภธิแทน	กรรมการ

หมายเหตุ : ประธานกรรมการ และกรรมการลำดับที่ 2, 3, 4, 6, 7 และ 9 เข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2547 และพ้นจากตำแหน่ง ดังนี้ นายพินิต อารยะศิริ พ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2548 และกรรมการอีกจำนวนแปดคน พ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2548

คำนำ

รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่พร้อมข้อสังเกตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประจำปี พ.ศ. 2547 ฉบับนี้ได้จัดทำขึ้นตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 19 (7) บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการรายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่พร้อมข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรี สมาชิกแทนราษฎร วุฒิสภา และนารายงานนั้นออกพิมพ์เผยแพร่ต่อไป โดยจำแนกผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ออกเป็น 5 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. **ด้านปราบปรามการทุจริต** ได้แก่ สถิติผลการไต่สวนข้อเท็จจริง การติดตามผลการดำเนินการทางวินัย การดำเนินคดีอาญา และคดีร่ำรวยผิดปกติ โดยแบ่งออกเป็นสามส่วนคือ ส่วนที่ 1 การประมวลสถิติผลการดำเนินการในภาพรวม ส่วนที่ 2 เรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมที่เห็นว่าเป็นเรื่องสมควรเผยแพร่ให้สาธารณชนทราบจำนวน 26 เรื่อง และตารางสรุปเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวน 71 เรื่อง ส่วนที่ 3 การติดตามผลการดำเนินการทางวินัย การดำเนินคดีอาญา และการดำเนินการเรื่องร่ำรวยผิดปกติ (ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและศาลแพ่งพิพากษาว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร่ำรวยผิดปกติจำนวน 2 ราย)

2. **ด้านป้องกันการทุจริต** ได้ดำเนินการในสองส่วนคือ ส่วนที่ 1 การเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต และส่วนที่ 2 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พยายามที่จะให้ทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต อาทิ การเสวนาเรื่อง พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 โครงการประชาสัมพันธ์และชุมชนสัมพันธ์ ซึ่งมีศูนย์อำนวยการและประสานงานเครือข่ายป้องกันการทุจริตแห่งชาติ หรือ ศอ.ปชช. เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ โดยดำเนินโครงการสัมมนาหลักสูตร “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการทุจริต” รวมผลการดำเนินโครงการทั้ง 4 ระยะ มีผู้เข้าร่วมสัมมนาทั้งสิ้นจำนวน 261,663 คน ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล 6,950 แห่ง และผลที่ได้รับจากการดำเนินโครงการคือ ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันการทุจริตมากขึ้น และโครงการประชุมเพื่อกำหนดข้อตกลงในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2547 ณ ศูนย์การประชุมองค์การสหประชาชาติ โดยมีผู้นำและผู้บริหารระดับสูงฝ่ายบริหาร ตุลาการ นิติบัญญัติ องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ องค์กรภาครัฐ และผู้เข้าร่วมสังเกตการณ์ จำนวนประมาณ 490 คน เข้าร่วมประชุม ผลที่ได้รับคือข้อตกลงร่วมกันในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

3. ด้านตรวจสอบทรัพย์สิน ได้แก่ การรายงานสถิติการรับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับไว้เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน และจากการตรวจสอบพบว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจงใจยื่นบัญชี และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือจงใจปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ หรือจงใจไม่ยื่นบัญชี ภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งคณะกรรมการได้ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 295 จำนวน 2 ราย นอกจากนี้ ยังมีกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยในปี พ.ศ. 2547 ว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบภายในระยะเวลาที่กำหนด และจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือจงใจปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จำนวน 3 ราย กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติดำเนินคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบภายในเวลาที่กำหนด และจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือจงใจปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตามมาตรา 119 จำนวน 15 ราย

4. ด้านบริหารจัดการองค์กร การบริหารจัดการองค์กรเพื่อการสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่กำหนดไว้ประกอบด้วย การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การศึกษาวิจัย การต่างประเทศ การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ งานการข่าว และการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ โดยจำแนกเป็น 7 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการและการจัดองค์กร ส่วนที่ 2 งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2547 จำนวน 333,697,000 บาท ส่วนที่ 3 ด้านวิชาการ ได้ดำเนินการในส่วนงานวิชาการและกฎหมาย อาทิ การปรับปรุงแก้ไขกฎ ระเบียบด้านกรงบประมาณ การเงินและพัสดุ ให้มีความทันสมัย รวดเร็ว และเอื้อต่อการปฏิบัติงาน งานส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย อาทิ การพิจารณาผลการศึกษาวิจัยเพื่อใช้ประโยชน์ในการปราบปรามการทุจริต ได้แก่ โครงการวิจัยเรื่อง “กระบวนการไต่สวนและถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง”¹ โครงการวิจัยเรื่อง “การเสริมสร้างมาตรการสัมฤทธิ์ผลในกระบวนการบังคับใช้กฎหมายของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ”² การให้รางวัลผลงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต การเผยแพร่ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับผลงานวิจัย และจัดทำประมวลผลงานวิจัยเกี่ยวกับการทุจริตส่งไปยังสถาบันการศึกษาทั่วประเทศ หน่วยงานวิจัยทั้งภาครัฐและเอกชน และองค์กรภาคประชาชน เพื่อถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมให้เกิดแนวคิดการศึกษาวิจัยหรือต่อยอดการวิจัยในมิติต่างๆ การศึกษาวิจัยเรื่อง “การคอร์รัปชันในการซื้อขายตำแหน่งในระบบราชการ”³ เป็นต้น ส่วนที่ 4 ด้านการต่างประเทศ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีการดำเนินงานด้านการต่างประเทศที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นในการสร้างความร่วมมือทางด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต การสร้างสัมพันธ์ไมตรีกับหน่วยงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตของต่างประเทศ การเข้าร่วมในการประชุมสัมมนา ส่วนที่ 5 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อจัดทำฐานข้อมูลกลาง พัฒนาศูนย์กลาง งานประยุกต์ใช้ภาพถ่ายทางอากาศหรือดาวเทียม ส่วนที่ 6

¹ โดย รศ.ดร.นิยม รัฐอมฤต และคณะ ได้รับทุนสนับสนุนจากธนาคารพัฒนาเอเชีย

² โดย รศ.วีระพงษ์ บุญญานุภาส และคณะ

³ โดย ผศ.ดร.ชินนะพงษ์ บำรุงทรัพย์ และคณะ ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงาน ป.ป.ช.

ด้านการข่าว เพื่อสนับสนุนงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ให้มีประสิทธิภาพและมีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น และส่วนที่ 7 ด้านนโยบายและยุทธศาสตร์ การจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรของสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อสามารถกำหนดขีดความสามารถของบุคลากรของสำนักงาน ป.ป.ช. ให้เหมาะสมกับระดับตำแหน่งและลักษณะการปฏิบัติงาน

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ จากการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในปี พ.ศ. 2547 มีปัญหาอุปสรรคและมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี สมาชิกแทนราษฎร และวุฒิสภา จำนวน 3 เรื่อง คือ

1. เรื่อง “การเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต”
2. เรื่อง “การมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต”
3. เรื่อง “การสร้างเครือข่ายป้องกันและปราบปรามการทุจริต”

สารบัญ

	หน้า
1. ด้านปราบปรามการทุจริต	11
ส่วนที่ 1 การดำเนินงานด้านปราบปรามการทุจริต	27
ส่วนที่ 2 เรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงาน ของรัฐ พ.ศ. 2542	29
ส่วนที่ 3 การติดตามผลการดำเนินการทางวินัย การดำเนินคดีอาญา และคดีรื้อรายผิดปกติ	110
2. ด้านป้องกันการทุจริต	111
ส่วนที่ 1 การเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต	113
ส่วนที่ 2 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	117
3. ด้านตรวจสอบทรัพย์สิน	125
การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเจ้าหน้าที่ของรัฐ	127
4. ด้านบริหารจัดการองค์กร	133
ส่วนที่ 1 การบริหารงานบุคคล	134
ส่วนที่ 2 งบประมาณ	136
ส่วนที่ 3 ด้านวิชาการ	138
ส่วนที่ 4 ด้านการต่างประเทศ	147
ส่วนที่ 5 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	151
ส่วนที่ 6 ด้านการข่าว	152
ส่วนที่ 7 ด้านนโยบายและยุทธศาสตร์	153
ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ	155
1. การเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต	156
2. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	157
3. การสร้างเครือข่ายเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริต	158

ด้านปราบปราม
การทุจริต

1. ด้านปราบปรามการทุจริต

การปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ในการไต่สวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่น ซึ่งกระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริงมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการดำเนินการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

1. หลักในการพิจารณารับเรื่องของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีประเด็นที่สำคัญ 2 ประการคือ เรื่องผู้ถูกกล่าวหาและการพิจารณาเรื่องกล่าวหา

1.1 ผู้ถูกกล่าวหา

(1) กรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นผู้ถูกกล่าวหา

การกล่าวหาเพื่อดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น มีหลักเกณฑ์ ดังนี้ คือ

ผู้กล่าวหา ต้องเป็นผู้เสียหายจากการกระทำอันเป็นเหตุให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองร้ายว่ผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวล กฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น⁴

⁴ ปัจจุบันได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 พ.ศ. 2550 ซึ่งได้แก้ไขให้การกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่นร้ายว่ผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น อาจกระทำได้ 3 กรณีคือ 1. มีผู้กล่าวหาซึ่งเป็นผู้เสียหาย 2. มีผู้กล่าวหาซึ่งมิใช่ผู้เสียหาย 3. คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัย

ข้อกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามประมวลกฎหมายอาญา กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น

การกล่าวหา ทำเป็นคำร้องระบุชื่อหรือตำแหน่งผู้ถูกกล่าวหา ข้อกล่าวหา และพฤติการณ์ ความเสียหายที่ได้รับ หรือพยานหลักฐานที่ชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนต่อไปได้ โดยผู้เสียหายต้องระบุชื่อที่อยู่ และลงลายมือชื่อไว้ด้วย

(2) กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นผู้ถูกกล่าวหา

ผู้กล่าวหา เป็นผู้ใดก็ได้ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้เสียหาย หรืออาจเป็นบัตรสนเท่ห์ ซึ่งระบุพยานหลักฐานชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการได้ หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำความผิด

ข้อกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

การกล่าวหา ทำเป็นหนังสือระบุพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดพร้อมพยานหลักฐาน ชื่อหรือตำแหน่งผู้ถูกกล่าวหา ชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา ทั้งนี้ผู้กล่าวหาต้องลงลายมือชื่อของตนด้วย และต้องกล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี

1.2 การพิจารณาเรื่องกล่าวหา

(1) เรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่

เรื่อง que เข้าสู่อำนาจหน้าที่ ป.ป.ช. และอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ มีกรณีดังต่อไปนี้

- ประธานวุฒิสภาส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง เนื่องจากได้มีการร้องขอให้วุฒิสภามีมติถอดถอนบุคคล เช่น นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงซึ่งได้แก่ ข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่อธิบดีขึ้นไป เป็นต้น นอกจากนี้ยังได้แก่บุคคลที่มีตำแหน่งสำคัญๆ เช่น ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นต้น

- ผู้เสียหายยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ดำเนินคดีอาญากับนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น ในกรณีร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น

- มีการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ร่ำรวยผิดปกติ

- มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองร่ำรวยผิดปกติ หรือ มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม⁵

(2) เรื่องที่ไม่ได้อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้ หรือไม่รับหรือยกขึ้นพิจารณา

- ไม่ได้กล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ

- ไม่ใช่เรื่องกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

- เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้วและไม่มีพยาน หลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี

- เรื่องที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล หรือที่ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่ง เสร็จเด็ดขาดแล้ว

(3) เรื่องที่คณะกรรมการอาจไม่รับหรือยกขึ้นพิจารณา

- บัตรสนเท่ห์ ซึ่งไม่ระบุพยานชัดแจ้งเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง

- เรื่องที่ล่วงเลยมาเกินห้าปี นับแต่วันเกิดเหตุและไม่อาจหาพยาน หลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไป

2. การไต่สวนข้อเท็จจริง

เรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไป ดังนี้

2.1 การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนกล่าวคือ นอกจากกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเองแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงแทนก็ได้

คณะอนุกรรมการไต่สวนประกอบด้วย

- กรรมการหนึ่งคนทำหน้าที่ประธานอนุกรรมการ

- พนักงานเจ้าหน้าที่

- ผู้ทรงคุณวุฒิตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

⁵ ปัจจุบันได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 พ.ศ. 2550 ซึ่งได้แก้ไขให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงในกรณีที่มีผู้กล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่นได้

คณะอนุกรรมการไต่สวนมีหน้าที่แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อทราบข้อเท็จจริงหรือมูลความผิด โดยกฎหมายบัญญัติให้คณะอนุกรรมการไต่สวนมีอำนาจดำเนินการ ดังนี้

อำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ (ไต่สวน)

(1) มีคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ปฏิบัติการทั้งหลายอันจำเป็นแก่การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ให้ถ้อยคำเพื่อประโยชน์แห่งการไต่สวนข้อเท็จจริง

(2) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ทำการ หรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใดๆ เพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัด เอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวนข้อเท็จจริง

(3) มีหนังสือขอให้หน่วยราชการ หน่วยของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานเอกชน ดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งการปฏิบัติหน้าที่การไต่สวนข้อเท็จจริงหรือวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

อำนาจในการดำเนินคดีอาญา

(1) แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดและเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องลงโทษ

(2) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อให้มีการจับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาซึ่งระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือเป็นผู้ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติว่าช็อกกล่าวหาว่ามีมูล เพื่อส่งตัวไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการต่อไป

2.2 ข้อพิจารณาในการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน

กฎหมายกำหนดให้คำนึงถึงความเหมาะสมกับฐานะและระดับของตำแหน่งและการคุ้มครองผู้ถูกกล่าวหาตามสมควร

2.3 การปฏิบัติหน้าที่เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดได้แก่ ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการไต่สวน พ.ศ. 2547 ซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับขั้นตอนการไต่สวนและมีหลักประกันในการให้ความเป็นธรรมกับผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาในกระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังนี้

ในการไต่สวนข้อเท็จจริงเจ้าหน้าที่ของรัฐ นอกจากจะต้องพิจารณาว่าเรื่องกล่าวหาขึ้นอยู่กับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้หรือไม่ หรือเป็นเรื่องที่กฎหมายบัญญัติห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงหรือไม่อย่างไรแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังต้องพิจารณาและคำนึงถึงหลักการให้ความเป็นธรรมกับผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นหลักการที่สำคัญตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 โดยเฉพาะได้บัญญัติรองรับไว้ในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) การห้ามมิให้แต่งตั้งบุคคลผู้มีส่วนได้เสียเป็นอนุกรรมการไต่สวน

การไต่สวนข้อเท็จจริงเจ้าหน้าที่ของรัฐกรณีมีผู้กล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายว ยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 หมวด 4 การไต่สวนข้อเท็จจริง⁶ ได้ให้อำนาจแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการไต่สวนเองหรือจะแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการแทนก็ได้ โดยกำหนดองค์ประกอบอันเป็นสาระสำคัญของคณะอนุกรรมการไต่สวนไว้ในมาตรา 45 ให้คณะอนุกรรมการไต่สวนประกอบด้วย กรรมการ ป.ป.ช. หนึ่งคน พนักงานเจ้าหน้าที่และหรือผู้ทรงคุณวุฒิตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด มีหน้าที่แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือมูลความผิด และการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนนั้น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. คำนึงถึงความเหมาะสมกับฐานะและระดับของตำแหน่งและการคุ้มครองผู้ถูกกล่าวหาตามสมควร สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการไต่สวนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ทั้งนี้ มาตรา 46 บัญญัติห้ามมิให้แต่งตั้งบุคคลซึ่งมีเหตุดังต่อไปนี้ เป็นอนุกรรมการไต่สวน

1. รู้เห็นเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหามาก่อน
2. มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ถูกกล่าวหา
3. มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา
4. เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา
5. มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติหรือเป็นหุ้นส่วนหรือมีผลประโยชน์ร่วมกันหรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีกรรมการแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีเหตุดังกล่าวเป็นอนุกรรมการไต่สวนให้อนุกรรมการผู้นั้นแจ้งต่อประธานกรรมการ ป.ป.ช. โดยเร็ว ระหว่างนั้นห้ามมิให้อนุกรรมการผู้นั้นยุ่งเกี่ยวกับการดำเนินการของคณะอนุกรรมการไต่สวน และให้ใช้บังคับในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาคัดค้านว่าอนุกรรมการผู้ใดมีเหตุต้องห้ามดังกล่าวด้วย ส่วนการยื่นคำคัดค้าน การพิจารณา คำคัดค้าน และการแต่งตั้งบุคคลเป็นอนุกรรมการไต่สวนแทนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(2) การแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการไต่สวน พ.ศ. 2547 ข้อ 7 กำหนดว่า “เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง

⁶ “การไต่สวนข้อเท็จจริง” ตามระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการไต่สวน พ.ศ. 2547 หมายความว่า การแสวงหาและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงและมูลความผิดหรือเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงและพิสูจน์ความร้ายว ยผิดปกติ

ในเรื่องใดแล้ว ให้ประธานอนุกรรมการแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ” และข้อ 9 กำหนดว่า “ในการแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ จะให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ และวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน แล้วมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ หรือจะส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือตามหลักฐานที่ปรากฏจากการไต่สวนข้อเท็จจริงก็ได้ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนแล้ว”

(3) การยื่นและพิจารณาคำคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการไต่สวน

การยื่นและการพิจารณาคำคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการไต่สวน ผู้คัดค้านต้องทำคำคัดค้านเป็นหนังสือยื่นต่อประธานกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนหรือวันทราบเหตุแห่งการคัดค้าน⁷ โดยแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในคำคัดค้านด้วยว่าจะทำให้การไต่สวนข้อเท็จจริงไม่ได้ความจริงและความยุติธรรมอย่างไร ในการนี้ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งสำเนาคำคัดค้านให้ประธานอนุกรรมการไต่สวนทราบและรวบรวมไว้ในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง แล้วให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. เสนอคำคัดค้านให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณา โดยระหว่างนั้นห้ามมิให้อนุกรรมการผู้ถูกคัดค้านยุ่งเกี่ยวกับการดำเนินการของคณะอนุกรรมการไต่สวน จนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติยกคำคัดค้าน ซึ่งในการพิจารณาคำคัดค้านนั้น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัยว่าเหตุแห่งการคัดค้านเป็นไปตามที่ผู้คัดค้านได้กล่าวอ้างหรือไม่ หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีได้เป็นไปตามคำคัดค้านและมีเหตุผลสมควรที่จะให้อนุกรรมการผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติยกคำคัดค้านนั้นเสีย แล้วแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ และให้มติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ให้ยกคำคัดค้านถือเป็นที่สุด

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าคำคัดค้านฟังขึ้นหรือมีเหตุผลเพียงพอที่จะฟังได้ว่า หากให้อนุกรรมการผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจทำให้การไต่สวนข้อเท็จจริงไม่ได้ความจริงและความยุติธรรม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้อนุกรรมการผู้นั้นพ้นจากการเป็นอนุกรรมการไต่สวนในเรื่องนั้นแล้วแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ และการพ้นจากการเป็นอนุกรรมการ ไม่กระทบถึงการไต่สวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

(4) การแจ้งข้อกล่าวหา

เมื่อคณะอนุกรรมการไต่สวนแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือมูลความผิดเสร็จแล้วเห็นว่ามิพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนว่าข้อกล่าวหา มีมูล ให้เรียกผู้ถูกกล่าวหา มาพบและแจ้งข้อกล่าวหา โดยจัดทำเป็นบันทึกตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ระบุข้อเท็จจริง

⁷ เหตุคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการไต่สวน ตามระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการไต่สวน พ.ศ. 2547 ข้อ 11 มี 5 ประการคือ 1. รู้เห็นเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา ก่อน 2. มีส่วนได้เสียในเรื่องกล่าวหา 3. มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา 4. เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา 5. มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติหรือเป็นหุ้นส่วนหรือมีผลประโยชน์ร่วมกันหรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

และพฤติการณ์ในการกระทำความผิดเท่าที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้ดี โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับและเก็บไว้ในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐาน⁸

(5) การชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและการให้สิทธิผู้ถูกกล่าวหานำพยานหลักฐานหรือบุคคลที่ไว้วางใจเข้าฟังการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ได้ให้ออกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาอันสมควร แต่อย่างช้าไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาอาจแก้ข้อกล่าวหาโดยทำเป็นหนังสือหรือชี้แจงด้วยวาจาก็ได้ และผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธินำพยานหลักฐานหรือบุคคลที่ไว้วางใจเข้าฟังการชี้แจงหรือให้ปากคำของตนได้ ทั้งนี้ พยานหลักฐานหรือบุคคลที่ไว้วางใจต้องมีไต่พยานในเรื่องที่กล่าวหา นั้น ในการนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเองหรือจะอ้างพยานหลักฐานแล้วขอให้คณะอนุกรรมการไต่สวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้ ทั้งนี้ หากคณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่าเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรมจะขยายเวลาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาออกไปตามที่เห็นสมควรก็ได้ และในกรณีที่คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่าพยานหลักฐานใดที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างไม่เกี่ยวกับประเด็นที่กล่าวหาหรือเป็นการประวิงให้ชักช้า คณะอนุกรรมการไต่สวนจะไม่ทำการไต่สวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้⁹

(6) การพิจารณาลงมติว่าข้อกล่าวหา มีมูลหรือไม่

เมื่อคณะอนุกรรมการไต่สวนได้ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานตามที่มีการกล่าวหา และที่ผู้ถูกกล่าวหานำมาใช้อ้างหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเพียงพอแล้ว ให้คณะอนุกรรมการไต่สวนประชุมเพื่อพิจารณาซึ่งนำพยานหลักฐานแล้วลงมติว่าข้อกล่าวหา มีมูลหรือไม่ แล้วให้จัดทำสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง

⁸ ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการไต่สวน พ.ศ. 2547 หมวด 2 การแจ้งข้อกล่าวหาและการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ข้อ 15

⁹ ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการไต่สวน พ.ศ. 2547 หมวด 2 การแจ้งข้อกล่าวหาและการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ข้อ 15 - 16

จริงดังกล่าวเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาและมีมติวินิจฉัยว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลหรือไม่ หากมีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้ข้อกล่าวหาเป็นอันตกไป แต่ถ้าหากคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติว่าข้อกล่าวหา มีมูลให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 56 ต่อไป¹⁰

การดำเนินการต่อผู้ถูกกล่าวหาหลังจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลความผิด

1. ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดมีมูลและข้อกล่าวหาเป็นเป็นเรื่องที่ประธานวุฒิสภาส่งมาให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สอบสวนข้อเท็จจริง เนื่องจากได้มีการเข้าชื่อร้องขอเพื่อให้วุฒิสภามีมติถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาออกจากตำแหน่ง หรือเป็นกรณีที่ผู้เสียหายยื่นคำร้องเพื่อดำเนินคดีอาญากับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง นับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาจะปฏิบัติหน้าที่ต่อไปมิได้จนกว่าวุฒิสภามีมติ หรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะมีคำพิพากษา

ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานและความเห็นไปยังประธานวุฒิสภา เพื่อพิจารณาถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาออกจากตำแหน่ง และส่งให้อัยการสูงสุดดำเนินคดีในศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองกรณีที่เกิดผลสำเร็จได้สอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลความผิดอาญา หรือร้ายว้ยผิดปกติ

ในกรณีที่อัยการสูงสุดเห็นว่าพยานหลักฐานยังไม่สมบูรณ์และแจ้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบคณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุดจะแต่งตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์ แต่ถ้าหากหาข้อยุติไม่ได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องคดีเอง หรือแต่งตั้งทนายความให้ฟ้องคดีแทน

¹⁰ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 56 “ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดมีมูล ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานตามมาตรา 54 วรคสอง และเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยัง”

- (1) ประธานวุฒิสภา ถ้าข้อกล่าวหาเป็นเรื่องที่ประธานวุฒิสภาส่งมาตามมาตรา 43 (1) หรือเรื่องที่ยื่นคำร้องขอตามมาตรา 43 (2) “ปัจจุบันความเดิมถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 พ.ศ. 2550 โดยแก้ไขเป็น ประธานวุฒิสภา ถ้าข้อกล่าวหาเป็นเรื่องตามมาตรา 43 (1) หรือ (2)”
- (2) อัยการสูงสุด ถ้าผลการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลความผิดอาญาหรือร้ายว้ยผิดปกติและผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลตามมาตรา 58 เว้นแต่อัยการสูงสุด หรือเป็นข้าราชการการเมืองอื่นนอกเหนือจากบุคคลตามมาตรา 58 (1) และ (2)
- (3) อัยการสูงสุด ถ้าผลการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลความผิดอาญาหรือร้ายว้ยผิดปกติและผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง
- (4) ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหา ถ้าผลการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลความผิดทางวินัย หรือมีมูลความผิดต้องให้พ้นจากตำแหน่ง และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าข้อกล่าวหาใดที่ประธานวุฒิสภาส่งมาตามมาตรา 43 (1) เป็นเรื่องสำคัญจะแยกทำรายงานเฉพาะข้อกล่าวหาที่ส่งไปให้วุฒิสภาพิจารณาก่อนก็ได้

2. กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ทางวินัย ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาโทษทางวินัยหรือพิจารณาให้พ้นจากตำแหน่งโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอีก

การปฏิบัติเมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนได้รับเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา

(1) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำความผิดทางวินัย ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น

(2) ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก

(3) ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่ารายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย

กรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัยให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

(4) ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาโทษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ได้รับเรื่อง และส่งสำเนาคำสั่งลงโทษให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ออกคำสั่ง

(5) ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนจะละเลยไม่ดำเนินการตาม (3) และ (4) กฎหมายให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนกระทำความผิดทางวินัย

(6) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่ดำเนินการทางวินัย หรือการดำเนินการทางวินัยไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม กฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อสั่งการตามที่เห็นสมควร หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะส่งองค์กรกลางบริหารงานบุคคลให้ดำเนินการให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้

(7) ผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกลงโทษตามฐานความผิดทางวินัยที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติมีสิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีคำสั่งลงโทษ

ทางอาญา ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุด เพื่อฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี

ในกรณีที่อัยการสูงสุดเห็นว่าพยานหลักฐานยังไม่สมบูรณ์และแจ้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุดจะแต่งตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์ แต่
ถ้าหากหาข้อยุติไม่ได้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องคดีเองหรือแต่งตั้งทนายความให้ฟ้องคดีแทน

ทางแพ่ง ในกรณีมีมูลว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายผิดปกติ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้อัยการ
สูงสุดเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

แผนผังภาพรวมขั้นตอนการได้สวนข้อเท็จจริง

เรื่องกล่าวหาที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

เรื่องขอให้ถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง/ผู้เสียหาย/ผู้กล่าวหา/มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

ม.44,ม.66,ม.84,ม.85,ม.86,ม.87,ม.88,ม.89

คณะกรรมการ ป.ป.ช.

ได้สวนเอง

ม.43

แต่งตั้ง
คณะอนุกรรมการได้สวน

ม.43

แต่งตั้งพนักงานได้สวน

ประกาศ
คปค. 31 ข้อ 5

ส่งหน่วยงานอื่น

ประกาศ
คปค. 31 ข้อ 6

ข้อกล่าวหาไม่มีมูล

ม.53

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ม.50,ม.53

ข้อกล่าวหาที่มีมูล

ม.53

ให้ข้อกล่าวหาดกไป

มีความผิดทางวินัย

ม.91(1)

ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชา
หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน
พิจารณาโทษทางวินัยตามฐาน
ความผิดที่คณะกรรมการป.ป.ช.
ได้มีมติภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

ม.92

มีความผิดอาญา

ม.91(2)

ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุด
เพื่อยื่นคำร้องต่อศาล
ซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณา
พิพากษาคดีเพื่อขอให้
ศาลสั่งให้ทรัพย์สิน
ตกเป็นของแผ่นดิน

ม.97

ร้ายวยผิดปกติ

ม.80

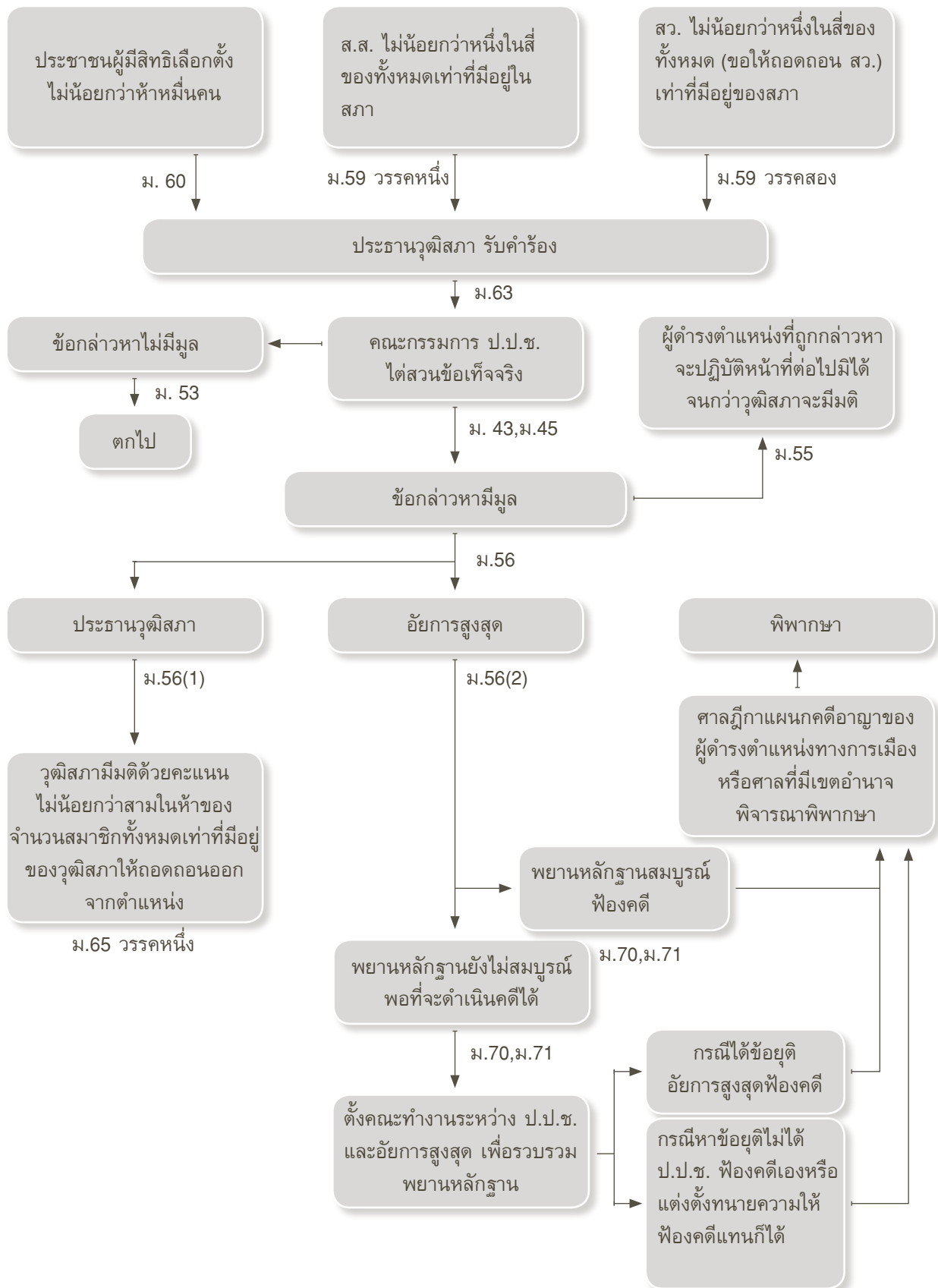
ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุด
เพื่อฟ้องคดีอาญาในศาล
ซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณา
พิพากษาคดี

ม.80,ม.81

หมายเหตุ : ส่งหน่วยงานอื่นหมายความว่า ส่งให้ต้นสังกัดของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ หรือส่งให้คณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือส่งให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

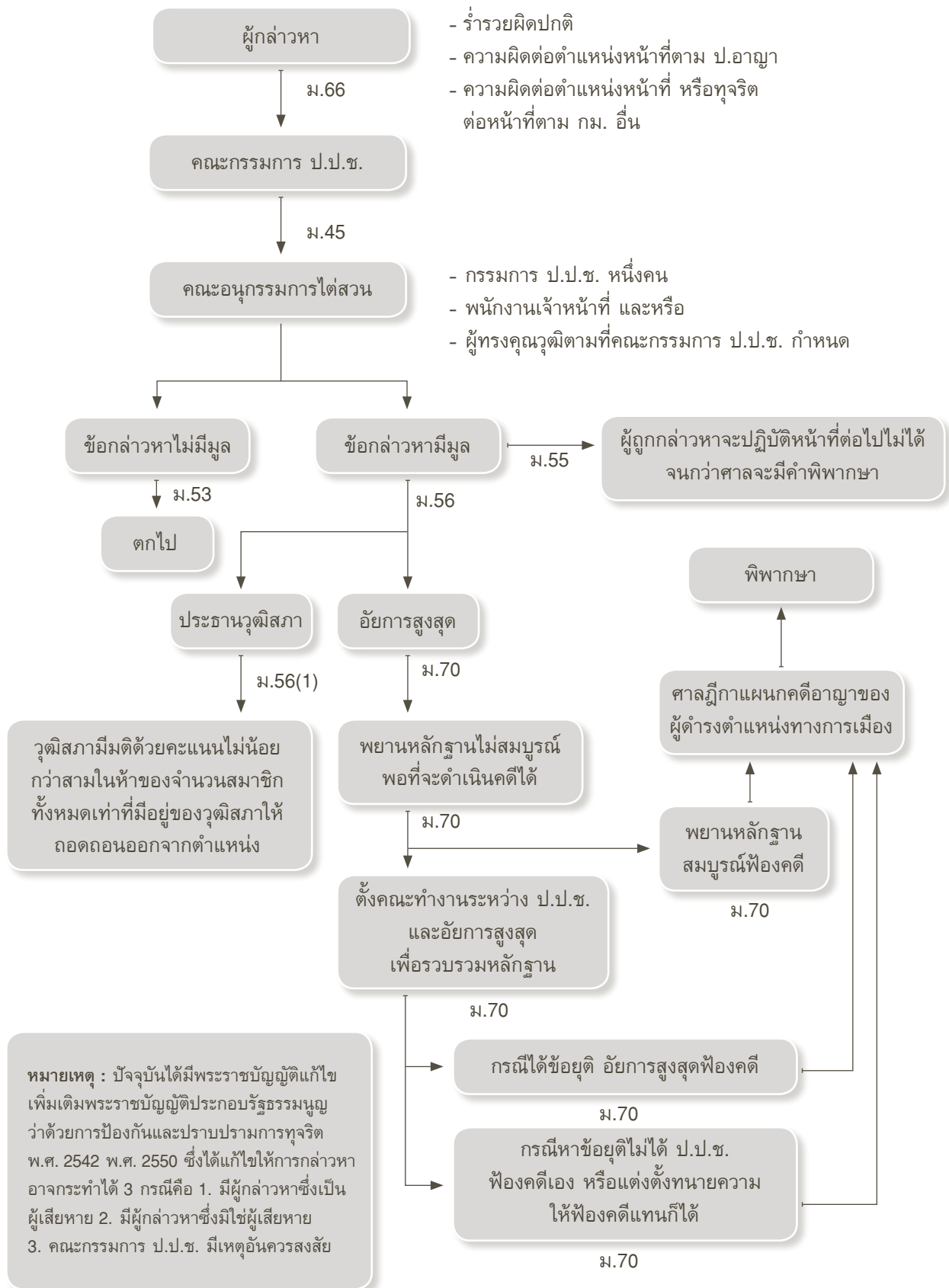

การถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง

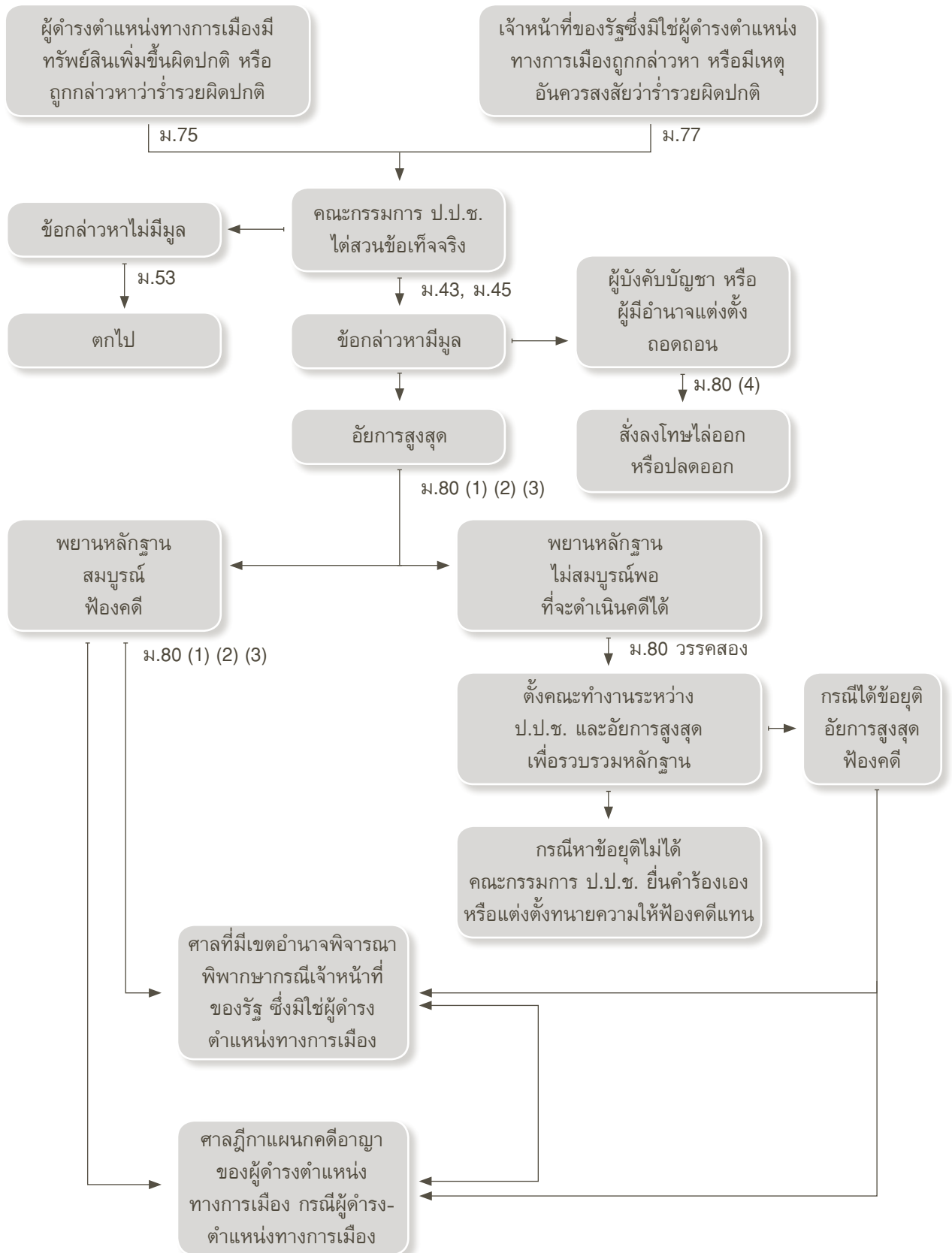

การดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

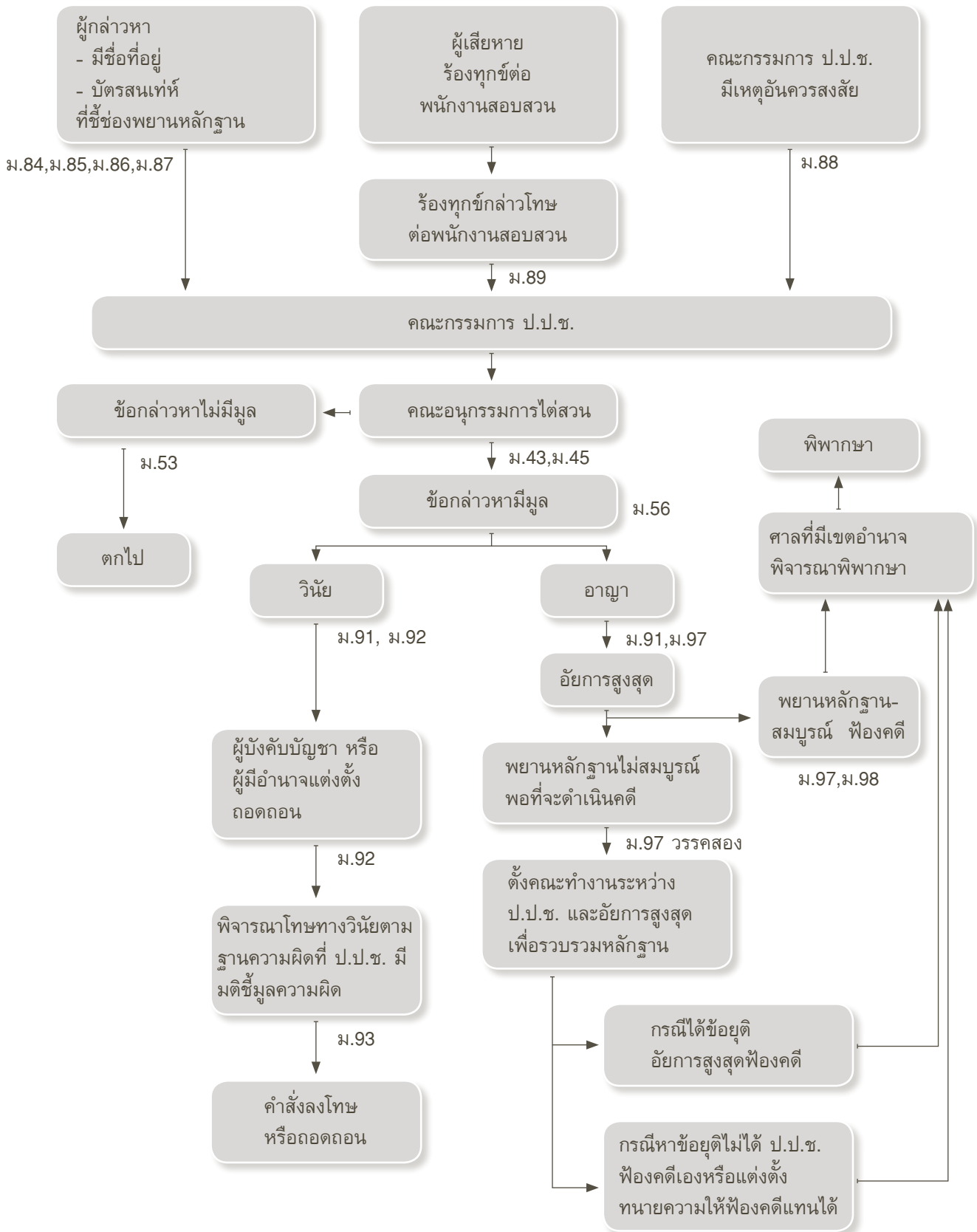
หมายเหตุ : ปัจจุบันได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 พ.ศ. 2550 ซึ่งได้แก้ไขให้การกล่าวหาอาจกระทำได้ 3 กรณีคือ 1. มีผู้กล่าวหาซึ่งเป็นผู้เสียหาย 2. มีผู้กล่าวหาซึ่งมิใช่ผู้เสียหาย 3. คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัย

การดำเนินคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

การดำเนินการทางวินัยและอาญาต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ในปี พ.ศ. 2547 ภารกิจด้านปราบปรามการทุจริต นั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับเรื่องกรณีมีการร้องขอให้ถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง กรณีกล่าวหา ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐว่า ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และกรณีกล่าวหาว่า มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 ไว้พิจารณา ดำเนินการรวมจำนวน 2,291 เรื่อง และดำเนินการเสร็จจำนวน 1,098 เรื่อง เป็นกรณีที่มีมูลความผิดเจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งทางวินัยและอาญาจำนวน 102 เรื่อง โดยจำแนกผลดำเนินการเป็น 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 การดำเนินงานด้านปราบปรามการทุจริต

ในปี พ.ศ. 2547 การดำเนินงานด้านปราบปรามการทุจริต ปรากฏผล ดังนี้

1. เรื่องยกมาจากปี พ.ศ. 2546	จำนวน 5,954 เรื่อง
2. เรื่องรับใหม่ในปี พ.ศ. 2547	จำนวน 2,291 เรื่อง
3. เรื่องดำเนินการเสร็จในปี พ.ศ. 2547	จำนวน 1,098 เรื่อง
4. เรื่องอยู่ระหว่างดำเนินการ	จำนวน 7,147 เรื่อง ดังต่อไปนี้
4.1 เรื่องที่อยู่ระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น	จำนวน 5,827 เรื่อง
4.2 เรื่องที่แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้ว	จำนวน 1,320 เรื่อง

ตารางสถิติผลงานด้านปราบปรามการทุจริต
ประจำปี พ.ศ. 2547

ประเภท	รับ			เสร็จ				คงเหลือ
	ยกมา	ใหม่	รวม	ตกไป	ไม่รับ/ยก	ชี้มูล	รวม	
1. เรื่องรับโอนตามมาตรา 128	344	0	344	70	0	8	78	266
2. เรื่องขอให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา 58	2	3	5	1	1	0	2	3
3. เรื่องกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ	19	9	28	0	3	0	3	25
4. เรื่องกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายฉ้อฉล หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองร้ายฉ้อฉล	55	12	67	1	21	0	22	45
5. เรื่องกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม	2,537	1,090	3,627	287	209	7	503	3,124
6. เรื่องที่พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้ตามมาตรา 89	2,362	1,022	3,384	180	154	82	416	2,968
7. เรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542	635	155	790	23	46	5	74	716
รวม	5,954	2,291	8,245	562	434	102	1,098	7,147

ส่วนที่ 2 เรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542

1. เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นความผิดทางวินัยและหรือเป็นความผิดอาญา

จากการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัย เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นความผิดทางวินัยและหรืออาญา เป็นเรื่องที่สำคัญและเห็นควรนำมารายงานเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต จำนวน 23 เรื่อง มีรายละเอียด ดังนี้

1.1 กรณีกล่าวหา พลเอก เป้ง มาลากุล ณ อยุธยา เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก กับพวก สังกัดกองทัพบก

ข้อกล่าวหาที่ 1

ร่วมกันนำเงินทุนของสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกไปจัดตั้งบริษัท ททบ.5 จำกัด และบริษัทในเครืออีก 4 บริษัท โดยมีได้นำเงินปันผลกำไรตามจำนวนหุ้นส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดิน และได้มีการจัดซื้ออาคารเพื่อใช้เป็นสถานที่ทำงานและที่พักอาศัยของพนักงาน ผ่านบริษัทนายหน้าอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งผู้บริหารของสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกในฐานะกรรมการของบริษัท ททบ.5 จำกัด ได้รับผลประโยชน์จากการซื้อขายอาคารดังกล่าว

ประเด็นพิจารณา

1. ผู้ถูกกล่าวหาำเงินที่ได้รับจากการปันผลกำไรไปจัดตั้งบริษัท ททบ.5 และบริษัทในเครือ เป็นการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่นหรือไม่ อย่างไร
2. การไม่นำเงินปันผลกำไรส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดิน เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมายระเบียบของทางราชการหรือไม่ อย่างไร
3. การจัดซื้ออาคารเพื่อใช้เป็นสถานที่ทำงานและที่พักอาศัยของพนักงานได้ดำเนินการถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการหรือไม่ อย่างไร
4. ผู้ถูกกล่าวหากับพวกได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากการซื้อขายอาคารโดยผ่านนายหน้าหรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้เกี่ยวข้องกัสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกได้นำเงินกำไรสะสมของสถานี ไปดำเนินการจัดตั้งบริษัท ททบ.5 จำกัด โดยให้ข้าราชการกองทัพบกที่มีหน้าที่หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจการของสถานีเป็นผู้ถือหุ้น และเมื่อสิ้นปี 2542 บริษัทฯ มีกำไรสะสมจากการประกอบกิจการเป็นเงิน 19 ล้านบาทเศษ แต่ไม่มีการแบ่งปันผลกำไรให้แก่ผู้ถือหุ้น ภายหลังจากจัดตั้งบริษัท ททบ.5 จำกัด แล้วได้มีการนำเงินทุนของบริษัท ททบ.5 จำกัด ไปร่วมลงทุนกับเอกชนจัดตั้งบริษัทในเครือเพื่อประกอบธุรกิจอีก 5 บริษัท

โดยบริษัท ททบ.5 จำกัด เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ด้วยการให้บุคคลอื่นมีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นแทน ซึ่งผลประกอบการของบริษัทในเครื่องดังกล่าวมีอยู่สองบริษัทเท่านั้นที่มีการปันผลเงินกำไรให้ผู้ถือหุ้น แต่ไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่า พลเอก เป้ง มาลากุล ณ อยุธยา ผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้มีชื่อถือหุ้นในบริษัทในเครื่องได้รับเงินปันผลไปใช้เป็นประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น และเงินที่นำไปลงทุนจัดตั้งบริษัทในเครื่องทั้งหมดเป็นเงินกำไรสะสมของสถานี ซึ่งตามคำสั่งคณะปฏิวัติที่ 31/2515 ลงวันที่ 8 มิถุนายน 2515 ให้นำไปใช้เป็นทุนหมุนเวียนเพื่อใช้จ่ายบำรุงกิจการของสถานี ดังนั้น เงินปันผลอันเนื่องมาจากการดำเนินกิจการดังกล่าวจึงไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

ส่วนการจัดซื้ออาคารเพื่อใช้เป็นสถานที่ทำงานและที่พักอาศัยของพนักงาน มีการจัดซื้ออาคารรามอินทราพวิลเลียนเพื่อใช้เป็นที่พักอาศัยของพนักงานและจัดซื้อพื้นที่ของอาคารพหลโยธินเพลส เพื่อใช้เป็นสถานที่ทำงาน นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้เป็นผู้ดำเนินการติดต่อกับนายหน้าเพื่อซื้ออาคารในวงเงิน 32 ล้านบาท โดยทำสัญญากำหนดเงื่อนไขให้คู่สัญญาทำการโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้างภายในวันที่ 30 เมษายน 2540 และในวันเดียวกัน บริษัท ททบ. 5 จำกัด ได้เข้าทำสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างอีกฉบับหนึ่ง โดยมีเงื่อนไขในสัญญาเช่นเดียวกับที่ทำไว้กับกองทัพบก และบริษัท ททบ.5 ได้จดทะเบียนซื้อขายที่ดินพร้อมอาคาร เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2540 ซึ่งล่วงเลยวันที่กำหนดในเงื่อนไขของสัญญาเป็นเวลาเดือนเศษโดยได้กู้ยืมเงินจากสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก จำนวน 32.5 ล้านบาท ไปชำระราคาค่าอาคาร ซึ่งเจ้าของอาคารดังกล่าวได้จ่ายเงินค่านายหน้าให้แก่ผู้ดำเนินการติดต่อซื้อขายอาคารดังกล่าวเป็นเงิน 400,000 บาท แต่ไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าผู้บริหารของสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกในฐานะกรรมการของบริษัท ททบ.5 จำกัด ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากการซื้อขายอาคารดังกล่าว

สำหรับการจัดซื้อพื้นที่เพื่อใช้เป็นสถานที่ทำงาน ได้ดำเนินการรวม 2 ครั้ง คือ

ครั้งที่ 1 ชื่อห้องชุดเลขที่ 408/169 ชั้นที่ 42 อาคารชุดพหลโยธินเพลส เลขที่ 408 ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร พร้อมที่จอดรถ 4 คัน เนื้อที่ประมาณ 396.42 ตารางเมตร ในราคา 20,200,000 บาท ตามหนังสือสัญญาซื้อขายฉบับลงวันที่ 2 เมษายน 2540

ครั้งที่ 2 ชื่อห้องชุดเลขที่ 408/120 ชั้น 28 อาคารชุดพหลโยธินเพลส เลขที่ 408 ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร พร้อมที่จอดรถ 8 คัน เนื้อที่ประมาณ 725.70 ตารางเมตร ในราคา 31,500,000 บาท ตามหนังสือสัญญาซื้อขายฉบับลงวันที่ 3 ตุลาคม 2540 โดยบริษัทผู้ขายได้จ่ายค่านายหน้าอันเนื่องมาจากการขายพื้นที่อาคารดังกล่าวให้แก่บริษัท ททบ.5 จำกัด แต่ไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากการจัดซื้ออาคารพหลโยธินเพลส ซึ่งการจัดซื้อพื้นที่ของอาคารพหลโยธินเพลส จะต้องดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 ข้อ 28 วรรคท้าย ซึ่งกำหนดไว้ว่าการซื้อที่ดินและสิ่งก่อสร้างให้ติดต่อกับเจ้าของที่ดินโดยตรง ทำให้สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นทั้งหมดของบริษัท ททบ.5 จำกัด ได้รับความเสียหายเป็นเงินประมาณ 2,257,571.50 บาท

ข้อกล่าวหาที่ 2

ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ กรณีอนุมัติให้มีการปรับลดค่าตอบแทนให้กับบริษัท ททบ.5 จำกัด เป็นเหตุให้สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกต้องขาดรายได้เป็นเงิน 59 ล้านบาทต่อปี

ประเด็นพิจารณา

การที่ผู้ถูกกล่าวหาอนุมัติให้สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกปรับลดค่าตอบแทนให้กับบริษัท ททบ. 5 จำกัด เป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบหรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า บริษัท ททบ.5 จำกัด ได้มีหนังสือถึงผู้อำนวยการสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ขอลดค่าตอบแทนการขายโฆษณาระหว่างรายการข่าวตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2541 เป็นต้นมา โดยขอปรับลดค่าตอบแทนลงร้อยละ 40 คงเหลือค่าตอบแทนเป็นเงิน 84 ล้านบาทต่อปี และการเข้าเวลาสถานีวิทยุกระจายเสียง ททบ.เอฟ เอ็ม 94.0 ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2541 โดยขอปรับลดค่าตอบแทนลงร้อยละ 50 คงเหลือค่าตอบแทนเป็นเงิน 10,500,000 บาทต่อปี

ต่อมาผู้ถูกกล่าวหา ในฐานะผู้อำนวยการสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ได้ประชุมเจ้าหน้าที่ผู้บริหารของสถานี เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2541 แล้วมีมติปรับลดค่าตอบแทนให้จากเดิม 140 ล้านบาทต่อปี คงเหลือ 90 ล้านบาทต่อปี และให้ปรับลดค่าตอบแทนให้จากเดิม 21 ล้านบาทต่อปี คงเหลือ 12 ล้านบาทต่อปี โดยปรากฏข้อเท็จจริงว่า สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกได้มีการปรับลดค่าตอบแทนให้แก่คู่สัญญารายอื่นๆ ด้วย ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่อนุมัติให้ปรับลดค่าตอบแทนตามสัญญา ให้แก่บริษัท ททบ.5 มาร์เก็ตติ้ง จำกัด และบริษัท ททบ.5 จำกัด เป็นการเฉพาะโดยมีเจตนาทุจริตแต่อย่างใด และเป็นการกระทำตามที่ได้รับมอบอำนาจจากกองทัพบก ตามคำสั่งกองทัพบก (เฉพาะ) ที่ 2001/2528 ลงวันที่ 29 ตุลาคม 2528

ข้อกล่าวหาที่ 3

ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ไปโดยมิชอบ กรณีกู้ยืมเงินจากธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) ไปดำเนินการตามโครงการ THAI TV 5 GLOBAL NETWORK และซื้อหุ้นเพิ่มทุนของธนาคารโดยมิชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นการเอื้อประโยชน์ให้กับบุคคลอื่น

ประเด็นการพิจารณา

1. การกู้ยืมเงินจากธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) ตามโครงการ THAI TV 5 GLOBAL NETWORK ได้ดำเนินการไปโดยชอบด้วยกฎหมาย ระเบียบของทางราชการหรือไม่ อย่างไร
2. การซื้อหุ้นเพิ่มทุนของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) ได้ดำเนินการไปโดยชอบหรือไม่ อย่างไร และเป็นการเอื้อประโยชน์ให้กับบุคคลอื่นหรือไม่

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า บริษัท ททบ.5 จำกัด ได้กู้เงินจากธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน 1,680 ล้านบาท เพื่อการลงทุนตามโครงการ THAI TV 5 GLOBAL NETWORK อันเนื่องจาก สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกได้มอบให้บริษัท ททบ.5 ดำเนินโครงการ THAI TV 5 GLOBAL NETWORK ต่อมา ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) ขอให้บริษัท ชำระหนี้คืนเพื่อปรับโครงสร้างหนี้ใหม่ ซึ่งบริษัท ได้ชำระหนี้ โดยมียอดค้างชำระจำนวน 1,613,614,347.80 บาท ให้แก่ธนาคารเมื่อวันที่ 8 กันยายน 2541 โดยเรียกเงินลงทุนในโครงการ THAI TV5 GLOBAL NETWORK คืนจากสถานีจำนวน 1,214 ล้านบาท และกู้เงินจากแหล่งเงินกู้อื่นอีก 400 ล้านบาท

สำหรับกรณีสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกอนุมัติให้บริษัท ททบ.5 จำกัด กู้ยืมเงินเพื่อไปซื้อหุ้นเพิ่มทุนของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) ปรากฏข้อเท็จจริงว่า เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2541 สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ได้อนุมัติให้บริษัท ททบ.5 จำกัด กู้ยืมเงินจากเงินกำไรสะสม จำนวน 1,453 ล้านบาท เพื่อนำไปซื้อหุ้นเพิ่มทุนของธนาคารดังกล่าว ซึ่งสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกขณะนั้นได้กระทำไปตามคำสั่งของกองทัพบกที่มีนโยบายให้ซื้อหุ้นเพิ่มทุนธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) เพื่อให้ธนาคารพ้นจากสภาพวิกฤติทางเศรษฐกิจและเพื่อประโยชน์ของกองทัพบกทั้งนี้เป็นต้นไป ตามมติของคณะกรรมการบริหารวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก โดยหุ้นที่ซื้อในนามบริษัท ททบ.5 จำกัด รวมทั้งผลประโยชน์ใดๆ จะตกเป็นกรรมสิทธิ์ของสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกทั้งสิ้น โดยไม่ปรากฏว่ามีการดำเนินการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของพลเอก เป้ง มาลากุล ณ อยุธยา ผู้ถูกกล่าวหา ตามข้อกล่าวหาที่ 1 กรณีดำเนินการจัดซื้ออาคารรามอินทราพาวิลเลียน โดยไม่ปฏิบัติตามบันทึกอนุมัติลงวันที่ 24 มีนาคม 2540 ของกองทัพบก อีกทั้งยังเป็นการจัดซื้อโดยผ่านบริษัทนายหน้า และกรณีจัดซื้อพื้นที่ของอาคารพลโยธินเพลส รวม 2 ครั้ง โดยผ่านบริษัทนายหน้าที่มีอาชีพในการติดต่อเพื่อทำการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์จากเจ้าของที่แท้จริงอันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ชอบด้วยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 ข้อ 28 วรรคท้าย ประกอบระเบียบกองทัพบกว่าด้วยการพัสดุการเงิน การงบประมาณ และการบัญชีของสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก พ.ศ. 2537 ข้อ 4 การกระทำของผู้ถูกกล่าวหา จึงเป็นการขัดขืนหลีกเลี่ยง หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ผ่าฝืนจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล และไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ ทำให้ทางราชการเสียหายอย่างร้ายแรง เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. 2521 มาตรา 15 ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหา

ในส่วนข้อกล่าวหาที่ 2 และข้อกล่าวหาที่ 3 ให้ข้อกล่าวหาตกไป

1.2 กรณีกล่าวหา นายอาคม จันทรวจิตร เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานบังคับคดีจังหวัดศรีสะเกษ สังกัดกรมบังคับคดี

ข้อกล่าวหา ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต กรณีลงลายมือชื่อของตนและปลอมลายมือชื่อเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีในเช็คเพื่อส่งจ่ายเงินให้กับตนเอง และนำเช็คไปเบิกเงินจากธนาคารแล้วเบียดบังเงินไปเป็นประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น

ประเด็นพิจารณา

1. ผู้ถูกกล่าวหาทำหน้าที่ในการส่งจ่ายเช็คหรือไม่
2. ผู้ถูกกล่าวหาปลอมลายมือชื่อผู้ร่วมส่งจ่ายเช็คแล้วเบียดบังเงินจำนวนดังกล่าวไปเป็นประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นหรือไม่

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2545 นายอาคม จันทรวจิตร ผู้ถูกกล่าวหา ขณะดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานบังคับคดีจังหวัดศรีสะเกษ มีอำนาจหน้าที่ในการลงลายมือชื่อส่งจ่ายเงินร่วมกับนางสาว ส. นักวิชาการเงินและบัญชี 4 (ขณะนั้น) ในเช็คของสำนักงานบังคับคดีจังหวัดศรีสะเกษ กระทำการทุจริตโดยลงลายมือชื่อของตนและปลอมลายมือชื่อของนางสาว ส. ส่งจ่ายเงินให้หัวหน้าสำนักงานบังคับคดีจังหวัดศรีสะเกษ ในเช็คธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรีสะเกษ จำนวน 2 ฉบับ คือ ฉบับหมายเลขเช็ค 4163490 และฉบับหมายเลขเช็ค 4163491 ซึ่งมีไว้สำหรับใช้ในราชการของสำนักงานบังคับคดีจังหวัดศรีสะเกษ โดยเช็คหมายเลข 4163490 ส่งจ่ายเงินจำนวน 885,320 บาท และเช็คหมายเลข 4163491 ส่งจ่ายเงินจำนวน 761,930 บาท ทั้งที่ไม่มีมูลเหตุของทางราชการที่จะส่งจ่ายเช็ค จากนั้นผู้ถูกกล่าวหาได้นำเช็คทั้งสองฉบับดังกล่าวไปเรียกเก็บเงินจากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรีสะเกษ เป็นเงินรวมทั้งสิ้น จำนวน 1,647,250 บาท แล้วยกยอกเงินจำนวนดังกล่าวไปเป็นประโยชน์สำหรับตนเอง

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของนายอาคม จันทรวจิตร ผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 147 มาตรา 157 และมาตรา 161 ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหา

สำหรับความผิดทางวินัย เนื่องจากกรมบังคับคดีได้มีคำสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาเหมาะสมแก่ความผิดแล้ว จึงไม่มีกรณีที่จะต้องดำเนินการทางวินัยอีก

1.3 กรณีกล่าวหา นายสรวิศ หรือ ชอบ รัตนพันธ์ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ขนส่ง 5 รักษาการหัวหน้าขนส่ง จังหวัดชุมพร สาขาหลังสวน สังกัดกรมการขนส่งทางบก

ข้อกล่าวหา ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเอง หรือผู้อื่น กรณีเรียก รับเงิน จำนวน 500,000 บาท จากผู้ขออนุญาตประกอบการขนส่ง เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการช่วยเหลือให้ได้รับอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางด้วยรถตู้ปรับอากาศ

ประเด็นพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหาใช้อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการอนุญาตให้ประกอบการขนส่งหรือไม่ และผู้ถูกกล่าวหาได้เรียก รับเงินจากผู้ขออนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางด้วยรถตู้ปรับอากาศหรือไม่

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า นายสรวิศ หรือ ชอบ รัตนพันธ์ ผู้ถูกกล่าวหา ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ขนส่ง 5 รักษาการหัวหน้าขนส่งจังหวัดชุมพร สาขาหลังสวน ได้ให้ความช่วยเหลือ นาย ส. ซึ่งประสงค์ที่จะนำรถตู้วิ่งรับส่งผู้โดยสารระหว่างอำเภอหลังสวนถึงจังหวัดชุมพร โดยผู้ถูกกล่าวหาได้เรียกเงิน จำนวน 500,000 บาท เป็นค่าตอบแทนในการให้ความช่วยเหลือให้ได้รับอนุญาตประกอบการและหากไม่ได้รับอนุญาตจะคืนเงินให้ทั้งหมด ทั้งที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการอนุญาตประกอบการขนส่ง นาย ส. เชื่อว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของกรมการขนส่งทางบกมีอำนาจหน้าที่สามารถช่วยเหลือได้ จึงตกลงยินยอมมอบเงินสดให้จำนวน 60,000 บาท และโอนเงินเข้าบัญชีอีกจำนวน 440,000 บาท ต่อมา ผู้ถูกกล่าวหาได้ร่างหนังสือให้ นาย ส. เพื่อนำไปยื่นขออนุญาตประกอบการ และนำหนังสือดังกล่าวไปยื่นที่สำนักงานขนส่งจังหวัดชุมพรเพื่อดำเนินการตามขั้นตอนของทางราชการ โดยมีการนำเรื่องเสนอคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดชุมพรเพื่อมีมติอนุมัติกำหนดเส้นทางโดยสารประจำทาง แต่ปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางด้วยรถโดยสารสายชุมพร - สุราษฎร์ธานี มีหนังสือคัดค้านเนื่องจากการเดินรถทับซ้อนเส้นทาง คณะกรรมการ ข จึงมติให้รวบรวมข้อมูลแล้วนำเสนอที่ประชุมอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีกำหนดเส้นทางสายชุมพร-หลังสวนให้เป็นเส้นทางรถโดยสารประจำทาง

หลังจากนั้น เมื่อ นาย ส. ทราบว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถช่วยเหลือได้ จึงแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ผู้ถูกกล่าวหาจึงยินยอมคืนเงินทั้งหมดให้ โดยผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่าเป็นการกู้ยืมเงินกัน แต่ไม่มีพยานหลักฐานยืนยันว่ามีการกู้ยืมเงินกันจริง การกระทำของผู้ถูกกล่าวหา จึงเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่โดยปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของนายสรวิศ หรือ ชอบ รัตนพันธ์ ผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม และมาตรา 98 วรรคสอง และเป็นความผิดอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 123

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเป็นไปของผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัย และไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหา

1.4 กรณีกล่าวหา นายไมตรี แสนสุขเลิศ กับพวก ตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบึงโขงหลง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดหนองคาย

ข้อกล่าวหา เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด

ประเด็นพิจารณา

1. มีการตกลงสมยอมกันระหว่างผู้รับเหมาที่จะยื่นซองสอบราคาตามประกาศสอบราคาของ อบต.บึงโขงหลง ครั้งที่ 1 และ 2 หรือไม่
2. ในการประกาศสอบราคาครั้งที่ 1 และ 2 มีการปิดประกาศสอบราคา ที่ อบต.บึงโขงหลง และจัดส่งเอกสารการสอบราคาไปที่ว่าการอำเภอบึงโขงหลงภายในเวลาที่ระเบียบของทางราชการกำหนดหรือไม่
3. การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่สั่งการให้เจ้าหน้าที่พัสดุไม่ต้องส่งเอกสารเกี่ยวกับการสอบราคาให้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. รับทราบว่ามี การสอบราคาครั้งที่ 2 เป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการและผู้อื่นหรือไม่ และมีเจตนาเพื่อมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม และเป็นการเอื้อประโยชน์ให้กับผู้ใดหรือไม่
4. เมื่อเปรียบเทียบราคา ที่ หจก. ส. ได้ยื่นเสนอราคาในครั้งแรกกับกรณีที่ หจก. ก. ได้ยื่นเสนอราคาและเป็นผู้ยื่นสอบราคาได้ในครั้งหลัง มีราคาสูงหรือต่ำกว่ากันอย่างไร และเป็นเหตุให้ อบต.บึงโขงหลง ได้รับความเสียหายจากการทำสัญญาจ้างก่อสร้างในครั้งหลังหรือไม่

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2543 อบต.บึงโขงหลง ได้ประกาศสอบราคาจ้างเหมาถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านโสกคอก หมู่ที่ 5 ตำบลบึงโขงหลง และจ้างเหมาก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านนาขาม หมู่ที่ 7 ตำบลบึงโขงหลง ในวันเดียวกันได้ปิดประกาศสอบราคาดังกล่าว และได้มีการจัดส่งเอกสารประกาศสอบราคาไปยังที่ว่าการอำเภอบึงโขงหลง ต่อมาในวันที่ 7 กรกฎาคม 2543 นายไมตรี แสนสุขเลิศ ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบึงโขงหลง ผู้ถูกกล่าวหา เป็นผู้นำประกาศสอบราคาไปส่งที่ไปรษณีย์ เพื่อส่งไปยังบริษัท ห้างฯ ร้านฯ ต่างๆ รวมจำนวน 5 ราย ต่อมาในวันที่ 12 13 และ 14 กรกฎาคม 2543 ได้มีผู้สนใจเข้ามาซื้อแบบเอกสารสอบราคาทั้งสองโครงการรวมจำนวน 6 ราย ประกอบไปด้วย หจก. ส., หจก. ป., หจก. พ., หจก. บ., หจก. จ. และ หจก. ต. หลังจากนั้นในวันที่ 20 กรกฎาคม 2543 ซึ่งเป็นวันกำหนดยื่นของสอบราคาทั้งสองโครงการ ได้มีผู้มายื่นของและได้มีการจับกลุ่มพูดคุยกันว่าจะยื่นของกันหรือไม่เพราะกลัววิธิพลเจ้าถิ่น กลัวมีปัญหาตามมา สุดท้ายตกลงใจที่จะไม่ยื่นของและได้ทำหนังสือแจ้งเจ้าหน้าที่ผู้รับของเป็นหลักฐานว่า มิได้มีจุดประสงค์ที่จะให้ใครรับผลประโยชน์แต่อย่างใด หลังจากนั้นต่อมาในเวลา 11.00 น. เจ้าหน้าที่ได้รับของเสนอราคาจากผู้แทนของห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. เพียงรายเดียว

ในวันเดียวกันนี้ เวลาประมาณ 08.00 น. ผู้ถูกกล่าวหา ได้สอบถามกับนาง พ. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบึงโขงหลง ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานกรรมการเปิดซองว่า กรณีมีผู้มายื่นของรายเดียวจะอย่างไร ซึ่งนาง พ. หาข้อยุติไม่ได้ เพราะเรื่องนี้ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนไม่ทราบว่าอย่างไร ผู้ถูกกล่าวหาจึงได้สอบถามไปยังกองตรวจราชการท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ทางโทรศัพท์ ก็ได้รับคำแนะนำว่าให้ประธานกรรมการเปิดซองทำบันทึกถึงประธาน อบต. ว่าไม่มีเจตนาทุจริต พฤติกรรมดังกล่าวน่าจะมีการสมยอมกันมีการซื้อแบบ 6 ราย ยื่นเพียงรายเดียว ทำให้ อบต. ไม่สามารถเปรียบเทียบราคาได้และอาจมีการสมยอม และตามระเบียบได้กำหนดว่าในการสอบราคาหรือประกวดราคาก็ตามหากมีผู้ยื่นของเสนอราคาแล้ว คณะกรรมการเปิดซองต้องเปิดซองของผู้เสนอราคา แม้จะมีผู้เสนอราคาเพียงรายเดียวก็ตาม และภายหลังจากการเปิดซองสอบราคาแล้วหากมีผู้เสนอราคาเพียงรายเดียว ประธานกรรมการบริหาร อบต. มีอำนาจใช้ดุลพินิจในการพิจารณาว่าจะสมควรดำเนินการต่อไปหรือสมควรยกเลิกการสอบราคา สำหรับการพิจารณาว่าจะดำเนินการต่อไปหรือไม่ จะต้องมีการพิจารณาประโยชน์ของทางราชการเป็นหลักโดยต้องมีการใช้ดุลพินิจว่ามีการสมยอมกันระหว่างผู้เสนอราคาหรือไม่ ถ้าได้มีการสมยอมราคากันก็ควรยกเลิกการสอบราคา เพราะการยกเลิกการสอบราคาแล้วประกาศสอบใหม่จะเป็นประโยชน์กับทางราชการ และผู้ยื่นของเสนอราคาไว้แล้วก็สามารถยื่นของเสนอราคาใหม่ได้โดยไม่ต้องซื้อแบบใหม่

ต่อมาผู้ถูกกล่าวหา ได้สั่งให้นาง พ. จัดทำประกาศยกเลิกการสอบราคาโดยให้เหตุผลว่าเนื่องจากมีผู้เสนอการารายเดียว ทำให้ อบต. ไม่สามารถเปรียบเทียบราคาได้ ซึ่งนาง พ. ได้โต้แย้งว่า ตามปกติเท่าที่เคยได้รับทราบจากการอบรมมาจะมีการยกเลิกการสอบราคาเนื่องจากมีหลักฐานแน่ชัดว่ามีการสมยอมราคา แต่การที่มีผู้มายื่นของเสนอราคาเพียงรายเดียวจะถือว่าไม่สามารถเปรียบเทียบราคาได้จึงยกเลิกการสอบราคาจะต้องหรือไม่ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาแจ้งว่า ได้โทรศัพท์ปรึกษาทางจังหวัดและกองราชการส่วนตำบลแล้ว ถ้ามีปัญหาก็จะรับผิดชอบเอง นาง พ. จึงได้จัดทำประกาศยกเลิกการสอบราคาให้ผู้ถูกกล่าวหาลงนาม

ต่อมาเจ้าหน้าที่พัสดุได้นำซองเอกสารสอบราคาของ หจก. ส. จำนวน 2 ซอง มายื่นให้กับนาง พ. และขณะที่คณะกรรมการเปิดซองสอบราคากำลังจะเปิดซองอยู่นั้นผู้ถูกกล่าวหาได้มาบอกว่า ไม่ต้องทำการเปิดซอง เพราะมีการประกาศยกเลิกการสอบราคาแล้ว และถ้ามีปัญหาจะรับผิดชอบ คณะกรรมการเปิดซองจึงไม่ได้เปิดซองสอบราคา จากนั้นนาง พ. ได้แจ้งต่อนาย อ. ซึ่งมาฟังผลการเปิดซองว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ประกาศยกเลิกการสอบราคางานทั้ง 2 โครงการไปแล้ว เมื่อ นาย อ. ทราบจึงได้เข้าร้องทุกข์แจ้งความต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอบึงโขงหลงเพื่อให้ดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาในข้อหาเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

ในวันที่ 21 สิงหาคม 2543 อบต.บึงโขงหลง ได้ประกาศสอบราคาขึ้นใหม่ทั้งสองโครงการ ได้จัดส่งเอกสารการสอบราคาไปให้ผู้ประกอบการทราบ จำนวน 11 ราย และได้จัดส่งไปปิดประกาศไว้ว่าการอำเภอบึงโขงหลง แต่ไม่ได้จัดส่งเอกสารสอบราคาไปให้กับ หจก. ส. รับทราบ เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ส่งเจ้าหน้าที่พัสดุไม่ให้ส่งเอกสารเกี่ยวกับการสอบราคาไปให้กับ หจก. ส. รับทราบว่ามีการสอบราคาครั้งที่ 2 และมีผู้สนใจเข้าเสนอราคาทั้ง 2 โครงการ จำนวน 3 ราย คือ หจก. ห. หจก. บ. และ หจก. พ. ซึ่ง หจก. พ. เป็นผู้ได้งานไปดำเนินการเนื่องจากเป็นผู้เสนอราคาต่ำสุด

ดังนั้น จากการไต่สวนข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหาสั่งการให้เจ้าหน้าที่ไม่ต้องทำการเปิดซองสอบราคาในการสอบราคาครั้งแรกแม้มีผู้ยื่นซองสอบราคาเพียงรายเดียว และสั่งการเจ้าหน้าที่ไม่ให้ส่งเอกสารแจ้งการประกาศสอบราคาครั้งที่สองให้กับ หจก. ส. ทราบ เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการและเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเป็นเหตุให้ผู้อื่นและทางราชการได้รับความเสียหาย

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของนายไมตรี แสนสุขเลิศ ผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538 ข้อ 8 และเป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายเพื่อพิจารณาตามอำนาจหน้าที่และไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหา

สำหรับคณะกรรมการเปิดซองสอบราคา ผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยเหมาะสมแก่ความผิดแล้ว จึงไม่มีกรณีที่จะต้องดำเนินการทางวินัยอีก

1.5 กรณีกล่าวหา นายสุรน ศกุนตนาค เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ทะเบียน 4 ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยนายทะเบียนท้องถิ่น งานทะเบียนราษฎร สำนักปลัดเทศบาลนครนทบุรี จังหวัดนทบุรี สังกัดเทศบาลนครนทบุรี

ข้อกล่าวหา กระทำการทุจริต โดยอาศัยโอกาสที่ตนมีหน้าที่กระทำการปลอมเอกสารเพื่อช่วยเหลือบุคคลต่างด้าวให้มีรายชื่อหรือรายการในทะเบียนบ้านหรือเอกสารการทะเบียนราษฎรโดยมิชอบ เป็นเหตุให้ราชการได้รับความเสียหาย

ประเด็นพิจารณา

1. ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าพนักงานมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการทะเบียนราษฎรด้วยระบบคอมพิวเตอร์ในการแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการบุคคลในทะเบียนราษฎรหรือไม่
2. ผู้ถูกกล่าวหาได้ดำเนินการแก้ไขรายการบุคคล และนำบุคคลต่างด้าวมาสวมชื่อรายการในทะเบียนราษฎรโดยมิชอบหรือไม่

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า นายสุรน ศกุนตนาค ผู้ถูกกล่าวหา ขณะดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ทะเบียน 4 ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยนายทะเบียนท้องถิ่น สำนักทะเบียนราษฎร เทศบาลนครนทบุรี อาศัยโอกาสที่ตนมีหน้าที่กระทำการปลอมเอกสารและแก้ไขรายการในทะเบียนบ้านด้วยระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อช่วยเหลือบุคคลต่างด้าวให้มีรายชื่อหรือรายการในทะเบียนบ้านหรือเอกสารการทะเบียนราษฎร จำนวน 17 ราย โดยปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2544 ฝ่ายวิชาการและระบบงาน ศูนย์ประมวลผลภาค 1 ศูนย์ประมวลผลการทะเบียน กรมการปกครอง ได้ตรวจพบว่า มีผู้ใช้ฐานข้อมูลของศูนย์ประมวลผลการทะเบียน กรมการปกครอง โดยใช้โปรแกรมปรับปรุงรายการบุคคล (ทร.44) ซึ่งหมายถึงการเพิ่มชื่อโดยไม่ต้องยื่นคำร้องเข้าไปแก้ไขรายละเอียดรายการบุคคลในทะเบียนบ้านในลักษณะบุคคลรายเดียวแก้ไขเกือบทุกรายการ ซึ่งมีใช้การแก้ไขฐานข้อมูลตามปกติในการปฏิบัติงานทั่วไป การแก้ไขรายการทางทะเบียนดังกล่าวใช้รหัสผ่านของผู้ปฏิบัติงาน 2 ชั้น ซึ่งเป็นของบุคคลคนเดียวกัน ทั้งในฐานะข้าราชการประจำงานและในฐานะผู้ช่วยนายทะเบียนท้องถิ่น คือ รหัสข้าราชการประจำงาน เลขที่ 1299 40002 และรหัสผู้ช่วยนายทะเบียนเลขที่ 1299 30002 ซึ่งเป็นรหัสที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับอนุมัติให้ใช้ และผู้ถูกกล่าวหาได้ใช้รหัสทั้งสองชั้นเข้าไปในฐานข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ แก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการในทะเบียนบ้านจากเดิม เพื่อสวมชื่อบุคคลต่างด้าวลงในรายการในทะเบียนบ้าน ทร.14 ของทะเบียนบ้านที่ไม่มีความเคลื่อนไหวทางทะเบียน และไม่ปรากฏรายการทำบัตรประจำตัวประชาชน รวม 3 แห่ง ประกอบด้วย ทะเบียนบ้านกลางของสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลนครนทบุรี ทะเบียนบ้านของเรือนจำบางขวาง และทะเบียนบ้านของโรงพยาบาลบาราศนราดูร จากนั้น ฝ่ายวิชาการและระบบงานได้แจ้งผลการตรวจสอบให้ฝ่ายตรวจการงานทะเบียนซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบเรื่องทุจริตงานทะเบียนราษฎรทราบ ฝ่ายตรวจการงานทะเบียนจึงได้รายงานการทุจริตดังกล่าวต่ออธิบดีกรมการปกครอง

อธิบดีกรมการปกครอง พิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีดังกล่าวถือเป็นการกระทำทุจริตที่มีผลกระทบต่อ การทะเบียนและบัตรที่ดำเนินการด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์อย่างร้ายแรงจึงมีหนังสือกรมการปกครอง ลับ ที่ มท. 0310.1/6401 ลงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2544 แจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี พิจารณาดำเนินการตามอำนาจ หน้าที่

จังหวัดนนทบุรี ได้ดำเนินการตามสั่งการของกรมการปกครอง โดยมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนข้อเท็จจริง ผลการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาให้การยอมรับสารภาพว่าได้กระทำความผิด จริง คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงจึงรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรีพิจารณาและดำเนินการแจ้ง เทศบาลนครนนทบุรีเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

นอกจากนี้ จังหวัดนนทบุรี ได้มีหนังสือถึงนายทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลนครนนทบุรีขอให้จำหน่ายชื่อ และรายการบุคคลที่มีชื่อในทะเบียนบ้านโดยมิชอบ จำนวน 17 ราย โดยแจ้งว่าหากบุคคลดังกล่าวได้แจ้งย้ายออกไปมีชื่อและรายการบุคคลในทะเบียนบ้านในเขตสำนักทะเบียนอื่น ให้แจ้งไปยังสำนักทะเบียนที่เกี่ยวข้อง เพื่อทราบ และดำเนินการจำหน่ายชื่อและรายการบุคคลออกจากทะเบียนบ้านต่อไป เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบสำนักทะเบียน กลางว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2535 ข้อ 110 เทศบาลนครนนทบุรีได้ดำเนินการและรายงานผลการ จำหน่ายชื่อและรายการบุคคลที่มีชื่อในทะเบียนบ้านโดยมิชอบให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรีทราบแล้ว โดยมี หนังสือถึงนายทะเบียนอำเภอเมืองสมุทรปราการ และผู้อำนวยการเขตในสังกัดกรุงเทพมหานคร รวม 5 แห่ง คือ เขตจอมทอง เขตคลองเตย เขตราษฎร์บูรณะ เขตประเวศ และเขตบางกะปิ โดยแจ้งเรื่องที่กรมการปกครองตรวจ พบการกระทำทุจริตทางทะเบียนราษฎรด้วยระบบคอมพิวเตอร์ดังกล่าว และได้มีหนังสือเชิญเจ้าบ้านที่ตั้งอยู่ใน ท้องที่อำเภอเมืองนนทบุรีจังหวัดนนทบุรี ซึ่งมีการย้ายชื่อเข้าไปอยู่ในบ้านดังกล่าวมาพบ เพื่อนำทะเบียนบ้าน ฉบับเจ้าบ้านมาตรวจสอบแล้ว รวม 2 ราย

ต่อมานายกเทศมนตรีนครนนทบุรี ได้มีคำสั่งลงโทษไล่ผู้ถูกกล่าวหาออกจากราชการตามคำสั่ง เทศบาลนครนนทบุรี ที่ 426/2546 สั่ ณ วันที่ 16 พฤษภาคม 2546

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของนายสุธน ศกุนตนาคน ผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 มาตรา 161 และมาตรา 162 (1) (4) ประกอบมาตรา 91 ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยัง อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหา

สำหรับความผิดทางวินัย เนื่องจากเทศบาลนครนนทบุรี ได้มีคำสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาเหมาะสมแก่ ความผิดแล้ว จึงไม่มีกรณีที่จะต้องดำเนินการทางวินัยอีก

1.6 กรณีกล่าวหา พันตำรวจโท บุญช่วย อินยิ้ม พนักงานสอบสวน (สบ.2) สถานีตำรวจนครบาล โครคราม สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อกล่าวหา

1. เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต
2. เป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร รับรองเป็นหลักฐานว่าตนได้กระทำการอย่างใดขึ้นอันเป็นความเท็จ
3. เป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งพนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี พนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานอื่นผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญาหรือจัดการให้เป็นไปตามหมายอาญา กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด ๆ ในตำแหน่งอันเป็นการมิชอบ เพื่อจะช่วยเหลือบุคคลหนึ่งบุคคลใดมิให้ต้องรับโทษหรือให้รับโทษน้อยลง

ประเด็นพิจารณา

1. พันตำรวจโท บุญช่วย อินยิ้ม ในฐานะพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีได้ยื่นคำร้องอันเป็นเท็จต่อศาลอาญาโดยอ้างว่าการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว โดยมีเจตนาช่วยเหลือผู้ต้องหาหรือไม่
2. นายองอาจ เขียรโชติ ในฐานะนิติกร สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาเสพติด 3 ได้ส่งคืนสำนวนการสอบสวนคดีอาญา ที่ 826/2543 ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่ ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทางราชการหรือไม่

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า ระหว่างวันที่ 20 ตุลาคม 2543 ถึงวันที่ 20 ตุลาคม 2544 ต่อเนื่องกัน พันตำรวจโท บุญช่วย อินยิ้ม ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่ ได้ยื่นคำร้องต่อศาลอาญาขอลปล่อยผู้ต้องหา โดยอ้างว่าการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วและคดีอยู่ในอำนาจของศาลแขวง ซึ่งเป็นความเท็จ เป็นเหตุให้ศาลอาญาออกหมายปล่อย และผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ได้นำหมายปล่อยดังกล่าวไปขอรับตัวผู้ต้องหาจากทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง และปล่อยตัวผู้ต้องหาไปโดยมีเจตนาช่วยเหลือผู้ต้องหา ส่วนการกระทำของนายองอาจ เขียรโชติ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ในฐานะเจ้าหน้าที่รับสำนวนของสำนักงานอัยการพิเศษ ฝ่ายคดีอาญาเสพติด 3 ได้ส่งคืนสำนวนการสอบสวนคดีให้กับผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ซึ่งตามหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 จะต้องส่งสำนวนคดีอาญาที่ตรวจสอบเบื้องต้นเสนอหัวหน้าฝ่ายธุรการลงสารบบประเภทคดี แต่กลับไม่ยอมนำสำนวนการสอบสวนดังกล่าวเสนอเป็นเหตุให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 นำสำนวนการสอบสวนคดีอาญากลับไป จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของ พันตำรวจโท บุญช่วย อินยิ้ม ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม มาตรา 85 วรรคสอง มาตรา 90 วรรคสอง และมาตรา 98 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 45 และ

มาตรา 61 พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. 2547 มาตรา 5 (12) และเป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 มาตรา 162 (1) (4) และมาตรา 200

การกระทำของนายองอาจ เรียรโชติ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 เป็นความผิดทางวินัยไม่ร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 84 วรรคหนึ่ง และมาตรา 85 วรรคหนึ่ง

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหาทั้งสอง และไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหาที่ 1

1.7 กรณีกล่าวหา ร้อยตำรวจเอก คมสันต์ บักษิณ พนักงานสอบสวน (สบ.1) สถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อกล่าวหา เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด

ประเด็นพิจารณา

ผู้ถูกกล่าวหาเป็นพนักงานสอบสวนได้รับคำร้องทุกข์กล่าวโทษผู้ต้องหาในคดีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 จำนวน 2 คดี แต่ทำการสอบสวน แจ้งข้อหาและส่งตัวผู้ต้องหาให้พนักงานอัยการเพียง 1 คดี ส่วนอีก 1 คดี ไม่ได้ขอยึดตัวผู้ต้องหา และไม่ได้คัดค้านการขอประกันตัวเป็นเหตุให้ผู้ต้องหาได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวแล้วหลบหนีไปหรือไม่

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า ร้อยตำรวจเอก คมสันต์ บักษิณ ผู้ถูกกล่าวหา ในฐานะพนักงานสอบสวนคดีที่ นาย ว. ตกเป็นผู้ต้องหาในคดีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 จำนวน 2 คดี คดีแรกสั่งจำคุก 500,000 บาท คดีที่สองสั่งจำคุก 2,000,000 บาท โดยทั้ง 2 คดี มีนาย พ. เป็นผู้เสียหาย เมื่อผู้ถูกกล่าวหาจับกุมผู้ต้องหาได้ ผู้ถูกกล่าวหาสอบปากคำผู้ต้องหาทั้ง 2 คดี แต่ดำเนินคดีและนำตัวผู้ต้องหาไปฝากขังเฉพาะคดีแรก ซึ่งมีจำนวนเงินในเช็คน้อย โดยไม่ระบุในคำร้องฝากขังให้ศาลทราบว่ามีผู้ต้องหาอีกตกเป็นผู้ต้องหาคดีอื่นอีก กับไม่คัดค้านการประกันตัวและไม่ขอยึดตัวผู้ต้องหาต่อผู้บัญชาการเรือนจำ เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาได้แถลงต่อศาลขอให้นำตัวผู้ต้องหาซึ่งที่ สน.หัวหมาก ต่อมาเมื่อสอบสวนเสร็จทั้ง 2 คดี ผู้ถูกกล่าวหา กลับส่งสำนวนคดีแรกให้พนักงานอัยการเพียงคดีเดียว โดยไม่แจ้งให้พนักงานอัยการทราบว่า นาย ว. ตกเป็นผู้ต้องหาอีกคดีหนึ่ง เป็นเหตุให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องผู้ต้องหาเพียงคดีเดียว ซึ่งผู้ต้องหาได้ยื่นขอประกันตัวและหลบหนีประกันในชั้นศาลไม่สามารถนำตัวมาลงโทษจนถึงปัจจุบัน การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับความเสียหาย

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของร้อยตำรวจเอก คมสันต์ บักษิณ ผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 85 วรรคสอง และมาตรา 98 วรรคสอง

ประกอบพระราชบัญญัติข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 45 และพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. 2477 มาตรา 5 (12) และเป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยและไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหา

1.8 กรณีกล่าวหา นายสุวรรณ คลังทรัพย์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี ตำบลสระโบสถ์ อำเภอ สระโบสถ์ จังหวัดลพบุรี กับพวก

ข้อกล่าวหา ร่วมกันกับพวกจัดทำรายงานการประชุมสภาเทศบาลตำบลสระโบสถ์ สมัยสามัญ สมัยที่ 3 ครั้งที่ 2/2542 เป็นเท็จ จัดทำเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2543 ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การนำเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2543 มาใช้ในการดำเนินการปฏิบัติงานของเทศบาล ตำบลสระโบสถ์ เป็นการใช้ออกสารปลอมเป็นเหตุให้ราชการได้รับความเสียหาย

ประเด็นพิจารณา

1. ในวันที่ 20 กันยายน 2542 มีการประชุมสภาเทศบาลตำบลสระโบสถ์สมัยที่ 3 ครั้งที่ 1/2542 หรือไม่ รายงานการประชุมครั้งดังกล่าวทำขึ้นโดยถูกต้องตรงกับความเป็นจริงหรือไม่
2. ในวันที่ 24 กันยายน 2542 มีการประชุมสภาเทศบาลตำบลสระโบสถ์ สมัยที่ 3 ครั้งที่ 2/2542 หรือไม่ รายงานการประชุมครั้งดังกล่าวทำขึ้นโดยถูกต้องตรงกับความเป็นจริงหรือไม่ และการส่งร่างเทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2543 เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่
3. ในวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2543 มีการประชุมสภาเทศบาลตำบลสระโบสถ์สมัยสามัญ สมัยแรก ครั้งที่ 1/2543 หรือไม่ และได้มีการพิจารณารับรองรายงานการประชุมสภาเทศบาล สมัยสามัญ สมัยที่ 3 ครั้งที่ 1/2542 วันที่ 20 กันยายน 2542 และครั้งที่ 2/2542 วันที่ 24 กันยายน 2542 อันเป็นความเท็จหรือไม่

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า นายสุวรรณ คลังทรัพย์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 เมื่อครั้งดำรง ตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลสระโบสถ์ ได้ร่วมกันกับพวกกระทำผิดกฎหมายหลายบทและหลายกรรมต่างกัน ดังนี้

เมื่อวันที่ 14 กันยายน 2542 นายลมไชย หมั่นเพียร ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ในฐานะประธานสภาเทศบาล ตำบลสระโบสถ์ ได้มีประกาศลงวันที่ 14 กันยายน 2542 เรียกประชุมสภาเทศบาลตำบลสระโบสถ์สมัยสามัญ สมัยที่ 3 ประจำปี พ.ศ. 2542 ตั้งแต่วันที่ 15 - 29 กันยายน 2542 มีกำหนด 15 วัน และได้มีหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบล สระโบสถ์ ที่ ลบ 61801/166 ลงวันที่ 15 กันยายน 2542 เรียกประชุมสภาเทศบาลตำบลสระโบสถ์ สมัยสามัญ สมัยที่ 3 ประจำปี 2542 ในวันที่ 20 กันยายน 2542 ณ หอประชุมอำเภอสระโบสถ์ เพื่อพิจารณาร่างเทศบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2543 และในวันประชุมมีผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วย ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 นายชัน อินทร์ศรี ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 นายอุบล กล้วยดี ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 นายบล ปิ่นทอง ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 นาย ศ. นาย ช. นายพุด ทองใส ผู้ถูกกล่าวหาที่ 6 นาย พ. นาย ท. นาย จ. และนาย ล. โดยเรืออากาศตรี คชรัตน์

ไตรศุภโชค ผู้ถูกกล่าวหาที่ 7 เข้าร่วมประชุมในฐานะเลขานุการสภาเทศบาล และนาย ก. ได้เข้าร่วมประชุมด้วยในฐานะเจ้าหน้าที่จัดการประชุม ที่ประชุมได้ดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุม ปรากฏว่ามีการอภิปรายร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2543 ชัดแย้งกันจนหาข้อยุติไม่ได้ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 จึงสั่งให้เลิกประชุมเมื่อเวลาประมาณ 18.00 น. โดยไม่มีการลงมติรับหลักการร่างเทศบัญญัติดังกล่าวในวาระที่ 1 และมีได้กำหนดนัดประชุมสภาเทศบาลตำบลสระโบสถ์ ในวันที่ 24 กันยายน 2542 แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ถูกกล่าวหาที่ 7 ได้ลงลายมือชื่อเป็นผู้มาประชุมและผู้จัดทำบันทึกรายงานการประชุมสภาเทศบาลตำบลสระโบสถ์ สมัยสามัญ สมัยที่ 3 ครั้งที่ 1/2542 เมื่อวันที่ 20 กันยายน 2542 อันเป็นความเท็จว่า “ที่ประชุมเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ให้รับหลักการร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2543 ในวาระที่ 1 และมีมติให้ประชุมสภาเทศบาลตำบลสระโบสถ์ เพื่อแปรญัตติในวาระที่ 2 และวาระที่ 3 เพื่อให้ความเห็นชอบให้ตราเป็นเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2543 หรือไม่ในวันที่ 24 กันยายน 2542 เวลา 10.00 น. ณ ห้องประชุมสภาเทศบาลตำบลสระโบสถ์” โดยผู้ถูกกล่าวหาที่ 6 ได้ลงลายมือชื่อในรายงานการประชุมอันเป็นความเท็จดังกล่าวในฐานะกรรมการสามัญประจำสภาเทศบาลตำบลสระโบสถ์ผู้ตรวจรายงานการประชุม และในวันที่ 24 กันยายน 2542 ไม่ปรากฏว่ามีการประชุม เพื่อพิจารณาร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2543 ในวาระที่ 2 และวาระที่ 3 แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ถูกกล่าวหาที่ 7 ได้ร่วมกับผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 และผู้ถูกกล่าวหาที่ 6 จัดทำรายงานการประชุมสภาเทศบาลตำบลสระโบสถ์ สมัยสามัญ สมัยที่ 3 ครั้งที่ 2/2542 เมื่อวันที่ 24 กันยายน 2542 อันเป็นความเท็จว่า “ได้ตรวจสอบรายชื่อสมาชิกสภาเทศบาลเรียบร้อยแล้ว มีสมาชิกสภาเทศบาลมาลงชื่อเข้าประชุมและอยู่ร่วมประชุมครบ 12 คน ที่ประชุมมีมติรับรองรายงานการประชุมสภาเทศบาลตำบลสระโบสถ์ สมัยสามัญ สมัยที่ 3 ประจำปี พ.ศ. 2542 เมื่อวันที่ 20 กันยายน 2542 นาย ล. ได้แถลงผลการประชุมคณะกรรมการสามัญประจำสภาในการตรวจร่างเทศบัญญัติพิจารณาแปรญัตติว่า “ไม่ได้รับคำขอแปรญัตติจากสมาชิกสภาเทศบาลจึงเห็นสมควรเสนอร่างเทศบัญญัติดังกล่าวต่อที่ประชุมสภาเทศบาลตำบลสระโบสถ์ และที่ประชุมสภาเทศบาลตำบลสระโบสถ์ มีมติเป็นเอกฉันท์ยกมือทุกคนให้การรับรองร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2543 เป็นเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2543” โดยผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 และผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 ลงลายมือชื่อเป็นผู้มาประชุมในรายงานการประชุมอันเป็นความเท็จดังกล่าว และผู้ถูกกล่าวหาที่ 6 ลงลายมือชื่อเป็นผู้มาประชุมและในฐานะกรรมการสามัญประจำสภาเทศบาลตำบลสระโบสถ์ ผู้ตรวจรายงานการประชุมในรายงานการประชุมอันเป็นความเท็จจากนั้นผู้ถูกกล่าวหาที่ 7 ได้ดำเนินการจัดทำรูปเล่มเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2543 โดยมีสำเนารายงานการประชุมสภาเทศบาลสมัยสามัญ สมัยที่ 3 ครั้งที่ 1/2542 วันที่ 20 กันยายน 2542 และครั้งที่ 2/2542 วันที่ 24 กันยายน 2542 ประกอบร่างเทศบัญญัติดังกล่าวเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ต่อมาวันที่ 18 ตุลาคม 2542 นายนิพนธ์ ไตรสรณะกุล ผู้ถูกกล่าวหาที่ 8 ได้ย้ายมาดำรงตำแหน่ง ปลัดเทศบาลตำบลสระโบสถ์แทนผู้ถูกกล่าวหาที่ 7 จึงได้เป็นผู้ดำเนินการจัดทำหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบล สระโบสถ์ ที่ ลบ 61801/201 ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน 2542 ส่งร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2543 พร้อมสำเนารายงานการประชุมสภาเทศบาลสมัยสามัญ สมัยที่ 3 ครั้งที่ 1/2542 วันที่ 20 กันยายน 2542 และครั้งที่ 2/2542 วันที่ 24 กันยายน 2542 ถึงนายอำเภอสระโบสถ์ เพื่อพิจารณาดำเนินการ ตามอำนาจหน้าที่ต่อไป โดยผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 เป็นผู้ลงนามในหนังสือดังกล่าวในฐานะนายกเทศมนตรีตำบล สระโบสถ์ เพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดลพบุรี พิจารณาให้ความเห็นชอบตามกฎหมายกับร่างเทศบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2543 ต่อมาผู้ว่าราชการจังหวัดลพบุรี ได้พิจารณาอนุมัติร่างเทศบัญญัติดังกล่าว โดยสำคัญผิดในสิ่งที่เป็นสาระสำคัญว่าร่างเทศบัญญัติดังกล่าวได้ผ่านการพิจารณาของสภาเทศบาลโดยถูกต้องและ ชอบด้วยกฎหมายแล้ว จึงได้ลงนามอนุมัติให้ประกาศเป็นเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2543 ในการดำเนินการงานของเทศบาลตำบลสระโบสถ์

ในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2543 สภาเทศบาลตำบลสระโบสถ์ โดยผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ได้มีประกาศเรียก ประชุมสภาเทศบาลสมัยสามัญ สมัยแรก ประจำปี 2543 และได้มีการประชุมเมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2543 ณ ห้องประชุมเทศบาลตำบลสระโบสถ์ ผู้มาประชุมประกอบด้วย ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 6 นาย ช. นาย ท. นาย ล. นาย จ. และนาย พ. โดยผู้ถูก กล่าวหาที่ 8 เข้าร่วมประชุมในฐานะเลขานุการสภาเทศบาลในการประชุมระเบียบวาระที่ 2 เรื่องรับรองรายงานการ ประชุมสภาเทศบาลสมัยสามัญ สมัยที่ 3 ประจำปี พ.ศ. 2542 เมื่อวันที่ 20 กันยายน 2542 และวันที่ 24 กันยายน 2542 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 8 ซึ่งมีหน้าที่จัดทำระเบียบวาระการประชุมสภาเทศบาลตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาเทศบาล พ.ศ. 2496 ได้เสนอรายงานการประชุมทั้งสองครั้งดังกล่าวให้ที่ประชุมสภา พิจารณารับรองรายงานการประชุม และสมาชิกสภาเทศบาลตำบลส่วนหนึ่งได้โต้แย้งว่าไม่มีการประชุมในวันที่ 24 กันยายน 2542 จนในที่สุดที่ประชุมสภาเทศบาลตำบลสระโบสถ์ โดยเสียงข้างมากจำนวน 6 เสียง ประกอบด้วย ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 6 ได้มีมติ ให้รับรองรายงานการประชุมอันเป็นเท็จทั้งสองครั้ง

ในวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2543 สมาชิกสภาเทศบาลตำบล รวม 6 คน ได้มีหนังสือถึงนายอำเภอ สระโบสถ์ ร้องเรียนกล่าวหาคณะกรรมการบริหารเทศบาลตำบลสระโบสถ์ ร่วมกันกับปลัดเทศบาลตำบลทุจริตต่อ หน้าที่ในการจัดทำรายงานการประชุมสภาเทศบาลตำบลสระโบสถ์ สมัยสามัญ สมัยที่ 3 ครั้งที่ 2/2542 วันที่ 24 กันยายน 2542 อันเป็นความเท็จ จัดทำเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2543 โดย ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และใช้เทศบัญญัติดังกล่าวในการดำเนินงานของเทศบาลโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย นายอำเภอ สระโบสถ์จึงได้มีคำสั่งที่ 60/2543 ลงวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2543 แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงผลการ สอบสวนมีมูลตามที่กล่าวหาและผู้ว่าราชการจังหวัดลพบุรี ได้มีหนังสือ ที่ ลบ 0018.2/18293 ลงวันที่ 28 สิงหาคม 2543 สั่งนายอำเภอสระโบสถ์ให้พิจารณาดำเนินการจัดทำเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.

2543 ให้ถูกต้องตามระเบียบและกฎหมายและดำเนินการตรวจสอบหากเห็นว่าเทศบาลได้รับความเสียหายให้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของนายสุวรรณ คลังทรัพย์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 นายชัน อินทร์ศรี ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 นายอุบล กล้วยดี ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 นายบล ปิ่นทอง ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 และนายพุด ทองใส ผู้ถูกกล่าวหาที่ 6 เป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 และมาตรา 162 (1) (4) ประกอบมาตรา 83 มาตรา 90 และมาตรา 91 ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหาทั้งห้าราย สำหรับความผิดทางวินัย เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาทั้งห้ารายได้พ้นจากตำแหน่งแล้ว จึงไม่มีกรณีที่จะต้องดำเนินการให้ถอดถอนออกจากตำแหน่งอีก

สำหรับผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 เนื่องจากได้เสียชีวิตแล้วในระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง จึงไม่สามารถดำเนินคดีอาญาต่อไปได้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 57 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 38 และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39

การกระทำของเรืออากาศตรี คชรัตน์ ไตรศุภโชค ผู้ถูกกล่าวหาที่ 7 เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 85 วรรคสอง ประกอบพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. 2519 มาตรา 5 และเป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 และมาตรา 162 (1) (4) ประกอบมาตรา 83 มาตรา 90 และมาตรา 91 ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยและไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหา

การกระทำของ นายนิพนธ์ ไตรสรณะกุล ผู้ถูกกล่าวหาที่ 8 เป็นความผิดทางวินัยไม่ร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 84 วรรคแรก และมาตรา 85 วรรคแรก ประกอบพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. 2519 มาตรา 5 ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหา

1.9 กรณีกล่าวหา นายปรีชาญ รัตนเวทิน เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอจากราช จังหวัดนครราชสีมา สังกัดกรมการปกครอง

ข้อกล่าวหา เป็นเจ้าพนักงานทุจริตเรียก รับเงินในการดำเนินการแก้ไขหลักฐานทะเบียนบุคคลให้กับบุคคลซึ่งต้องการเดินทางไปทำงานยังต่างประเทศ

ประเด็นพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหาอาศัยตำแหน่งหน้าที่กระทำการทุจริตเรียก รับเงิน จำนวน 15,000 บาท จากนาย ว. เพื่อช่วยเหลือเปลี่ยนชื่อบุคคล และทำการเปลี่ยนแปลงเลขประจำตัวประชาชนโดยมิชอบหรือไม่

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า นายปรีชาญ รัตนเวทิน ผู้ถูกกล่าวหา ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายทะเบียนและบัตร มีหน้าที่รับผิดชอบงานด้านทะเบียนราษฎรและทะเบียนทั่วไป กระทำการโดยมิชอบด้วยหน้าที่ โดยในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2543 ให้การช่วยเหลือเปลี่ยนชื่อให้นาย ว. เป็นนาย พ. พร้อมทำการเปลี่ยนเลขประจำตัวประชาชนจาก 3 - 3006 - 00545 - 34 - 4 เป็น 5 - 3006 - 01069 - 73 - 9 โดยมีชอบด้วยระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2535 และได้เป็นผู้อนุมัติให้นาย พ. มีบัตรประจำตัวประชาชน โดยผู้ถูกกล่าวหาได้เรียก รับเงิน จำนวน 15,000 บาท เพื่อเป็นค่าตอบแทนในการดำเนินการดังกล่าว การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร กรอกข้อความลงในเอกสารได้กระทำการปลอมเอกสารโดยอาศัยโอกาสที่ตนมีหน้าที่นั้น กระทำการรับรองหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงในเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นเท็จ เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและโดยทุจริตเป็นเหตุให้ผู้อื่นและราชการได้รับความเสียหาย

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของนายปรีชาญ รัตนเวทิน ผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม มาตรา 85 วรรคสอง และมาตรา 98 วรรคสอง และเป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 มาตรา 91 มาตรา 157 มาตรา 161 และมาตรา 162 (4) และเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534 มาตรา 50

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัย และไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหา

1.10 กรณีกล่าวหา นายดาบตำรวจ สุทัศน์ เรืองวัฒนา ตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลสอง อำเภอสอง จังหวัดแพร่ กับพวก

ข้อกล่าวหา เป็นเจ้าพนักงานเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยมิชอบแก่ตนเองหรือผู้อื่น

ประเด็นพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหา กับพวกได้ร่วมกันเรียก รับเงินจากผู้รับจ้างก่อสร้างท่อระบายน้ำพร้อมฝาปิดคอนกรีตเสริมเหล็กโดยหักเงินค่าจ้างตามสัญญาจ้าง เป็นเงิน 690,150 บาท และหักค่าจ้างซ่อมแซมถนนตามสัญญาเพิ่มเติม 74,600 บาท นำไปเป็นประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบหรือไม่

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า เทศบาลตำบลสองทำสัญญาจ้างกับผู้รับจ้างเพื่อก่อสร้างโครงการท่อระบายน้ำพร้อมฝาปิดคอนกรีตเสริมเหล็กตามสัญญาจ้างเทศบาลตำบลสอง เลขที่ 6/2543 ลงวันที่ 4 เมษายน 2543 วงเงินค่าจ้างจำนวน 4,601,000 บาท (สี่ล้านหกแสนหนึ่งพันบาทถ้วน) ต่อมาเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2543 มีการทำบันทึกแนบท้ายสัญญาฉบับนี้ โดยให้ผู้รับจ้างทำการซ่อมแซมถนนแอสฟัลต์ติกที่ชำรุดเนื่องจากการก่อสร้างตามโครงการ มิฉะนั้นจะต้องชดใช้เงินจำนวน 74,600 บาท ให้แก่ทางเทศบาลตำบลสอง

เมื่อดำเนินการก่อสร้างแล้วเสร็จและคณะกรรมการได้ตรวจรับงานแล้ว นายดาบตำรวจ สุทัศน์ เรืองวัฒนา ผู้ถูกกล่าวหาทั้งหกด้วยกันเรียก รับเงินจากผู้รับจ้าง จำนวน 15% ของงบก่อสร้าง เป็นเงิน 690,150 บาท และหักเงินค่าจ้างซ่อมแซมถนนตามสัญญาเพิ่มเติมเป็นเงิน 74,600 บาท รวมเป็นเงิน 764,750 บาท หากไม่จ่ายก็จะไม่ยอมเซ็นฎีกาเบิกเงินค่ารับเหมาให้ แต่ผู้รับจ้างไม่ยินยอม ผู้ถูกกล่าวหาทั้งหกจึงได้หักเงินจำนวนดังกล่าวจากเงินค่าก่อสร้างที่เทศบาลตำบลสองต้องจ่ายให้ผู้รับจ้าง การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาทั้งหกจึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตเป็นเหตุให้ราชการได้รับความเสียหาย เป็นเจ้าพนักงานเรียก รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของนายดาบตำรวจ สุทัศน์ เรืองวัฒนา เป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 148 มาตรา 149 และมาตรา 157 ประกอบมาตรา 83 นายสหพล ชูพินิจ และนายสุบิน แก้วกัน เป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 148 มาตรา 149 และมาตรา 157 ประกอบมาตรา 86 และเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มาตรา 73

การกระทำของนางสาวจันจური สันป่าแก้ว ปลัดเทศบาลตำบลสอง เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม และมาตรา 98 วรรคสอง ประกอบพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. 2519 มาตรา 5 และเป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 148 มาตรา 149 และมาตรา 157 ประกอบมาตรา 83

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยและไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองราย

1.11 กรณีกล่าวหา เจ้าหน้าที่กรมที่ดิน สังกัดกรมที่ดิน

ข้อกล่าวหา ร่วมกันทุจริตในการออกเอกสารสิทธิในที่ดินรुक้าทะเลบริเวณ แหลมบาลีไฮ ตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

ประเด็นพิจารณา

1. การออกเอกสารสิทธิที่ดิน โฉนดที่ดินเลขที่ 83096 เป็นการออกโดยมิชอบด้วยกฎหมายและระเบียบหรือไม่

2. เจ้าหน้าที่ของรัฐและบุคคลใดบ้างร่วมกันทุจริตออกเอกสารสิทธิโฉนดที่ดินเลขที่ 83096

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2541 สำนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี สาขาบางละมุง ได้ออกโฉนดที่ดิน เลขที่ 83096 เลขที่ดิน 1 หมู่ที่ 10 ต.หนองปรือ อ.บางละมุง จ.ชลบุรี เนื้อที่ 3 - 0 - 91 ไร่ ให้กับบริษัทอาซาแลนด์ จำกัด ซึ่งเป็นการออกเฉพาะราย โดยมีหลักฐานการครอบครองตามมาตรา 59 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน โดยอ้างหลักฐานหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3) เลขที่ 388 และ 389 ที่ออก

สืบเนื่องมาจาก ส.ค. 1 เลขที่ 93 หมู่ที่ 10 ต.หนองปรือ อ.บางละมุง จ.ชลบุรี ซึ่งที่ดิน น.ส. 3 ทั้ง 2 ฉบับ ปรากฏ พยานหลักฐานว่าตั้งอยู่ในแนวเขตเขาพิทยาที่กองทัพเรือได้รับอนุญาตจากกระทรวงมหาดไทยให้ใช้ประโยชน์ ซึ่งที่ดินที่เป็นที่ตั้งของ น.ส. 3 เลขที่ 388 และ 389 เนื้อที่ 2 - 2 -66 ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่ตั้งอยู่บนเขาพิทยาที่มีเพียงส่วนน้อยที่อยู่นอกเขตเขาพิทยาและมีส่วนทับซ้อนกับโฉนดที่ดินเลขที่ 83096 เพียง 0 - 3 - 21.74 ไร่ โดยที่ดินที่เหลือของโฉนดดังกล่าวไม่ทับซ้อนกับ น.ส.3 ทั้ง 2 ฉบับข้างต้น และเป็น 2 ส่วนที่อยู่นอกเขตเขาพิทยา ดังนั้น ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 83096 เนื้อที่ 2-1- 69.26 ไร่ เป็นการออกโฉนดที่ดินไม่ตรงตามตำแหน่งที่ตั้งของที่ดินตาม น.ส.3 เดิม ที่นำมาเป็นหลักฐานในการออกโฉนดที่ดิน อีกทั้งยังมีสภาพเดิมเป็นหาดทรายชายทะเลและป่าไม้ธรรมชาติ ไม่มีการครอบครองทำประโยชน์แต่อย่างใด การออกโฉนดที่ดินดังกล่าวจึงเป็นการออกโดยมิชอบด้วยประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา 59 ประกอบกฎกระทรวงฉบับที่ 43 (พ.ศ. 2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 ข้อ 14 (1)

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

1. การกระทำของนางสาวปรียา มูนาวี เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายช่างรังวัด 6 สำนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี สาขาบางละมุง เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม มาตรา 85 วรรคสอง มาตรา 90 วรรคสอง และมาตรา 98 วรรคสอง และเป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 และมาตรา 162 (1) (4) ประกอบมาตรา 83

2. การกระทำของว่าที่ร้อยตรี สำเนา ศรีสาคร เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายช่างรังวัด 7 สำนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี สาขาบางละมุง นายพงษ์ศักดิ์ อุดมพงษ์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี สาขาบางละมุง นายจงกล มายรรยงค์ เจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดินอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี นายทวีเกียรติ สุทธิโชติ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ขนส่ง 3 สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ 6 สาขาชลบุรี และนายประเสริฐ รัตนเศรษฐกร เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม มาตรา 85 วรรคสอง และมาตรา 98 วรรคสอง และเป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 ประกอบมาตรา 83

3. การกระทำของนายณรงค์ชัย อัครทวีทอง หรือ อัครชาติศรี เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนักวิชาการที่ดิน 4 สำนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี สาขาบางละมุง และนายเลิศศักดิ์ ศิริสินาทกุล เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนักวิชาการที่ดิน 6 สำนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี สาขาบางละมุง เป็นความผิดทางวินัยไม่ร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 84 วรรคหนึ่ง

4. การกระทำของนายอำนาจ ไชยกาญจน์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดิน 7 ฝ่ายทะเบียน สำนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี สาขาบางละมุง เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 84 วรรคสอง

5. การกระทำของนายพิบูลย์ อัครเวม ในฐานะส่วนตัวและฐานะกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัท อาชาแลนด์ จำกัด และบริษัท อาชาแลนด์ จำกัด เป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 และมาตรา 162 (1) (4) ประกอบมาตรา 86

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยและไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหาตามแต่กรณี

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังอธิบดีกรมที่ดินเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษาให้เพิกถอนเอกสารสิทธิโฉนดที่ดินเลขที่ 83096 เลขที่ 1 ตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ที่ออกโดยมิชอบด้วยกฎหมายและระเบียบตามนัยมาตรา 61 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 99

1.12 กรณีกล่าวหา นางศศิกันต์ หรือ รัชนี ฟองมี เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งพนักงานการเงินและบัญชี 4 สวนสัตว์เชียงใหม่ สังกัดองค์การสวนสัตว์

ข้อกล่าวหา เป็นพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สิน เบียดบังทรัพย์สินนั้นเป็นของตนหรือของผู้อื่นโดยทุจริต ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และปลอมเอกสาร

ประเด็นพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหาได้ทุจริตนำเงินรายได้จากการจำหน่ายของที่ระลึกและเครื่องดื่มของสวนสัตว์เชียงใหม่ไปเป็นประโยชน์สำหรับตนและได้กระทำการปลอมเอกสารเพื่อประโยชน์ในการกระทำการทุจริตหรือไม่

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

นางศศิกันต์ หรือ รัชนี ฟองมี พนักงานการเงินและบัญชี 4 ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการนำเงินรายได้ของร้านจำหน่ายของที่ระลึกและเครื่องดื่มฝากธนาคารและลงรายการในสมุดเงินสดและสมุดบัญชีแยกประเภท (รายรับ-รายจ่าย) และจากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาขอตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องและที่อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ถูกกล่าวหา จึงพบว่าผู้ถูกกล่าวหาเมื่อได้รับเงินรายได้มาแล้ว มิได้ลงรายการในสมุดเงินสดและบัญชีแยกประเภท (รายรับ-รายจ่าย) และไม่ได้นำเงินรายได้ดังกล่าวเข้าฝากธนาคารตามความเป็นจริงแต่อย่างใด กลับทุจริตนำเงินไปเป็นประโยชน์สำหรับตนเอง จำนวน 405,563.81 บาท โดยได้ทำการปลอมเอกสารลงรายการในสมุดบัญชีแยกประเภท (รายรับ-รายจ่าย) ร้านจำหน่ายของที่ระลึกและเครื่องดื่มเป็นเท็จว่านำเงินฝากเข้าบัญชีของที่ระลึกสวนสัตว์เชียงใหม่หลายรายการ แต่ไม่มีการนำเงินฝากเข้าบัญชีตามที่ลงรายการไว้แต่อย่างใด ทำการแก้ไขเอกสารรายการใบยืมเงินท่ตรง โดยนำใบยืมเงินท่ตรงที่มีการส่งใช้และลงรายการจ่ายเงินในบัญชีแล้วไปแก้ไขและลงรายการใหม่เพื่อแสดงว่ามีรายจ่ายมากกว่าความเป็นจริง แก้ไขสำเนาเอกสารทางราชการ ซึ่งเป็นสำเนาใบนำฝากเงินของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาคณะนนทบุรี แล้วลงบัญชีว่านำฝากเข้าธนาคารซ้ำซ้อนกับวัน เดือน ปี ที่นำฝากจริง เพื่อเป็นประโยชน์ในการทุจริตเงินรายได้ดังกล่าวไปเป็นประโยชน์สำหรับตนเอง การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และปฏิบัติหน้าที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ และระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของนางศศิกันต์ หรือ รัชนี ฟองมี ผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดอาญาตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 มาตรา 4 และมาตรา 11 และตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 264

สำหรับความผิดทางวินัย เนื่องจากองค์การสวนสัตว์ได้มีคำสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาเหมาะสมแก่ความผิดแล้ว จึงไม่มีกรณีที่จะต้องดำเนินการทางวินัยอีก

1.13 กรณีกล่าวหา นายถาวร ไชยสัตย์ ตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ กับพวก

ข้อกล่าวหา เรียก รับเงินจากผู้รับจ้างงานของเทศบาลตำบลศรีรัตนะ ในงานก่อสร้างถนน คสล. สายบ้านสำโรงระวี-บ้านสะพุงน้อย หมู่ที่ 4 ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ

ประเด็นพิจารณา

1. ผู้ถูกกล่าวหากับพวกเรียกเงินจากผู้รับจ้างงานก่อสร้างถนน คสล. หรือไม่
2. การเบิกจ่ายเงินค่าก่อสร้างให้ผู้รับจ้างงานโครงการต่างๆ ของเทศบาลตำบลศรีรัตนะ ขอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงินการเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 หรือไม่

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

ในการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายบ้านสำโรงระวี-บ้านสะพุงน้อย หมู่ที่ 4 ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ ของเทศบาลตำบลศรีรัตนะ จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า ในวันที่ 31 พฤษภาคม 2543 ซึ่งเป็นวันที่รับเงินค่าก่อสร้าง นายถาวร ไชยสัตย์ นายกเทศมนตรีตำบลศรีรัตนะ ผู้ถูกกล่าวหาคนที่ 1 และนางสาวสมจิตร โรจน์เมธา เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี 4 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ร่วมกันเรียก รับเงินจากผู้รับจ้างโดยได้ขอหักเงินร้อยละ 20 ของราคาก่อสร้าง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ได้เบิกเงินสดจากธนาคารกรุงไทย จำกัดเพื่อเตรียมจ่ายให้ผู้รับจ้างแต่ผู้รับจ้างไม่ยอมรับเนื่องจากไม่ครบจำนวนตามสัญญาจ้าง และได้ไปร้องทุกข์กล่าวโทษกับพนักงานสอบสวน ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 จึงนำเงินสดไปเข้าบัญชีธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร แล้วแก้ไขฎีกาเบิกเงินจากธนาคารกรุงไทย จำกัด เป็นธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเพื่อจ่ายเช็คให้ผู้รับจ้างและเพื่อให้สอดคล้องกับทางปฏิบัติตามปกติของการเบิกจ่ายเงินให้กับคู่สัญญาจ้างของเทศบาลตำบลศรีรัตนะ ที่จะมีการจัดทำฎีกาเบิกเงิน จึงเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นและปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของนายถาวร ไชยสัตย์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 และนางสาวสมจิตร โรจน์เมธา ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 เป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 149 มาตรา 157 ประกอบมาตรา 83 และการกระทำของนางสาวสมจิตร โรจน์เมธา เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.

2535 มาตรา 82 วรรคสาม และมาตรา 98 วรรคสอง ประกอบพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. 2519 มาตรา 5

การกระทำของนางสาวกัญชภัค สุขเพ็ชร์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 และนายภราดร พานเงิน ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 เป็นความผิดทางวินัยไม่ร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสอง และมาตรา 85 วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. 2519 มาตรา 5 ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยกับนางสาวสมจิตรร์ โรจน์เมธานางสาวกัญชภัค สุขเพ็ชร์ และนายภราดร พานเงิน และไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับนายถาวร ไชยสัตย์ และนางสาวสมจิตรร์ โรจน์เมธานางสาวกัญชภัค ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 และ 2

1.14 กรณีกล่าวหา ร้อยตำรวจเอก สมควร แสงสุข เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อกล่าวหา เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต

ประเด็นพิจารณา ร้อยตำรวจเอก สมควร แสงสุข ได้นำบัตร ATM ธนาคารกสิกรไทย จำกัด สาขาพระราม 2 และบัตร ATM ธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขานายายงาม ของผู้ต้องหาคดีมียาเสพติดให้โทษไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายโดยผิดกฎหมาย ไปใช้ถอนเงินจากตู้เบิกถอนเงินอัตโนมัติ เป็นเงินประมาณ 700,000 บาท จริงหรือไม่

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2543 เวลาประมาณ 14.30 น. ร้อยตำรวจเอก สมควร แสงสุข ผู้ถูกกล่าวหา ปฏิบัติหน้าที่พนักงานสอบสวนเวร สถานีตำรวจภูธรอำเภอนครชัยศรี ได้รับตัวผู้ต้องหาคดีมียาเสพติดให้โทษประเภท 1 เมทแอมเฟตามีน (ยาบ้า) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายโดยผิดกฎหมาย พร้อมทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำความผิดหรือได้มาจากการกระทำความผิดหลายรายการ เพื่อเป็นพยานหลักฐาน รวมทั้งบัตร ATM ธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขานายายงาม และธนาคารกสิกรไทย จำกัด สาขาพระราม 2 แต่ไม่ได้นำบัตร ATM ลงบัญชีของกลางตามหน้าที่ และได้นำบัตร ATM ดังกล่าวไปถอนเงินจากตู้เบิกถอนเงินอัตโนมัติ เป็นเงินประมาณ 700,000 บาท แล้วนำเงินจำนวนดังกล่าวไปใช้เป็นประโยชน์สำหรับตนเอง หรือผู้อื่น

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของร้อยตำรวจเอก สมควร แสงสุข ผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม มาตรา 85 วรรคสอง และมาตรา 98 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. 2477 มาตรา 5 (12) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 45 และมาตรา 61 และพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 มาตรา 123 (1) (2) และเป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 147 มาตรา 149 และมาตรา 157

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยและไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหา

1.15 กรณีกล่าวหา นายนิรัตน์ จันทร์แก้ว เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งพนักงานปฏิบัติการ 6 ประจำที่ทำการไปรษณีย์ชุมพร จังหวัดชุมพร สำนักงานการสื่อสารไปรษณีย์เขต 8 สังกัดบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด

ข้อกล่าวหา ปลอมลายมือชื่อกรรมการเบิกเงินร่วมในเอกสารใบเบิกเงินธนาคารของที่ทำการไปรษณีย์ชุมพร เพื่อนำไปเบิกเงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาชุมพร จำนวนเงิน 500,000 บาท แล้วเบียดบังเอาไปเป็นประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น

ประเด็นพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหาทุจริตปลอมลายมือชื่อกรรมการเบิกเงินร่วมอีกคน เพื่อนำไปเบิกเงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาชุมพร จำนวน 500,000 บาท เพื่อเบียดบังเอาไปเป็นประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นหรือไม่

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า นายนิรัตน์ จันทร์แก้ว ผู้ถูกกล่าวหา เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งพนักงานปฏิบัติการ 6 ประจำที่ทำการไปรษณีย์ชุมพร มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการเงิน รับ-เบิกจ่ายเงินเดือน เงินบริการ เงินสวัสดิการ และได้รับคำสั่งแต่งตั้งเป็นหัวหน้ากรรมการเบิกเงินตามข้อตกลงการเบิกเงินและส่งเงินระหว่างการสื่อสารแห่งประเทศไทยกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ลงวันที่ 19 มิถุนายน 2539 ในวันที่ 10 พฤษภาคม 2545 ผู้ถูกกล่าวหาได้นำใบเบิกเงินธนาคารของการสื่อสารแห่งประเทศไทย เล่มที่ 0542 เลขที่ 054155 มากรอรายการขอเบิกเงินจำนวน 500,000 บาท จากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาชุมพร บัญชีเงินฝากกระแสรายวันเลขที่ 020-5-00024-5 และลงนามในช่องผู้ขอเบิกในฐานะหัวหน้ากรรมการเบิกเงิน และปลอมลายมือชื่อกรรมการเบิกเงินอีกคนหนึ่ง ในช่องผู้เบิกเงินอีกช่องหนึ่ง เพื่อให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรหลงเชื่อว่าลายมือชื่อผู้ขอเบิกเงินทั้งสองช่องครบถ้วนตามกำหนดเงื่อนไขในข้อตกลง และได้จ่ายเงินสดจำนวน 500,000 บาท แก่ผู้ถูกกล่าวหาไป เป็นเหตุให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรได้รับความเสียหาย

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของนายนิรัตน์ จันทร์แก้ว ผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อบังคับการสื่อสารแห่งประเทศไทย ฉบับที่ 3 ว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนชั้นเงินเดือน การตัดเงินเดือน การลดชั้นเงินเดือน การถอดถอน ระเบียบวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์ การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนการกำหนดจำนวนอัตราตำแหน่ง อัตราเงินเดือนค่าจ้างของพนักงานและลูกจ้าง พ.ศ. 2520 และข้อ 62 และเป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 และมาตรา 161 ประกอบพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2519 มาตรา 15

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหา

สำหรับความผิดทางวินัย เนื่องจากการสื่อสารแห่งประเทศไทยได้มีคำสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาเหมาะสมแก่ความผิดแล้ว จึงไม่มีกรณีที่จะต้องดำเนินการทางวินัยอีก

1.16 กรณีกล่าวหา นางจรัส จันท์สาคร เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ปกครองระดับ 2 ที่ทำการปกครองอำเภอเลาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี สังกัดกรมการปกครอง

ข้อกล่าวหา ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบรับแจ้งการเกิด และเพิ่มชื่อบุคคลไม่ปรากฏสัญชาติลงในทะเบียนบ้าน จัดทำบัตรประจำตัวประชาชนเป็นเท็จ

ประเด็นพิจารณา

1. ผู้ถูกกล่าวหา เป็นเจ้าพนักงานที่มีหน้าที่ดำเนินการออกบัตรประจำตัวประชาชนหรือไม่ อย่างไร
2. การกระทำของผู้ถูกกล่าวหา มีเจตนาเพื่อช่วยเหลือบุคคลอื่นโดยมิชอบหรือไม่

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2545 สำนักทะเบียนท้องถิ่นเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ได้ดำเนินการแจ้งย้ายปลายทางอัตโนมัติรายนางสาว ป. จากบ้านเลขที่ 87/1 หมู่ที่ 10 ตำบลหนองบัว อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ เข้าบ้านเลขที่ 66/15 หมู่ที่ 1 แขวงบางบอน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จากการตรวจสอบพบว่า นางสาว ป. พูดภาษาไทยไม่ชัด เขียนหนังสือไทยไม่ได้ และอ้างว่าเคยเรียนที่ประเทศไต้หวัน ซึ่งผลการตรวจสอบจากสำนักทะเบียนอำเภอเลาขวัญ ปรากฏว่า มีการออกสูติบัตรกรณีแจ้งเกิดเกินกำหนดเวลาให้กับบุคคลดังกล่าว ระบุเป็นบุตรของนาย ต. และนาง ส. และมีการเพิ่มชื่อเข้าในบ้านเลขที่ 3 หมู่ที่ 7 ตำบลทุ่งระบือ อำเภอเลาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี ต่อมาได้มีการยื่นคำขอมีบัตร มีบัตรใหม่ หรือเปลี่ยนบัตรประจำตัวประชาชน ทั้งที่บุคคลดังกล่าวไม่ได้เป็นบุตรของนาย ต. แต่อย่างใด และจากการตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับนางสาว ป. ซึ่งเป็นบุคคลที่มีการแจ้งเกิดเกินกำหนดและเพิ่มชื่อในทะเบียนบ้านเลขที่ 3 หมู่ที่ 7 ตำบลทุ่งระบือ อำเภอเลาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี พบว่ายังมีการกระทำผิดโดยมีการเพิ่มชื่อบุคคลอีก 1 คน ซึ่งแจ้งเกิดเกินกำหนดและเพิ่มชื่อในทะเบียนบ้านเดียวกันกับนางสาว ป. โดยในวันเดียวกันได้มีการยื่นคำขอมีบัตร มีบัตรใหม่ หรือเปลี่ยนบัตรประจำตัวประชาชนอีกด้วย

การตรวจสอบเอกสารสูติบัตรการแจ้งเกิดเกินกำหนด สำเนาทะเบียนบ้านฉบับเจ้าบ้าน และฉบับสำนัทะเบียนอำเภอเลขาขวัญ เอกสารใบคำขอมีบัตร มีบัตรใหม่ หรือเปลี่ยนบัตรประจำตัวประชาชน (บ.ป. 1) และใบรับคำขอมีบัตร มีบัตรใหม่ หรือเปลี่ยนบัตรประจำตัวประชาชน (บ.ป. 2) ของบุคคลทั้งสองราย ปรากฏว่ามีลายมือชื่อของนาย ม. ขณะดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอเลขาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งรับผิดชอบงานด้านทะเบียนและบัตรประจำตัวประชาชนในชื่อนายทะเบียนผู้รับแจ้งการเกิดของสูติบัตร ในชื่อนายทะเบียนผู้รับแจ้งย้ายเข้าในสำเนาทะเบียนบ้าน และในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ในเอกสารใบ บ.ป. 1 และใบ บ.ป. 2 และนอกจากนี้ ยังปรากฏลายมือชื่อเขียนและลายมือชื่อของผู้ถูกกล่าวหา เจ้าหน้าที่ปกครองอำเภอเลขาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งรับผิดชอบเป็นผู้ช่วยนาย ม. ในงานด้านบัตรประจำตัวประชาชน ซึ่งเอกสารดังกล่าวสำนัทะเบียนอำเภอเลขาขวัญ ได้มีการยกเลิกเนื่องจากเหตุทุจริตแล้ว

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของนางจรัส จันทร์สาคร ผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม และมาตรา 85 วรรคสอง และเป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 162 (1) (4) และมาตรา 157 และตามพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. 2526 มาตรา 5 วรรคสี่ มาตรา 6 มาตรา 6 ตรี และมาตรา 6 จัตวา ประกอบมาตรา 14

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยและไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหา

1.17 กรณีกล่าวหา พันตำรวจโท บุญช่วย อินยิ้ม พนักงานสอบสวน (สบ.2) สถานีตำรวจนครบาลโคกคราม สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อกล่าวหา ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ช่วยเหลือผู้ต้องหาเพื่อไม่ให้ถูกดำเนินคดีตามกฎหมายโดยเก็บสำนวนการสอบสวนคดีอาญาไว้ไม่นำส่งพนักงานอัยการ

ประเด็นพิจารณา

1. ผู้ถูกกล่าวหาเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบสำนวนคดีอาญาหรือไม่ อย่างไร
2. ผู้ถูกกล่าวหา มีเจตนาเพื่อช่วยเหลือผู้ต้องหาไม่ให้ถูกดำเนินคดีหรือไม่

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า พันตำรวจโท บุญช่วย อินยิ้ม ผู้ถูกกล่าวหา เป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบสำนวนคดีอาญาที่ 565/2543 มีหน้าที่รวบรวมพยานหลักฐาน จัดทำสำนวนการสอบสวนและนำตัวผู้กระทำผิดส่งพนักงานอัยการเพื่อฟ้องโทษ โดยหลังจากทำการสอบสวนเสร็จสิ้นได้มีความเห็นสั่งฟ้องผู้ต้องหาทั้งสาม ซึ่งต่อมาได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวโดยมีหลักประกันในชั้นศาล ภายหลังผู้ถูกกล่าวหาได้ขอสำนวนการสอบสวนจากเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่นำสำนวนการสอบสวนส่งพนักงานอัยการมาเก็บไว้โดยแจ้งว่าจะเป็นผู้นำส่งสำนวนถึงพนักงานอัยการด้วยตนเอง แต่กลับเก็บสำนวนไว้และทำหนังสือส่งพร้อมลงวันที่แล้วได้ประทับตรา “ได้

รับเรื่องไว้แล้ว” ซึ่งผู้บังคับบัญชาลงลายมือชื่อไว้ก่อนแล้วและได้กระทำการปลอมลายมือชื่อของเจ้าหน้าที่สำนักงาน อัยการประจำศาลจังหวัดมีนบุรีที่มีหน้าที่รับสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน แล้วนำสำเนาฉบับหนังสือ นำส่งที่ประทับตราและลงลายมือชื่อปลอมดังกล่าวไปให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่ลงรายละเอียดในสมุดสารบบคดี เพื่อจำหน่ายคดีออกจากสารบบคดีค้าง เสมือนหนึ่งว่าคดีดังกล่าวได้ส่งให้พนักงานอัยการพิจารณาตามระเบียบ ปฏิบัติแล้ว ทั้งที่จริงผู้ถูกกล่าวหาได้เก็บสำนวนการสอบสวนไว้จนครบกำหนดฝากขังผู้ต้องหาจนศาลได้หมดอำนาจ การควบคุม ไม่สามารถนำตัวผู้ต้องหามาดำเนินคดีได้

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของพันตำรวจโท บุญช่วย อินยิ้ม ผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตาม พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม มาตรา 85 วรรคสอง และมาตรา 98 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 45 และมาตรา 61 พระราช บัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. 2477 มาตรา 5 (12) และพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 มาตรา 123 และเป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 157 มาตรา 161 และมาตรา 200

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยและไปยังอัยการ สูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหา

1.18 กรณีกล่าวหา พันตำรวจตรี ฐานันท์ แขวงแข่งขัน พนักงานสอบสวน (สบ.2) สถานีตำรวจภูธร อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อกล่าวหา เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ปลอมเอกสารเพื่อจะช่วยเหลือบุคคลหนึ่งบุคคลใดมิให้ต้องโทษหรือให้รับโทษน้อยลง

ประเด็นพิจารณา

1. ผู้ถูกกล่าวหา ขณะปฏิบัติหน้าที่ประจำสถานีตำรวจภูธรอำเภอสว่างอารมณ์ในฐานพนักงานสอบสวน ได้จัดทำบันทึกการเปรียบเทียบปรับ คดีที่ 156/2543 เป็นเท็จหรือไม่ อย่างไร
2. ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการปลอมลายมือชื่อของบุคคลอื่นลงในเอกสารเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่นและทางราชการหรือไม่

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

การจากไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2543. นาย ส. ได้ขับซื้อรถจักรยานยนต์ หมายเลขทะเบียน กมถ-441 เพชรบูรณ์ ไปตามถนนสายสระบุรี-หล่มสัก ได้เกิดอุบัติเหตุขับรถจักรยานยนต์เฉี่ยวชนนางสาว พ. ซึ่งปรากฏผลจากการตรวจชันสูตรบาดแผล โดยนายแพทย์ประจำโรงพยาบาลศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่าบริเวณมือซ้ายข้อม มีรอยเขียวช้ำ หางตาขวาพบบาดแผลถลอก ผิวหนังเปิด ลักษณะการบาดเจ็บใช้เวลาในการรักษา 2 สัปดาห์ ในกรณีที่ไม่มีแผลแทรกซ้อน พันตำรวจตรี ฐานันท์ แขวงแข่งขัน ผู้ถูกกล่าวหา ในฐานะพนักงานสอบสวน (สบ.2) สถานีตำรวจภูธรอำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้ปฏิบัติหน้าที่ร้อยเวรสอบสวน จึงได้ออกไปทำการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุและเดินทางไปพบผู้เสียหายที่โรงพยาบาลศรีเทพ โดยผู้ถูกกล่าวหา ยังไม่ได้ทำการสอบปากคำพยานบุคคลแต่อย่างใด

ต่อมาวันที่ 23 เมษายน 2543 ผู้ถูกกล่าวหา ได้เรียกนาย ส. มาพบที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอศรีเทพ โดยนาย ส. ได้ยอมรับสารภาพตามข้อกล่าวหาและยินยอมชำระเงินค่าปรับตามความผิด แต่ปรากฏว่าผู้เสียหายไม่ได้มาที่สถานีตำรวจในวันเวลาดังกล่าวและไม่ได้ให้ความยินยอมกับการเปรียบเทียบปรับด้วย เนื่องจากยังตกลงเรื่องค่าสินไหมทดแทนกันไม่ได้ แต่ผู้ถูกกล่าวหา ก็ได้ทำการเปรียบเทียบปรับนาย ส. เป็นเงิน 400 บาท ตามบันทึกการเปรียบเทียบคดีที่ 85/2543 ลงวันที่ 23 เมษายน 2543 พร้อมทั้งรับรถจักรยานยนต์ของกลางกลับคืนไปเรียบร้อยแล้วโดยที่การเปรียบเทียบปรับดังกล่าวเป็นการกระทำที่มีชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 37 (2) มาตรา 38 คดีดังกล่าวจึงยังไม่เลิกกัน และยังไม่เป็นอันเสร็จเด็ดขาด

ในวันที่ 13 กรกฎาคม 2543 ผู้ถูกกล่าวหาจึงได้ทำบันทึกการเปรียบเทียบคดีที่ 156/2543 ลงวันที่ 13 กรกฎาคม 2543 และลงสมุดรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีเพื่อแสดงให้เห็นว่าได้มีการเปรียบเทียบปรับนาย ส. ในความผิดฐานขับรถโดยประมาทหรือน่าหวาดเสียวอันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินเป็นเงิน 1,000 บาท อีกครั้งหนึ่ง ปรากฏว่าได้มีการลงลายมือชื่อในนามนาย ส. ในบันทึกการเปรียบเทียบ อีกทั้งผู้ถูกกล่าวหา ก็เป็นผู้นำเงินค่าปรับดังกล่าวมามอบให้สืบตำรวจโท อ. ดำเนินการออกไปเสร็จรับเงินเพื่อแสดงให้เห็นว่าการเปรียบเทียบปรับได้ดำเนินการโดยชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 37 (1) แล้ว

จากการไต่สวน นาย ส. ได้ให้การยืนยันว่าไม่ได้เดินทางมาที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอศรีเทพ ในวันที่ 13 กรกฎาคม 2543 แต่อย่างใด และไม่ทราบเรื่องที่มีการเปรียบเทียบปรับแต่อย่างใด ลายมือชื่อที่ปรากฏในบันทึกการเปรียบเทียบ ไปเสร็จรับเงินและสมุดรายงานประจำวัน ลงวันที่ 13 กรกฎาคม 2543 ก็ไม่ใช่ลายมือชื่อของตน

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของพันตำรวจตรี ฐานันท์ แขวงแข่งขัน ผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม มาตรา 85 วรรคสอง และมาตรา 98 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. 2477 มาตรา 5 ข้อ 12 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 45 และพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 มาตรา 123 127 และเป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 161 162 (1) (2) (4) และมาตรา 200 วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 90 และมาตรา 91 ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัย และไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหา

1.19 กรณีกล่าวหา นายวีรชัย ไกรสีทา หัวหน้าที่ทำการไปรษณีย์สว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร สังกัดบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด

ข้อกล่าวหา เป็นเจ้าพนักงานยกยอทรัพย์เบียดบังเงินที่อยู่ในความครอบครองไปโดยทุจริต

ประเด็นพิจารณา

1. บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด มีระเบียบเกี่ยวกับการนำเงินเพื่อลงบัญชี และเก็บไว้ในตู้নিরภัยอย่างไร

2. ผู้ถูกกล่าวหาทำหน้าที่ในการเก็บรักษาทรัพย์หรือไม่ อย่างไร

3. ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการโดยทุจริตเบียดบังเงินที่อยู่ในความครอบครองไปหรือไม่

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า นายวีรชัย ไกรสีทา หัวหน้าที่ทำการไปรษณีย์สว่างแดนดิน ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่กำกับดูแลรักษาทรัพย์สินของที่ทำการไปรษณีย์สว่างแดนดิน ได้เบียดบังเงินจำนวน 29,400,000 บาท ไปเป็นของตนหรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต โดยระหว่างวันที่ 17 มีนาคม 2547 ถึงวันที่ 13 พฤษภาคม 2547 ผู้ถูกกล่าวหา และนาย จ. ได้ร่วมกันเบิกเงินจากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสว่างแดนดิน จำนวน 22 ครั้ง รวมเป็นเงิน 29,400,000 บาท แล้วมิได้นำเงินลงบัญชีควบคุม ซึ่งนาย จ. ได้นำกุญแจตู้নিরภัยที่ตนครอบครองไว้จำนวนหนึ่งตอกมอบให้กับผู้ถูกกล่าวหาอันเป็นเหตุให้ผู้ถูกกล่าวหาสามารถเบียดบังเงินของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด จำนวนดังกล่าวไป โดยนาย จ. ได้มีพฤติการณ์ในการร่วมกระทำความผิดด้วย

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของนายวีรชัย ไกรสีทา ผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อบังคับคณะกรรมการบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ฉบับที่ 4 ว่าด้วยข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน พ.ศ. 2547 ข้อ 34 ข้อ 35 วรรคสอง และข้อ 42 และเป็นความผิดอาญาตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 มาตรา 4 และมาตรา 11

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยและไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหา

ส่วน นาย จ. คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเพื่อชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และนำสืบแก้ข้อกล่าวหาให้ครบถ้วนเพื่อที่ประชุมจะได้พิจารณาวินัยอีกครั้งหนึ่ง

1.20 กรณีกล่าวหา จำสืบทารวจ สุเมธ สอนสีบ ผู้บังคับหมู่ งาน 3 ฝ่าย 1 กองตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อกล่าวหา เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตช่วยเหลือบุคคลต่างด้าวให้เดินทางออกนอกราชอาณาจักร

ประเด็นพิจารณา

1. การอนุญาตให้บุคคลต่างด้าวเดินทางออกนอกราชอาณาจักรเป็นไปโดยชอบ หรือไม่
2. การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่เจตนาเพื่อช่วยเหลือบุคคลต่างด้าวหรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อวันที่ 12 มกราคม 2545 จำสืบทารวจ สุเมธ สอนสีบ ผู้ถูกกล่าวหา ขณะปฏิบัติหน้าที่ประจำช่องตรวจหนังสือเดินทางอาคารผู้โดยสารขาออกระหว่างประเทศ ท่าอากาศยานกรุงเทพ ได้ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยอนุญาตให้บุคคลต่างด้าว สัญชาติจีน จำนวน 3 ราย ซึ่งถือหนังสือเดินทางได้หวั่นปลอมและมีรอยตราประทับขาเข้ามาในราชอาณาจักรปลอมผ่านการตรวจอนุญาตเพื่อเดินทางออกนอกราชอาณาจักรโดยผู้ถูกกล่าวหาได้ประทับรอยตราขาออกในหนังสือเดินทางเพียงบุคคลเดียว แต่ละเว้นไม่ตรวจหนังสือเดินทางของบุคคลอีก 2 ราย ซึ่งได้ส่งให้ตรวจและประทับรอยตราขาออกในคราวเดียวกัน

ขณะนั้น ร้อยตำรวจเอกหญิง ย. ซึ่งเข้าเวรปฏิบัติหน้าที่อยู่ที่ห้องสารวัตรเวร ได้สังเกตเห็นความผิดปกติดังกล่าว จึงสั่งการให้มีการติดตามชาวต่างด้าวทั้งสามไป และได้พบชายต่างด้าวกลุ่มดังกล่าว จำนวน 1 คน ที่บริเวณหน้าห้องน้ำร้านปลอดภาษีเป็นบุคคลสัญชาติจีน โดยได้ขอตรวจหนังสือเดินทางแต่บุคคลดังกล่าวกลับยื่นบัตรที่หนึ่งที่ไม่มียี่ห้อ ตม.6 ขาออก แนบติดอยู่ตามปกติ รวมถึงไม่มีหนังสือเดินทางแสดง จากนั้นได้มีชายต่างด้าวอีกคนออกมาจากห้องน้ำ จึงได้เชิญตัวไปที่ห้องสารวัตรเวร จากการตรวจค้นตัวพบหนังสือเดินทางได้หวั่นปลอมจำนวน 2 เล่ม ซึ่งหนังสือเดินทางได้หวั่นปลอมทั้ง 2 เล่ม ดังกล่าว ไม่มีรอยตราประทับขาออกแต่มีรอยตราประทับขาเข้าและจากการตรวจสอบกับเครื่องสแกนรอยตราประทับ ทราบว่าเป็นรอยตราประทับขาเข้าปลอม

ร้อยตำรวจเอกหญิง ย. เห็นว่าการที่ผู้ถูกกล่าวหาละเว้นไม่ตรวจสอบหนังสือเดินทางและไม่ประทับตราขาออกดังกล่าว เป็นพฤติการณ์ที่แสดงให้เห็นว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ จึงได้รายงานเป็นหนังสือเสนอต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น พันตำรวจโท ย. สารวัตร งาน 1 ฝ่าย 2 กองตรวจคนเข้าเมือง 2 จึงได้ทำการสอบสวนและบันทึกปากคำผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งได้ให้การรับสารภาพว่าขณะปฏิบัติหน้าที่ประจำช่องตรวจหนังสือเดินทางได้อนุญาตให้บุคคลต่างด้าวผ่านช่องตรวจเพื่อเดินทางออกนอกราชอาณาจักร โดยได้ตรวจประทับรอยตราขาออกในหนังสือเดินทางของบุคคลต่างด้าวเพียงบุคคลเดียว ส่วนอีก 2 คน ซึ่งถือหนังสือเดินทางได้หวั่น

ปลอมและมีรอยตราประทับขาเข้ามาในราชอาณาจักรปลอมได้ปล่อยให้ผ่านช่องตรวจไปโดยไม่ได้ตรวจประทับรอยตราแต่อย่างใดเพื่อแลกเปลี่ยนกับเงินสินบนรายละ 10,000 บาท รวมเป็นเงิน 20,000 บาท โดยจะโอนเข้าบัญชีเมื่อชาวต่างด้าวทั้งสองผ่านช่องตรวจเดินทางออกนอกราชอาณาจักรได้แล้ว

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของ จำสิปตำรวจ สุเมธ สอนสีบ ผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม และมาตรา 98 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 45 และพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. 2477 มาตรา 5 ประกอบพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 มาตรา 123 และเป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 157 ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัย และไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหา

1.21 กรณีกล่าวหา นายชาติชาย โพธิ์วิไลศิริกุล หรือ นายภัทรพล โพธิ์ภัทร ตำแหน่งปลัดอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดกรมการปกครอง

ข้อกล่าวหา เป็นเจ้าพนักงานปลอมเอกสารทะเบียนการหย่า

ประเด็นพิจารณา

1. การจดทะเบียนหย่ามีการปลอมลายมือชื่อของบุคคลในทะเบียนหย่าหรือไม่ อย่างไร
2. ผู้ถูกกล่าวหารับจดทะเบียนหย่าโดยทุจริตหรือไม่

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2542 นายชาติชาย โพธิ์วิไลศิริกุล หรือ นายภัทรพล โพธิ์ภัทร ผู้ถูกกล่าวหาในฐานะปลัดอำเภอกระสัง รักษาราชการแทนนายอำเภอกระสัง ทำหน้าที่นายทะเบียนอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้ดำเนินการจดทะเบียนหย่าให้นาง ส. โดยที่คู่สมรสของนาง ส. มิได้เดินทางมาจดทะเบียนหย่าที่สำนักทะเบียนอำเภอกระสังแต่อย่างใด ผู้ถูกกล่าวหาได้สั่งการให้นาย ส. สมาชิกองอาสารักษาดินแดนอำเภอกระสัง ช่วยงานบัตรประจำตัวประชาชน สำนักทะเบียนอำเภอกระสัง ทำการเขียนทะเบียนการหย่า (คร.6) ตามร่างบันทึกที่ผู้ถูกกล่าวหาให้เขียนลงในทะเบียนซึ่งมีข้อความว่าบุคคลทั้งสองฝ่ายสมัครใจหย่าขาดจากกัน และยินยอมให้บุตรทั้งสองคนอยู่ในความปกครองของนาง ส. และเรื่องทรัพย์สินคู่หย่าทั้งสองฝ่ายไม่ประสงค์จะให้นายทะเบียนบันทึกไว้แต่อย่างใด โดยสั่งการให้บุคคล 2 ราย ลงลายมือชื่อในฐานะพยานในทะเบียนการหย่าดังกล่าว และลงลายมือชื่อของผู้ถูกกล่าวหาในฐานะนายทะเบียนในทะเบียนการหย่า (คร.6) ซึ่งผลการตรวจพิสูจน์ตัวอย่างลายมือชื่อของคู่สมรสอีกฝ่ายในทะเบียนการหย่า (คร.6) จากกองพิสูจน์หลักฐาน สำนักงานวิทยาการตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีความเห็นว่าลายมือชื่อดังกล่าว มีคุณสมบัติของการเขียน รูปลักษณะของตัวอักษรแตกต่างกัน จึงลงความเห็นว่าไม่ใช่ลายมือชื่อของบุคคลเดียวกัน จึงฟังได้ว่าลายมือชื่อในทะเบียนการหย่า (คร.6) เป็นลายมือชื่อปลอม และเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้รับจดทะเบียนการหย่า จึงเป็นผู้กระทำการปลอมหรือเป็นตัวการในการปลอมลายมือชื่อดังกล่าว เนื่องจากในการจดทะเบียนการหย่าจะต้อง

ยื่นเอกสารหลักฐานประกอบคำร้องขอจดทะเบียนการหย่า เช่น บัตรประจำตัวประชาชน ทะเบียนบ้าน และใบสำคัญการสมรส เป็นต้น โดยผู้ถูกกล่าวหาในฐานะนายทะเบียนย่อมมีหน้าที่ชี้แจงผลการจดทะเบียนการหย่าให้คู่หย่าทราบ และคู่หย่าต้องลงลายมือชื่อในทะเบียนการหย่าต่อหน้านายทะเบียน แสดงให้เห็นว่าคู่หย่าต้องมาแสดงตัวต่อหน้านายทะเบียน จึงย่อมรู้ข้อเท็จจริงว่าบุคคลซึ่งปรากฏต่อหน้าตนเพื่อขอจดทะเบียนการหย่านั้นเป็นคู่สมรสที่ต้องการจดทะเบียนการหย่าจริงหรือไม่ แต่ยังคงดำเนินการจดทะเบียนการหย่าให้นาง ส. ไปโดยมิชอบ

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของนายชาติชาย โพธิ์วิไลศิริกุล หรือ นายภัทรพล โพธิ์ภัทร ผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม และเป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 และมาตรา 161 ประกอบมาตรา 96

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยและไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหา

- 1.22 กรณีกล่าวหา พันเอก พอพันธ์ อัฐรัตน์ สำรองราชการมณฑลทหารบกที่ 21 เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง นายทหารการเงิน กองทัพอากาศที่ 2 และเหรียญกึ่ง สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการบริหารสถานีวิทยุกระจายเสียงกองทัพอากาศที่ 2

ข้อกล่าวหา เป็นเจ้าพนักงานยกยอกทรัพย์และปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ไม่นำเช็คเข้าบัญชีเป็นรายได้ของสถานีวิทยุกระจายเสียงกองทัพอากาศที่ 2

ประเด็นพิจารณา

1. ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้รับเช็คที่ส่งจ่ายชำระค่าเช่าเวลาสถานีวิทยุกระจายเสียงกองทัพอากาศที่ 2 หรือไม่ อย่างไร
2. ผู้ถูกกล่าวหานำเช็คที่ได้รับไปเข้าบัญชีเงินฝากของตนเองเพื่อเบียดบังเงินไปเป็นประโยชน์ส่วนตนหรือไม่

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2543 บริษัท ศ. ทำสัญญาสัญญาซื้อขายสถานีวิทยุกระจายเสียงกองทัพอากาศที่ 2 ระบบ เอ.เอ็ม จังหวัดนครราชสีมา เอฟ.เอ็ม จังหวัดนครราชสีมา และ เอฟ.เอ็ม จังหวัดบุรีรัมย์ กับกองทัพอากาศที่ 2 รวม 3 ฉบับ โดยตกลงชำระค่าสัญญาเป็นเงินเดือนละ 1,110,000 บาท บริษัท ศ. ได้ออกเช็คชำระค่าสัญญาประจำเดือนกุมภาพันธ์ เมษายน และตุลาคม 2544 แก่กองทัพอากาศที่ 2 จำนวน 3 ฉบับ ฉบับละ 1,110,000 บาท รวมจำนวนเงิน 3,330,000 บาท พันเอก พอพันธ์ อัฐรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหาในฐานะหัวหน้านายทหารฝ่ายการเงินกองทัพอากาศที่ 2 และเหรียญกึ่ง สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการบริหารวิทยุกระจายเสียงกองทัพอากาศที่ 2 มีหน้าที่รับเช็คและนำเช็คไปเข้าบัญชีเงินฝากของกองทัพอากาศที่ 2 ซึ่งเปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) สาขานนทบุรีละเอียด นครราชสีมา แล้วมีหน้าที่เบิกเงินจากบัญชีดังกล่าวนำส่งเป็นรายได้ของกองทัพอากาศที่ 2 ต่อไปแต่เมื่อได้รับเช็คค่าสัญญาประจำเดือนดังกล่าวไว้

แล้ว กลับมิได้นำเช็คไปเข้าบัญชีเงินฝากตามหน้าที่ โดยนำเช็คไปเข้าบัญชีเงินฝากของตนเอง ซึ่งเปิดบัญชีไว้กับ ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) สาขาถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร นครราชสีมา แล้วนำสำเนาสมุดบัญชีเงินฝากที่ผู้ถูกกล่าวหาปลอมขึ้นไปแสดงต่อเสมียนเหรียญ เพื่อออกไปเสิร์ฟรับเงินค่าสิ่งโฆษณาให้แก่บริษัท ศ. และเมื่อธนาคารเรียกเก็บเงินตามเช็คได้แล้วผู้ถูกกล่าวหาได้เบิกถอนเงินจากบัญชีเงินฝากดังกล่าวไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของพันเอก พอพันธ์ อัฐรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตาม พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร พ.ศ. 2476 มาตรา 5 ประกอบพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. 2521 มาตรา 15 และมติสภาทนายความครั้งที่ 3/07 ข้อ 2.1 และ 2.10 และเป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมาย อาญา มาตรา 147 และมาตรา 157 ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทาง วินัยและไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหา

1.23 กรณีกล่าวหา นายชวินทร์ ทองโยธี เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดินอำเภอ โนนสะอาด จังหวัดอุดรธานี กับพวก สังกัดกรมที่ดิน

ข้อกล่าวหา เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต กรณีออกหนังสือรับรอง การทำประโยชน์ (น.ส.3 ก) ทับเขตป่าไม้

ประเด็นพิจารณา

1. การออก น.ส. 3 ก เลขที่ 81, 82 และ 93 ต.โคกกลาง อ.โนนสะอาด จ.อุดรธานีชอบด้วย กฎหมายหรือไม่อย่างไร
2. ในการออก น.ส. 3 ก ได้มีการนำ สค.1 ของที่ดินแปลงอื่นมาเป็นหลักฐานในการออก น.ส. 3 ก หรือไม่ และที่ดินอยู่ในเขตป่าไม้อ่าวหรือไม้อื่น
3. ผู้ถูกกล่าวหาแต่ละรายมีส่วนเกี่ยวข้องหรือร่วมกันกระทำผิดอย่างไร

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า ในการดำเนินการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3 ก) เลขที่ 81 เลขที่ 82 และเลขที่ 93 ตำบลโคกกลาง อำเภอโนนสะอาด จังหวัดอุดรธานี รวม 3 แปลง ระหว่าง เดือนกุมภาพันธ์ 2537 ถึงวันที่ 14 ตุลาคม 2537 เป็นการออกเอกสารสิทธิในที่ดิน โดยการนำหลักฐานการแจ้งการ ครอบครอง (ส.ค.1) ของเจ้าของที่ดินแปลงอื่นมาใช้เป็นหลักฐานในการออก น.ส.3 ก โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. กรณีการออก น.ส. 3 ก เลขที่ 81 ทรายนายขันตี ตระกูลชัยอนันต์ โดยอ้างหลักฐาน ส.ค.1 เลขที่ 151 หมู่ที่ 8 ตำบลปะโค อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี นายชวินทร์ ทองโยธี ผู้ถูกกล่าวหา ได้มีบันทึกลงวันที่ 13 มิถุนายน 2537 เสนอนายอำเภอโนนสะอาดว่า “ผู้ขอมีสิทธิครอบครอง ได้เข้าครอบครองต่อเนื่องทำประโยชน์ในที่ดินเกินกว่า 3 ใน 4 ส่วน ในทางกลับกันหากทำประโยชน์ไม่ถึง 3 ใน 4 ส่วน ให้ถือว่าไม่ทำประโยชน์ในที่ดิน จึงมีอาจออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ให้ได้ แต่ตามกรณีนี้ ผู้ขอได้เข้าครอบครองโดยถูกต้องตามกฎหมาย และได้ทำประโยชน์ในที่ดินไม่ผิดแปลง” อีกทั้งได้บันทึกเสนอเพิ่มเติมในวันเดียวกันต่อท้ายบันทึกดังกล่าวว่า “ได้ตรวจสอบตำแหน่งที่ดินแล้ว อยู่ในระวางรูปถ่ายทางอากาศ ชื่อสถานีเขาสวนกวาง 5542I - 85 เจ้าพนักงานป่าไม้ ได้กันเขตและได้ลงชื่อไว้แล้ว เชื่อว่าที่ดินแปลงนี้ไม่อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติโพธิ์ศรีสำราญแต่อย่างใด ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้ร่วมลงนามกับนายสนั่น ปิณะถา เจ้าหน้าที่ที่ดิน 5 สำนักงานที่ดินอำเภอพิบูลย์รักษ์ จังหวัดอุดรธานี เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ที่ดิน 4 สำนักงานที่ดินอำเภอโนนสะอาด จังหวัดอุดรธานี ทำให้นายอำเภอโนนสะอาด หลงเชื่อยอมลงนามออก น.ส. 3 ก เลขที่ 81 เมื่อวันที่ 14 มิถุนายน 2537 เนื้อที่ 53 ไร่ 1 งาน 34 ตารางวา

2. กรณีการออก น.ส.3 ก เลขที่ 82 ทราย นายขันตี ตระกูลชัยอนันต์ โดยอ้างหลักฐาน ส.ค.1 เลขที่ 149 หมู่ที่ 8 ตำบลปะโค อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ผู้ถูกกล่าวหาได้มีบันทึกลงวันที่ 13 มิถุนายน 2537 เสนอนายอำเภอโนนสะอาดว่า “การรังวัดพิสูจน์สอบสวนแล้วเห็นว่า ผู้ขอเป็นผู้ครอบครองที่ดินและทำประโยชน์ในที่ดินเต็มแปลง มีเอกสารหลักฐานเชื่อได้ เข้าองค์ประกอบตามประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา 59, 59 ตรี ประกอบกับระเบียบคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ ฉบับที่ 12 สมควรออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ให้กับผู้ขอได้” อีกทั้งได้บันทึกเสนอเพิ่มเติมในวันเดียวกันต่อท้ายบันทึกดังกล่าวว่า “ได้ตรวจสอบตำแหน่งที่ดินแล้วอยู่ในระวางรูปถ่ายทางอากาศ ชื่อสถานีเขาสวนกวาง 5542I - 85 เจ้าพนักงานป่าไม้ได้ลงชื่อกันเขตป่าขย ไว้แล้ว จึงเชื่อแน่ว่าไม่อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติโพธิ์ศรีสำราญ” ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้ร่วมลงนามกับนายสนั่น ปิณะถา เจ้าพนักงานที่ดิน 5 สำนักงานที่ดิน อำเภอพิบูลย์ จังหวัดอุดรธานี เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ที่ดิน 4 สำนักงานที่ดินอำเภอโนนสะอาด จังหวัดอุดรธานี ทำให้นายอำเภอโนนสะอาดหลงเชื่อยอมลงนามออก น.ส. 3 ก เลขที่ 82 เมื่อวันที่ 14 มิถุนายน 2537 เนื้อที่ 74 ไร่ 1 งาน 07 ตารางวา

3. กรณีการออก น.ส. 3 ก เลขที่ 93 ทรายนางสุวิทย์ ตระกูลชัยอนันต์ โดยอ้างหลักฐาน ส.ค.1 เลขที่ 298 หมู่ที่ 10 ตำบลปะโค อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ผู้ถูกกล่าวหา ได้มีบันทึกลงวันที่ 14 ตุลาคม 2537 เสนอนายอำเภอโนนสะอาดว่า “ผู้ขอเป็นผู้ได้ครอบครองและทำประโยชน์ ที่ดินเหมาะสมตามสภาพที่ดิน สามารถอำนวยความสะดวกทางเศรษฐกิจมิได้ปล่อยให้ที่ดินรกร้างว่างเปล่า และไม่อยู่ในป่าสงวนแห่งชาติ จึงสมควรออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ให้แก่ผู้ขอ” ทำให้ปลัดอำเภอโนนสะอาด รักษาราชการแทนนายอำเภอโนนสะอาด หลงเชื่อยอมลงนามออก น.ส. 3 ก เลขที่ 93 เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2537 เนื้อที่ 48 ไร่ - งาน 47 ตารางวา

ต่อมาจังหวัดอุดรธานีได้มีคำสั่งให้สอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีการกระทำความผิดดังกล่าว จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้ถูกกล่าวหา กรณีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งต่อมากมที่ดินได้มีคำสั่งลงโทษไล่ผู้ถูกกล่าวหาออกจากราชการกรณีการออก น.ส. 3 ก ทั้งสามแปลงโดยมิชอบ

ส่วนการเพิกถอนหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3 ก) ดังกล่าว อธิบดีกรมที่ดินได้มีคำสั่งเพิกถอนหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3 ก) เลขที่ 81, 82 และ 93 ทั้ง 3 แปลง เนื่องจากได้นำหลักฐาน ส.ค.1 ซึ่งเป็นหลักฐานของที่ดินแปลงอื่นมาใช้เป็นหลักฐานในการออก น.ส. 3 ก ประกอบกับที่ดินดังกล่าวอยู่ในพื้นที่ที่ได้จำแนกให้เป็นเขตป่าไม้ถาวร “ป่าปะโค- สืออ-ตุ้มใต้” ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2509 ไม่ปรากฏว่าได้มีการแจ้งการครอบครองที่ดินทั้ง 3 แปลงไว้ ตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 ที่ดินดังกล่าวจึงเป็นที่ดินต้องห้ามมิให้ออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ 43 (พ.ศ. 2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 ข้อ 14 (5) นอกจากนี้แล้วในการออก น.ส. 3 ก ทั้ง 3 แปลงดังกล่าวมิได้ดำเนินการตรวจพิสูจน์ที่ดินตามนัยข้อ 10 (3) แห่งกฎกระทรวงดังกล่าว

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของ

1. นายขันตี ตระกูลชัยอนันต์ ผู้ขอออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3 ก) เลขที่ 81, 82 มีพฤติการณ์ทุจริตร่วมกันในการดำเนินการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3 ก) เลขที่ 81, 82 และ 93 ตำบลโคกกลาง อำเภอโนนสะอาด จังหวัดอุดรธานี โดยอาศัยหลักฐานการแจ้งการครอบครอง (ส.ค.1) ของที่ดินแปลงอื่นมาเป็นหลักฐานในการออก น.ส. 3 ก เป็นเหตุให้มีการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ น.ส. 3 ก ทั้ง 3 แปลงไปโดยมิชอบ เป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 ประกอบมาตรา 86

2. นางสุวิทย์ ตระกูลชัยอนันต์ หรือ นางสุนิฉนนท์ จันทร์รังศรี ผู้ขอออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3 ก) เลขที่ 93 มีพฤติการณ์ร่วมกันทุจริตในการดำเนินการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3 ก) เลขที่ 93 ตำบลโคกกลาง อำเภอโนนสะอาด จังหวัดอุดรธานี โดยอาศัยหลักฐานการแจ้งการครอบครอง (ส.ค.1) ของที่ดินแปลงอื่นมาเป็นหลักฐานในการออก น.ส. 3 ก โดยมิชอบ เป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 ประกอบมาตรา 86

3. นายสนั่น ปินะธา ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ที่ดิน 5 สำนักงานที่ดินอำเภอพิบูลรักษ์ จังหวัดอุดรธานี เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ที่ดิน 3 สำนักงานที่ดินอำเภอโนนสะอาด จังหวัดอุดรธานี มีส่วนร่วมกันในการดำเนินการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3 ก) เลขที่ 81, 82 ตำบลโคกกลาง อำเภอโนนสะอาด จังหวัดอุดรธานี โดยนำหลักฐานการแจ้งการครอบครอง (ส.ค.1) ของที่ดินแปลงอื่นมาเป็นหลักฐานในการออก น.ส. 3 ก เป็นเหตุให้มีการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ไปโดยมิชอบ เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม มาตรา 85 วรรคสอง มาตรา 90 วรรคสอง และมาตรา 98 วรรคสอง และเป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 ประกอบมาตรา 83

4. นายชวินทร์ ทองโยธี เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดินอำเภอโนนสะอาด จังหวัดอุดรธานี ดำเนินการและมีส่วนร่วมในการดำเนินการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3 ก) เลขที่ 81 และเลขที่ 93 ตำบลโลกกลาง อำเภอโนนสะอาด จังหวัดอุดรธานี โดยอาศัยหลักฐานการแจ้งการครอบครอง (ส.ค.1) ของที่ดินแปลงอื่นมาเป็นหลักฐานในการออก น.ส. 3 ก เป็นเหตุให้มีการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ไปโดยมิชอบ เป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 และมาตรา 162 (1) (4) ประกอบมาตรา 83

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยกับนายสนั่น ปินะภา และไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับนายชวินทร์ ทองโยธี นายสนั่น ปินะภา นายขันตี ตระกูลชัยอนันต์ และนางสุวิทย์ ตระกูลชัยอนันต์ หรือ นางสุนิฉันทน์ จันทร์รังศรี

สำหรับความผิดทางวินัยของนายชวินทร์ ทองโยธี เนื่องจากกรมที่ดินได้มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการแล้ว จึงไม่มีกรณีที่จะต้องดำเนินการทางวินัยอีก

2. เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542

จากการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พบว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 จำนวน 3 เรื่อง มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 กรณีกล่าวหา นางพิมลรัตน์ ศรีจันทร์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลวังสวาบ อำเภอภูพาน จังหวัดขอนแก่น สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลวังสวาบ

ข้อกล่าวหา กระทำการโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรมเพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายได้ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ

ประเด็นพิจารณา

1. อบต.วังสวาบ มีการปิดประกาศสอบราคาเพื่อเผยแพร่การสอบราคาไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล ในโครงการจ้างเหมาก่อสร้างหอดังประปาหมู่บ้าน บ้านเขาวง หมู่ที่ 5 ตำบลวังสวาบ และโครงการก่อสร้างทำนบกักเก็บน้ำกั้นลำห้วยโป่งโกตอนล่าง บ้านหนองแห้ว หมู่ที่ 3 ตำบลวัง รวม 2 โครงการ ตามประกาศสอบราคา ลงวันที่ 24 มีนาคม 2543 ขอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538 หรือไม่

2. อบต.วังสวาบ มีการส่งประกาศสอบราคาโครงการจ้างเหมาก่อสร้างหอดังประปาหมู่บ้าน บ้านเขาวง หมู่ที่ 5 ตำบลวังสวาบ และโครงการก่อสร้างทำนบกักเก็บน้ำกั้น ลำห้วยโป่งโกตอนล่าง บ้านหนองแห้ว หมู่ที่ 3 ตำบลวังสวาบ รวม 2 โครงการ ตามประกาศสอบราคา ลงวันที่ 24 มีนาคม 2543 ไปยังผู้มีอาชีพหรือรับจ้างและที่ว่าการอำเภอภูพาน เพื่อปิดประกาศเผยแพร่การสอบราคาไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ว่าการอำเภอภูพาน ขอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538 หรือไม่

3. การกระทำของผู้ถูกกล่าวหา มีเจตนาปิดกั้นผู้อื่นไม่ให้มีโอกาสเข้าทำการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม และมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าเสนอราคารายใดให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับ อบต.วังสวาบ หรือไม่

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2543 อบต.วังสวาบ ได้ประกาศจัดจ้างโดยวิธีสอบราคาตามโครงการก่อสร้างหอดังประปาหมู่บ้านเขาวง หมู่ที่ 5 ตำบลวังสวาบ งบประมาณ 340,000 บาท และโครงการก่อสร้างทำนบกักเก็บน้ำกั้นลำห้วยโป่งโกตดอนล่าง บ้านหนองแห้ว หมู่ที่ 3 ตำบลวังสวาบ งบประมาณ 80,000 บาท นางพิมลรัตน์ ศรีจันทร์ ผู้ถูกกล่าวหา ในฐานะหัวหน้าส่วนการคลังและหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ ผู้มีหน้าที่จัดทำเอกสารสอบราคาเพื่อประกาศสอบราคา ปิดประกาศ ส่งประกาศสอบราคา ขยายแบบเอกสารสอบราคาและรับซองสอบราคาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538 ไม่ได้ปิดประกาศสอบราคาทั้งสองโครงการไว้ที่บอร์ดปิดประกาศของ อบต.วังสวาบ และไม่ส่งประกาศสอบราคาไปยังที่ว่าการอำเภอภูผาม่านเพื่อปิดประกาศเผยแพร่การสอบราคา ประกอบกับมีการจัดทำบันทึกรับแบบและเอกสารสอบราคา พร้อมกันออกใบเสร็จรับเงินเลขที่ 18 - 23 ลงวันที่ 4 เมษายน 2543 บันทึกทะเบียนรับของสอบราคา ลงวันที่ 7 เมษายน 2543 และบันทึกการรับของสอบราคา ลงวันที่ 7 เมษายน 2543 ในการสอบราคาทั้งสองโครงการเป็นหลักฐานยืนยันว่าทำการขยายแบบเอกสารสอบราคา ให้กับร้าน บ.โยธา และห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. และรับซองสอบราคาจากผู้ประกอบการกิจการดังกล่าวทั้งสองรายอันเป็นเท็จ เพื่อแสดงให้เห็นว่าได้ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม ทั้งนี้โดยมีเจตนาเพื่อเอื้ออำนวยให้แก่ผู้อื่นเป็นผู้ชนะการสอบราคาในการสอบราคาโครงการจ้างเหมาก่อสร้างทั้ง 2 โครงการ เพื่อให้ได้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับอบต.วังสวาบ และเพื่อให้บุคคลอื่นไม่มีโอกาสทราบข่าวการเผยแพร่การสอบราคาครั้งนี้ การกระทำจึงเป็นเหตุให้ผู้อื่นและทางราชการได้รับความเสียหาย

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของนางพิมลรัตน์ ศรีจันทร์ ผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 มาตรา 85 มาตรา 95 และมาตรา 98 ประกอบพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. 2539 ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2539 ข้อ 8 และเป็นความผิดอาญาตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 7 และมาตรา 12 และตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 157 มาตรา 161 และมาตรา 162 ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยและไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหา

2.2 กรณีกล่าวหา นายนิพนธ์ โชคชาติรี ตำแหน่งนายช่างโยธา 6 สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์

ข้อกล่าวหา กระทำการโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใดให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญา กับหน่วยงานของรัฐ

ประเด็นพิจารณา

1. อบจ.บุรีรัมย์ มีการปิดประกาศประกวดราคาจ้างเหมา โครงการก่อสร้างสะพาน คสล. ข้ามลำห้วยตะโหนด อำเภอลำปลายมาศ ข้ามลำห้วยบ้านฝ้าย อำเภอหนองหงส์ และข้ามลำห้วยตลาดบ้านสวายจีกน้อย อำเภอห้วยราช ทั้งสามโครงการ ตามประกาศลงวันที่ 28 ธันวาคม 2543 ขอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535 หรือไม่

2. อบจ.บุรีรัมย์ มีการส่งประกาศประกวดราคาจ้างเหมา โครงการก่อสร้างสะพาน คสล. ข้ามลำห้วยตะโหนด อำเภอลำปลายมาศ ข้ามลำห้วยบ้านฝ้าย อำเภอหนองหงส์ และข้ามลำห้วยตลาดบ้านสวายจีกน้อย อำเภอห้วยราช ทั้งสามโครงการ ตามประกาศลงวันที่ 28 ธันวาคม 2543 เพื่อเผยแพร่ข่าวสารประกาศประกวดราคาไปยังสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดบุรีรัมย์ กรมประชาสัมพันธ์ องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย ศูนย์รวมข่าวประกาศประกวดราคาจังหวัดบุรีรัมย์ และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ภูมิภาคที่ 4 จังหวัดนครราชสีมา ขอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535 หรือไม่

3. การกระทำของผู้ถูกกล่าวหา มีเจตนาปิดกั้นผู้อื่นไม่ให้มีโอกาสเข้าทำการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม และมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าเสนอราคารายใดให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับ อบจ.บุรีรัมย์ หรือไม่

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2543 อบจ.บุรีรัมย์ ประกาศประกวดราคาจ้างเหมาก่อสร้างสะพาน คสล. ข้ามลำห้วยตะโหนด อ.ลำปลายมาศ ข้ามลำห้วยตลาดบ้านฝ้าย อ.หนองหงส์ และข้ามลำห้วยตลาดบ้านสวายจีกน้อย อ.ห้วยราช รวม 3 โครงการ นายนิพนธ์ โชคชาติรี ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่นำส่งประกาศประกวดราคาไม่ได้ นำส่งประกาศประกวดราคาทั้งสามโครงการเพื่อเผยแพร่ข่าวประกาศประกวดราคา แต่ได้มีการจัดทำเอกสารขอหนังสือไปรษณีย์ด่วนพิเศษประเภทประกาศประกวดราคาของ อบจ.บุรีรัมย์ (ประกาศที่ 1 - 3/44) ลงวันที่ 28 ธันวาคม 2543 และไปรับฝากไปรษณีย์ด่วนพิเศษ ป.187 จำนวน 24 ฉบับ เป็นหลักฐานยืนยันว่าได้มีการจัดส่งประกาศประกวดราคาทั้งสามโครงการอันเป็นเท็จ เพื่อแสดงให้เห็นว่าได้ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

และผู้ถูกกล่าวหาฯ ได้เป็นผู้ดำเนินการซื้อแบบเอกสารการประกวดราคา จัดทำใบเสนอราคา พร้อมปลอมลายมือชื่อนาย ก. ผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการและยื่นซองเสนอราคา ทำให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด บ. เป็นผู้ชนะการประกวดราคาในโครงการก่อสร้างสะพาน คสล. ข้ามลำห้วยตลาดบ้านสวายจิกน้อย อำเภอห้วยราช และได้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญาว่าจ้างกับ อบจ.บุรีรัมย์ การกระทำดังกล่าวเป็นเหตุให้ผู้ยื่นและทางราชการได้รับความเสียหาย

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของนายนิพนธ์ โชคชาตรี ผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ประกอบประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ 3, 6, 16, และ 19 และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535 ข้อ 8 และเป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 มาตรา 161 และมาตรา 162 และตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 7 และมาตรา 12 ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยและไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหา

2.3 กรณีกล่าวหา คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

ข้อกล่าวหา กระทำการ หรือร่วมกันกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประเด็นพิจารณา

1. เทศบาลตำบลหนองหงส์ ได้ทำการปิดประกาศสอบราคาไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการสำนักงานเทศบาลตำบลหนองหงส์ ในโครงการสอบราคาจ้างเหมาก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (ถนนห้าธันวา) บริเวณตำบลสระแก้ว อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ ตามประกาศสอบราคา ลงวันที่ 5 มกราคม 2543 ขอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535 หรือไม่
2. เทศบาลตำบลหนองหงส์ มีเจตนาปิดกั้นผู้อื่นไม่ให้มีโอกาสเข้าทำการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม ในโครงการสอบราคาจ้างเหมาก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (ถนนห้าธันวา) บริเวณตำบลสระแก้ว อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ ตามประกาศสอบราคาดังกล่าว ลงวันที่ 5 มกราคม 2543 หรือไม่
3. เทศบาลตำบลหนองหงส์ มีเจตนามุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอการรายใดให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับเทศบาลตำบลหนองหงส์ หรือไม่
4. นายกเทศบาลตำบลหนองหงส์ ซึ่งมีอำนาจหรือหน้าที่ในการอนุมัติหรือดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสนอราคาครั้งนี้ รู้หรือมีพฤติการณ์ปรากฏแจ้งชัดว่าควรรู้ว่าการเสนอราคาในครั้งนี้มีการกระทำความผิดตามกฎหมาย และละเว้นไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการยกเลิกดำเนินการเกี่ยวกับการเสนอราคาในครั้งนี้ หรือไม่

5. การสอบราคาจ้างเหมาก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (ถนนห้าธันวา) บริเวณ ตำบลสระแก้ว อำเภอหนองหงส์ ตามประกาศสอบราคา ลงวันที่ 5 มกราคม 2543 ครั้งนี้ มีการตกลงร่วมกันในการเสนอราคาเพื่อวัตถุประสงค์ที่จะให้ประโยชน์แก่ผู้ใดผู้หนึ่งเป็นผู้มีสิทธิกับสำนักงานเทศบาลตำบลหนองหงส์ หรือไม่

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ 5 มกราคม 2543 เทศบาลตำบลหนองหงส์ ดำเนินการจัดจ้างเหมาก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (ถนนห้าธันวา) บริเวณหมู่ที่ 7 ตำบลสระแก้ว อำเภอหนองหงส์ แต่ในการประกาศสอบราคาโครงการก่อสร้างดังกล่าว นายกาญจน์วัฒน์ สมบูรณ์ เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี 3 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 เจ้าหน้าที่พัสดุและรับซองสอบราคา ไม่ได้ปิดประกาศสอบราคาให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุ แต่ได้มีการจัดทำเอกสารว่าได้มีการปิดประกาศสอบราคาตามระเบียบของทางราชการเป็นเท็จ พร้อมถ่ายภาพแสดงการปิดประกาศไว้เป็นหลักฐานเพื่อแสดงว่ามีการปิดประกาศสอบราคาแล้ว และในระหว่างวันที่ 6 - 14 มกราคม 2543 ผู้ประกอบกิจการรับเหมาก่อสร้างบางรายได้โทรศัพท์สอบถามเกี่ยวกับโครงการดังกล่าว แต่ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ได้แจ้งว่ายังไม่มีการปิดประกาศขายแบบเอกสารสอบราคา และทางจังหวัดบุรีรัมย์ยังไม่ส่งงบประมาณมาให้ แต่จากการตรวจสอบเอกสารบัญชีรายชื่อผู้รับเอกสารสอบราคาปรากฏว่า ในวันที่ 13 มกราคม 2543 เวลา 10.00 น. หจก. ป. ได้มาซื้อแบบเอกสารสอบราคา และในวันที่ 14 มกราคม 2543 บริษัท พ. จำกัด หจก. ข. ได้มาซื้อแบบเอกสารสอบราคาในเวลา 11.10 น. และ 14.00 น. ตามลำดับ

ในวันที่ 17 มกราคม 2543 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 และนางประคอง แก้วเสมา ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ ได้ร่วมกันทำเอกสารบัญชีรับซองสอบราคาฯ ระบุว่า ตั้งแต่เวลา 09.30 น. - 12.00 น. มีผู้มายื่นซองจำนวน 3 ราย คือ หจก. ข. บริษัท พ. และ หจก. ป. เมื่อเวลา 10.50 น. 11.00 น. และ 11.30 น. ตามลำดับ และในวันที่ 18 มกราคม 2543 คณะกรรมการรับและเปิดซองสอบราคาได้ดำเนินการเปิดซองสอบราคาจากผู้ยื่นซองจำนวน 3 ราย ปรากฏว่า บริษัท พ. จำกัด เสนอราคา 999,000 บาท หจก. ป. เสนอราคา 1,002,000 บาท และ หจก. ข. เสนอราคา 1,003,000 บาท จึงทำความเห็นถึงนายศิริ บุตรดา ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ในฐานะนายกเทศมนตรีตำบลหนองหงส์ว่าสมควรอนุมัติให้บริษัท พ. จำกัด เป็นผู้สอบราคาได้ เนื่องจากเป็นผู้เสนอราคาต่ำสุด และอยู่ในวงเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรร

ต่อมาวันที่ 20 มกราคม 2543 ได้มีการร้องเรียนไปยังจังหวัดบุรีรัมย์ และ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ภูมิภาคที่ 4 ว่ามีการทุจริตในการดำเนินการโครงการดังกล่าว ในวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2543 จังหวัดบุรีรัมย์ จึงมีหนังสือแจ้งให้อำเภอหนองหงส์ ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว และผลการสอบสวนไม่ปรากฏว่ามีการกระทำที่ส่อเจตนาทุจริต และไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการแต่อย่างใด แต่จากการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ปรากฏว่า ในการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงของอำเภอหนองหงส์ ไม่ได้สอบสวนให้ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการเนื่องจากคณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพียงคนเดียว และให้กรรมการอีก 2 คนที่เหลือลงชื่อในบันทึกถ้อยคำภายหลัง

หลังจากนั้น ในวันที่ 9 มิถุนายน 2543 ปลัดเทศบาลตำบลได้ทำบันทึกเสนอความเห็นต่อผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ว่า การสอบราคาโครงการดังกล่าวน่าจะมีการสมยอมกันในการเสนอราคาและมีการดำเนินการไม่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้ทางราชการเสียหาย เห็นควรให้ยกเลิกการสอบราคาข้างเหมาในครั้งนี้ แต่ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 กลับไม่ดำเนินการยกเลิกตามความเห็นของปลัดเทศบาลตำบลกลับสั่งให้เจ้าหน้าที่พัสดุเรียก บริษัท พ. จำกัด ที่เสนอราคาต่ำสุดเข้าทำสัญญาจ้างกับเทศบาลตำบลหนองหงส์ เป็นเหตุให้ทางราชการและผู้อื่นได้รับความเสียหาย

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของนายกาญจนวัฒน์ สมบูรณ์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 และนางประคอง แก้วเสมา ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 มาตรา 85 มาตรา 95 และมาตรา 98 ประกอบพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มาตรา 43 พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. 2519 มาตรา 5 และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535 และเป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 มาตรา 161 และมาตรา 162 ประกอบมาตรา 83 และตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 7 และมาตรา 12 ประกอบพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มาตรา 44

การกระทำของนายศิริ บุตรดา ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 เป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 7 มาตรา 10 มาตรา 12 และมาตรา 13 ประกอบพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มาตรา 44

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยและไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหาทั้งสามราย

ตารางแสดงเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติว่าการกระทำเป็นความผิดทางวินัย
และหรือมีมูลความผิดอาญา ประจำปี พ.ศ. 2547
จำนวน 71 เรื่อง

ลำดับที่	ผู้ถูกกล่าวหา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
1	นายบุญธรรม พุทธสอน เจ้าพนักงาน สาธารณสุข ชุมชน 6 (ผู้ช่วยสาธารณสุข อำเภอ) สำนักงานสาธารณสุข อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ กระทรวงสาธารณสุข	เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่ โดยมีขอบปลอมเอกสาร ใช้เอกสารปลอม ยกยกทรัพย์สินของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอเชียงดาว ปีงบประมาณ 2541-2542 ไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว	1) ผู้ถูกกล่าวหาใช้อำนาจหน้าที่ครอบครองดูแลทรัพย์สินหรือไม่ 2) ผู้ถูกกล่าวหาได้เบียดบังยกยกทรัพย์สินของทางราชการไปหรือไม่อย่างไร 3) มีการปลอมเอกสารทางราชการและใช้เอกสารราชการปลอมหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการเงินและบัญชี ได้เบียดบังเงินที่ได้รับจากการเจาะโลหิตและเงินงบประมาณของโครงการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเชียงดาว ปีงบประมาณ 2541 เป็นเงิน 57,538 บาทไปเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต	ป.อ. มาตรา 147 มาตรา 157 มาตรา 161 มาตรา 264 มาตรา 265 และ 268 วินัย ต้นสังกัด สั่งลงโทษแล้ว
2	นายโสภณ พันธินากุล เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง วิศวกรไฟฟ้า 5 กรมโยธาธิการ	ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่เรียกรับเงินจากบริษัทรับจ้างก่อสร้างระบบไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์ ในระบบสูบน้ำ และระบบไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์ในตำบลประจวบเตียรี่ ปีงบประมาณ 2533 - 2537	ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร ได้ความว่า ระหว่างปี 2533 - 2537 ผู้ถูกกล่าวหากระทำการโดยมิชอบด้วยหน้าที่เรียกรับเงินจากบริษัทรับจ้างดังกล่าว ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาเป็นกรรมการตรวจรับการจ้าง โดยอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นและทางราชการ	ป.อ. มาตรา 149 และ มาตรา 157 วินัย พ.ร.บ.ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม และ มาตรา 98 วรรคสอง

หมายเหตุ : พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 หมายถึง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535
 พ.ร.บ. ป.ป.ช. พ.ศ. 2542 หมายถึง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542
 ป.อ. หมายถึง ประมวลกฎหมายอาญา

ลำดับที่	ผู้ถูกกล่าวหา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
3	นางลิตานัน หรือ ชวลีวรรณ มณีวรรณ พนักงานจัดการ ทรัพย์สิน 3 - 6 ระดับ 6 สำนักงานเคหะชุมชน ออกเงิน การเคหะแห่งชาติ	เป็นพนักงานปฏิบัติหรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมิชอบเบียดบังทรัพย์สิน เป็นของตนเองผู้อื่นโดย ทุจริต	ผู้ถูกกล่าวหาเบียดบังเงินรายได้ของการ เคหะแห่งชาติ ไปเป็นประโยชน์สำหรับ ตนเองหรือผู้อื่นจริงหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับคำสั่ง จากหัวหน้าสำนักงานเคหะชุมชนออกเงินให้ มีหน้าที่ควบคุมงานด้านการจัดเก็บเงินและ รับเงินทุกประเภทของการเคหะแห่งชาติ ได้ รับเงินค่าเช่าซื้อ ค่าปรับ ค่าธรรมเนียม ข่าวสัญญา ฯลฯ จากผู้เช่าซื้อห้องชุด จำนวน 3 ราย รวมเป็นเงิน 158,936 บาท แต่มีได้นำเงินฝากธนาคารและส่งหลักฐาน ให้ฝ่ายการคลังตามระเบียบ เมื่อมีการตรวจ สอบพบการกระทำผิด จึงนำเงินมาส่งคืน โดยผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่านำเงินกลับบ้านแล้ว ถูกกริดกระเปาะเอาเงินไป แต่ไม่ปรากฏว่า มีการแจ้งความไว้เป็นหลักฐาน หรือมีพยาน หลักฐานอื่นใดสนับสนุนคำกล่าวอ้างแต่ อย่างใด	ป.อ. พ.ร.บ. ว่าด้วย ความผิดของ พนักงานในองค์การ หรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 มาตรา 4 และมาตรา 11 วินัย ต้นสังกัด สั่งลงโทษแล้ว
4	1. ต.ต.สุจินต์ ไชยกัณฑ์ 2. จ.ส.ต. วิสิทธิ์ บุญมี ผู้บังคับหมู่ฯป้องกัน ปราบปราม สภ.อ.สัตหีบ จังหวัด ชลบุรี	เป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยทุจริต กรณีร่วม กันจับกุมผู้ต้องหาในคดี ยาเสพติดแล้วยึดเอา ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ที่ผู้ต้องหาสวมใส่อยู่ไป เป็นประโยชน์ส่วนตัว	ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองได้ยึดเอาทรัพย์สิน ของผู้ต้องหาไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวจริง หรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองได้ร่วม กัน เรียกตรวจผู้ต้องหาคนหนึ่งคนตัวที่ บริเวณโรงภาพยนตร์ สัตหีบรามา โดยการ ตรวจค้นพบยาบ้าจำนวน 3 เม็ด จึงได้ จับกุมและแจ้งข้อหาเมียเสพติดให้โทษ ประเภท 1 (ยาบ้า) ไว้ในครอบครอง และใน ระหว่างที่ทำการตรวจค้น ผู้ถูกกล่าวหาทั้ง สองได้ยึดเอาเงินสด จำนวน 12,500 บาท สร้อยคอทองคำหนัก 1 บาท จำนวน 1 เส้น พร้อมพระเลี่ยมทองคำ 1 องค์ และสร้อย ข้อมือทองคำหนัก 1 บาท จำนวน 1 เส้น ของผู้ต้องหาที่สวมใส่อยู่ไป ต่อมาผู้ต้องหา ได้ไปพบผู้ถูกกล่าวหาและขอรับทรัพย์สินที่ ถูกยึดไปคืน แต่ได้รับการปฏิเสธ เมื่อมีการ สืบสวนข้อเท็จจริงเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ยึด ทรัพย์สินของผู้ต้องหาไปจริงและได้นำ ทรัพย์สินดังกล่าวไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว	ป.อ. มาตรา 157 ประกอบมาตรา 83 วินัย พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม และ มาตรา 98 วรรคสอง ประกอบ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการ ตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 45 และ พ.ร.บ. ว่าด้วยวินัย ตำรวจ พ.ศ. 2477 มาตรา 5

ลำดับที่	ผู้ถูกกล่าวหา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
5	จ.ส.ต.สีหราช สีหะวงษ์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง ผู้บังคับหมู่ สภ.อ.วัดมณานิคร จังหวัดสระแก้ว	เป็นเจ้าของพนักงานใช้อำนาจ ในตำแหน่งโดยมิชอบเอา ไปเสียซึ่งอาวุธปืนของ ทางราชการ	ผู้ถูกกล่าวหาเอาอาวุธปืนของ ทางราชการไปโดยมิชอบหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้ขออนุมัติ เบิกอาวุธปืนพกขนาด .38 ของทางราชการ จากผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอ วัดมณานิคร ปรากฏตามหลักฐานการเบิก จ่ายในสมุดเบิกจ่ายอาวุธปืนของสิบเวรลง วันที่ 29 สิงหาคม 2545 ต่อมาเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2545 ผู้ถูกกล่าวหาได้ก่อเหตุใช้ อาวุธปืนยิงนาง ว. ถึงแก่ความตายแล้ว หลบหนีไปพร้อมทั้งได้นำอาวุธปืนดังกล่าว ไปด้วย	ป.อ. มาตรา 158 วินัย พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 85 วรรคสอง และ มาตรา 98 วรรคสอง ประกอบ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการ ตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 45 และ พ.ร.บ. ว่าด้วยวินัย ตำรวจ พ.ศ. 2477 มาตรา 5
6	นายปรีชา ยิ่งคำนึ่ง นายช่างโยธา 5 องค์การบริหาร ส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง นครศรีธรรมราช จังหวัด นครศรีธรรมราช	ใช้อำนาจในตำแหน่ง หน้าที่ควบคุมและตรวจ รับการจ้างงานโครงการ ปรับปรุงถนนโดยมิชอบ	การควบคุมและตรวจรับการจ้างงาน โครงการปรับปรุงถนนได้กระทำไปโดย มิชอบหรือไม่อย่างไร ได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาทำหน้าที่ในการ ควบคุมและตรวจรับการจ้างงานโครงการ ปรับปรุงถนนหินผุเชื่อมถนนคอนกรีต เสริมเหล็กโรงเรียนบ้านย่านซื่อชลประทาน เมื่อปีงบประมาณ 2540 ซึ่งในการปฏิบัติ หน้าที่ควบคุมและตรวจรับงานดังกล่าว มิได้ ทำการแก้ไขสัญญาจ้างให้ถูกต้องตามความ เป็นจริงตามระเบียบของทางราชการ แต่ไม่ ปรากฏการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเหตุ ให้เกิดความเสียหายแก่ราชการแต่อย่างใด	วินัย พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 84 วรรคหนึ่ง และ มาตรา 85 วรรคหนึ่ง ประกอบ พ.ร.ฎ. ระเบียบพนักงาน ส่วนตำบล พ.ศ. 2539 มาตรา 4
7	นายเสกสรร ปัญญาสุข เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง ช่างรังวัด 2 กลุ่มปฏิบัติ การรังวัดและออก หนังสือแสดงสิทธิใน ที่ดิน กองหนังสือ สำคัญกรมที่ดิน	เป็นเจ้าของพนักงานเรียก รับสินบน และปฏิบัติหรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยทุจริต กรณีที่ดินสำรวจ เพื่อออกโฉนดที่ดินให้กับ ราษฎรในท้องที่อำเภอ หนองหาน จังหวัดอุดรธานี ตามโครงการเดินสำรวจ ออกโฉนดที่ดินปี 2541	ผู้ถูกกล่าวหาเรียก รับเงินจากราษฎรใน การเดินสำรวจปักหลักเขตที่ดินหรือไม่ อย่างไร ได้ความว่า ในการเดินสำรวจออกโฉนด ที่ดินให้กับราษฎรในท้องที่อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี ตามโครงการเดินสำรวจ ออกโฉนดที่ดินปี 2541 ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้ เรียก รับเงินจากราษฎรจริงและได้นำเงิน ดังกล่าวไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวโดยมิชอบ	ป.อ. มาตรา 149 และมาตรา 157 วินัย ต้นสังกัด สั่งลงโทษแล้ว

ลำดับที่	ผู้ถูกล่ามโซ่	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
8	นางสาวอัจฉรา เปี่ยมมัสม เจ้าพนักงานการเงิน และบัญชี 3 เทศบาลตำบล หนองแดง อำเภอแม่จริม จังหวัดน่าน	กระทำความผิดฐานทุจริต ต่อหน้าที่หรือกระทำความ ผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ราชการ เบียดบังเงินของ เทศบาลตำบลหนองแดง ไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว โดยมิชอบ	ผู้ถูกล่ามโซ่ได้ทุจริตเบียดบังเงินของ เทศบาลตำบลหนองแดง ไปเป็นประโยชน์ ส่วนตัวและแก้ไขข้อความ และลงลายมือชื่อ ปลอมในเช็คจริงหรือไม่ อย่างไร ได้ความว่า ผู้ถูกล่ามโซ่มีหน้าที่รับเงิน และนำรายได้ของเทศบาลตำบลหนองแดง ส่งฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาน่าน เพื่อเข้าบัญชีเทศบาลตำบล หนองแดง ได้ทุจริตเบียดบังเงินของเทศบาลตำบล หนองแดง จำนวน 85,811.16 บาท ไปเป็น ประโยชน์ส่วนตัวเป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย แก่ทางราชการ และอาศัยอำนาจหน้าที่ใน การดูแลเก็บรักษาเช็คของเทศบาลตำบล หนองแดงทำการปลอมเช็คโดยแก้ไข ข้อความ และลงลายมือชื่อปลอมในเช็ค ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขา น่าน เลขที่ 5566528 ลงวันที่ 31 ตุลาคม 2543 จากส่งจ่ายเงินจำนวน 5,886 บาท ให้กับโรงพยาบาลท่าวังผา เป็นส่งจ่ายผู้ถูก กล่าวหา แล้วนำไปเรียกเก็บจากธนาคาร และเบียดบังเงินที่ได้ไปเป็นของตนเอง โดยทุจริต	ป.อ. มาตรา 147 มาตรา 157 มาตรา 161 มาตรา 162 มาตรา 264 และ มาตรา 265 วินัย ตันสังกัต สั่งลงโทษแล้ว
9	พ.ต.ท. สรศักดิ์ บุตรสุวรรณ พนักงานสอบสวน (สบ.2) สถานีตำรวจนครบาล หลักสอง สำนักงานตำรวจ แห่งชาติ	เป็นเจ้าของงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยมิชอบ กรณี เรียก รับเงินจากผู้กล่าวหา รวม 3 ครั้ง เป็นเงิน 6,000 บาท	ผู้ถูกล่ามโซ่ใช้อำนาจในตำแหน่ง หน้าที่ เรียก รับเงิน จำนวน 6,000 บาท จากผู้เสียหายจริงหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกล่ามโซ่หาขณะปฏิบัติ หน้าที่พนักงานสอบสวนได้กระทำการโดย มิชอบไม่รับแจ้งความร้องทุกข์ กรณีผู้ กล่าวหาซึ่งเป็นผู้เสียหายแจ้งความร้องทุกข์ ให้ดำเนินคดีกับคู่กรณี ในคดีความผิดเกี่ยว กับเช็ค โดยปรากฏว่าผู้ถูกล่ามโซ่ได้เรียก รับเงินจากผู้กล่าวหา รวม 3 ครั้ง เป็น จำนวนเงิน 6,000 บาท โดยอ้างว่าเป็นค่า ใช้จ่ายในการดำเนินคดีและค่าอาหารผู้ได้ บังคับบัญชา เป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย แก่ผู้อื่นและแก่ทางราชการ	ป.อ. มาตรา 149 และมาตรา 157 วินัย พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 82 และมาตรา 98 วรรคสอง ประกอบ พ.ร.บ. ระเบียบ ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 45 และมาตรา 61 และ พ.ร.บ. ว่าด้วย วินัยตำรวจ พ.ศ. 2477 มาตรา 5 (12)

ลำดับที่	ผู้ถูกล่ามอาญา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
10	นางกนกวรรณ หมาดสตูล หัวหน้าส่วน การคลัง องค์การบริหารส่วน ตำบลเกาะยาวใหญ่ อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น	เป็นเจ้าของพนักงานยกยอก เงินขององค์การบริหาร ส่วนตำบลเกาะยาวใหญ่	ผู้ถูกล่ามอาญายกยอกเงินขององค์การ บริหารส่วนตำบลเกาะยาวใหญ่ไปเป็น ประโยชน์ส่วนตัวหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกล่ามอาญามีหน้าที่รับผิดชอบ เกี่ยวกับงานการเงินและบัญชี มีหน้าที่ เก็บรักษาเงินได้ใช้ตำแหน่งหน้าที่สั่งเบิกจ่าย เงินจากบัญชีเงินฝากที่องค์การบริหารส่วน ตำบลเกาะยาวใหญ่ มีบัญชีเงินฝากประจำ และออมทรัพย์ไว้กับธนาคารโดยไม่มี หลักฐานการใช้จ่ายเงินจนเงินขาดหายไป จากบัญชี จำนวน 218,000บาท เป็นเหตุ ให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ	ป.อ. มาตรา 147 มาตรา 157 มาตรา161 มาตรา 264 มาตรา 265 และ มาตรา 268 วินัย พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม มาตรา 85 วรรคสอง และ มาตรา 98 วรรคสอง พ.ร.บ. สภาตำบล และองค์การบริหาร ส่วนตำบล
11	พ.ต.ต. วิชารักษ์ เผ่าเมธวารีธร พนักงานสอบสวน (สบ. 2) สภ.กิ่งอำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว	เป็นเจ้าพนักงานกระทำการ โดยประมาทเป็นเหตุ ให้ผู้ต้องหาชาวกำพูชา หลุดพ้นจากการคุมขังไป	ผู้ถูกล่ามอาญากระทำการโดยประมาท เป็นเหตุให้ผู้ต้องหาหลุดพ้นจากการคุมขัง ไปจริงหรือไม่ ได้ความว่า เมื่อวันที่ 29 มีนาคม พ.ศ. 2545 ผู้ถูกล่ามอาญาเป็นเจ้าพนักงานมี ตำแหน่งหน้าที่ควบคุม ดูแลผู้ต้องหาคุมขัง ตามอำนาจของศาลของพนักงานสอบสวน หรือของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดี อาญา กระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ ผู้ต้องหาหนีคดีเสพติดให้โทษประเภท 1 (ยาบ้า) ไว้ในครอบครอง เพื่อจำหน่ายและ จำหน่ายโดยผิดกฎหมาย และเป็นบุคคล ต่างด้าวหลบหนีเข้ามาในราชอาณาจักรโดย ผิดกฎหมาย หลุดพ้นจากการคุมขังไป	ป.อ. มาตรา 205 วินัย พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 84 วรรคสอง ประกอบ พ.ร.บ. ระเบียบ ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 45 และ พ.ร.บ. ว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. 2477 มาตรา 5 (12)

ลำดับที่	ผู้ถูกกล่าวหา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
12	<p>1. นายศรีเชาว์ จันทะแจ่ม นายช่างตรวจสอบภาพ 4 สำนักงานขนส่งจังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>2. นางราตรี คมเนียบ เจ้าหน้าที่ขนส่ง 4 สำนักงานขนส่งจังหวัดศรีสะเกษ สาขาอำเภอกันทรลักษณ์ กรมขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม</p>	<p>ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เปลี่ยนชื่อผู้ครอบครองรถยนต์ ในทางทะเบียนไปเป็นของบุคคลอื่นโดยมิชอบ</p>	<p>ผู้ถูกกล่าวหาไม่ตรวจสอบรถยนต์ และเอกสารเกี่ยวกับการโอนกรรมสิทธิ์รถยนต์จริงหรือไม่</p> <p>ได้ความว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ในฐานะนายช่างตรวจสอบภาพ 4 สำนักงานขนส่งจังหวัดอุบลราชธานี ได้ลงชื่อตรวจสอบรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน บค 7219 ศรีสะเกษ โดยมีได้มีการนำรถยนต์คันดังกล่าวไปตรวจจริงตามระเบียบของกรมการขนส่งทางบก และได้มีการแจ้งผลการตรวจสอบไปยังนายทะเบียนจังหวัดศรีสะเกษ ต่อมาได้มีการมอบอำนาจให้บุคคลอื่นไปดำเนินการรับโอนรถยนต์ที่สำนักงานขนส่งจังหวัดศรีสะเกษจากเจ้าของรถยนต์เดิมมาเป็นชื่อของผู้รับโอน โดยมีผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 เจ้าหน้าที่ขนส่ง 4 เป็นผู้ตรวจสอบหลักฐานต่างๆ ซึ่งไม่ได้ดำเนินการตรวจสอบหนังสือมอบอำนาจให้ถูกต้อง จนกระทั่งได้มีการโอนกรรมสิทธิ์รถยนต์คันดังกล่าวไปเป็นของบุคคลอื่น</p>	<p><u>นายศรีเชาว์ จันทะแจ่ม</u> <u>วินัย</u> พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 85 วรรคหนึ่ง <u>นางราตรี คมเนียบ</u> <u>วินัย</u> พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 84 วรรคหนึ่ง</p>
13	<p>นางสาววิจิตรรัตน์ หรือ อิงอร หรือดวงเดือน เสนิงวงศ์ ณ ออยุธยา พนักงานสนับสนุนงานสาขา 1 ประจำส่วนสนับสนุนงานสาขา ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาปากน้ำ จังหวัดสมุทรปราการ</p>	<p>เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เบิกจ่ายเงินที่เคยอนุมัติให้จ่ายเงินไปแล้วนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว</p>	<p>ผู้ถูกกล่าวหานำใบเสร็จรับเงินที่ได้เคยอนุมัติให้จ่ายเงินไปแล้ว มาทำเรื่องขอเบิกจ่ายจากธนาคารซ้ำอีก แล้วนำเงินที่ได้ไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัวจริงหรือไม่</p> <p>ได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาทำหน้าที่เกี่ยวกับงานธุรการเฉพาะด้านการเบิกเงินค่าใช้จ่ายทั่วไปของธนาคารได้กระทำการโดยมิชอบด้วยหน้าที่ โดยนำใบเสร็จรับเงินค่าใช้จ่ายต่างๆ ของธนาคาร เช่น ค่าไฟฟ้า ค่าจัดซื้ออุปกรณ์ต่างๆ ฯลฯ ที่ผู้จัดการธนาคารและพนักงานการเงินได้อนุมัติและจ่ายเงินค่าใช้จ่ายดังกล่าวไปแล้ว มาขอตั้งเบิกค่าใช้จ่ายซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เป็นเหตุให้ผู้จัดการและพนักงานการเงินหลงเชื่อว่าเป็นใบเสร็จรับเงินที่ถูกต้อง จึงอนุมัติให้เบิกเงินค่าใช้จ่ายดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง เมื่อได้รับเงินแล้วนำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวโดยมิชอบ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)</p>	<p>ป.อ. มาตรา 147 และมาตรา 151 วินัย ตันสังกัด สั่งลงโทษแล้ว</p>

ลำดับที่	ผู้ถูกล่ามัว	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
14	นายเริ่ม แวนโฮส กำนันตำบลละหานปลา คำว กับพวก กรรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย	ทุจริตและประพฤติมิชอบ โครงการขุดลอกคลอง ส่งน้ำ ปีงบประมาณ 2539	ผู้ถูกล่ามัวกับพวกได้ร่วมกันทุจริตใน การขุดลอกคลองโดยผู้รับเหมามีได้ทำงาน ให้แล้วเสร็จตามสัญญา แต่มีการเบิกเงินให้ กับผู้รับเหมาทั้งหมด จริงหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกล่ามัวในฐานะกำนัน ตำบลละหานปลาคำวได้รับการจัดสรรงบ อุดหนุน ซึ่งเป็นงบพิเศษ ให้มาดำเนินการ ขุดลอกคลองสลักไต่บ้านหัวสะพาน หมู่ 10 เป็นเงิน 988,140 บาท ต่อมาสภาพตำบลได้ จัดหาผู้รับเหมาเข้าดำเนินการโดยวิธี สอบราคา ซึ่งผู้รับเหมาที่ได้งานเมื่อขุดลอก คลองได้เพียงประมาณ 100 เมตร ก็ต้อง หยุดงานเพราะฝนตกหนัก และผู้รับเหมาก็ ไม่มาทำงานต่ออีก ในระหว่างช่วงเวลาที่ มิได้มีการทำงานของผู้รับเหมานั้น ผู้ถูก กล่าวหาได้ร่วมกันถอนเงินงบ อุดหนุนจากธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์การเกษตร สาขาชุมพวง จำนวน 988,140 บาท แล้วนำไปมอบให้กับ ผู้รับเหมา	นายเริ่ม แวนโฮส นายแก้ว ต้นโสภ นายประยูร แสนเมือง ป.อ. มาตรา 147, 157, 83 นายชัยพงษ์ วงศ์เสถียรชัย ป.อ. มาตรา 147 มาตรา 157 มาตรา 86 นายเริ่ม แวนโฮส นายแก้ว ต้นโสภ วินัย พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 85 ทวี วรรณสอง และ มาตรา 82 วรรคสาม พ.ร.บ. ลักษณะ ปกครองท้องที่ พ.ศ. 2547 มาตรา 61 ทวิ วรรคสอง นายประยูร แสนเมือง วินัย พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 85 วรรคสอง และ มาตรา 82 วรรคสาม พ.ร.บ. ข้าราชการครู พ.ศ. 2523 มาตรา 4

ลำดับที่	ผู้ถูกล่ามำหา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
15	นายประเมษฐ์ ภูมิมะลา พนักงานเก็บเงินค่า ผ่านทางพิเศษ ระดับ 2 ประจำด่านคลองประปา 2 แผนกจัดเก็บ รัชดาภิเษก กองจัดเก็บ ค่าผ่านทาง 2 ฝ่าย จัดเก็บค่าผ่านทาง การทางพิเศษแห่ง ประเทศไทย	เป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยมิชอบ หรือ ปฏิบัติหรือละเว้นการ ปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต นำเงินสดจากจ่ายคูปอง ผ่านทางไปเป็นประโยชน์ ส่วนตัว	ผู้ถูกล่ามำหา ได้นำเงินสดจากการขาย คูปองผ่านทางไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวจริง หรือไม่ ได้ความว่า ระหว่างที่ผู้ถูกล่ามำหา ปฏิบัติหน้าที่ได้ฉีกเอาคูปองจากเล่มคูปองที่ จำหน่ายให้ผู้ใช้บริการจำนวน 3 ราย เกิน กว่าจำนวนคูปองที่ต้องใช้เพื่อชำระเป็นค่า ผ่านทางรวม 3 ฉบับ โดยเจตนา นำคูปองดังกล่าวไปแลกเปลี่ยนเป็นเงินสด จากผู้ใช้บริการที่ชำระค่าผ่านทางด้วย เงินสดรวมเป็นเงิน 120 บาท ไปเป็น ประโยชน์สำหรับตนเอง	ป.อ. มาตรา 157 ประกอบประกาศ คณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ข้อ 21 วินัย ข้อบังคับการ ทางพิเศษแห่ง ประเทศไทย ฉบับที่ 124 ข้อ 72 (2) และ (6)
16	ด.ต. ประνομม ใจกันธา ผู้บังคับหมู่งานป้องกัน ปราบปราม สกอ. เวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่	เป็นเจ้าของพนักงานมี ตำแหน่งหน้าที่ควบคุม ดูแลผู้ต้องขังตามอำนาจ ของพนักงานสอบสวน กระทำโดยประมาททำให้ ผู้ต้องหาชาวพม่าหลุดพ้น จากการคุมขังไป	การกระทำของผู้ถูกล่ามำหาเป็นการ กระทำโดยประมาทหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกล่ามำหาทำหน้าที่ ควบคุมตัวผู้ต้องหาของสถานีตำรวจภูธร อำเภอเวียงแหง จ.เชียงใหม่ เพื่อนำตัวไป ขอฝากขังในระหว่างการสอบสวน ต่อมา ผู้ถูกล่ามำหาได้รายงานทางวิทยุสื่อสารว่า ได้นำรถไปเติมน้ำมันเชื้อเพลิงที่บ้านของ ตนเองทำให้ผู้ต้องหาหนีจากบ้านเสพติด ให้โทษหลบหนีไปได้ในขณะที่อยู่ในความ ควบคุม	ป.อ. มาตรา 205 วินัย พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 84 วรรคสองประกอบ พ.ร.บ. ระเบียบ ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 45 และ พ.ร.บ. ว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. 2477 มาตรา 5 (12)
17	นางสุรียา เกษมา เจ้าหน้าที่การเงินและ บัญชี 4 เทศบาลตำบล ห้วยขะยุง อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย	เป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติ หน้าที่โดยทุจริต เรียก รับ เงินจากห้างหุ้นส่วนจำกัด รุ่งเรืองศิลป์วิสต์ ก่อสร้าง จำนวน 15,000 บาท โดย มิชอบ	1) ผู้ถูกล่ามำหาเป็นเจ้าของห้างหุ้นส่วนที่ รายงานผลการเปิดของสอบราคาหรือไม่ 2) ผู้ถูกล่ามำหาได้เรียก รับเงินจากห้าง หุ้นส่วนจำกัด ร. จริงหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกล่ามำหาในฐานะ กรรมการเปิดของ สอบราคาโครงการ ก่อสร้างถนน คสล. ถนนธนกิจ ตามคำสั่ง เทศบาลตำบลห้วยขะยุง ที่ 6/2544 ลง วันที่ 11 มกราคม 2544 กระทำการเรียก เงินจากห้างหุ้นส่วนจำกัด ร. จำนวน 15,000 บาท โดยมิชอบเพื่อจะช่วยเหลือใน การพิจารณาให้ได้รับการคัดเลือกในการ สอบราคาจ้างดังกล่าว	ป.อ. มาตรา 149 และมาตรา 157 วินัย พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม และ มาตรา 85 วรรคสอง ประกอบ พ.ร.ฎ. ระเบียบพนักงาน เทศบาล พ.ศ. 2519 มาตรา 5

ลำดับที่	ผู้ถูกล่ามทา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
18	ร.ต.ท. ภูริเชษฐ์ หรือ สฤษดิ์ชัย ใจธรรม เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง- รองสารวัตรงาน 4 กองบังคับการกอง สวัสดิการ สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ กับพวก	เป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยมิชอบ กรณี เรียก รับเงินจาก ข้าราชการตำรวจที่ยังไม่มี สิทธิเข้าพักในอาคาร บ้านพักส่วนกลาง โดยมิชอบ แล้วจัดให้ ผู้ที่จ่ายเงินได้เข้าพัก	ผู้ถูกล่ามทาได้เรียกหรือรับเงินจาก ข้าราชการตำรวจที่ไม่มีสิทธิเข้าพักใน อาคารบ้านพักจริงหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกล่ามทา กับพวกเรียก และรับเงินจากข้าราชการตำรวจที่ยังไม่ได้ รับสิทธิให้เข้าพักอาศัยในอาคารบ้านพัก ข้าราชการตำรวจส่วนกลาง แต่มีความ ประสงค์จะเข้าพักอาศัย รายละเอียด 20,000 - 30,000 บาท โดยนำเงินที่ได้ไปเป็น ประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ	ร.ต.ท. ภูริเชษฐ์ หรือ สฤษดิ์ชัย ใจธรรม ส.ต.อ.หญิง นพวรรณ อมรศักดิ์โสภณ ส.ต.ท.หญิง รุ่งอรุณ ม่วงคำ ป.อ. มาตรา 149 และ 157 วินัย ต้นสังกัด สั่งลงโทษแล้ว
19	นายสวัสดิ์ พงศ์สุข ผู้ใหญ่บ้านหนองคัน ตำบลแม่สอย อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ กรรมการปกครอง	เป็นเจ้าของพนักงานใช้อำนาจ ในตำแหน่งโดยมิชอบ ข่มขืนใจ หรือจู่ใจผู้อื่น เพื่อให้ หรือหามาให้ซึ่ง ทรัพย์สินหรือประโยชน์ อื่นใดแก่ตนเองหรือผู้อื่น	ผู้ถูกล่ามทาใช้อำนาจหน้าที่ ทำการข่มขู่ และขัดขวางการดำเนินการดูตราชายจริงหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกล่ามทา เมื่อครั้งดำรง ตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านหนองคัน หมู่ที่ 1 ตำบล แม่สอย อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ กับพวก ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ ทำการข่มขู่และขัดขวางมิให้ผู้ถูกล่ามทา ดำเนินกิจการดูตราชายตามที่ได้รับสัมปทาน จากทางราชการ และทำการขู่มขู่บังคับให้ ผู้ถูกล่ามทาจ่ายเงินให้ตนกับพวก โดยจะทำ อันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน	ป.อ. มาตรา 148 และมาตรา 157 วินัย พ้นจาก ตำแหน่งตามวาระ แล้ว
20	ส.ต.ท.บุญฤทธิ์ หรือ วัฒน์ เจิมสันเทียะ ผู้บังคับหมู่งานป้องกัน ปราบปราม สภอ. เมืองจันทบุรี จังหวัด จันทบุรี	เป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยมิชอบ กรณี ทำให้ผู้ต้องหาที่ถูก ควบคุมอยู่ในห้องควบคุม หลบหนีไป	ผู้ถูกล่ามทามีอำนาจหน้าที่นำตัว ผู้ต้องหาออกไปจากห้องควบคุมของสถานี ตำรวจภูธรอำเภอเมืองจันทบุรีหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกล่ามทาสงเกตปฏิบัติ หน้าที่ผู้ช่วยสิบเวร ได้นำกุญแจห้องควบคุม ไปเปิดห้องควบคุมแล้วนำตัวผู้ต้องหาในคดี ลักทรัพย์ออกไปจากห้องควบคุมของสถานี ตำรวจภูธรอำเภอเมืองจันทบุรี โดยไม่มี อำนาจเป็นเหตุให้ผู้ต้องหาหลบหนีไป	ป.อ. มาตรา 157, 204 วินัย พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 85 วรรคสอง และ มาตรา 98 วรรคสอง ประกอบ พ.ร.บ. ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 45 และ พ.ร.บ. ว่า ด้วย วินัยตำรวจ พ.ศ. 2477 มาตรา 5

ลำดับที่	ผู้ถูกล่ามำหา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
21	นายสุริยะ ผ่องจิตร เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง พนักงานสวนป่า 3 งานสวนป่าที่ 4 อุตสาหกรรมป่าไม้ เขตบ้านโป่ง จ.กาญจนบุรี องค์การอุตสาหกรรม ป่าไม้	เป็นเจ้าของพนักงานเบียดบัง เงินในการปฏิบัติงานด้าน บัญชีการเงินและงาน สารบรรณไปโดยมิชอบ	ผู้ถูกล่ามำหาได้เบียดบังเงินจากการ จำหน่ายไม้ไปเป็นของตนเองโดยทุจริตหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกล่ามำหาในฐานะ เจ้าพนักงานมีหน้าที่เกี่ยวกับการนำเงินค่า จำหน่ายไม้แก่ลูกค้า เพื่อเข้าบัญชีรายได้ ของอุตสาหกรรมป่าไม้เขตบ้านโป่ง แต่กลับ ไม่นำเงินเข้าบัญชี จำนวน 8 ครั้งเป็นเงิน รวม 92,991.05 บาท และได้เบียดบังเงิน ดังกล่าวไปเป็นของตนเองหรือเป็นของผู้อื่น โดยทุจริต ทำให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ได้รับความเสียหาย	อาญา พ.ร.บ. ว่าด้วยความผิดของ พนักงานในองค์การ หรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 มาตรา 4 และมาตรา 11 วินัย ข้อบังคับ องค์การอุตสาหกรรม ป่าไม้ว่าด้วยวินัย การสอบสวน และการ ลงโทษสำหรับ พนักงานและคนงาน พ.ศ. 2541 ข้อ 8 (4) และ (9)
22	นายไกรฤกษ์ มีศรี พนักงานเก็บค่าโดยสาร รถประจำทางสาย 70 องค์การขนส่งมวลชน กรุงเทพ	เป็นพนักงานเบียดบัง ทรัพย์สินจากการจำหน่ายตั๋ว โดยสารไปเป็นของตนเอง โดยทุจริต	ผู้ถูกล่ามำหาได้เบียดบังเงินค่าตัว โดยสารพร้อมตั๋วไปจริงหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกล่ามำหาทำหน้าที่เกี่ยว กับการเบิกตั๋วได้เบิกตั๋วโดยสารรถประจำ ทางรวม 5 รายการ จำนวนเงิน 8,494.75 บาท เพื่อจำหน่ายให้แก่ผู้โดยสาร และเมื่อ เลิกปฏิบัติงานแล้วกลับไม่นำเงินพร้อมตั๋ว โดยสารรถประจำทางที่เหลือส่งคืน ฝ่ายบัญชีค่าโดยสาร และกลับเบียดบังเงิน ดังกล่าวเป็นของตนเองโดยทุจริต ทำใ้ องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพได้รับความ เสียหาย	อาญา พ.ร.บ. ว่าด้วยความผิดของ พนักงานในองค์การ หรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 มาตรา 4 และ 11 วินัย ข้อบังคับ องค์การขนส่งมวลชน กรุงเทพ ฉบับที่ 46 ว่าด้วยวินัย การสอบสวน การลงโทษและ การอุทธรณ์ การลงโทษพนักงาน พ.ศ. 2524 ข้อ 8 (8.1) และ (8.4)

ลำดับที่	ผู้ถูกกล่าวหา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
23	นางวาริภา งามผิว เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง พนักงานปฏิบัติการ 7 ธนาคารออมสิน สาขานนท่าแฉลบ จังหวัดจันทบุรี	เป็นเจ้าของพนักงานยกยอก ทรัพย์ ปลอมและใช้ เอกสารสิทธิปลอม	1) ผู้ถูกกล่าวหาเบียดบังเงินในบัญชี เงินฝากของบุคคลอื่นไปโดยทุจริตหรือไม่ 2) การกระทำของผู้ถูกกล่าวหา มีการ ปลอมเอกสารและใช้เอกสารปลอมหรือไม่ อย่างไร ได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นพนักงาน ของธนาคารออมสิน สาขานนท่าแฉลบ อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี และเป็น พนักงานเทลเลอร์ มีหน้าที่จัดการดูแลรักษา เงินในบัญชีเงินฝากของลูกค้าธนาคารโดยได้ เบียดบังเงินของธนาคารในบัญชีเงินฝาก ของบุคคลอื่นไปโดยทุจริตเป็นเงินจำนวน 917,000 บาท	อาญา พ.ร.บ.ว่าด้วย ความผิดของ พนักงานในองค์กร หรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 มาตรา 4 และมาตรา 11 ป.อ. มาตรา 264 มาตรา 265 มาตรา 268 ประกอบมาตรา 91 วินัย ระเบียบการ ธนาคารออมสิน ฉบับ ที่ 353 ว่าด้วยวินัย ฯลฯ ข้อ 8 วรรคสอง ข้อ 6 วรรคสอง และ ข้อ 9 วรรคสอง
24	จ.ส.ต.ประจวบ ผ่องแผ้ว ผู้บังคับหมู่งาน 4 ฝ่าย 1 กองตรวจคน เข้าเมือง 2 สำนักงานตรวจคน เข้าเมือง	ใช้อำนาจในตำแหน่งโดย มิชอบ ทำหลักฐานประทับ ตราอนุญาตในหนังสือ เดินทางและบันทึกข้อมูล ลงในระบบตรวจคน เข้าเมืองเป็นเท็จ	ผู้ถูกกล่าวหาใช้อำนาจในตำแหน่ง ตรวจอนุญาตและบันทึกข้อมูลเพื่อช่วยเหลือ บุคคลอื่นจริงหรือไม่ ได้ความว่า เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง สหรัฐอเมริกาได้จับกุมผู้ต้องหาชาว อินโดนีเซีย ซึ่งนำขากเงินและเด็กชายชาว ไทยเดินทางไปประเทศสหรัฐอเมริกาโดย หนังสือเดินทางปลอม จึงเนรเทศบุคคลทั้ง สองกลับมายังประเทศไทย ปรากฏว่าผู้ถูก กล่าวหาเป็นผู้ตรวจอนุญาตและบันทึก ข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ระบบตรวจคน เข้าเมืองโดยมีเอกสารเพื่อให้บุคคลอื่นและ เจ้าหน้าที่ ตม. ขาออกหลงเชื่อว่ามี การ เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรจริง	ป.อ. มาตรา 157 มาตรา 160 และ มาตรา 162 (1) (4) วินัย พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม มาตรา 98 วรรคสอง ประกอบ พ.ร.บ.ระเบียบ ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 45 และ พ.ร.บ. ว่า ด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. 2477 มาตรา 5

ลำดับที่	ผู้ถูกล่ามทา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
25	<p>1. นายช้อน แสงสว่าง 2. นายปรีชา สันทอง 3. นายจรรยา มาสมทบ 4. นายอัศรินทร์ เที่ยงธรรม องค์การบริหารส่วน ตำบลชัยมงคล อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร</p>	<p>กระทำความผิดต่อ ตำแหน่งหน้าที่ราชการ ร่วมกันตรวจรับงานจ้าง เหมาก่อสร้างลงหินคลุก ถนนภายในตำบล โดยมิชอบ</p>	<p>1. การลงหินคลุกเป็นไปตามโครงการ และข้อกำหนดในสัญญาจ้างหรือไม่ 2. การตรวจรับงานจ้างเป็นไปโดยชอบ หรือไม่ ได้ความว่า ในการสอบราคาจ้างเหมา ลงหินคลุกมาตรฐานถนนสายเลียบบคลอง ชลประทานที่ 7 หมู่ที่ 2 ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลชัยมงคล นายจรรยา มาสมทบ ผู้ถูกล่ามทาที่ 3 ได้เป็นผู้ลงชื่อเป็นผู้รับ ของ (หินคลุก) ในใบส่งของชั่วคราวและได้ ลงชื่อตรวจรับการตรวจวัดปริมาตรหินคลุก นายอัศรินทร์ เที่ยงธรรม ผู้ถูกล่ามทาที่ 4 หัวหน้าส่วนโยธา ซึ่งเป็นผู้ควบคุมงาน จ้างได้ทำบันทึกควบคุมงานเสนอกณะ กรรมการตรวจการจ้างประกอบด้วย นายช้อน แสงสว่าง ผู้ถูกล่ามทาที่ 1 ประธานกรรมการบริหาร นายปรีชา สันทอง ผู้ถูกล่ามทาที่ 2 และนายจรรยา มาสมทบ ผู้ถูกล่ามทาที่ 3 ในฐานะกรรมการบริหาร โดย ผู้ถูกล่ามทาทั้งสามได้ร่วมกันลงชื่อใน บันทึกที่รับรองผลการตรวจการจ้างซึ่งผลการ ตรวจสอบถนนได้ความหนาของหินคลุก เพียง 2.5 - 5.5 ซม. ความกว้าง 4.90 - 5.60 ม. โดยถนนที่ก่อสร้างไม่เป็นไปตาม รูปแบบรายละเอียดในสัญญาจ้างแต่กลับมี การตรวจรับงานและเบิกจ่ายเงินให้แก่ ผู้รับจ้างไปโดยมิชอบ</p>	<p>ผู้ถูกล่ามทาที่ 1 ที่ 2 ที่ 3 ป.อ. 157 มาตรา 162 (1) (4) ประกอบ มาตรา 83 วินัย พ.ร.บ.สภา ตำบลและองค์การ บริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ที่แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 มาตรา 92 เนื่องจากบุคคล ทั้งสามได้ลาออกจาก ตำแหน่งแล้วจึงไม่มี กรณีจะต้องส่ง รายงาน เอกสารและ ความเห็นไปยัง ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มี อำนาจแต่งตั้ง ถอดถอน ผู้ถูกล่ามทาที่ 4 ป.อ. มาตรา 157 และมาตรา 162 (1) (4) วินัย พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 82 พรรคสาม มาตรา 85 พรรคสอง มาตรา 98 พรรคสอง ประกอบระเบียบ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของ องค์การบริหารส่วน ตำบล พ.ศ. 2538 ข้อ 8 และ พ.ร.ฎ. ระเบียบพนักงาน ส่วนตำบล พ.ศ. 2539 มาตรา 4</p>

ลำดับที่	ผู้ถูกกล่าวหา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
26	จ.ส.ต. ดำรง เกื้อมา ผู้บังคับหมู่ สภ.อ.บางพลี ช่วยราชการ สภ.อ.เมือง สมุทรปราการ สำนักงานตำรวจ แห่งชาติ	กระทำความผิดต่อ ตำแหน่งหน้าที่ราชการนำ ตัวผู้ต้องขังตามหมายศาล ออกไปจากห้องควบคุม โดยมิชอบ	ผู้ถูกกล่าวหา นำตัวผู้ต้องขังออกไปจาก ห้องควบคุมของศาลจังหวัดสมุทรปราการ จริงหรือไม่ ได้ความว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจ สภ.อ.บางพลี ได้จับกุมตัวผู้ต้องขังรายหนึ่ง ในข้อหาเมียเสพติดให้โทษประเภท 1 (ยาบ้า) ไว้ในครอบครองซึ่งศาลได้กำหนด วงเงินประกัน 30,000 บาท แต่ผู้ต้องขังราย ดังกล่าวมีเงินไม่เพียงพอจึงติดต่อขอยืมเงิน ผู้ถูกกล่าวหาเพื่อขอประกันตัวจำนวน 10,000 บาท โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องมอบ เงินประกันจำนวน 30,000 ให้กับผู้ถูกกล่าว หาเมื่อถอนคืนหลักประกัน ระหว่างที่ได้รับการปล่อยชั่วคราวผู้ ต้องหาคนดังกล่าวได้ถูกจับกุมอีกครั้งหนึ่ง ในข้อหาร่วมกับสามีเมียเสพติดให้โทษ ประเภท 1 (ยาบ้า) ไว้ในครอบครองเพื่อ จำหน่าย ศาลจังหวัดสมุทรปราการได้อนุญาต ให้ฝากขังโดยควบคุมตัวผู้ต้องหาไว้ที่ สภ.อ. บางพลีและได้มีการส่งตัวคืนศาล ผู้ถูก กล่าวหาจึงได้จัดการให้มีการยื่นคำร้องขอ คืนเงินประกันโดยได้มีการออกเช็คขีดคร่อม สั่งจ่ายให้กับผู้ต้องหา ผู้ถูกกล่าวหาจึงได้นำ ตัวผู้ต้องหาออกจากห้องควบคุมเพื่อไปเปิด บัญชีเงินฝาก ศาลจังหวัดสมุทรปราการจึง ได้ไต่สวนและมีคำสั่งลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าว หาฐานละเมิดอำนาจศาลโดยจำคุกคนละ 2 เดือน	ป.อ. มาตรา 157 มาตรา 204 วรรค แรก วินัย พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสอง มาตรา 98 วรรคสอง ประกอบ พ.ร.บ.ระเบียบ ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 45 และ พ.ร.บ. ว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. 2477 มาตรา 5 (12)
27	นายสมหมาย ศรีสม ขณะดำรงตำแหน่ง รักษาการหัวหน้า กองคลัง เทศบาลตำบลบางเมือง อำเภอมือง สมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ	เป็นเจ้าพนักงานกระทำความ ผิดฐานทุจริตต่อ หน้าที่ หรือกระทำความ ผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ราชการโดยได้ทำหลักฐาน การเบิกจ่ายเงินจากทาง ราชการเป็นเท็จและไป เป็นของตนเองหรือผู้อื่น โดยทุจริต	ผู้ถูกกล่าวหาได้ทำหลักฐานการเบิกจ่าย เงินจากทางราชการและเบียดบังเงินไปจริง หรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาขณะดำรง ตำแหน่งรักษาการหัวหน้ากองคลัง เทศบาล ตำบลบางเมือง มีหน้าที่จัดทำฎีกาเบิกจ่าย และจ่ายเงินตามฎีกาให้แก่เจ้าหน้าที่ร้านค้า ได้ ทำหลักฐานเบิกจ่ายเงินจากทางราชการแล้ว ไม่นำไปชำระให้แก่เจ้าหน้าที่ร้านค้ากลับเบียด บังเงินดังกล่าวไปเป็นของตนเองหรือผู้อื่น โดยทุจริตเป็นเงินรวมทั้งสิ้น 1,150,836.31 บาท	ป.อ. มาตรา 147 มาตรา 157 มาตรา 161 มาตรา 264 มาตรา 265 มาตรา 268 และมาตรา 91 วินัย ต้นสังกัด สั่งลงโทษแล้ว

ลำดับที่	ผู้ถูกล่ามำหา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
28	นายสุรศักดิ์ จันทร์พร้อม เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง นายช่างสำรวจ 5 ฝ่ายโยธา สำนักงาน เขตราษฎร์บูรณะ กรุงเทพมหานคร กับพวก	เป็นเจ้าของพนักงานกระทำ ความผิดฐานทุจริตหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อ ตำแหน่งหน้าที่ราชการ โดยเรียก รับเงินจากผู้เสีย หาย เพื่อละเว้นไม่ดำเนิน การให้เป็นไปตามกฎหมาย	ผู้ถูกล่ามำหาได้เรียก รับเงินจากผู้เสีย หายเพื่อละเว้นไม่ดำเนินการให้เป็นไปตาม กฎหมายจริงหรือไม่ ได้ความว่า เมื่อปี พ.ศ. 2542 ผู้ถูก กล่าวหาขณะปฏิบัติหน้าที่นายช่างสำรวจ 5 ฝ่ายโยธา สำนักงานเขตราษฎร์บูรณะ กรุงเทพมหานคร ได้ร่วมกับพวกกระทำการ โดยมิชอบด้วยหน้าที่เรียก รับเงินจำนวน 15,000 บาท เพื่อละเว้นไม่ดำเนินการตาม กฎหมายกรณีผู้กระทำความผิดคัดค้านห็น ทางเท้าโดยไม่ได้รับอนุญาตจากทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทาง ราชการ	ป.อ. มาตรา 149 และ มาตรา 157 วินัย พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสามและ มาตรา 98 วรรคสอง ประกอบ พ.ร.บ. ระเบียบบริหารงาน บุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 27 และ พ.ร.บ. ข้าราชการ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 มาตรา 8
29	นายสวัสดิ์ สุวรรณดุก เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง กำนันตำบลทาบลาดุก อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน กรรมการปกครอง	เป็นเจ้าของพนักงานยกยอก ทรัพย์ และเป็น เจ้าพนักงานปฏิบัติหรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมิชอบหรือโดยทุจริต กรณีเบิกค่าตอบแทน ประจำตำแหน่งผู้ช่วย ผู้ใหญ่บ้านโดยไม่มีสิทธิ	ผู้ถูกล่ามำหาได้เบิกเงินค่าตอบแทน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านไปจริงหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกล่ามำหาในฐานะกำนัน ตำบลทาบลาดุกได้ทราบเรื่องที่เจ้าหน้าที่ ตำรวจทำการจับกุมตัวนาย ป. ผู้ช่วยผู้ใหญ่ บ้านหมู่ที่ 5 ตำบลทาบลาดุก ดำเนินคดีใน ข้อหาเป็นเจ้าของมือสลากกินรวบและศาล จังหวัดลำพูนได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ จำคุกในความผิดดังกล่าว แต่กลับมิได้ รายงานเรื่องให้ทางอำเภอแม่ทาทราบตาม หน้าที่ของตน และกระทำการโดยทุจริตเบิก เงินค่าตอบแทนประจำตำแหน่งผู้ช่วยผู้ใหญ่ บ้านหมู่ที่ 5 ตำบลทาบลาดุกให้แก่ นาย ป. ตลอดระยะเวลาที่ถูกจำคุก โดยนำเงิน ไปมอบให้ภริยาของนาย ป. เป็นประจำทุก เดือน เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทาง ราชการ	ป.อ. มาตรา 147 และมาตรา 157 วินัย พันจาก ตำแหน่งตามวาระ แล้ว

ลำดับที่	ผู้ถูกล่ามอาญา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
30	นายสุวัฒน์ โสวภาค เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง หัวหน้าส่วนการคลัง องค์การบริหาร ส่วนตำบลปรีอ กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย	เป็นเจ้าของพนักงานยกยอก ทรัพย์ ปลอมเอกสาร และปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยมิชอบ	ผู้ถูกล่ามอาญาใช้อำนาจในตำแหน่ง หน้าที่โดยมิชอบกระทำการปลอมลายมือชื่อ เพื่อส่งจ่ายเช็คและได้เบียดบังเอาเงินที่เบิก จากเช็คไปจริงหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกล่ามอาญามีหน้าที่เกี่ยว กับการเงินและบัญชีทุกประเภท ได้กระทำ การปลอมลายมือชื่อของประธานกรรมการ บริหาร อบต.ปรีอ และปลัด อบต.ปรีอ ซึ่ง เป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อส่งจ่ายเช็ค ใน เช็คเลขที่ 4587580 ลงวันที่ 8 ธันวาคม 2543 จำนวนเงิน 343,178 บาท เช็คเลขที่ 4588133 ลงวันที่ 19 มกราคม 2544 จำนวน 78,565 บาท เช็คเลขที่ 4588134 ลงวันที่ 26 มกราคม 2544 จำนวนเงิน 143,176 บาท และเช็คเลขที่ 4588137 ลง วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2544 จำนวน 67,452 บาท แล้วนำเช็คดังกล่าวไปยื่นต่อธนาคาร เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขา ปราสาท ไปรวมจำนวน 632,371 บาท แล้วกลับเบียดบังเอาเงินดังกล่าวไป โดยทุจริต	ป.อ. มาตรา 157 มาตรา 161 มาตรา 264 มาตรา 265 มาตรา 266 (4) มาตรา 268 ประกอบ มาตรา 90 และ 91 วินัย พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม มาตรา 85 วรรคสอง และ มาตรา 98 วรรคสอง และ พ.ร.ฎ. ระเบียบ พนักงานส่วนตำบล พ.ศ. 2539 มาตรา 4
31	1. นายอนันต์ ช่างคิด ประธานกรรมการ บริหารองค์การบริหาร ส่วนตำบลบางรูป จังหวัดนครศรีธรรมราช 2. นายวิสิทธิ์ บุญจันทร์ ประธานสภาองค์การ บริหารส่วนตำบลบางรูป 3. นายสนชัย ฤทธิมาศ รองประธานสภา องค์การบริหาร ส่วนตำบลบางรูป อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น	เป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยมิชอบกรณีเรียก รับสินบน	ผู้ถูกล่ามอาญาที่ 1 ที่ 2 และที่ 3 ได้ร่วม กันเรียก รับเงินตามที่กล่าวหาจริงหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกล่ามอาญาที่ 1, 2 และ 3 ได้ร่วมกันเรียก รับเงินจำนวน 45,000 บาท ไปจากลูกจ้างของห้างหุ้นส่วนจำกัด ม. วัสดุภัณฑ์ ซึ่งจะยื่นขอสอบราคาก่อสร้าง ถังเก็บน้ำ ขนาดความจุ 99 ลบ.ม. (ผ.99) ประจำปีงบประมาณ 2544 ขององค์การ บริหารส่วนตำบลบางรูป เพื่อเป็น การตอบแทนในการที่จะช่วยเหลือให้ห้างหุ้น ส่วนจำกัด ม.วัสดุภัณฑ์ ได้เป็นผู้สัญญาจ้าง ก่อสร้างกับองค์การบริหารส่วนตำบลบางรูป	นายอนันต์ ช่างคิด ป.อ. มาตรา 149 และมาตรา 157 นายวิสิทธิ์ บุญจันทร์ นายสนชัย ฤทธิมาศ ป.อ. มาตรา 149 และมาตรา 157 ประกอบมาตรา 86 วินัย ส่งเรื่องให้ ผู้บังคับบัญชา หรือ ผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอนพิจารณา โทษ

ลำดับที่	ผู้ถูกกล่าวหา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
32	นางนุกุล กองทรัพย์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง หัวหน้างานขนถ่าย สิ่งปฏิกูล สำนักงานเขตพญาไท กรุงเทพมหานคร กับพวก	เป็นเจ้าของพนักงานเรียก รับเงินค่าสุบสิ่งปฏิกูล และเบียดบังเงินค่าสุบสิ่ง ปฏิกูลไปเป็นประโยชน์ ต่อตนเองโดยมิชอบ	ผู้ถูกกล่าวหาได้เรียก รับเงินค่าสุบสิ่ง ปฏิกูลและเบียดบังเงินค่าสุบสิ่งปฏิกูลไป จริงหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำ ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ กล่าวหาดังนี้ 1) เรียก รับเงินจากพนักงานขับรถสุบ ถ่ายสิ่งปฏิกูลที่ออกไปปฏิบัติงานวันละ 100 บาท 2) เรียกเงินจากสำนักงานสลากกินแบ่ง รัฐบาลเป็นค่าบริการสุบสิ่งปฏิกูลที่แพลตฟอร์ม กองสลาก ซอยเรวัติ เป็นเงิน 20,000 บาท โดยออกใบเสร็จรับเงินปลอมให้เต็มจำนวน แต่ออกใบเสร็จของทางราชการ เพื่อนำเงิน ส่งให้งานคลังเพียง 1,700 บาท แล้วยักยอก นำเงินที่เหลือไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว โดยมิชอบ 3) เรียก รับเงินจากพนักงานบริษัท อาคารบุญผ่อง จำกัด เป็นค่าบริการสุบสิ่ง ปฏิกูลที่อาคาร บุญผ่อง ถนนพหลโยธิน เป็นเงิน 21,000 บาท แต่ออกใบเสร็จรับเงิน เพื่อส่งเงินให้งานคลังเพียง 1,000 บาทโดย ยักยอกเงินส่วนที่เหลือไว้เป็นประโยชน์ ส่วนตัวโดยมิชอบ 4) ร่วมกันทุจริตนำรถยนต์ของ สำนักงานเขตพญาไท ไปรับจ้างสุบและ ขนถ่ายสิ่งปฏิกูลที่แพลตฟอร์มตราชวจ ซอยสี่ขา แล้วเรียก รับเงินค่าจ้าง จำนวน 129,000 บาท ไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวไม่นำเงินส่ง เป็นรายได้ให้กับทางราชการ	นางนุกุล กองทรัพย์ ป.อ. มาตรา 148 มาตรา 151 และ 157 นายเยื่อน กริรัตนนา ป.อ. มาตรา 86 มาตรา 148 และ 157 วินัย นางนุกุล กองทรัพย์ พ.ร.บ. ข้าราชการ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 มาตรา 8 ประกอบ พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 82 และ มาตรา 85 วรรคสอง นายเยื่อน กริรัตนนา ข้อบัญญัติ กรุงเทพมหานครเรื่อง ลูกจ้าง พ.ศ. 2535 ข้อ 19 (2) (3) (8) (16)

ลำดับที่	ผู้ถูกกล่าวหา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
33	นายวิทยา ศรีนวน เจ้าหน้าที่พิพิธภัณฑ 3 กรมศิลปากร	เป็นเจ้าของพนักงานยกยอก ทรัพย์ โดยเบียดบัง พระพิมพ์ (พระรอด) ที่ เก็บรักษาไว้ในตู้เซฟของ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ สุพรรณบุรี ที่อยู่ในความ ควบคุมดูแลไปเป็น ประโยชน์ของตนโดย ทุจริต	ผู้ถูกกล่าวหาได้ยกยอกทรัพย์ โดยเบียด บังพระพิมพ์ (พระรอด) ที่เก็บรักษาไว้ใน ตู้เซฟของพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ สุพรรณบุรีไปจริงหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาทำหน้าที่จัดทำ ทะเบียนและรักษาโบราณศิลปวัตถุ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุพรรณบุรี ได้กระทำการโดยมิชอบเบียดบังพระรอด กรุวัดมหาวัน พิมพ์ปางมารวิชัยของ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุพรรณบุรี ซึ่งตน มีหน้าที่ดูแลรักษาไปเป็นของตนเองหรือ เป็นของผู้อื่นโดยทุจริตเป็นเหตุให้เกิดความ เสียหายแก่ทางราชการ	ป.อ. มาตรา 147 และมาตรา 157 วินัย ตันสังกัด สั่งลงโทษแล้ว
34	(1) นายสมศักดิ์ กาลสงค์ เมื่อครั้งดำรง ตำแหน่งประธาน กรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วน ตำบลเขารูปช้าง	เป็นเจ้าของพนักงานใช้อำนาจ ในตำแหน่งโดยมิชอบ เรียก รับสินบนในการทำ สัญญาจ้างก่อสร้างอาคาร อเนกประสงค์ขององค์การ บริหารส่วนตำบลเขารูป ช้าง	ผู้ถูกกล่าวหาได้เรียก รับสินบนในการ ทำสัญญาจ้างก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขารูปช้าง จริงหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาใช้ตำแหน่ง หน้าที่ของตนกลั่นแกล้งบริษัทผู้เสียหาย ในการก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์ของ องค์การบริหารส่วนตำบลเขารูปช้าง เป็น เหตุให้ไม่สามารถตรวจรับงานจ้างดังกล่าว และได้เรียกร้องผลประโยชน์โดยมิชอบ จากบริษัทผู้เสียหาย เป็นเหตุให้เกิดความ เสียหายแก่ผู้อื่น	ป.อ. มาตรา 149 และมาตรา 157 วินัย พ้นจาก ตำแหน่งแล้ว

ลำดับที่	ผู้ถูกล่ามำหา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
35	1. นายผดุงศักดิ์ จันทะวัง 2. นายนิกร ดอนพนัส 3. นางสิริญา จินะแปง องค์การบริหารส่วน ตำบลถืมตอง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน	ใช้อำนาจในตำแหน่ง หน้าที่ร่วมกันทุจริต เกี่ยวกับการตรวจรับพัสดุ โครงการซ่อมแซมศาลา ป่าสุสานบ้านเขื่อนแก้ว ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลถืมตอง	การตรวจรับพัสดุ จำนวน 11 รายการ เป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร ได้ความว่า ผู้ถูกล่ามำหาทั้งสามรายได้ รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ ตามโครงการซ่อมแซมศาลาป่าสุสานบ้าน เขื่อนแก้ว จำนวน 11 รายการ ได้ร่วมกัน กระทำการโดยมิชอบด้วยหน้าที่ รายงาน การตรวจรับพัสดุมีปริมาณและคุณภาพถูก ต้องครบถ้วนทั้งที่พัสดุที่ตรวจรับมีจำนวนไม่ ครบตามรายละเอียดที่จัดซื้อ เป็นเหตุให้เกิด ความเสียหายแก่ทางราชการ ซึ่งทางอำเภอ เมืองน่านได้ตรวจสอบเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว ปรากฏว่ามีมูลความจริงจึงได้สั่งการให้ ดำเนินการกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคน ผู้ถูกล่ามำหาทั้ง 3 ราย มีส่วนรับผิดชอบ ในฐานะคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ นอกจากนี้ยังมีบุคคลอื่นที่จะต้องมีส่วนรับ ผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับทาง ราชการอีกด้วย	ป.อ. ผู้ถูกล่ามำหา ทั้งสาม มาตรา 162 (1) (4) และมาตรา 157 ประกอบมาตรา 83 วินัย ผู้ถูกล่ามำหาที่ 3 พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม และพ.ร.ฎ. ระเบียบพนักงานส่วน ตำบล พ.ศ. 2539 มาตรา 4 ผู้ถูกล่ามำหาที่ 1 ที่ 2 ได้พ้นจากการเป็น สมาชิกสภาองค์การ บริหารส่วนตำบล ถืมตองแล้ว จึงไม่มี กรณีต้องส่งรายงาน เอกสาร และ ความเห็นไปยัง ผู้บังคับบัญชาหรือ ผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอนอีก

ลำดับที่	ผู้ถูกล่ามัว	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
37	จ.ส.ต.ประชัน สงเคราะห์ชาติ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง ผู้บังคับหมู่ (ทำหน้าที่ ดับเพลิง) งานดับเพลิง ที่ 8 กองกำกับการ 2 กองบังคับการตำรวจ ดับเพลิง กับพวก รวม 6 คน	เป็นเจ้าของงานใช้อำนาจ ในตำแหน่งโดยมิชอบ ข่มขืนใจหรือจู่ใจเพื่อให้ บุคคลใดมอบให้หรือหามา ให้ซึ่งทรัพย์สินแก่ตนเอง หรือผู้อื่นกรณีเรียก รับ เงินจำนวน 7,000 บาท	ผู้ถูกล่ามัวกับพวกรวม 6 คน ได้ใช้ อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบข่มขู่เรียก รับเงินจำนวน 7,000 บาท จากผู้เสียหาย จริงหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกล่ามัวกับพวกรวม 6 คน ได้ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบข่มขู่ เรียก รับเงินจำนวน 7,000 บาท เป็นเหตุให้ เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น	จ.ส.ต.ประชัน สงเคราะห์ชาติ จ.ส.ต.อัครยา ชอภธรรม จ.ส.ต.สมหมาย ทุมสงคราม ป.อ. มาตรา 148 และมาตรา 157 วินัย พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม และ มาตรา 98 วรรคสอง ประกอบ พ.ร.บ.ว่า ด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. 2477 มาตรา 5 (6) และ (12) พ.ร.บ.ระเบียบ ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 45, 61 และ พ.ร.บ. ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 มาตรา 123 (1) และ (2) นายนิคม แก้วแกมทอง นายสาโรจน์ ทัศนาศ นายบุญธรรม ทรัพย์พูล ป.อ. มาตรา 148 และ 157 ประกอบ มาตรา 86

ลำดับที่	ผู้ถูกล่ามำหา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
38	นางสาวสมจินตนา เอื้อสภามำลย์ หัวหน้าส่วนการคลัง องค์การบริหารส่วน ตำบลดงมหาวัน กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย	เป็นเจ้าพนักงานเบียดบัง ทรัพย์สิน ปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดย มิชอบ ไม่นำเงินค่าภาษี บำรุงท้องที่ส่งเข้าเป็น รายได้ให้กับทางราชการ	ผู้ถูกล่ามำหาได้เบียดบังเงินจากใบเสร็จ รับเงินค่าภาษีบำรุงท้องที่ปี 2542 เป็นเงิน 13,200 บาท ไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว จริงหรือไม่ ได้ควำมว่า ผู้ถูกล่ามำหาทำหน้าที่จัดเก็บ เงินภาษีบำรุงท้องที่ขององค์การบริหารส่วน ตำบลดงมหาวัน ได้จัดเก็บเงินภาษีบำรุง ท้องที่จากราษฎรผู้เสียภาษีในพื้นที่แล้วมิได้ นำส่งเงินเข้าบัญชีขององค์การบริหารส่วน ตำบลดงมหาวันตามหน้าที่ที่กลับเบียดบัง เงินภาษีดังกล่าวไปเป็นของตนเองหรือเป็นของ ผู้อื่นโดยทุจริตเป็นเหตุให้เกิดควำมเสียหาย แก่ทางราชการ	ป.อ. มาตรา 147 และมาตรา 157 วินัย พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม มาตรา 85 วรรคสอง และ มาตรา 98 วรรคสอง ประกอบ พ.ร.ฎ.ระเบียบ พนักงานส่วนตำบล พ.ศ. 2539 มาตรา 4
39	1) นางสุวิมล นกนวล เจ้าพนักงานการเงิน และบัญชี 5 โรงพยาบาลอุทัยธานี กระทรวงสาธารณสุข 2) นางยุพา จิโรมรพงศ์	เป็นเจ้าพนักงานยกยอก ทรัพย์สินเบียดบังเงินที่ได้รับ อนุญาตให้นำเข้าบัญชีเงิน ฝากข้าราชการและลูกจ้าง โรงพยาบาลอุทัยธานีไป เป็นประโยชน์ส่วนตัว	ผู้ถูกล่ามำหาได้เบียดบังเงินในบัญชี ข้าราชการและลูกจ้างของโรงพยาบาล อุทัยธานีไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวจริงหรือไม่ ได้ควำมว่า ผู้ถูกล่ามำหาที่ 1 ได้รับคำสั่ง ให้ปฏิบัติงานด้านการเงินและบัญชี ฝ่ายการ เงินและพัสดุ มีหน้าที่จัดทำรายละเอียดการ โอนเงินเข้าบัญชีให้แก่ข้าราชการและลูกจ้าง ของโรงพยาบาลอุทัยธานี แต่มิได้ดำเนิน การนำเงินที่ได้รับอนุมัติให้ส่งจ่ายเข้าบัญชี ให้ข้าราชการและลูกจ้าง กลับนำเข้าฝากใน บัญชีส่วนตัวของตนเองและผู้ถูกล่ามำหาที่ 2 แล้วเบียดบังเงินดังกล่าวไปเป็นของตนเองหรือ เป็นของผู้อื่นโดยทุจริต	<u>นางสุวิมล นกนวล</u> ป.อ. มาตรา 147 มาตรา 157 มาตรา 161 มาตรา 162 ประกอบมาตรา 1 (7) มาตรา 90 และ มาตรา 91 วินัย พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม และ มาตรา 98 วรรคสอง <u>นางยุพา จิโรมรพงศ์</u> ป.อ. มาตรา 147 มาตรา 157 มาตรา 161 มาตรา 162 ประกอบมาตรา 1 (7) มาตรา 86มาตรา 90 และมาตรา 91

ลำดับที่	ผู้ถูกล่ามอา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
36	จ.ส.ต.ถนอม ไตรทิพย์ ขณะดำรงตำแหน่ง ผู้บังคับบัญชาป้องกัน ปราบปรามสถานี ตำรวจนครบาล ทุ่งสองห้อง สำนักงานตำรวจ แห่งชาติ	ใช้อำนาจในตำแหน่งโดย มิชอบข่มขู่เรียก รับเงิน จากผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ รับจ้างหลายรายเพื่อให้ จ่ายเงินค่าคุ้มครองเป็น รายเดือน	ผู้ถูกล่ามอาได้ใช้อำนาจหน้าที่ข่มขู่ ใจผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้าง โดยเรียก รับเงินเป็นรายเดือนจริงหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกล่ามอาขณะปฏิบัติ หน้าที่เจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจรถ จักรยานยนต์ได้ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ ข่มขู่เรียก รับเงินจากผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ รับจ้างบริเวณด้านหน้ามหาวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิตหลายรายเพื่อให้จ่ายเงินค่า คุ้มครองเป็นรายเดือน และนำเงินไปเป็น ประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ หากผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างรายใด ไม่ยินยอมจ่ายเงินให้ตามที่เรียกร้องก็จะ ถูกลั่นแกล้งจับกุม และขัดขวางมิให้นำ รถจักรยานยนต์มาขับรับจ้าง เป็นเหตุให้ เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นและทางราชการ	ป.อ. มาตรา 148 และมาตรา 157 วินัย พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสามและ มาตรา 98 วรรคสอง ประกอบ พ.ร.บ. ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 45 และมาตรา 61 พ.ร.บ. วินัยตำรวจ พ.ศ. 2477 มาตรา 5 (12) และ พ.ร.บ. ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 มาตรา 123 (1) (2)
40	1. นางวาสนา เพมขุนทด หัวหน้า ส่วนการคลัง องค์การ บริหารส่วนตำบลหนอง กราด 2. นายศราวุฒิ เพมขุนทด เมื่อครั้ง ดำรงตำแหน่งประธาน กรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วน ตำบลหนองกราด อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น	เป็นเจ้าของพนักงานกระทำ ความผิดฐานทุจริตต่อ หน้าที่หรือกระทำความผิด ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ โดยปลอมและใช้เอกสาร ปลอมเพื่อประกอบฎีกา เบิกเงินของ อบต. หนองกราด	ผู้ถูกล่ามอาได้กระทำการปลอม และ ใช้เอกสารปลอมจริงหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกล่ามอาได้ทำการ ปลอมหลักฐานใบสั่งซื้อและใบส่งของร้านค้า เพื่อนำไปใช้เป็นหลักฐานประกอบการเบิก จ่ายเงินตามฎีกาเบิกเงิน ที่ 80/2543 และ 81/2543 ลงวันที่ 30 มิถุนายน 2543 โดยมิชอบ เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความ เสียหาย	<u>นางวาสนา</u> <u>เพมขุนทด</u> ป.อ. มาตรา 147 มาตรา 161 มาตรา 162 (1) (4) มาตรา 264 และมาตรา 267 ประกอบมาตรา 90 วินัย พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม และ มาตรา 85 วรรคสอง ประกอบ พ.ร.ฎ. ระเบียบพนักงาน ส่วนตำบล พ.ศ. 2539 ข้อ 4 <u>นายศราวุฒิ</u> <u>เพมขุนทด</u> ป.อ. มาตรา 157 และมาตรา 188 วินัย พ.ร.บ.สภา ตำบลและองค์การ บริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มาตรา 92

ลำดับที่	ผู้ถูกล่าวหา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
41	นายโสภณ สุวรรณพิช เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง นายไปรษณีย์ 6 ประจำ ที่ทำการไปรษณีย์ ม่วงสามสิบ อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี การสื่อสารแห่งประเทศไทย	เป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติ หน้าที่โดยมิชอบ เบียดบัง เงินค่าตราไปรษณียากร และเงินค่าพัสดุเป็นของ ตนเองหรือของผู้อื่นโดย ทุจริต	ผู้ถูกล่าวหาได้นำเงินค่าตราไปรษณีย์ อากรและเงินค่าพัสดุไปรษณีย์เก็บเงินปลาย ทางไปเป็นของตนเองจริงหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกล่าวหาขณะปฏิบัติ หน้าที่เบียดบังเงินค่าตราไปรษณียากร จำนวน 15,497 บาท และเงินค่าพัสดุ ไปรษณีย์เก็บเงิน (พง.) จำนวน 30,971 บาท ไปโดยทุจริต และได้มีการเขียนวัน เดือนปีที่มีผู้มารับพัสดุไปรษณีย์ เก็บเงินในบัญชีควบคุม พง. (ป.170) เป็น ความเท็จเพื่อใช้รับรองเป็นหลักฐาน เกี่ยวกับการรับจ่ายเงิน	ป.อ. มาตรา 147 มาตรา 157 และ มาตรา 162 (1) ประกอบ พ.ร.บ.การ สื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2519 มาตรา 15 วินัย ข้อบังคับการ สื่อสารแห่งประเทศไทย ฉบับที่ 3 ว่าด้วย ระเบียบวินัย พ.ศ. 2520 ข้อ 55 และข้อ 62
42	นายรังสรรค์ เสลาหลัก เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง หัวหน้าที่ทำการ ไปรษณีย์ปรามบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ การสื่อสารแห่งประเทศไทย	เป็นเจ้าของพนักงานเบียดบัง เงินสด ตราไปรษณียากร และสิ่งมีค่าไปเป็นของตนเอง หรือของผู้อื่นโดยทุจริต	ผู้ถูกล่าวหาได้เบียดบังเงินสด ตรา ไปรษณียากร และสิ่งมีค่าอื่นไปเป็นของ ตนเองหรือผู้อื่นโดยทุจริตจริงหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกล่าวหาที่มีหน้าที่ดูแล รักษาเงินสดและสิ่งของมีค่าแทนตัวเงิน อาศัยอำนาจในตำแหน่งกระทำการโดย มิชอบ เบียดบังเงินสด ตราไปรษณียากร และสิ่งของมีค่าแทนตัวเงินจำนวน 574,810.30 บาท ไปเป็นของตนเองหรือ ของผู้อื่นโดยทุจริต ทำให้การสื่อสารแห่ง ประเทศไทยได้รับความเสียหาย	ป.อ. มาตรา 147 มาตรา 157 ประกอบ พ.ร.บ.การสื่อสารแห่ง ประเทศไทย พ.ศ. 2519 มาตรา 15 วินัย ต้นสังกัด สั่งลงโทษแล้ว
43	ว่าที่ พ.ต.ต. นิพนธ์ ยันตรีตัน พนักงาน สอบสวน (สบ.2) สภ.อ.อรัญประเทศ จ.สระแก้ว สำนักงานตำรวจ แห่งชาติ	เป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยมิชอบหรือ โดยทุจริต	ผู้ถูกล่าวหาในฐานะพนักงานสอบสวน ได้ปล่อยตัวผู้ต้องหาในคดียกยกอทรัพย์ โดยมีเจตนาช่วยเหลือผู้ต้องหาให้ต้องรับ โทษหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกล่าวหาในฐานะ พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีอาญาที่ 64/2545 ได้สั่งการให้เสมียนประจำวัน ทำการขีดฆ่าบันทึกประจำวันเกี่ยวกับคดี ข้อที่ 6 และได้เป็นผู้ทำลายบันทึกการ จับกุมผู้ต้องหาพร้อมสั่งให้สิบเวรเจ้าหน้าที่ ผู้ควบคุมผู้ต้องหากระทำการปล่อยผู้ต้องหา ไปจริง ทั้งนี้เป็นเพราะเข้าใจว่าผู้ต้องหา ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่อยู่ในอำนาจของ พนักงานสอบสวนแต่อย่างใดแต่อำนาจ ในการสอบสวนเป็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงได้ปล่อยตัวผู้ต้องหาไป	วินัย พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 84 วรรคหนึ่ง มาตรา 85 วรรคหนึ่ง ประกอบ พ.ร.บ. ว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. 2477 มาตรา 5 (12) พ.ร.บ. ระเบียบ ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 45 และมาตรา 61 และ พ.ร.บ.ตำรวจ แห่งชาติ พ.ศ. 2547 มาตรา 123 (1) (2)

ลำดับที่	ผู้ถูกล่ามวหา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
44	1. นายบัญญัติ กองวัง นายช่าง 5 แผนกขุมสาย โทรศัพท์เคลื่อนที่ องค์การโทรศัพท์ แห่งประเทศไทย 2. นายระจันต์ จันทร์วิบูลย์	เป็นเจ้าของพนักงานใช้อำนาจ ในตำแหน่งโดยทุจริตอัน เป็นการเสียหายแก่รัฐและ เป็นเจ้าของพนักงานรู้ความ ลับในราชการกระทำการ โดยมิชอบด้วยหน้าที่ให้ ผู้อื่นล่วงรู้ความลับ	ผู้ถูกล่ามวหาได้นำข้อมูลเลขหมาย โทรศัพท์เคลื่อนที่ไปเผยแพร่โดยทุจริตจริง หรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกล่ามวหาที่ 1 นำข้อมูล เลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบ 470 MHZ และรหัสปลดล็อคไปขายให้แก่นายระจันต์ จันทร์วิบูลย์ ผู้ถูกล่ามวหาที่ 2 จำนวน 40 หมายเลข เพื่อนำไปปรับจูนเข้ากับโทรศัพท์ เคลื่อนที่นำไปใช้รับจ้างให้บริการโทรศัพท์ แก่บุคคลทั่วไป	นายบัญญัติ กองวัง ป.อ. มาตรา 151 มาตรา 157 และ มาตรา 164 วินัย ข้อบังคับ องค์การโทรศัพท์แห่ง ประเทศไทยว่าด้วย การพนักงาน พ.ศ. 2536 ข้อ 44 และ 46 นายระจันต์ จันทร์วิบูลย์ ป.อ. มาตรา 86 มาตรา 151 มาตรา 157 และมาตรา 164
45	นายจุมพฏ จันเรียง เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายบริหารและ พัฒนา สำนักงาน เร่งรัดพัฒนาชนบท จ.ชุมพร กระทรวงมหาดไทย กับพวกรวม 5 คน	เป็นเจ้าของพนักงานใช้อำนาจ ในตำแหน่งโดยทุจริต กรณีรายงานการตรวจรับ พัสดุเป็นเท็จ และเบิกจ่าย เงินให้แก่ผู้ขายโดยมิชอบ	ผู้ถูกล่ามวหารายงานตรวจรับพัสดุเป็น เท็จ และเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้ขายโดยมิชอบ จริงหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกล่ามวหากับพวกในฐานะ คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ โครงการส่งเสริม การเลี้ยงโคเนื้อ โครงการส่งเสริมการจัดทำ ไร่นาสวนผสม และโครงการส่งเสริมการปลูก พืชผัก ปีงบประมาณ 2537 ได้กระทำการ โดยมิชอบด้วยตำแหน่งหน้าที่รายงานการ ตรวจรับพัสดุจากผู้เสนอราคาเป็นเท็จว่า ผู้ขายได้ส่งมอบพัสดุถูกต้องครบถ้วนแล้ว ในวันที่ลงลายมือชื่อตรวจรับ ทั้งที่ผู้ขายยัง มิได้ส่งมอบของให้แก่สำนักงานเร่งรัด พัฒนาชนบทจังหวัดชุมพร โดยเจ้าหน้าที่พัสดุ และหัวหน้างานจัดซื้อและพัสดุได้ ลงลายมือ ชื่อรับรองว่าได้รับของลงบัญชีไว้เป็นการ ถูกต้องและได้ส่งมอบให้หัวหน้าโครงการ หรือ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบไว้ใช้ในราชการ แล้วและมีการเบิกจ่ายเงินค่าครุภัณฑ์ การเกษตรให้แก่ผู้ขายไปโดยมิชอบ เป็นเหตุ ให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ	นายจุมพฏ จันเรียง นายไพรัช ปั่นทอง นายสรศักดิ์ หรือ ประจักษ์ ชั้นค่านันตี นายอุทัย พวงจินดา นายชวลิต วัชรศิริพันธ์ ป.อ. มาตรา 157 และ 162 (1) (4) วินัย พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 82 และมาตรา 85 วรรคสอง

ลำดับที่	ผู้ถูกล่ามำหา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
46	นางสาวเครือวรรณ สุริยรักษ์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง พนักงานพาณิชย์ 5 สำนักงานบริการ โทรศัพท์นครราชสีมา 1 บริษัท ทศท.คอร์ปอ เรชั่น จำกัด (มหาชน)	ใช้อำนาจในตำแหน่งโดย ทุจริต เบียดบังเงินเหรียญ โทรศัพท์สาธารณะ และ จัดทำเอกสารอันเป็นเท็จ	ผู้ถูกล่ามำหามีหน้าที่ในการจัดทำรายงาน การตรวจนับเหรียญ และเบียดบังเหรียญที่ ต้องนำส่งเป็นรายได้ของ ทศท. หรือไม่ ได้ความว่า ระหว่างเดือนตุลาคม 2538 ถึง พฤษภาคม 2542 พนักงานไขตู้โทรศัพท์ สาธารณะตรวจนับเหรียญได้ส่งมอบเงิน เหรียญให้ผู้ถูกล่ามำหาเพื่อจัดทำรายงานการ ตรวจนับเหรียญและส่งเข้าเป็นรายได้ของ ทศท. จำนวน 47,896,884 บาท แต่ผู้ถูก กล่าวหาได้จัดทำรายงานเอกสารการนำส่ง เป็นเท็จโดยรายงานว่า รายได้จำนวน 46,438,123 บาท มีเงินสดค้างส่ง 17,072 บาท และเบียดบังเงินจำนวน 1,441,689 บาท ไปเป็นประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดย ทุจริตเป็นเหตุให้ ทศท.ได้รับความเสียหาย	ป.อ. มาตรา 147 มาตรา 157 และ มาตรา 162 (1) ประกอบ พ.ร.บ. องค์การโทรศัพท์แห่ง ประเทศไทย พ.ศ. 2497 มาตรา 17 วินัย ต้นสังกัด สั่งลงโทษแล้ว
47	จ.ส.ต.หญิง สิริโสภา ธัมมะโรจนานนท์ ผู้บังคับหมู่ งาน 1 ฝ่าย 1 กองตรวจคนเข้า เมือง 2 สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ	เป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยโดยทุจริต กรณี ที่เรียก รับเงินจากชาว ต่างชาติเพื่ออนุญาตให้ เดินทางเข้ามาใน ราชอาณาจักร	ผู้ถูกล่ามำหาใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ โดยทุจริตเรียก รับเงินจากชาวต่างประเทศ เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนอนุญาตให้เดินทาง ผ่านเข้ามาในราชอาณาจักรหรือไม่ ได้ความว่า เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2544 เวลาประมาณ 10.50 น. ขณะผู้ถูก กล่าวหาปฏิบัติหน้าที่ตรวจอนุญาต หนังสือเดินทางที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองประจำ ช่องตรวจที่ 25 ท่าอากาศยานกรุงเทพ ได้ เรียก รับเงินจากชาวต่างประเทศ จำนวน 180 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ เพื่อช่วยเหลือให้ ชาวต่างชาติสามารถเดินทางเข้าประเทศได้ โดยไม่ผ่านพิธีการเข้าเมืองเป็นเหตุให้เกิด ความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง	ป.อ. มาตรา 149 และมาตรา 157 วินัย พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม และ มาตรา 98 วรรคสอง ประกอบ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการ ตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 45 พ.ร.บ. ว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. 2477 มาตรา 5 (12) และ พ.ร.บ.ตำรวจ แห่งชาติ พ.ศ. 2547 มาตรา 123 (1) (2)

ลำดับที่	ผู้ถูกล่ามวหา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
48	นายพันศักดิ์ อ้นไชยศรี ศึกษาธิการอำเภอ ปากชม จังหวัดเลย สำนักงานปลัดกระทรวง ศึกษาธิการ	ปฏิบัติหรือละเว้นการ ปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เบียดบังเงินของสำนักงาน คณะกรรมการคुरुสภา จังหวัดเลย จำนวน 653,835.30 บาท	ผู้ถูกล่ามวหาทำหน้าที่ในการจัดการหรือ รักษาทรัพย์ และเบียดบังเงินจำนวน 653,835.30 บาท ไปเป็นของตนหรือของ ผู้อื่นโดยทุจริตหรือไม่ ได้ความว่า เมื่อครั้งที่ผู้ถูกล่ามวหาดำรง ตำแหน่งศึกษาธิการอำเภอปากชม จังหวัดเลย และเป็นผู้อำนวยการคुरुสภาอำเภอปากชม มีหน้าที่ตามระเบียบคुरुสภาว่าด้วยคณะ กรรมการคुरुสภาจังหวัด และคณะกรรมการคुरु สภาอำเภอ พ.ศ. 2531 และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อควบคุมดูแลทรัพย์สินของคुरुสภาอำเภอ ให้เป็นไปตามระเบียบของคुरुสภา และมีหน้าที่ ในการจัดเก็บเงินและนำส่งเงินการมาปนกิจ สงเคราะห์ช่วยเหลือสมาชิกคुरुสภา (ช.พ.ค.) เงินการมาปนกิจสงเคราะห์ช่วยเหลือสมาชิก คुरुสภาในกรณีคู่สมรสถึงแก่กรรม (ช.พ.ส.) ตามระเบียบคुरुสภาว่าด้วยการมาปนกิจ สงเคราะห์ช่วยเหลือสมาชิกคुरुสภา พ.ศ. 2540 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบคुरु สภาว่าด้วยการมาปนกิจสงเคราะห์ช่วยเหลือ สมาชิกคुरुสภาในกรณีคู่สมรสถึงแก่กรรม พ.ศ. 2541 ได้เก็บเงินจากสมาชิก ช.พ.ค.และ ช.พ.ส. อำเภอปากชม แล้วไม่นำเงินที่เก็บ ได้ส่งสำนักงานคณะกรรมการคुरुสภาจังหวัด เลยกลับเบียดบังเงินจำนวน 653,835.30 บาท ไปเป็นของตนเองหรือผู้อื่นโดยทุจริต ในงวดปี พ.ศ. 2544 และในงวดปี พ.ศ. 2545	ป.อ. พ.ร.บ. ว่าด้วย ความผิดของ พนักงานในองค์กร หรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 มาตรา 4 และมาตรา 11 วินัย ต้นสังกัด สั่งลงโทษแล้ว

ลำดับที่	ผู้ถูกล่ามโซ่	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
49	นายสุเทพ ปานคง เจ้าพนักงานการเงิน และบัญชี 3 เทศบาล ตำบลบ้านสวน อำเภอเมืองสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย	ใช้อำนาจในตำแหน่ง หน้าที่โดยทุจริต ปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยมิชอบ ในการ ตรวจรับงานจ้างและเรียก รับเงินจากผู้รับจ้าง	ผู้ถูกล่ามโซ่หาว่ามีหน้าที่ในการตรวจรับงาน จ้าง และเรียก รับเงินจากผู้รับจ้างเพื่อเป็นค่า ตอบแทนในการตรวจรับงานก่อสร้างถนน คอนกรีตเสริมเหล็กหรือไม่ ได้ความว่า เมื่อปี พ.ศ. 2543 เทศบาล ตำบลบ้านสวน ได้ว่าจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด บ. ให้ทำการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ซอยบ้านนางระนอง พักรักษา ขนาดกว้าง 3.00 เมตร หน้า 0.15 เมตร พื้นที่ 234 ตารางเมตร เป็นเงิน 113,000 บาท ตาม สัญญาจ้างเลขที่ 6/2543 ลงวันที่ 29 สิงหาคม 2543 โดยเทศบาลตำบลบ้านสวน ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจการจ้าง ซึ่งมีผู้ถูกล่ามโซ่เข้าร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วย ต่อมาเมื่อมีการก่อสร้างแล้วเสร็จในวันที่ 16 ตุลาคม 2543 ผู้รับจ้างได้ไปพบผู้ถูกล่ามโซ่ เพื่อขอรับเงินค่าจ้างดำเนินงาน ผู้ถูกล่ามโซ่ ได้เรียกเงินจำนวน 36% ของราคางาน หรือ จำนวน 36,000 บาท เพื่อดำเนินการเบิกเงิน ค่าจ้างดังกล่าวให้อันเป็นเหตุให้ผู้ถูกล่ามโซ่ ได้รับความเสียหาย	ป.อ. มาตรา 149 และมาตรา 157 วินัย พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม และ มาตรา 98 วรรคสอง
50	พลตำรวจ เกษม ขอบขันธุ์ เมื่อครั้ง ดำรงตำแหน่งลูกแถว สภ.อ.ป่าแดด จังหวัดเชียงราย สำนักงานตำรวจ แห่งชาติ	เป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยทุจริตกลับ แก่งัดจับกุมเจ้าของรถ จักรยานยนต์ เพื่อให้มอบ เงินจำนวน 500 บาท โดยไม่ถูกส่งดำเนินคดี	ผู้ถูกล่ามโซ่หากลั่นแก่งัดจับกุมเจ้าของ รถจักรยานยนต์ในข้อหาตัดแปลงสภาพรถ แล้วข่มขืนใจเจ้าของรถจักรยานยนต์ให้มอบ เงินจำนวน 500 บาท เพื่อไม่ต้องส่งดำเนิน คดีหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกล่ามโซ่หาว่ามีอำนาจหน้าที่ ในการสืบสวนและจับกุมผู้กระทำความผิด อาญาได้ใช้อำนาจหน้าที่ก่ลั่นแก่งัดจับกุม นาย ส. ว่ามีและใช้รถจักรยานยนต์ตัดแปลง สภาพรถแล้วข่มขืนใจหรือจูงใจให้นาย ส. มอบเงินจำนวน 500 บาท เพื่อไม่ต้องส่ง ดำเนินคดีต่อพนักงานสอบสวน นาย ส. จึง ไปแจ้งความดำเนินคดีกับผู้ถูกล่ามโซ่ต่อ พนักงานสอบสวนและสามารถจับกุมตัว ผู้ถูกล่ามโซ่ได้	ป.อ. มาตรา 148 และ มาตรา 157 วินัย พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม และ มาตรา 98 วรรคสอง ประกอบ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการ ตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 45 และ 61 และ พ.ร.บ. ว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. 2477 มาตรา 5 (12) และพ.ร.บ.ตำรวจ แห่งชาติ พ.ศ. 2547 มาตรา 123 (1) (2)

ลำดับที่	ผู้ถูกกล่าวหา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
51	นางศรีัญญา สมบัติมนต์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง พนักงานปฏิบัติการ 7 ธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร สาขาเวียงน้อย อำเภอเวียงน้อย จังหวัดขอนแก่น	เป็นพนักงานปฏิบัติหรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมิชอบ	ผู้ถูกกล่าวหายักยอกเงินในบัญชีเงินฝาก ของลูกค้านาคาเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์การเกษตร สาขาเวียงน้อย ไปจริงหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง พนักงานการเงิน 7 ธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร สาขาเวียงน้อย อ.เวียงน้อย จ.ขอนแก่น มีหน้าที่ในการ จัดการหรือรักษาเงินฝากของลูกค้านาคาโดย เบียดบังเงินในบัญชีเงินฝากของลูกค้านาคา ธนาคารฯ จำนวน 5 ราย จำนวนเงิน 20,000 บาท โดยปลอมลายมือชื่อลูกค้าใน ใบถอนเงิน และเข้าไปแก้ไขรายการใน คอมพิวเตอร์เพื่อให้จำนวนเงินในบัญชี เงินฝากของลูกค้าตรงกันกับที่มีอยู่จริง	ป.อ. พ.ร.บ.ว่าด้วย ความผิดของ พนักงานในองค์กร หรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 มาตรา 4 และมาตรา 11 และ ตาม ป.อ. มาตรา 264 มาตรา 265 และ มาตรา 268 ประกอบ มาตรา 91 วินัย ตันสังกัด สั่งลงโทษแล้ว
52	ด.ต. วิชัย ไผ่แสวง เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง ผู้บังคับหมู่ กองกำกับการ ตำรวจตระเวน ชายแดนที่ 12 อำเภอ อรัญประเทศ จังหวัด สระแก้ว กับพวก สำนักงานตำรวจ แห่งชาติ	เป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยทุจริต ร่วมกัน ปลอมเอกสารสั่งซื้อน้ำมัน เชื้อเพลิงแล้วนำน้ำมัน เชื้อเพลิงไปขายโดยทุจริต	ผู้ถูกกล่าวหาร่วมกันกับพวกทุจริต ปลอมเอกสารสั่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงแล้วนำ น้ำมันเชื้อเพลิงไปขายเพื่อนำเงินมาแบ่งกัน จริงหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่มีหน้าที่จัดซื้อ น้ำมันเชื้อเพลิงของ กก.ตชด.12 โดย โทรสารขอสั่งซื้อน้ำมันไปยังบริษัท ป.ต.ท. จำกัด (มหาชน) ระหว่างวันที่ 6 กันยายน 2542 ถึงวันที่ 7 กันยายน 2543 และ ได้กระทำการปลอมเอกสารหนังสือนำฉบับ จริงที่เคยขอสั่งซื้อมาถ่ายเอกสารแล้วลบ ข้อความบางส่วนและพิมพ์ข้อความเลขที่ หนังสือ วันที่ เลขที่ใบสั่งซื้อและจำนวน น้ำมันเชื้อเพลิง แล้วส่งโทรสารไปยังบริษัท ปตท. โดยโทรศัพท์ยืนยันการสั่งซื้อร่วมกัน กับคนขับรถบรรทุกน้ำมัน นำน้ำมันไปขาย แก่ผู้ประกอบการที่มาติดต่อตามสถานที่นัด หมายแล้วนำเงินมาแบ่งกัน โดยจะนำใบขน ส่งน้ำมันไปปลอมลายมือชื่อผู้รับน้ำมันแล้ว ส่งคืนพนักงานขับรถนำไปมอบแก่บริษัท ปตท.	ด.ต. วิชัย ไผ่แสวง ด.ต. วิเชียร แดงอ่อน ป.อ. มาตรา 157 และมาตรา 161 นายว้าง ฉิมเกิด นายมนต์ชัย ปลัดถนอม ป.อ. มาตรา 157 ประกอบ มาตรา 86 วินัย ด.ต. วิชัย ไผ่แสวง และ ด.ต. วิเชียร แดงอ่อน ตันสังกัดสั่งลงโทษ แล้ว

ลำดับที่	ผู้ถูกกล่าวหา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
53	นางสาวธนพร พูลสวัสดิ์ หัวหน้าส่วนการคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลลำสมพุง อ.มวกเหล็ก จ.สระบุรี กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย	ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบกระทำการทุจริตเงินรายได้ของอบต. ลำสมพุง ไปเป็นของตนหรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต	ผู้ถูกกล่าวหาใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ทุจริตยักยอกเงินรายได้ของอบต.ลำสมพุง จำนวน 61,598.46 บาท ไปจริงหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาทำหน้าที่ควบคุมตรวจสอบเกี่ยวกับการเงินและบัญชี รวมทั้งการจัดเก็บเงินรายได้ทั้งหมดของ อบต.ลำสมพุง โดยในช่วงตั้งแต่วันที่ 13 มีนาคม 2543 ถึงวันที่ 24 เมษายน 2543 ผู้ถูกกล่าวหาได้จัดเก็บเงินรายได้ค่าภาษีบำรุงท้องที่ ค่าภาษีโรงเรือนและที่ดิน ค่าธรรมเนียมประปา และค่าขายแบบจากราษฎรแล้วยักยอกเงินจำนวน 61,598.46 บาท ไปเป็นของตนหรือของผู้อื่นโดยทุจริต เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย	ป.อ. มาตรา 147 และมาตรา 157 วินัย ดันสั่งกักสั่งลงโทษแล้ว
54	นางสาวพรพิมล พันธุ์กล้วยไม้ เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี 4 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเกี่ยวกับการเงินและการบัญชี	การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหาเกิดความบกพร่องเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายหรือไม่ ได้ความว่า ขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาปฏิบัติหน้าที่เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี 4 และก่อนหน้านั้นได้ปฏิบัติหน้าที่บกพร่อง 3 กรณี คือ 1. เงินขาดบัญชีทั้งเงินนอกงบประมาณและเงินงบประมาณ รวม 11 รายการ อันเนื่องมาจากความผิดพลาดในการทำงาน โดยผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบและยอมรับความผิดพลาดและยินยอมชดใช้เงินที่ขาดบัญชีดังกล่าวแก่ทางราชการแล้ว 2. ผลการตรวจสอบพบว่ามีเงินเกินบัญชี เนื่องจากมีการบันทึกบัญชีจ่ายต่ำกว่าหลักฐานโดยมีหลักฐานการจ่ายให้ตรวจสอบสูงกว่ายอดที่จ่าย เป็นเงิน 36,861.33 บาท เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาได้นำเงินส่วนตัวของตนเองจ่ายสำรองให้แก่เจ้าหน้าที่ตามรายการดังกล่าวไปก่อน และต่อมาได้นำหลักฐาน	วินัย พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 84 วรรคหนึ่ง และ มาตรา 85 วรรคหนึ่ง

ลำดับที่	ผู้ถูกล่ามัว	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
54 (ต่อ)			การจ่ายเงินมาขออนุมัติเบิกเงินจาก วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร แต่ยังไม่ทันเขียนเช็คสั่งจ่ายเงินเจ้าหน้าที่ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้มาตรวจสอบรายการคำขอเบิกเงินเสียก่อน 3. ผู้ถูกล่ามัวได้เขียนเช็คสั่งจ่ายใน นามตนเองเพื่อนำเช็คไปเบิกเงินสดออกจาก ธนาคารรวม 9 รายการ เป็นเงิน 43,800.75 บาท แล้วนำเงินไปชำระให้แก่เจ้าหน้าที่ ล่าช้ากว่าปกติ ตั้งแต่ 9 วัน จนถึง 253 วัน ซึ่งในทางปฏิบัติผู้ถูกล่ามัวจะต้องนำเงิน ไปชำระในทันทีและเรียกใบเสร็จรับเงินจาก ผู้รับเงินมาประกอบ	
55	นางสาวรุ่งนภา แสงโคตรมา เจ้าพนักงานเภสัชกรรม 3 โรงพยาบาลต่างอย จังหวัดสกลนคร กระทรวงสาธารณสุข	ทุจริตยกยอกเงินรายได้ จากการจำหน่ายยาและ เวชภัณฑ์ไปเป็นประโยชน์ สำหรับตนเองหรือผู้อื่น	ผู้ถูกล่ามัวปลอมใบเสร็จรับเงินค่ายา และเวชภัณฑ์แล้วยกยอกเงินจำนวน 60,210.75 บาท ไปเป็นประโยชน์สำหรับ ตนเองหรือผู้อื่นหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกล่ามัวหาหน้าที่จัดเก็บ เงินค่ายาและเวชภัณฑ์ของโรงพยาบาล ต่างอย กระทำการทุจริตปลอมหลักฐาน ใบเสร็จรับเงินค่ายาและเวชภัณฑ์ ระหว่าง วันที่ 4 สิงหาคม 2542 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2543 โดยลงรายการจำนวนเงิน น้อยกว่าจำนวนเงินที่ได้รับไว้จริง แล้วยกยอกเงินจำนวนที่เกิน 60,210.75 บาท ไปเป็นของตนเป็นเหตุให้ทางราชการ ได้รับความเสียหาย	ป.อ. มาตรา 147 มาตรา 157 มาตรา 161 มาตรา 162 (1) (3) (4) มาตรา 264 มาตรา 265 มาตรา 266 และมาตรา 268 วินัย ต้นสังกัด สั่งลงโทษแล้ว

ลำดับที่	ผู้ถูกล่ามโซ่	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
56	<p>1. จ.ส.ต. กิตติพงษ์ ชมเชย</p> <p>2. จ.ส.ต. ชัยวัฒน์ ริมฝาย ผู้บังคับหมู่งาน ป้องกันและปราบปราม สภ.อ.สอง จังหวัดแพร่ สำนักงานตำรวจ แห่งชาติ</p>	<p>เป็นเจ้าของงานมีตำแหน่ง หน้าที่ควบคุมดูแลผู้ต้อง ขังตามอำนาจของศาล กระทำการด้วยประการ ใดๆ ให้ผู้ต้องหาหลุดพ้น จากการควบคุมขังไป</p>	<p>1. ผู้ถูกล่ามโซ่ที่ 1 นำตัวผู้ต้องขัง แทนค่าปรับออกจากห้องควบคุมแล้วใช้ให้ ไปซื้อยาบ้ามาเสพ หรือไม่</p> <p>2. ผู้ถูกล่ามโซ่ที่ 2 รู้เห็นการกระทำ ของผู้ถูกล่ามโซ่ที่ 1 แล้วละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่ไม่ดำเนินการตามกฎหมายหรือไม่ ได้ความว่า เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2544 เวลาประมาณ 02.00 น. - 03.00 น. ผู้ถูกล่ามโซ่ที่ 1 ปฏิบัติหน้าที่สืบเวร และ ผู้ถูกล่ามโซ่ที่ 2 ปฏิบัติหน้าที่เวรบริการอยู่ หน้าห้องควบคุมผู้ต้องหา ผู้ถูกล่ามโซ่ที่ 1 ได้เปิดห้องควบคุมผู้ต้องขัง นำตัวนาง ส. และนาง ก. ผู้ต้องหาแทนค่าปรับออกจาก ห้องควบคุมไปที่ห้องพิมพ์ลายนิ้วมือ ผู้ต้องหาซึ่งอยู่ใกล้ห้องควบคุมตัว ผู้ต้องหา แล้วได้มอบเงินจำนวน 500 บาท ใช้ให้นาง ก. ออกไปหาซื้อยาบ้ามาเพื่อเสพ เมื่อนาง ก. ซื้อยาบ้ามาได้จำนวน 10 เม็ด แล้วผู้ถูก กล่าวหาที่ 1 ได้แบ่งยาบ้าให้นาง ก. และ นาง ส. เสพคนละ 1 เม็ด และได้เสพเอง 2 เม็ด หลังจากนั้นผู้ถูกล่ามโซ่ที่ 1 ได้ ทำการลวนลามและข่มขืนกระทำชำเรานาง ก. จนสำเร็จความใคร่ โดยผู้ถูกล่ามโซ่ที่ 2 ได้เฝ้าดูการกระทำของผู้ถูกล่ามโซ่ที่ 1 ไม่ห้ามปรามหรือจับกุมตามหน้าที่ การ กระทำของผู้ถูกล่ามโซ่ทั้งสอง จึงเป็น การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมิชอบ นำผู้ต้องขังออกจาก ห้องคุมขังโดยไม่มีเหตุอันควรเป็นเหตุ ให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่าง ร้ายแรง</p>	<p><u>จ.ส.ต. กิตติพงษ์ ชมเชย</u> ป.อ. มาตรา 157 และมาตรา 204 <u>วินัย</u> พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม และ มาตรา 98 วรรคสอง ประกอบ พ.ร.บ. ข้าราชการ ตำรวจพ.ศ. 2521 มาตรา 45 พ.ร.บ. ว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. 2477 มาตรา 5 (12) และ พ.ร.บ.ตำรวจ แห่งชาติ พ.ศ. 2547 มาตรา 123 <u>จ.ส.ต. ชัยวัฒน์ ริมฝาย</u> ป.อ. มาตรา 157 <u>วินัย</u> พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม และ มาตรา 98 วรรคสอง ประกอบ พ.ร.บ. ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 45 พ.ร.บ. ว่าด้วย วินัยตำรวจ พ.ศ. 2477 มาตรา 5 (12) และ พ.ร.บ.ตำรวจ แห่งชาติ พ.ศ. 2547 มาตรา 123</p>

ลำดับที่	ผู้ถูกล่ามอาญา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
57	นางรดา หรือ อนงค์ ลักษณะสง่า หรือ ทองดอนเกรียง เมื่อ ครั้งดำรงตำแหน่ง พนักงานบัญชี 7 ธนาคารออมสิน สาขานครชัยศรี จ.นครปฐม กระทรวงการคลัง	1. เป็นพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยมิชอบ ในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ ผู้อื่นเชื่อว่ามิได้มี หน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มี ตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ ที่มีควรได้โดยชอบด้วย กฎหมายสำหรับตนเอง หรือผู้อื่น 2. ปลอมเอกสารและ ใช้เอกสารปลอม	ผู้ถูกล่ามอาญาเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและ ทุจริตต่อหน้าที่หรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกล่ามอาญานำเอกสาร ใบรับเงินฝากประเภทสงเคราะห์ชีวิตและ ครอบครัว (ชส.3) ของธนาคารซึ่งไม่มีเลข กำกับ และไม่สามารถนำไปใช้เป็นหลักฐาน ในการรับเงินจากลูกค้ามาออกข้อความให้ กับลูกค้าผู้ฝากเงินประเภทสงเคราะห์ชีวิต แบบเพิ่มทุนทรัพย์ (ชพ.) เพื่อเป็นหลักฐาน การฝากเงินแสดงว่าธนาคารได้รับเงินฝาก จากลูกค้าแล้วเพื่อทำให้ผู้อื่นหลงเชื่อว่า ธนาคารได้รับเงินครบตามจำนวนที่ลูกค้าได้ นำไปฝากไว้แล้วนำเงินไปใช้ประโยชน์ ส่วนตนโดยมิชอบเป็นเหตุให้ธนาคาร ออมสินและผู้อื่นได้รับความเสียหาย	ป.อ. พ.ร.บ.ประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบ ปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 123 วินัย ดันสั่งกัก สั่งลงโทษแล้ว
58	พ.ต. นรินทร์ แข็งแรง สัสดีอำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี กระทรวงกลาโหม	เป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยมิชอบ	ผู้ถูกล่ามอาญาเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติ หน้าที่โดยมิชอบ ปลอมลายมือชื่อในบัญชี ทหารกองเกินและต้นข้าวใบสำคัญและ รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาเป็นเหตุให้ทาง ราชการได้รับความเสียหายหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกล่ามอาญาปฏิบัติหน้าที่ สัสดีอำเภอโคกโพธิ์ กระทำการปลอม เอกสารเพื่อช่วยเหลือบุคคลไม่ต้องเข้ารับ ราชการทหารกองประจำการ เป็นเหตุให้ ทางราชการได้รับความเสียหาย	ป.อ. มาตรา 157 และมาตรา 161 วินัย พ.ร.บ.ระเบียบ ข้าราชการทหาร พ.ศ. 2521 มาตรา 15
59	ส.ต.ท. อหะหมัด เล่งเจ๊ะ ผู้บังคับหมู่ งาน 2 ฝ่าย 2 กอง ตรวจคนเข้าเมือง 2 สำนักงานตำรวจ แห่งชาติ	เป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยมิชอบ กรณี ตรวจอนุญาตให้ชาวต่าง ชาติเดินทางออกนอก ราชอาณาจักร	ผู้ถูกล่ามอาญาละเว้นการตรวจอนุญาต หนังสือเดินทางเพื่อช่วยเหลือชาวต่างชาติ ให้เดินทางออกนอกราชอาณาจักรหรือไม่ ได้ความว่า ระหว่างวันที่ 30 ถึงวันที่ 31 มกราคม 2544 ขณะผู้ถูกล่ามอาญาปฏิบัติ หน้าที่ประจำช่องตรวจที่ 12 อาคารผู้ โดยสารขาออกระหว่างประเทศ อาคาร 2 การทำอากาศยานกรุงเทพ โดยปฏิบัติหน้าที่ ตรวจและประทับตราอนุญาตให้ผู้โดยสารที่ จะเดินทางออกนอกราชอาณาจักร และผู้ถูก กล่าวหาเป็นผู้ครอบครองตราประทับ เอ 265 ปรากฏว่าได้ปล่อยให้ชาวต่างชาติ ซึ่ง ถือหนังสือเดินทางประเทศสิงคโปร์ปลอม เดินทางออกนอกราชอาณาจักรโดยไม่ ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เป็นเหตุให้เกิด ความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง	ป.อ. มาตรา 157 วินัย พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม และ มาตรา 98 วรรคสอง ประกอบ พ.ร.บ. ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 45 พ.ร.บ. ว่าด้วย วินัยตำรวจ พ.ศ. 2477 มาตรา 5 (12) และ พ.ร.บ.ตำรวจ แห่งชาติ พ.ศ. 2547 มาตรา 123 (1) (2)

ลำดับที่	ผู้ถูกกล่าวหา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
60	จ.ส.ต. สมคิด เทียนวรรณ ผู้บังคับหมู่งานสอบสวน สภ.ต. บ้านแปลง อ.โป่งน้ำร้อน จ.จันทบุรี สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ	เป็นเจ้าของพนักงานมีหน้าที่ ควบคุมดูแลผู้ต้องขัง ตามอำนาจศาลกระทำ ด้วยประการใดๆ ให้ผู้ที่อยู่ ในระหว่างคุมขังหลุดพ้น จากที่คุมขัง	ผู้ถูกกล่าวหาปล่อยให้ผู้ต้องคุมขัง หลุดพ้นจากการคุมขังไปจริงหรือไม่ ได้ความว่า เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2545 ขณะผู้ถูกกล่าวหาปฏิบัติหน้าที่ยามประจำ สภ.ต.บ้านแปลง และมีหน้าที่ควบคุม ผู้ต้องหาได้นำผู้ต้องหาในคดีร่วมกันมี ยาเสพติดให้โทษประเภท 1 (ยาบ้า) ไว้ใน ความครอบครองเพื่อจำหน่าย และจำหน่าย โดยไม่ได้รับอนุญาตและเป็นบุคคลต่างด้าว หลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายไปเข้า ห้องน้ำที่อยู่ชั้นล่างด้านหลังของ สภ.ต. บ้าน แปลงโดยไม่ได้ใส่กุญแจมือหรือเครื่อง พันธนาการใดๆ และไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ใดช่วยควบคุมตัวไปด้วย เป็นเหตุให้ ผู้ต้องหาซึ่งอยู่ในระหว่างคุมขังตามอำนาจ ของพนักงานสอบสวนหลุดพ้นจากการคุม ขังไป	ป.อ. มาตรา 157 และมาตรา 204 วินัย พ.ร.บ. ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม และ มาตรา 98 วรรคสอง ประกอบ พ.ร.บ. ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 45 พ.ร.บ. ว่าด้วย วินัยตำรวจ พ.ศ. 2477 มาตรา 5 (12) และ พ.ร.บ.ตำรวจ แห่งชาติ พ.ศ. 2547 มาตรา 123 (1) (2)
61	ร.ต. วรุดิ นิเวศสุภาพ ผู้ช่วยสัสดีอำเภอ ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์ กระทรวงกลาโหม	เป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติ หน้าที่โดยทุจริตเรียก รับ เงินจากราษฎรเพื่อช่วย เหลือบุตรมิให้ต้องรับ ราชการทหาร	ผู้ถูกกล่าวหาทำให้ผู้อื่นเชื่อว่า ตำแหน่งหน้าที่โดยทุจริต เรียก รับเงินเพื่อ ช่วยเหลือบุคคลมิให้ต้องรับราชการทหาร หรือไม่ ได้ความว่า เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2545 นาง พ. ราษฎรบ้านสี่เหลี่ยมเจริญ ต.แสง พันธ์ อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์ ได้เดินทาง ไปพบผู้ถูกกล่าวหาที่ห้องทำงานสัสดีอำเภอ ลำปลายมาศขอให้ช่วยเหลือบุตรชายซึ่งจะ ต้องเข้ารับการเกณฑ์ทหารในวันที่ 1 เมษายน 2545 โดยผู้ถูกกล่าวหารับว่าจะ ช่วยเหลือ และได้เรียกเงินจำนวน 10,000 บาท เพื่อเป็นการช่วยเหลือ แม้ว่า ในภายหลังผู้ถูกกล่าวหาจะได้นำเงิน ดังกล่าวไปคืนให้กับนาง พ. ก็ตาม และ ยังปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในระหว่างที่มีการ ตรวจเลือก คัดเลือกทหารกองเกินเข้ารับ ราชการทหารกองประจำการ ประจำปี 2545 ผู้ถูกกล่าวหาทำหน้าที่จัดเตรียมสถานที่ ทำการตรวจเลือกตามคำสั่งอำเภอ ลำปลายมาศ 96/2545 ลงวันที่ 20 มีนาคม 2545 โดยไม่ปรากฏหน้าที่ในการเป็นคณะ กรรมการตรวจเลือก คัดเลือก หรือ เจ้าหน้าที่ช่วยเหลือทำการตรวจเลือก ตามคำสั่งกองทัพบกที่ 2 แต่อย่างใด	ป.อ. พ.ร.บ.ประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบ ปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 123 ประกอบมาตรา 4 และ พ.ร.บ. รับราชการทหาร พ.ศ. 2497 แก้ไข เพิ่มเติม โดย พ.ร.บ. รับราชการทหาร (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2516 มาตรา 45 วินัย พ.ร.บ. ระเบียบ ข้าราชการทหาร พ.ศ. 2521 มาตรา 15 ประกอบ พ.ร.บ.วินัยทหาร พ.ศ. 2476 มาตรา 5

ลำดับที่	ผู้ถูกล่ามคา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
62	นายประยุทธ์ เหมเชื้อ บุรุษไปรษณีย์ 3 ประจำ ที่ทำการไปรษณีย์ บางบัวทอง จ.นนทบุรี บริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด	เป็นเจ้าของพนักงานมีหน้าที่ นายตรวจไปรษณีย์เบียด บังเอาจดหมายธรรมดา ต่างประเทศ และเงินที่ บรรจุอยู่ภายในไปเป็นของ ตนโดยทุจริต	ผู้ถูกล่ามคา กระทำการเปิดแกะซอง จดหมายธรรมดาต่างประเทศซึ่งอยู่ในความ รับผิดชอบแล้วเบียดบังเอาเงินที่บรรจุอยู่ ภายในซองไปเป็นของตนโดยทุจริตหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกล่ามคาได้รับมอบ หมายให้ปฏิบัติหน้าที่นายตรวจไปรษณีย์ ประจำส่วนที่ 5 เปิดดูและคัดแยกไปรษณีย์ ภัณฑ์ธรรมดา ได้กระทำการทุจริต ช่วง ระหว่างวันที่ 26 และ 27 พฤษภาคม 2543 เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายกับบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด โดยเปิดดูไปรษณีย์ ธรรมดาแล้วเบียดบังเอาจดหมายธรรมดา ต่างประเทศในความรับผิดชอบจำนวน 51 ฉบับ ไปเปิดแกะซองนำสิ่งที่บรรจุภายในไป เป็นประโยชน์สำหรับตนเองโดยมิชอบ	ป.อ. มาตรา 147 มาตรา 157 และ มาตรา 163 (1) ประกอบ พ.ร.บ. การสื่อสารแห่ง ประเทศไทย พ.ศ. 2519 มาตรา 15 วินัย ต้นสังกัด สั่งลงโทษแล้ว
63	พ.ต.ต. สุทิน จิตนันท์ พนักงานสอบสวน (สบ.2) สภ.อ.ขลุ ง จ.นนทบุรี สำนักงานตำรวจ แห่งชาติ	เป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยทุจริต ไม่ทำ สำนวนเสนอต่อผู้บังคับ บัญชาพิจารณาตาม กฎหมาย	ผู้ถูกล่ามคาได้ปล่อยตัวผู้ต้องหาโดย ไม่ทำสำนวนการสอบสวนเสนอผู้บังคับ บัญชาพิจารณาตามกฎหมายหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกล่ามคาขณะปฏิบัติ หน้าที่ในฐานะพนักงานสอบสวนได้ปล่อย ตัวผู้ต้องหาในคดีอาวุธปืนโดยไม่เสนอ สัญญาประกันให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณา อนุญาตตามกฎหมาย และคืนอาวุธปืนของ กลางในคดีอาญาให้แก่ผู้ต้องหาไป โดยลงรายงานประจำวันว่าคดีเสร็จสิ้นแล้ว ทั้งที่ยังมิได้นำตัวผู้ต้องหาส่งฟ้องต่อศาล โดยมีเจตนาเพื่อช่วยเหลือผู้ต้องหาเป็นเหตุ ให้ทางราชการได้รับความเสียหาย	ป.อ. มาตรา 157 วินัย พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 และ มาตรา 98 วรรคสอง พ.ร.บ.ว่าด้วยวินัย ตำรวจ พ.ศ. 2477 มาตรา 5 (12) พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการ ตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 45 และ มาตรา 61 และ พ.ร.บ.ตำรวจ แห่งชาติ พ.ศ. 2547 มาตรา 123 (1) (2)

ลำดับที่	ผู้ถูกล่ามำหา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
64	จ.ส.อ. ประสงค์ วรวัฒน์ เมื่อครั้งดำรง ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ ปฏิรูปที่ดิน 6 สำนักงานการปฏิรูป ที่ดินจังหวัด กำแพงเพชร กรมที่ดิน	เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยมิชอบหรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยทุจริต	ผู้ถูกล่ามำหาเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเข้ามำ ส่วนได้เสียเพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือ ผู้อื่นหรือไม่ ได้ความว่ำ ผู้ถูกล่ามำหาเมื่อครั้งดำรง ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ปฏิรูปที่ดิน สำนักงาน ปฏิรูปที่ดินจังหวัดกำแพงเพชร ทำหน้าที่ หัวหน้าสายที่ 2 มีหน้าที่รับผิดชอบแผนงานพัฒนา รายได้และปรับปรุงโครงการผลิตประจำ ปีงบประมาณ 2540 กรณีเกษตรกรในเขต ปฏิรูปที่ดินท้องที่หมู่ที่ 7 ต.หัวถนน อ.คลองขลุ้ง จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 13 ราย ขอกู้เงินจากสำนักงานการปฏิรูป ที่ดินจังหวัดกำแพงเพชร รายละ 50,000 บาท เพื่อนำไปใช้ในการขุดเจาะบ่อน้ำ บาดาล ผู้ถูกล่ามำหาซึ่งมีหน้าที่ รับผิดชอบ ตามแผนงานดังกล่าว ได้หลอกลวง เกษตรกรทั้ง 13 ราย ว่ำการขุดเจาะบ่อน้ำ บาดาลนั้นเกษตรกรต้องว่ำจ้างหน่วยงาน ของทางราชการให้เป็นผู้ขุดเจาะเท่านั้น หากเกษตรกรรายได้ไม่ว่ำจ้าง หน่วยงาน ราชการให้ขุดเจาะบ่อน้ำบาดาล จะต้องคืน เงินให้แก่ทางราชการ ทั้งที่ความจริงแล้ว ทางราชการไม่ได้มีระเบียบในเรื่องดังกล่าว แต่อย่างใด เป็นเหตุให้เกษตรกรหลงเชื่อ และว่ำจ้างผู้ถูกล่ามำหาให้ขุดเจาะบ่อน้ำ บาดาล ผลการขุดเจาะบ่อน้ำบาดาลให้ เกษตรกร 8 ราย ปรากฏว่ำไม่มีน้ำเพียง พอที่จะใช้ในการทำการเกษตร เกษตรกรอีก 5 ราย ที่ยังไม่ได้ให้ผู้ถูกล่ามำหาขุดเจาะ บ่อน้ำบาดาลจึงไม่ยอมให้ผู้ถูกล่ามำหาขุด เจาะบ่อน้ำบาดาล ผู้ถูกล่ามำหาจึงได้ไป หลอกลวงเกษตรกรทั้ง 5 ราย ว่ำจะต้องคืน เงินที่กู้มารายละ 50,000 บาท แก่ทาง ราชการ เกษตรกรทั้ง 5 ราย จึงได้คืนเงินให้ แก่ผู้ถูกล่ามำหาเพื่อนำไปคืนแก่ทางราชการ	ป.อ. มาตรา 152 และมาตรา 157 วินัย ต้นสังกัด สั่งลงโทษแล้ว

ลำดับที่	ผู้ถูกกล่าวหา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
65	จ.ส.ต. สุภเวช อัครผล ผู้บังคับหมู่งานป้องกัน ปราบปราม สภ.อ.เมือง ชลบุรี จ.ชลบุรี กับพวก สำนักงานตำรวจ แห่งชาติ	เป็นเจ้าพนักงานเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด สำหรับตนเองหรือผู้อื่น โดยมิชอบ	ผู้ถูกกล่าวหา กับพวก ร่วมกันจับกุมผู้ ต้องหาในคดีมีอาวุธปืนไขยิงปลาไว้ในความ ครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และข่มขืน ใจหรือจู่ใจให้ผู้ต้องหามอบทรัพย์สินให้กับ ตนเองหรือไม่ ได้ความว่า เมื่อวันที่ 7 เมษายน 2545 ผู้ถูกกล่าวหา กับพวก ประกอบด้วย นายสมชาย จรูญเลิศ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 นายธง หรือ จัม กัญยบุตร ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ได้ร่วมกันลักลั่นแกลังจับกุมผู้กระทำ ความผิดในข้อหา มีอาวุธปืนไขยิงปลาไว้ใน ความครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตพร้อม ของกลางเป็นอาวุธปืนยิงปลาที่ทำด้วยไม้ใช้ หนังยางเป็นแรงยิง จำนวน 1 กระบอก แล้ว ข่มขู่ให้ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยแสดงบัตรข้าราชการที่มีรูปถ่ายติดอยู่ให้ ดู และบอกว่าหากไม่ยอมยกจับให้นำเงิน มาให้ภรรยาของผู้กระทำความผิดจึงได้มอบ เงินจำนวน 16,000 บาท ให้ไป แต่ผู้ถูก กล่าวหาที่ 2 ได้บอกว่าเงินจำนวน 16,000 บาท ไม่พอให้เอาสร้อยคอทองคำที่ภรรยา และตัวผู้กระทำความผิดสวมใส่อยู่ด้วย จำนวนรวมกันหนัก 1.50 บาท ไปโดยทุจริต	จ.ส.ต. สุภเวช อัครผล นายสมชาย จรูญเลิศ นายธง หรือ จัม กัญยบุตร ป.อ. มาตรา 149 และมาตรา 157 ประกอบมาตรา 86 จ.ส.ต. สุภเวช อัครผล วินัย พ.ร.บ.ก.พ. พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม และ มาตรา 98 วรรคสอง พ.ร.บ. ระเบียบ ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 45 และ พ.ร.บ. ว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. 2477 มาตรา 5 ประกอบ พ.ร.บ. ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 มาตรา 123

ลำดับที่	ผู้ถูกกล่าวหา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
66	นางวาสนา พุทธิจักร ผู้อำนวยการโรงเรียน บ้านรวมไทยพัฒนา 2 อ.พบพระ จ.ตาก สำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษา แห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ	เป็นเจ้าของพนักงานยกยอก ทรัพย์สินที่มีจัดซื้อตาม โครงการอาหารเสริมนม และเงินตามโครงการ อาหารกลางวัน	ผู้ถูกกล่าวหาขายยกยอกนมที่จัดซื้อตาม โครงการอาหารเสริมนม และเงินตาม โครงการอาหารกลางวันของโรงเรียนบ้าน รวมไทยพัฒนา 2 ไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว หรือไม่ ได้ความว่า โรงเรียนบ้านรวมไทย พัฒนา 2 ได้จัดซื้อนมโดยวิธีตกลงราคา รวมจำนวนนมที่จัดซื้อ 5 ครั้ง จำนวน 64,800 กล่อง แต่เนื่องจากสถานที่เก็บไม่ สะดวกผู้ถูกกล่าวหาจึงสั่งการให้เจ้าหน้าที่ พัสดุนำนมไปเก็บรักษาไว้ ณ ที่บ้านพักของ ผู้ถูกกล่าวหา และเมื่อโรงเรียนต้องการใช้ นมผู้ถูกกล่าวหา ก็จะทยอยนำมามอบแก่ เจ้าหน้าที่พัสดุเพื่อแจกจ่ายไปยังครูประจำ ชั้น แต่ปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถ นำนมที่เหลืออีกจำนวน 14,400 กล่อง มาส่งมอบให้ครบถ้วนได้แม้จะมีการ ทวงถามให้นำมาส่งมอบก็ตาม สำหรับกรณียกยอกเงินโครงการอาหาร กลางวัน ผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลาง วัน ต้องนำเงินสดส่วนหนึ่งที่ต้องใช้ในการ การจัดซื้อโครงการอาหารกลางวันไปส่งมอบ ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาวันละ 200 บาท ตั้งแต่ วันที่ 15 กรกฎาคม 2540 จนถึงเดือน มีนาคม 2542 รวมเป็นเงิน 68,000 บาท ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้นำไปใช้พัฒนาโรงเรียน ตามโครงการต่อเติมและปรับปรุงโรงอาหาร โครงการจัดทำที่นั่งใต้ต้นไม้จัดทำทางเดิน ระหว่างอาคารเรียน และป้ายนิเทศหน้า อาคารเรียน แม้ก่อนดำเนินการจะได้หารือ ในที่ประชุมคณะครูแล้วจึงเป็นการไม่ปฏิบัติ ตามระเบียบของทางราชการ	ป.อ. มาตรา 147 และมาตรา 157 วินัย ตันสังกัด สั่งลงโทษแล้ว

ลำดับที่	ผู้ถูกกล่าวหา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
67	นางธวัลพร เกียรติยศ หัวหน้าส่วนการคลัง องค์การบริหารส่วน ตำบลสวด อำเภอ บ้านหลวง จังหวัดน่าน กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย	เป็นเจ้าของพนักงานยกยอก ทรัพย์ ปลอมเอกสารใช้ เอกสารสิทธิและตัวเงิน ปลอม	<p>1) การกระทำของผู้ถูกกล่าวหา มีการ ปลอมลายมือชื่อในเช็คหรือไม่</p> <p>2) ผู้ถูกกล่าวหาเบียดบังยกยอกเงินไป โดยทุจริตจริงหรือไม่</p> <p>ได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความ ผิดหลายกรรมต่างกัน ดังนี้</p> <p>เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2544 อบต. บ้านสวด ได้ตรวจสอบสมุดคู่ฝากบัญชี ออมทรัพย์หมายเลข 500-2-01065-9 ของหน่วยงานพบว่า เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2544 ได้มีการเบิกถอนเงินจากบัญชีตั้ง กล่าวไปจำนวน 35,775 บาท โดยไม่ทราบ ว่าผู้ใดเป็นผู้เบิก และเมื่อได้ตรวจสอบกับ ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) สาขา บ้านหลวง ปรากฏว่าเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2544 ผู้ถูกกล่าวหาได้นำเช็คเลขที่ 7239285 ลงวันที่ 19 มิถุนายน 2544 สั่งจ่ายเงิน จำนวน 35,775 บาท ไปเบิกถอนเงิน โดย ปลอมลายมือชื่อของนาง ก. รักษาราชการ แทนประธานกรรมการบริหาร และลง ลายมือชื่อของตนในฐานะผู้สั่งจ่ายเช็คระบุ ว่าชำระหนี้ให้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ม. ซึ่ง ห้างหุ้นส่วนจำกัด ม. มิได้มีการวางบิลเรียก เก็บเงินค่าอุปกรณ์สำนักงานกับ อบต.สวด และผู้ถูกกล่าวหา ก็ได้นำเช็คหรือเงินสดไป ชำระหนี้ค่าอุปกรณ์สำนักงานแต่อย่างใด</p> <p>ต่อมา เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2544 อบต.สวด ได้ทำการตรวจสอบเอกสารบัญชี ต่างๆ เกี่ยวกับการเงินแล้วพบว่าต้นขั้วเช็ค เลขที่ 7239282 ได้มีลายมือเขียนของผู้ถูก กล่าวหาเขียนยกเลิกการสั่งจ่ายเงินไว้แต่ ไม่มีเช็คฉบับที่ยกเลิก เมื่อทวงถามผู้ถูก กล่าวหาได้นำเช็คมาคืนให้แต่เป็นเช็คที่มี หมายเลขไม่ตรงกับต้นขั้วเช็คฉบับดังกล่าว อบต.สวด จึงได้ไปตรวจสอบที่ธนาคาร ทหารไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบ้านหลวง</p>	<p>ป.อ. มาตรา 147 มาตรา 157 มาตรา 161 มาตรา 264 มาตรา 265 มาตรา 266 และมาตรา 268 ประกอบมาตรา 91 วินัย ต้นสังกัด สั่งลงโทษแล้ว</p>

ลำดับที่	ผู้ถูกกล่าวหา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
67 (ต่อ)			พบว่าเช็คฉบับเลขที่ 7239282 มีการเบิก ถอนเงินไปแล้ว โดยเมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2544 ผู้ถูกกล่าวหาได้ถอนเงิน จากบัญชีออมทรัพย์เลขที่ 500-2-01065-9 จำนวน 90,505 บาท นำเข้าบัญชีกระแส รายวัน เลขที่ 500-1-07016-7 แล้วนำเช็ค เลขที่ 7239281 ลงวันที่ 31 พฤษภาคม 2544 สั่งจ่ายเงินจำนวน 51,305.41 และ เช็คเลขที่ 7239282 ลงวันที่ 31 พฤษภาคม 2544 สั่งจ่ายเงินจำนวน 39,200 บาทรวม เป็นเงิน 90,505.41 บาท มาเบิกถอนเงิน จากบัญชีกระแสรายวันเลขที่ 500-1- 07016-7 โดยผู้ถูกกล่าวหาได้เบียดบังเงินที่ เบิกถอนตามเช็คเลขที่ 7239282 จำนวน 39,200 บาทไปเป็นประโยชน์สำหรับตนเอง หรือผู้อื่นโดยทุจริต	
68	นางวริศรา หนูสุวรรณ เจ้าหน้าที่การเงินและ บัญชี 3 ฝ่ายการเงิน และบัญชี สำนักงาน ประกันสังคม จังหวัดตรัง สำนักงานประกันสังคม	เป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติ หน้าที่โดยทุจริตเกี่ยวกับ เงินกองทุนประกันสังคม โดยไม่นำส่งเป็นรายได้ ของทางราชการ	ผู้ถูกกล่าวหาโดยทุจริตเบียดบังเงิน กองทุนประกันสังคมจากนายจ้างจำนวน 62,108.88 บาท แล้วไม่นำส่งเป็นรายได้ ของทางราชการหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาขณะดำรง ตำแหน่งเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี 3 ฝ่าย การเงินและบัญชี ประจำสำนักงานประกัน สังคมจังหวัดปัตตานี ได้รับมอบหมายจาก ผู้บังคับบัญชาให้ทำหน้าที่รับเงินสมทบ กองทุนประกันสังคมและกองทุนเงินทดแทน จากสถานประกอบการที่นำเงินมาชำระแก่ สำนักงานประกันสังคมจังหวัดปัตตานี และ เงินสมทบของผู้ประกันตน โดยในเดือน พฤษภาคม 2543 ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงิน สมทบกองทุนประกันสังคมจากผู้ประกอบ การ และจากผู้ประกันตนจำนวน 6 ราย เป็นเงิน 62,108.88 บาท แล้วไม่นำส่งเป็น รายได้ของทางราชการ รวมทั้งไม่ลงบัญชีไว้ เป็นหลักฐานและไม่ส่งหลักฐานให้งานบัญชี ดำเนินการตรวจสอบ กลับเบียดบังเงิน จำนวนดังกล่าวไปเป็นประโยชน์สำหรับ ตนเองต่อมาเมื่อมีการตั้งคณะกรรมการ สอบสวนข้อเท็จจริงจึงได้นำเงินไปคืน แก่ทางราชการ	ป.อ. มาตรา 147 และมาตรา 157 วินัย ตันสังกัด สั่งลงโทษแล้ว

ลำดับที่	ผู้ถูกกล่าวหา	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
69	นายสมเกียรติ ทองสกุลพาณิชย์ นายไพบรณีย์ 4 ที่ทำการไพบรณีย์ พัฒน์พงษ์ การสื่อสารแห่งประเทศไทย	เป็นเจ้าพนักงานยกยอก ทรัพย์	ผู้ถูกกล่าวหาได้ยกยอกเงินค่าบริการ โทรคมนาคมของการสื่อสารแห่งประเทศไทย จำนวน 1,038,358.14 บาท ไปจริงหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาระหว่างปฏิบัติ หน้าที่รับชำระค่าบริการโทรศัพท์ ระหว่างประเทศ เมื่อเดือนมกราคมถึง มีนาคม 2541 ได้รับชำระเงินโทรคมนาคม จำนวน 315 รายการ เป็นจำนวนเงิน 1,038,358.14 บาท แล้วไม่นำส่งตาม ระเบียบของการสื่อสารแห่งประเทศไทย แต่กลับเบียดบังเงินจำนวนดังกล่าวไปใช้เพื่อ ประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยทุจริต	ป.อ. มาตรา 147 และมาตรา 157 ประกอบ พ.ร.บ.การ สื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2519 มาตรา 15 วินัย ตันสังกัดสั่ง ลงโทษแล้ว
70	นางผานิต ปุณฺณสิริ เจ้าหน้าที่บริหารงาน สาธารณสุข 6 สถานีอนามัยท่าทุ่งนา อ. ไทรโยค จ.กาญจนบุรี	เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยมิชอบในการ ออกหนังสือรับรองการ เกิดเป็นเท็จโดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย	ผู้ถูกกล่าวหาทำหน้าที่ในการออกหนังสือ รับรองการเกิดในฐานะผู้ทำคลอดและรับรอง การเกิดอันเป็นเท็จจริงหรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาขณะดำรง ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข มีหน้าที่ในการออกหนังสือรับรองการเกิดใน ฐานะผู้ทำคลอด เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม 2541 เวลาประมาณ 23.00 น. และวันที่ 29 ตุลาคม 2541 เวลา 01.00 น. ได้กระทำการ รักษาพยาบาลและทำคลอดให้หญิงชาวพม่า จำนวน 2 คน ต่อมาหญิงชาวพม่าทั้งสองคน ได้คลอดบุตรเป็นชายและได้หลบหนีไป ผู้ถูก กล่าวหาจึงขอร้องให้นาง ป. ราษฎร์ตำบล ไทรโยค รับเด็กทั้งสองคนไปเลี้ยงและรับเป็น มารดา เมื่อนาง ป. ยินยอมผู้ถูกกล่าวหา จึงออกหนังสือรับรองการเกิดในฐานะผู้ ทำคลอดว่าเด็กชายทั้งสองเป็นบุตรฝาแฝด ของนาง ป. กับนาย ว. และนำไปแจ้งเกิด ต่อนายทะเบียน นายทะเบียนจึงได้ออกใบ สูติบัตร เลขประจำตัวประชาชน และเพิ่มชื่อ เข้าทะเบียนบ้านให้ และเมื่อมีการร้องเรียน อำเภอไทรโยค จึงแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนข้อเท็จจริงพบว่ามีกระทำความ ผิดจึงได้ยกเลิกและแก้ไขรายการทาง ทะเบียนให้ถูกต้องและจำหน่ายชื่อเด็กชาย ทั้งสองออกจากทะเบียนบ้าน การ กระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นความผิดฐาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดย มิชอบเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความ เสียหายอย่างร้ายแรง และเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ทำเอกสารรับรองเป็นหลักฐานซึ่ง ข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริง อันเป็นเท็จ	ป.อ. มาตรา 162 (4) และมาตรา 157 วินัย ตันสังกัด สั่งลงโทษแล้ว

ลำดับที่	ผู้ถูกล่ามโซ่	ข้อกล่าวหา	ประเด็นการพิจารณาวินิจฉัย	มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
71	นายชุตินทรธรรณ์ ชาติโยดม กับพวก นายช่างไฟฟ้า 4 เทศบาลตำบล มาบตาพุด อ.เมืองระยอง จ.ระยอง	เป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยมิชอบ หรือ ปฏิบัติหรือละเว้นการ ปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต	ผู้ถูกล่ามโซ่หายินยอมให้ผู้อื่นนำสาย ไฟฟ้าที่ตนมีหน้าที่เก็บรักษาไว้ไปขายเป็น เหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายจริง หรือไม่ ได้ความว่า ผู้ถูกล่ามโซ่ได้รับมอบหมาย จากนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบล มาบตาพุดให้หรือสายไฟฟ้าแรงต่ำ THW - A 50 MM2 จำนวน 126,000 เมตร ซึ่งติดตั้ง ไว้ที่เสาไฟฟ้าถนนรองจากกรมโยธาธิการที่ มีผู้ลักลอบตัดสายไฟฟ้ามาเก็บรักษาไว้ ผู้ถูกล่ามโซ่หายินยอมให้นาย ส.(ศาล จังหวัดระยองพิพากษาให้ลงโทษจำคุกแล้ว) นาย ธ. นาย ต. นาย ป. นาย พ. (ศาลจัง หวัดระยองพิพากษาให้จำคุกแต่จำเลยได้ อุทธรณ์และคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของ ศาลอุทธรณ์) และนายมานะ ผลพันธ์ (หลบ หนีคดี) นำสายไฟฟ้าบางส่วนจำนวน 4,000 ก.ก. ไปขายให้แก่ร้านค้าของเก่าจำนวนเงิน 120,000 บาท และผู้ถูกล่ามโซ่ได้รับเงิน ส่วนแบ่งจากการขายนี้ด้วย การกระทำ ของผู้ถูกล่ามโซ่หาจึงเป็นความผิดฐานเป็น เจ้าพนักงานทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหาย หรือทำให้ไร้ ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สินเป็นหน้าที่ของตนที่จะ ปกครองหรือรักษาไว้ หรือยินยอมให้ผู้อื่น กระทำเช่นนั้น และเป็นความผิดฐานเป็น เจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต และ นายมานะ ผลพันธ์ เป็นความผิดฐานเป็น ผู้สนับสนุนให้เจ้าพนักงานกระทำความผิด ดังกล่าว	นายชุตินทรธรรณ์ ชาติโยดม ป.อ. มาตรา 158 และมาตรา 157 นายมานะ ผลพันธ์ ป.อ. มาตรา 158 และมาตรา 157 ประกอบมาตรา 86 วินัย ตันสังกัต สั่งลงโทษแล้ว

ส่วนที่ 3 การติดตามผลการดำเนินการทางวินัย การดำเนินคดีอาญา และคดีร้ายแรง ผิดปกติ

ในปี พ.ศ. 2547 คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาพิจารณาโทษทางวินัย และส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหา โดยปรากฏผล ดังนี้

สถิติการติดตามผลการดำเนินการทางวินัย การดำเนินคดีอาญา และคดีร้ายแรง ผิดปกติ ประจำปี พ.ศ. 2547

การดำเนินการ	จำนวน	
	เรื่อง	ราย
1. ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัย	89	133
2. ผู้บังคับบัญชาพิจารณาลงโทษทางวินัยในปี พ.ศ. 2547	100	162
3. ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญา	111	157
3.1 อัยการสูงสุดสั่งฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจแล้ว	75	121
3.2 ตั้งคณะทำงานร่วม (ตามมาตรา 97 วรรคสอง)	25	28
3.3 ตั้งคณะทำงานร่วม (ตามมาตรา 97 วรรคสอง) แล้วไม่อาจหาข้อยุติเกี่ยวกับการดำเนินการฟ้องคดีได้	1	1
3.4 อยู่ระหว่างการพิจารณาสำนวนของอัยการสูงสุด	10	7
4. การดำเนินคดีในชั้นศาล	53	84
4.1 ศาลชั้นต้นตัดสินลงโทษแล้ว	15	18
4.2 ศาลชั้นต้นยกฟ้อง	2	2
4.3 อยู่ระหว่างการอุทธรณ์	10	17
4.4 อยู่ระหว่างการพิจารณาคดี	26	47
5. ออกหมายจับและอยู่ระหว่างดำเนินการขอออกหมายจับ	35	35

ด้ าน ป้ อ ง กั น
ก าร ทู จ ริ ต

2. ด้านป้องกันการทุจริต

ในการป้องกันการทุจริต พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 19 (8) และ (10) บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่เสนอมาตรการความเห็น หรือข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาล หรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการหรือวางแผนงานโครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐเพื่อป้องกันหรือปราบปรามการทุจริตต่อหน้าที่ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตลอดจนดำเนินการเพื่อป้องกันการทุจริตและเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต รวมทั้งดำเนินการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้กำหนดแผนงานและดำเนินโครงการ กิจกรรมต่างๆ ในการเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยมีรายละเอียดใน 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต

การดำเนินการป้องกันการทุจริต โดยการเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต ปี พ.ศ. 2547 ได้ดำเนินโครงการ และกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

1. โครงการสัมมนาครู อาจารย์ ระดับผู้บริหารสถานศึกษา

โดยมุ่งหวังให้ผู้บริหารสถานศึกษา ได้กำหนดเป็นนโยบายที่จะนำแนวคิด แนวทาง ในการเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต คุณธรรม จริยธรรม การสร้างจิตสำนึก และการจัดกิจกรรมสอดแทรกในการเรียนการสอน รวมถึงการบริหารสถานศึกษา โดยดำเนินการสัมมนา 3 กลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

1.1 สถานศึกษาที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ (ส่วนกลาง) ผู้เข้าสัมมนารวมทั้งสิ้น 92 คน

1.2 สถานศึกษาที่สังกัดเทศบาลและเมืองพัทยา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ผู้เข้าสัมมนารวมทั้งสิ้น 217 คน

1.3 สถานศึกษาที่สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวนผู้สัมมนารวมทั้งสิ้น 412 คน

2. โครงการสัมมนาครู อาจารย์ ระดับผู้ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา

เป็นโครงการต่อเนื่องจากโครงการสัมมนาครู อาจารย์ ระดับผู้บริหารสถานศึกษา โดยมุ่งหวังให้ครู อาจารย์ ระดับผู้ปฏิบัติการสอน มีบทบาทร่วมกันในการจัดกระบวนการเรียน การสอน สร้างสื่อหรือกิจกรรมที่เน้นไปสู่การมีทัศนคติและค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต โดยดำเนินการ 2 กลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

2.1 สถานศึกษาที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เขตการศึกษาที่ 1 และส่วนกลาง ผู้เข้าสัมมนารวมทั้งสิ้น 198 คน

2.2 สถานศึกษาที่สังกัดเทศบาลและเมืองพัทยา ในภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้เข้าสัมมนารวมทั้งสิ้น 174 คน

โครงการสัมมนาครู อาจารย์ ระดับผู้บริหารสถานศึกษา และระดับผู้ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาจะทำให้ครู อาจารย์ ผู้เข้าร่วมสัมมนาได้รับทราบถึงแนวคิด แนวปฏิบัติ ตัวอย่าง และกิจกรรมที่จะนำไปบูรณาการสอดแทรกในกิจกรรมการเรียนการสอน ในแนวทางแห่งความซื่อสัตย์สุจริตได้อย่างเหมาะสมกับสภาพและพื้นที่ของโรงเรียนหรือสถานศึกษา นอกจากนี้ ผู้เข้าร่วมสัมมนายังได้รับรู้รับทราบถึงภารกิจอำนาจหน้าที่ แนวทางการเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต และความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน สถานศึกษากับสำนักงาน ป.ป.ช.

ทั้งนี้ ในการสัมมนาทั้ง 2 โครงการ สถานศึกษาบางส่วนได้นำความรู้ที่ได้จากการสัมมนาไปจัดกิจกรรมเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต พร้อมขยายผลให้กว้างขวางขึ้น โดยสำนักงาน ป.ป.ช. ให้การสนับสนุนด้านวิทยากร และสื่อต่างๆ

3. โครงการสถาบันการศึกษาสัมพันธ์

วัตถุประสงค์เพื่อเยี่ยมชม พบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างสถาบันการศึกษา และสำนักงาน ป.ป.ช. และเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน อีกทั้งยังเป็นการยกย่องนักเรียน นิสิต นักศึกษา ผู้ประพฤติปฏิบัติตนชอบในความซื่อสัตย์สุจริต โดยในปี พ.ศ. 2547 ได้ดำเนินการในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 สถาบันและในส่วนภูมิภาค จำนวน 73 สถาบัน

4. โครงการผลิตวีดิทัศน์เพื่อเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ในความซื่อสัตย์สุจริต

โดยความร่วมมือการดำเนินการผลิตและเผยแพร่สื่อวีดิทัศน์เพื่อเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ในความซื่อสัตย์สุจริต จากสำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ รวม 3 เรื่อง ได้แก่

- 4.1 เรื่อง “ปรัชญากับการพัฒนาประเทศ” โดย นายเกียรติ บุญเจือ
- 4.2 เรื่อง “สังคม เศรษฐกิจ วิกฤตต้องแก้ไข” โดย นายสุขุม เฉลยทรัพย์
- 4.3 เรื่อง “เยาวชนไทยในอนาคต” โดย แพทย์หญิง จันท์เพ็ญ ชูประภาวรรณ

ทั้งนี้ ครู อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา ได้รับทราบถึงแนวคิดเพื่อนำไปสู่แนวปฏิบัติในการจัดกระบวนการเรียนการสอนในการสร้างค่านิยมด้านความซื่อสัตย์สุจริตต่อเยาวชนในสถานศึกษา พฤติกรรมพื้นฐาน และการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่มีผลเสียต่อการประพฤติปฏิบัติที่ไม่ยึดมั่นอยู่ในคุณธรรม จริยธรรม สร้างเครือข่ายและความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในการสร้างค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต

5. โครงการกัลยาณมิตรป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

เพื่อสรรหาผู้ประพฤติปฏิบัติตนดีเด่นด้านจริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต และยกย่องให้เป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม ซึ่งได้ดำเนินการในปี พ.ศ. 2547 เป็นโครงการนำร่องในพื้นที่ 4 จังหวัด คือ จังหวัดสุรินทร์ ลำพูน สุราษฎร์ธานี และเพชรบุรี โดยมีผู้ได้รับการคัดเลือกเป็นกัลยาณมิตร ป.ป.ช. จำนวนจังหวัดละ 10 ราย รวมทั้งสิ้น 40 ราย ดังนี้

5.1 จังหวัดสุรินทร์

(1) นายกมนต์โรจน์ นิวัฒน์บรรหาร	(2) นายสัมฤทธิ์ บุญสุข
(3) นายสุรัตน์ คุณวัฒน์พงศ์	(4) นางสาวเรวรงค์ ศรีชะอุ่ม
(5) นายขาลี คำงาม	(6) นายอุทัย แสนกล้า
(7) นายเสรีอน ไสแจ่ม	(8) นายหิน จุฑาทิพย์ชาติกุล
(9) นางคำทอง ศรีนวล	(10) นางเชียง ไทยดี

5.2 จังหวัดลำพูน

(1) นายสุวัฒน์ ตันทะรา	(2) นายจรูญ พยาเทพ
(3) นายสัมฤทธิ์ ตั้งมาลา	(4) นายสนั่น หมื่นแก้ว
(5) นายสิน วรรณวงศ์	(6) นางจรรยา สาคร
(7) นายเจริญ ถาน้อย	(8) นายจันท์ เขียวพันธ์
(9) นายประพันธ์ ใจคง	(10) นายอุดม ใจกลางดุก

5.3 จังหวัดสุราษฎร์ธานี

(1) นายมงคล นิลรัตน์	(2) นายแพทย์ ประยูร คงวิเชียรวัฒน์
(3) นายภิญโญ ภิญโญศิริกุล	(4) นายวิลาศ เมืองน้อย
(5) นายสถาพร มีสิทธิ์	(6) นายสมชาย สินมา
(7) นายประสาน อุดมสัตยานิจ	(8) นายณรงค์ ทองแท้
(9) นายชาคริต จรูญพงศ์	(10) นางชูลี เทียมประทีป

5.4 จังหวัดเพชรบุรี

(1) นางประโยชน์ สุนทรวาทะ	(2) ว่าที่ร้อยโท จิตร ศิริธรรานนท์
(3) นายผิว นกฉลาด	(4) นางลมนุ ทิพทัส
(5) นายประสงค์ พิมพ์เหลี่ยม	(6) นางสาวอังค์ พานิช
(7) จำเอก เขียน สร้อยสม	(8) นางอารยา เต็มมพันธ์มณี
(9) นางสาวถนิม นิลกลัด	(10) นายฉลอง มากศรี

6. โครงการประกวดละครสั้นเพื่อเสริมสร้างค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตประจำปี 2547 ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อให้เยาวชนมีทัศนคติและค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตและส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาจัดกิจกรรมทางการศึกษา เพื่อเสริมสร้างค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต มีสถาบันการศึกษาสนใจส่งละครสั้นเข้าร่วมการประกวด จำนวน 45 เรื่อง ผลการตัดสินปรากฏ ดังนี้

- รางวัลที่ 1 เรื่อง “ฝากดินกลืนดาว”
ผลงานของโรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล จังหวัดกระบี่
- รางวัลที่ 2 เรื่อง “งาช้างคุณธรรม”
ผลงานของโรงเรียนขุนหาญวิทยาสรรค์ จังหวัดศรีสะเกษ
- รางวัลที่ 3 เรื่อง “ถนนคนเมือง”
ผลงานของโรงเรียนดำรงราษฎร์สงเคราะห์ จังหวัดเชียงราย
- รางวัลชมเชย มี 3 รางวัล
- (1) เรื่อง “สายใยแห่งความดี”
ผลงานของโรงเรียนวัดทรงธรรม จังหวัดสมุทรปราการ
- (2) เรื่อง “ซื่อกินไม่หมด คดกินไม่นาน”
ผลงานของโรงเรียนสงวนหญิง จังหวัดสุพรรณบุรี
- (3) เรื่อง “เกือบจะสายเกินแก้”
ผลงานของโรงเรียนสตรีนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

โครงการดังกล่าวจะทำให้สถานศึกษา ครู อาจารย์ และนักเรียน มีความกระตือรือร้นเกิดความร่วมมือรวมกลุ่มกันเพื่อสร้างสรรค์กิจกรรม และแสดงถึงความสามัคคี ความมีระเบียบวินัย การซื่อสัตย์ต่อตนเองและหมู่คณะ ปลูกฝังให้นักเรียน นักศึกษา ให้มีคุณธรรม จริยธรรม ปรับเปลี่ยนแนวทางการดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับสภาพของสังคม มีความคิดริเริ่มในทางที่ดี แสดงออกถึงพฤติกรรมในด้านความซื่อสัตย์สุจริต กล้ายืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง โดยการให้ความร่วมมือส่งผลงานร่วมกิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช.

7. โครงการรักษาดีคุณทางสร้างเสริมความซื่อสัตย์สุจริต ประจำปี 2547 ของครู อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา เสนอแนวคิด แนวปฏิบัติ กรรมวิธี โสทัดศนูปรกรณ์ และกิจกรรมอย่างเป็นระบบเพื่อใช้ในกระบวนการเรียนการสอนของเยาวชนซึ่งด้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มีผู้สนใจส่งโครงการเข้าประกวด จำนวน 43 โครงการ ผลการตัดสินปรากฏ ดังนี้

รางวัลที่ 1 ได้แก่ นายสมานชัย สุวรรณอำไพ

รางวัลที่ 2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด

รางวัลที่ 3 โรงเรียนเทคโนโลยีภาคเหนือ จังหวัดนครสวรรค์

รางวัลชมเชย มี 3 รางวัล

(1) นางลิตีรัตน์ เกษศรี

(2) นางสาวสมนึก น้อยหลง

(3) นางสุมาลี สิงห์มณี

โครงการดังกล่าวเป็นการสร้างการกระตุ้นใจ ส่งเสริมให้ครู อาจารย์ และสถานศึกษาได้จัดกิจกรรมและกระบวนการเรียนการสอนให้เกิดการตระหนัก เห็นความสำคัญประโยชน์และคุณค่าในองค์ประกอบของความ เป็นชาติในด้านสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ประเพณี และสาธารณประโยชน์ เกิดจิตสำนึกในความเป็นเจ้าของ รู้จักการอนุรักษ์ มีประสบการณ์ในการแก้ไข พัฒนา ทำให้เกิดการประสานสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน บ้าน วัด และชุมชน โดยการส่งผลงานนำเสนอความคิดเห็นที่สร้างสรรค์

8. การประกวดนิทานสอนใจวัยอนุบาล ประจำปี พ.ศ. 2547 เพื่อเปิดโอกาสให้ นักเรียน นิสิต นักศึกษา และประชาชนผู้สนใจ ได้เสนอนิทานที่มีเนื้อหาและแนวความคิดด้าน การเสริมสร้างทัศนคติค่านิยม ในความซื่อสัตย์สุจริต โดยเน้นเรื่องการเมืองมีวินัยสำหรับเด็กอนุบาลและประถมศึกษา พร้อมทั้งนำผลงานที่ชนะการ ประกวดจัดพิมพ์เป็นรูปเล่มประกอบการ์ตูนเผยแพร่ โรงเรียนระดับอนุบาลและประถมศึกษาตอนต้น ทั่วประเทศ เพื่อให้ครู ผู้ปกครอง ใช้เป็นแนวทางในการอบรมสั่งสอน เยาวชน ให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย และความซื่อสัตย์สุจริตซึ่งเป็นพื้นฐานที่มั่นคงของประเทศชาติต่อไป

มีผู้สนใจส่งผลงานเข้าประกวด จำนวน 580 เรื่อง ผลการตัดสินปรากฏ ดังนี้

รางวัลที่ 1 เรื่อง “รถไฟใต้ดินที่รัก”

ผลงานของนายมงคล แท้สูงเนิน จังหวัดพิษณุโลก

รางวัลที่ 2 เรื่อง “หิ้งห้อยใต้ต้นลำพู”

ผลงานของเด็กหญิงรัชดาพร รอ ณ รังสี

รางวัลที่ 3 เรื่อง “รางวัลเกียรติยศ”

ผลงานของนางอุไรวรรณ ใจอ่อน จังหวัดอุบลราชธานี

รางวัลชมเชย มี 3 รางวัล

(1) เรื่อง “กระป๋องทองแดนมหัศจรรย์”

ผลงานของนางสาวกฤติมา รัตนากาญจน์ จังหวัดกระบี่

(2) เรื่อง “กวางน้อยผจญภัย”

ผลงานของนายสงกรานต์ โอคำ จังหวัดเพชรบูรณ์

(3) เรื่อง “ไปไม้แห่งความดี”

ผลงานของนางสาวสมพร ปัญญาประทีป จังหวัดสมุทรปราการ

ส่วนที่ 2 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ภารกิจด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการในทุกภาคส่วนที่จะให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ โดยดำเนินโครงการกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

1. โครงการและกิจกรรมการมีส่วนร่วมและการประชาสัมพันธ์ต่างๆ ในการสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

1.1 การเสวนา เรื่อง พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542

เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายต่อผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองระดับท้องถิ่น พนักงานส่วนท้องถิ่น รวมทั้งผู้เกี่ยวข้อง ทำให้ทราบและเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติฯ ที่สืบทบาทในการดำเนินการลงโทษผู้กระทำความผิดอย่างรุนแรงเป็นการป้องปรามทำให้เกิดความเกรงกลัวในการกระทำความผิด และปฏิบัติตามกฎ ระเบียบอย่างเคร่งครัด โดยดำเนินการร่วมกับมูลนิธิส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ในภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออก และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวม 15 จังหวัด ผู้เข้าร่วมโครงการทั้งสิ้น 2,440 คน

1.2 โครงการเวทีชาวบ้านเพื่อค่านิยมใหม่

เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความสนใจเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เกิดความตระหนักในการปกป้องผลประโยชน์ของท้องถิ่น กระตุ้นและสร้างแรงจูงใจ ให้ประชาชนสืบทบาทในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐระดับท้องถิ่น และเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับท้องถิ่น รวมทั้งทำให้รู้จักและเข้าใจบทบาทอำนาจหน้าที่และการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มากขึ้น พร้อมทั้งตระหนักถึงภัยของการทุจริตว่าเป็นภัยใกล้ตัวมีผลกระทบต่อประชาชนทุกคน และมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน โดยดำเนินการในรูปแบบของการเสวนามีวิทยากรร่วมแสดงความคิดเห็นในหัวข้อ “ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตได้อย่างไร” ในจังหวัดตาก ผู้เข้าร่วมเสวนา ประกอบด้วย ประชาชนจังหวัดตาก สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตาก อนุกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงาน ป.ป.ช. และสื่อมวลชน จำนวน 135 คน

1.3 โครงการสื่อมวลชนสัมพันธ์

เพื่อให้ความรู้ สร้างความเข้าใจ และประสานความร่วมมือกับสื่อมวลชน อันจะนำไปสู่ความร่วมมือในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และสื่อมวลชนสืบทบาทในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกับสำนักงาน ป.ป.ช. จัดทำข่าวในรูปแบบข่าวแจก ภาพข่าวและเชิญผู้แทนสื่อมวลชนมาถ่ายภาพทำข่าวในกิจกรรมและโครงการต่างๆ เพื่อเผยแพร่ผลงานและกิจกรรมสำนักงาน ป.ป.ช. ให้เป็นที่รับทราบอย่างกว้างขวางอันนำไปสู่ความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ทั้งในกรุงเทพมหานครและส่วนภูมิภาคตลอดปี พ.ศ. 2547

โครงการดังกล่าวทำให้สื่อมวลชนเข้าใจบทบาท อำนาจหน้าที่ และการปฏิบัติงานของป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมากขึ้น พร้อมทั้งตระหนักถึงภัยของการทุจริตว่าเป็นภัยใกล้ตัวมีผลกระทบต่อประชาชนทุกคน และมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต

1.4 โครงการเสวนาศิลปินพื้นบ้านสืบสานความซื่อสัตย์

เพื่อให้ศิลปินพื้นบ้านระดับประเทศและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการเสนอแนวคิดในการต่อต้านการทุจริต และเพื่อให้ศิลปินกลุ่มเป้าหมายร่วมเป็นสื่อในการปลูกฝังแนวความคิดในการต่อต้านการทุจริตไปสู่แนวความคิดและจิตสำนึกของคนในสังคม ตลอดจนเป็นการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานรัฐและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องให้เป็นแนวร่วมในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต จัดการเสวนา เรื่อง “ศิลปินพื้นบ้านสืบสานความซื่อสัตย์” เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2547 ณ ศูนย์ประชุมสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ กรุงเทพมหานครผู้เข้าร่วมเสวนาประกอบด้วย อนุกรรมการของสำนักงาน ป.ป.ช. ผู้บริหารของสำนักงาน ป.ป.ช. เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ศิลปินแห่งชาติ ศิลปินพื้นบ้านสาขาต่างๆ ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ และผู้สังเกตการณ์ รวมทั้งหมดจำนวน 49 คน โดยศิลปินพื้นบ้านผู้มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม และเห็นความจำเป็นที่ประชาชนทุกคนต้องให้ความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต ซึ่งทุกท่านยินดีที่จะขยายแนวคิด โดยพร้อมให้ความร่วมมือกับ สำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อเผยแพร่ภารกิจด้านการเสริมสร้างค่านิยมของสังคมให้มีความซื่อสัตย์สุจริต ผ่านการแสดงของศิลปินพื้นบ้าน เช่น หมอลำ หนังตะลุง ลำตัด เป็นต้น

1.5 โครงการเสวนาสื่อมวลชน องค์กรภาครัฐและเอกชน เรื่อง “ตรงเวลา รักษาวินัย ด้านภัยคอร์รัปชัน”

เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการตรงต่อเวลา ให้เกิดความตระหนักในการเข้ามามีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริต เป็นการขยายเครือข่ายการณรงค์สร้างจิตสำนึกที่ถูกต้องในสังคม และเพื่อนำความคิดเห็นเกี่ยวกับการตรงต่อเวลามาเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานด้านการเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต เมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2547 ณ ห้องประชุม ชั้น 3 อาคาร 2 สำนักงาน ป.ป.ช. โดยมี นายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี เป็นผู้กล่าวนำการเสวนา มีผู้เข้าร่วมเสวนาจำนวน 110 คน

1.6 โครงการผลิตและเผยแพร่สื่อประชาสัมพันธ์

เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และเป็นการประชาสัมพันธ์การปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. อีกทั้งเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต โดยในปี พ.ศ. 2547 ได้ดำเนินการผลิตและเผยแพร่สื่อประชาสัมพันธ์

(1) ประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ ประกอบด้วย จุลสารสำนักงาน ป.ป.ช. “สุจริต” จุลสาร สำนักงาน ป.ป.ช. ฉบับพิเศษ “จารีกรสุจริต 11” หนังสือ “เลี้ยงลูกอย่างไรให้เมืองไทยได้เยาวชนดี” บทความ/สารคดีเผยแพร่ในเอกสารสิ่งพิมพ์ของกรมประชาสัมพันธ์ รายงานพิเศษเผยแพร่ทางหนังสือพิมพ์รายวัน เรื่อง “ก้าวสู่ปีที่ 6 สำนักงาน ป.ป.ช.” เอกสารเผยแพร่ในการสัมมนาพุทธศาสตร์การศึกษา จัดพิมพ์หนังสือกฎหมายที่เกี่ยวข้องและประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิมพ์ นอกจากนี้ ยังได้จัดพิมพ์สติ๊กเกอร์ “มือสะอาด ชาติไม่ล้ม” และปฏิทินตั้งโต๊ะ ประจำปี 2548

(2) ประเภทสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วย สารคดีสั้นเกี่ยวกับภารกิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในรายการ “1 นาที กับ ป.ป.ช.” ผลิตเทปคาสเซ็ท และซีดีเพลง ป.ป.ช. ที่ชนะการประกวดแต่งเพลง สำนักงาน ป.ป.ช. จัดทำสโปตวิทยุ ชุด “มือสะอาด ชาติไม่ล้ม” จำนวน 2 ชุด และสโปตโทรทัศน์ ชุด “เป็นหู เป็นตา” และ “รัดเข็มขัด” จำนวน 2 ชุด จัดทำสารคดีชุด “จารึกสุจริต” ข่าว และรายงานพิเศษเพื่อเผยแพร่ทางสถานีวิทยุและโทรทัศน์ นอกจากนี้ ยังได้จัดทำวีดีทัศน์แนะนำคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน

ทั้งนี้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สถาบันการศึกษา เยาวชน สื่อมวลชน และประชาชนทั่วไป ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ในรูปแบบสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และการจัดแสดงนิทรรศการ ทำให้กลุ่มเป้าหมายมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมากขึ้น

1.7 พิธีมอบถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โล่และรางวัล เนื่องในโอกาสครบรอบ 5 ปีวันก่อตั้งสำนักงาน ป.ป.ช.

ดำเนินการจัดพิธีมอบถ้วยพระราชทานฯ โล่และรางวัลแก่ผู้ชนะการประกวดประจำปี พ.ศ. 2547 ประเภทต่างๆ คือ การประกวดการพูด การประกวดละครสั้นเพื่อเสริมสร้างความซื่อสัตย์สุจริต การประกวดโครงการรักษาดีถูกทางสร้างเสริมความซื่อสัตย์สุจริต และการประกวดนิทานสอนใจวัยอนุบาล เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2547 ซึ่งเป็นวันครบรอบ 5 ปี วันก่อตั้งสำนักงาน ป.ป.ช. ณ หอประชุม สำนักงาน ป.ป.ช. โดย นายวิเชียร วิริยะประสิทธิ์ กรรมการ ป.ป.ช. เป็นประธานในพิธี มีผู้เข้ารับถ้วยพระราชทานฯ โล่และรางวัล จำนวน 26 ราย

2. กิจกรรมเสวนา/สนทนา และอื่นๆทางสถานีวิทยุและสถานีโทรทัศน์

2.1 รายการสนทนาข่าว ช่วงข่าวภาคค่ำ ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์ จำนวน 7 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่	วัน เดือน ปี	ผู้ร่วมสนทนา
1	12 พ.ค.47	1. พล.ต.อ.วุฒิชัย ศรีรัตนวุฒติ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. 2. นายศราวุธ เมนะเศวต เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
2	25 มิ.ย. 47	นายวิสุทธิ โพธิ์แท่น กรรมการ ป.ป.ช.
3	30 มิ.ย. 47	นายเชาว์ อรรถมานะ กรรมการ ป.ป.ช.
4	14 ก.ค. 47	นายยงยุทธ กบิลกาญจน์ กรรมการ ป.ป.ช.
5	28 ก.ค. 47	พล.ต.ท. วิเชียรโชติ สุกโชติรัตน์ กรรมการ ป.ป.ช.
6	4 ส.ค. 47	นายประดิษฐ์ ทรงฤกษ์ กรรมการ ป.ป.ช.
7	15 ก.ย. 47	นายศราวุธ เมนะเศวต เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

2.2 บันทึกเทปการผลิตรายการเพื่อประชาสัมพันธ์การพัฒนาระบบราชการของสถานี วิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์ จังหวัดกาญจนบุรี ดังนี้

ครั้งที่	วัน เดือน ปี	ผู้ร่วมรายการ
1	1 ก.ย. 47	1. พล.ต.อ.วุฒิชัย ศรีรัตนวุฒติ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. 2. พล.ต.ท. วิเชียรโชติ สุกโชติรัตน์ กรรมการ ป.ป.ช.
2	7 ก.ย. 47	บันทึกภาพการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช.

3. กิจกรรมประกวด

เพื่อเปิดโอกาสให้กลุ่มเป้าหมายได้สร้างสรรค์แนวคิดเกี่ยวกับการปลูกฝังค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการทุจริต รวมทั้งเป็นกิจกรรมเสริมในการกระตุ้นเตือนให้เกิดจิตสำนึก ในความซื่อสัตย์สุจริตในรูปแบบต่างๆ ดังนี้

3.1 การประกวดการพูด ประจำปี พ.ศ. 2547 ของนักเรียน นักศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ทุกสังกัดทั่วประเทศ เพื่อให้เยาวชนตระหนักถึงผลเสียหายและภัยร้ายแรงที่เกิดจากการทุจริต กล้าแสดงออกซึ่งความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม และมีค่านิยมยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต พร้อมทั้งนำผลงานที่ชนะการประกวดออกเผยแพร่ มีผู้เข้าร่วมชมการประกวดการพูด จำนวน 846 คน และมีผู้เข้าร่วมชมการประกวดการพูด จำนวน 125 คน ผลการตัดสินปรากฏ ดังนี้

รางวัลที่ 1 นางสาวจิราภรณ์ หอมกลิ่น

โรงเรียนหางดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์ จังหวัดเชียงใหม่

รางวัลที่ 2 นางสาวนริญา พลเยี่ยม

โรงเรียนเทิงวิทยาคม จังหวัดเชียงราย

รางวัลที่ 3 นางสาวปราณี สัมมณฑกุล

โรงเรียนผดุงนารี จังหวัดมหาสารคาม

รางวัลชมเชย มี 5 รางวัล

(1) นางสาวรัชฎาภรณ์ พรหมทอน

โรงเรียนน้ำเกลี้ยงวิทยา จังหวัดศรีสะเกษ

(2) นางสาววรุณวรรณ วราสินธุ์

โรงเรียนหอวัง กรุงเทพมหานคร

(3) นางสาวอรสินี อมรโมฬี

โรงเรียนบุญวัฒนา จังหวัดนครราชสีมา

(4) นางสาวอัจฉราภา วงจำปา

โรงเรียนคองทองวิทยา จังหวัดนครปฐม

(5) นายเอกสิทธิ์ แซ่ฮู้

โรงเรียนตรุณนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี

นักเรียน นักศึกษา และสถาบันการศึกษา เข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของ สำนักงาน ป.ป.ช. มากขึ้น ทำให้เกิดความตระหนักผลเสียหายที่เกิดจากการทุจริต รวมถึงนำผลงานที่ชนะการประกวดเผยแพร่ไปยัง สถาบันการศึกษา องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น สื่อมวลชน และประชาชนผู้สนใจทั่วไป เพื่อเผยแพร่แนวคิดเกี่ยวกับ ความซื่อสัตย์สุจริตของเยาวชน ตลอดจนเป็นแบบอย่างที่ดีของเยาวชนต่อไป

3.2 การประกวดคำขวัญเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต ในการสัมมนาครู อาจารย์ ระดับผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ สังกัดเทศบาลและเมืองพัทยา และสังกัด กรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้นจำนวน 10 ครั้ง

4. กิจกรรมนิทรรศการ

เพื่อเผยแพร่ภารกิจและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ในการจัดโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ของสำนักงาน ป.ป.ช. รวมทั้งร่วมจัดแสดงนิทรรศการกับหน่วยงานภายนอกที่ขอความร่วมมือมายังสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งดำเนินการจัดแสดงนิทรรศการในปี พ.ศ. 2547 รวมทั้งสิ้น 20 ครั้ง

5. โครงการประชาศึกษาและชุมชนสัมพันธ์ โดยมีศูนย์อำนวยการและประสานงานเครือข่ายป้องกัน การทุจริตแห่งชาติ เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เห็นชอบให้ดำเนินโครงการสัมมนาหลักสูตร “การมีส่วนร่วมของประชาชนใน การป้องกันทุจริต” ซึ่งเป็นกิจกรรมหลักของโครงการประชาศึกษาและชุมชนสัมพันธ์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 รวม 4 ระยะ โดยมีกลุ่มเป้าหมายประกอบด้วย ผู้บริหาร สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล สภาตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำภาคประชาชน สำหรับปี พ.ศ. 2547 ได้ดำเนินโครงการระยะที่ 4 ซึ่งเป็นระยะสุดท้าย ตั้งแต่เดือนมกราคม - มีนาคม 2547 รวมผู้เข้าสัมมนาตั้งแต่ระยะที่ 1 - 4 จำนวน 261,663 คน ในพื้นที่ 6,950 อบต. ซึ่งผลจากการ ดำเนินโครงการดังกล่าว ปรากฏว่าประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันทุจริตมากขึ้นโดยพบว่าในแต่ละ ภาคเกิดความเคลื่อนไหวของกลุ่มบุคคลและองค์กรต่างๆ ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐใน กิจกรรมต่างๆ ของท้องถิ่น เช่น เป็นอาสาสมัครตรวจสอบการเลือกตั้ง หรือจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายเพื่อรณรงค์ต่อต้าน การทุจริต เป็นต้น จะเห็นได้ว่าโครงการนี้เป็นโครงการที่ดีมีประโยชน์ ฉะนั้นเพื่อให้ครอบคลุมทุกเป้าหมาย จึงเห็น สมควรขยายโครงการไปสู่เป้าหมายอื่นๆ ต่อไป ดังนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงกำหนดให้มีการดำเนินโครงการ ประชาศึกษาและชุมชนสัมพันธ์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและโครงการประชาศึกษาและชุมชนสัมพันธ์ในสถาน ศึกษา ทั้งนี้ ได้มีการดำเนินโครงการประชาศึกษาและชุมชนสัมพันธ์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเบื้องต้น ส่วน โครงการประชาศึกษาและชุมชนสัมพันธ์ในสถานศึกษาอยู่ในระหว่างการเตรียมแผนการดำเนินงานโดยมีราย ละเอียด ดังนี้

โครงการประชาศึกษาและชุมชนสัมพันธ์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นโครงการตามอำนาจหน้าที่ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการดำเนินงานให้ผู้บริหาร สมาชิก ข้าราชการ พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันทุจริตมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างจิตสำนึกประชาชนให้รู้ถึงผลเสียหาย และความร้ายแรงของทุจริต รวมทั้งกระตุ้นส่งเสริม กำหนดแนวทางและวิธีการที่จะให้ประชาชนเข้ามามีส่วน ร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยมีคณะอนุกรรมการบริหารโครงการประชาศึกษาและชุมชนสัมพันธ์ ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบโครงการ และได้ดำเนินกิจกรรมย่อยจำนวน 2 โครงการ คือ

5.1 โครงการฝึกอบรมหลักสูตรวิทยากรกฎหมายป้องกันและปราบปรามการทุจริต

วัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เข้าอบรมวิทยากรมีความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตรและคู่มือฝึกอบรมที่จะนำไป บรรยายในวิชาพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และ พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายที่เป็น ข้าราชการและพนักงานจากส่วนราชการต่างๆ ดังนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการ การเลือกตั้ง กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมการปกครองกรุงเทพมหานคร สำนักงาน คณะกรรมการกระจายอำนาจ สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย สมาคมสันนิบาตเทศบาล แห่งประเทศไทย สมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย และสำนักงาน ป.ป.ช. เข้าร่วมฝึกอบรม จำนวนประมาณ 241 คน ระหว่างวันที่ 21 - 23 กรกฎาคม 2547 ณ โรงแรมรอยัลริเวอร์ กรุงเทพมหานคร โดย วิทยากรที่ผ่านการอบรมหลักสูตรนี้จะสามารถนำความรู้วิชาพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงาน ของรัฐ พ.ศ. 2542 ที่ได้จากการอบรมไปทำหน้าที่เป็นวิทยากรกฎหมายป้องกันและปราบปรามการทุจริตในการฝึก

อบรมสัมมนาของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร และส่วนราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

5.2 โครงการประชุมปฏิบัติการจัดทำคู่มือเพื่อใช้ในโครงการประชาศึกษาและชุมชนสัมพันธ์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วัตถุประสงค์เพื่อ 1) จัดทำชุดฝึกอบรมคู่มือให้แก่วิทยากรในการดำเนินการโครงการประชาศึกษาและชุมชนสัมพันธ์ 2) สร้างคู่มือผู้บริหาร/สมาชิก อบต. ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต 3) สร้างคู่มือข้าราชการและพนักงาน อบต. ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต 4) สร้างคู่มือประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยมีกลุ่มเป้าหมายที่ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานต่างๆ ดังนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมการปกครอง สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง กรุงเทพมหานคร สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้แทนสมาคม องค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมสันนิบาตแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย และสำนักงาน ป.ป.ช. เข้าร่วมประชุมจำนวนประมาณ 41 คน ระหว่างวันที่ 4 - 6 สิงหาคม 2547 ณ โรงแรมรอยัลริเวอร์ กรุงเทพมหานคร ซึ่งในการประชุมได้มีการแบ่งกลุ่มร่างคู่มือและหลักสูตรเพื่อใช้ในโครงการประชาศึกษาและชุมชนสัมพันธ์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 7 เล่ม อันประกอบไปด้วย

- (1) คู่มือผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลเมืองพัทยาและองค์การบริหารส่วนตำบล) ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
- (2) คู่มือพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลเมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล) ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
- (3) คู่มือผู้บริหารและสมาชิกสภากรุงเทพมหานครในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
- (4) คู่มือข้าราชการกรุงเทพมหานครในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
- (5) คู่มือประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
- (6) หลักสูตรสัมมนา “การมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต”
- (7) หลักสูตรสัมมนา “การมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต”

ขณะนี้อยู่ในระหว่างการดำเนินการจัดทำรายละเอียดเพิ่มเติมก่อนนำเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. และนำไปใช้ในโครงการประชาศึกษาและชุมชนสัมพันธ์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

6. โครงการประชุมเพื่อกำหนดข้อตกลงร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

การทุจริตคอร์รัปชันเป็นปัญหาสำคัญของชาติมาเป็นเวลานานและนับวันจะสลับซับซ้อน และขยายตัวอย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศในทุกๆ ด้าน ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมีเจตนารมณ์ หรือจุดมุ่งหมายที่จะให้เกิดการปฏิรูปการเมือง การสร้างสังคมธรรมาภิบาล และสังคมที่มีเสถียรมั่นคง ซึ่งประกอบด้วยแนวทางและกลไกต่างๆ ที่จะทำให้การดำเนินงานของภาครัฐเป็นไปตามแนวทาง

และเจตนารมณ์ดังกล่าว จึงเป็นภาระที่ทุกคนในชาติไม่ว่าบุคคล กลุ่มบุคคล องค์กรทุกภาคส่วนทั้งในภาครัฐ เอกชน ประชาชน ต้องมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยเฉพาะอย่างยิ่งความร่วมมือจากผู้นำ ฝ่ายนิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการ องค์กรศาล และองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในฐานะเป็นกลไกหนึ่งของรัฐธรรมนูญที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตจะปฏิบัติหน้าที่ให้ประสบผลสำเร็จตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญได้ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนตามที่กล่าวข้างต้น และแนวทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างยั่งยืนคือ การสร้างกลไกประสานดำเนินการโดยการกำหนดข้อตกลงร่วมเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริต คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงเห็นชอบให้จัดประชุมร่วมตามโครงการดังกล่าวขึ้น โดยมีสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้รับผิดชอบโครงการและศูนย์อำนาจการและประสานงานเครือข่ายป้องกันการทุจริตแห่งชาติ (ศอ.ปปช.) เป็นหน่วยประสานงาน

6.1 การดำเนินโครงการประชุม

การประชุมจัดขึ้นเมื่อวันที่ 30 กันยายน 2547 ณ ศูนย์การประชุมองค์การสหประชาชาติ โดยมีผู้นำและผู้บริหารระดับสูงในฝ่ายนิติบัญญัติ ตุลาการ องค์กรศาล องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ องค์กรภาครัฐ และผู้เข้าร่วมสังเกตการณ์ จำนวนประมาณ 490 คน มาร่วมประชุมเพื่อกำหนดข้อตกลงร่วมกันและสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในทุกภาคส่วน ซึ่งเป็นการเพิ่มศักยภาพในการดำเนินงานของแต่ละองค์กรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

6.2 ผลการดำเนินงาน

6.2.1 ได้ข้อตกลงร่วมกันในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ดังนี้

(1) ทุกองค์กรในภาครัฐจะให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติงานภายใต้กรอบของการส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยเฉพาะกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยความรวดเร็วเด็ดขาด

(2) ทุกองค์กร หน่วยงานของรัฐ ต้องกำกับดูแล ควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรในแต่ละองค์กร หน่วยงานนั้นๆ ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล

(3) องค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ จะต้องมีการปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ระบบงาน วิธีการจัดการให้ทันสมัยเพื่อให้สอดคล้องต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้ได้ผลยิ่งขึ้น

6.2.2 คณะรัฐมนตรี ได้มีมติในการประชุมเมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2547 อนุมัติแผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในวงราชการ วิธีการ และผู้รับผิดชอบดำเนินการรวม 16 มาตรการ โดยให้ส่วนราชการต่างๆ รับผิดชอบในมาตรการที่เกี่ยวข้องต่อไป ส่วนมาตรการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. คือ การแก้ไขกฎหมายของ ป.ป.ช. ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การกำชับส่วนราชการให้ดำเนินการตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในกำหนดไม่ว่าเรื่องขอให้ลงโทษทางวินัย หรือขอความร่วมมือให้ส่งเอกสารก็ตาม การเพิ่มตัวช่วยให้แก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อความรวดเร็ว การสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เช่น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาความเหมาะสมของตำแหน่งที่ควรกำหนดให้ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติม การส่งเสริมให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จัดตั้งมูลนิธิตำหน่งเกี่ยวกับมูลนิธิประเทศไทยใสสะอาดเพื่อดำเนินการด้าน ป.ป.ช. ภาคประชาชน และเพิ่มการตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่บางหน่วยเป็นพิเศษ เป็นต้น

ด้านตรวจสอบ
ทรัพย์สิน

3. ด้านตรวจสอบทรัพย์สิน

การตรวจสอบทรัพย์สิน พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 19 (4) (5) และ (6) บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ การตรวจเปรียบเทียบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ในวันที่ผู้ยื่นพ้นจากตำแหน่งกับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้ยื่นได้ยื่นไว้เมื่อครั้งเข้ารับตำแหน่ง กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่งและชั้นหรือระดับของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และการเปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี รวมทั้งการดำเนินคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินการดำเนินงานด้านตรวจสอบทรัพย์สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน การดำเนินงานด้านตรวจสอบทรัพย์สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตามมาตรา 119 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ในปี พ.ศ. 2547 คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินจำนวนทั้งสิ้น 13,124 บัญชี จำแนกประเภทเป็นของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จำนวน 11,381 บัญชี และเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ จำนวน 1,743 บัญชี และจากการตรวจสอบพบว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจงใจยื่นบัญชีฯ และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือจงใจปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ หรือจงใจไม่ยื่นบัญชีฯ ภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 295 จำนวน 2 ราย นอกจากนั้น ยังมีกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยในปี พ.ศ. 2547 ว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบภายในระยะเวลาที่กำหนดและจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จำนวน 3 ราย กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติดำเนินคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่กำหนดและจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามมาตรา 119 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 จำนวน 15 ราย ปรากฏผลดำเนินการดังต่อไปนี้

การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเจ้าหน้าที่ของรัฐ

1. สถิติการรับบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบดังต่อไปนี้

1.1 ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จำนวน 11,381 บัญชี ประกอบด้วย

กรณีเข้ารับตำแหน่ง	จำนวน	6,329	บัญชี
กรณีพ้นจากตำแหน่ง	จำนวน	4,377	บัญชี
กรณีพ้นจากตำแหน่งหนึ่งปี	จำนวน	675	บัญชี

1.2 เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จำนวน 1,743 บัญชี ประกอบด้วย

กรณีเข้ารับตำแหน่ง	จำนวน	644	บัญชี
กรณีทุกสามปีที่อยู่ในตำแหน่ง	จำนวน	57	บัญชี
กรณีพ้นจากตำแหน่ง	จำนวน	519	บัญชี
กรณีพ้นจากตำแหน่งหนึ่งปี	จำนวน	427	บัญชี
กรณีพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ	จำนวน	54	บัญชี
กรณีพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหนึ่งปี	จำนวน	42	บัญชี

2. เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยขาด

จากการดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินพบว่า มีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ หรือจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบภายในระยะเวลาที่กำหนด กรณีเข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งเป็นเวลาหนึ่งปี รวม 2 ราย ดังนี้

2.1 นายพูนผล อัสวเหม ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2540 และดำรงตำแหน่งเลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2540 นายพูนผล อัสวเหม จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 291 (3) และ (5) ซึ่งมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 292

ข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบ

จากการตรวจสอบปรากฏว่า นายพูนผล อัครเวม ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินฯ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามวาระรวม 6 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2540 ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินฯ เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2540

ครั้งที่ 2 กรณีเข้ารับตำแหน่งเลขาธิการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2540 ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินฯ เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2540

ครั้งที่ 3 กรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2543 ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินฯ เมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2543

ครั้งที่ 4 กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขาธิการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2544 ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินฯ เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2544

ครั้งที่ 5 กรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2544 ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินฯ เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2544

ครั้งที่ 6 กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขาธิการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2545 ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินฯ เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2545

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินแล้วพบว่า นายพูนผล อัครเวม ไม่แสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้ถูกต้องตามความเป็นจริงในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินฯ ดังกล่าว รวม 6 ครั้ง กล่าวคือ นายพูนผล อัครเวม แสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินฯ ว่าตนและนางประภาพร อัครเวม คู่สมรสไม่มีทรัพย์สินประเภทเงินลงทุน (หุ้น) แต่จากการตรวจสอบกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า (กรมทะเบียนการค้า) กระทรวงพาณิชย์ พบว่า นายพูนผล อัครเวม มีเงินลงทุน (หุ้น) ในบริษัทต่างๆ จำนวน 25 บริษัท มูลค่า 384,802,300 บาท และคู่สมรส มีเงินลงทุน (หุ้น) ในบริษัทต่างๆ จำนวน 19 บริษัท มูลค่า 50,636,700 บาท รวมเป็นเงิน 435,439,000 บาท

นายพูนผล อัครเวม ชี้แจงเหตุผลการไม่แสดงทรัพย์สินดังกล่าวว่า ตนและคู่สมรสมิได้เป็นเจ้าของหุ้นที่แท้จริง ผู้ที่เป็นเจ้าของหุ้นที่แท้จริง คือ นายพิบูลย์ อัครเวม พี่ชาย ส่วนตนและคู่สมรสเป็นเพียงผู้ถือหุ้นแทนเท่านั้น โดยมีสำเนาหนังสือสัญญาโอนหุ้นในบริษัทต่างๆ จำนวน 21 ฉบับ มาแสดงเป็นหลักฐานยืนยันข้อเท็จจริงดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาพยานหลักฐาน ประกอบประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1129 วรรคสอง และข้อบังคับของบริษัท ซึ่งบัญญัติในทำนองเดียวกันว่า หุ้นของบริษัททั้งหมดเป็นหุ้นสามัญชนิดระบุชื่อ การโอนหุ้นจะต้องทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อ ผู้โอนและผู้รับโอน โดยมีพยานสองคนลงชื่อรับรองแล้วเห็นว่า เอกสารหลัก

ฐานดังกล่าวไม่ได้ทำตามแบบที่บัญญัติไว้ในข้อบังคับของบริษัทและประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1129 วรรคสอง จึงเป็นโมฆะ พยานเอกสารดังกล่าวจึงไม่อาจรับฟังได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงเห็นว่า นายพูนผล อัครเหม จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาผลการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของนายพูนผล อัครเหม ในการประชุมครั้งที่ 2/2547 เมื่อวันที่ 8 มกราคม 2547 แล้ว จึงเห็นว่า นายพูนผล อัครเหม จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 295 และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 34 ต่อไป

ต่อมาศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ 51/2547 ลงวันที่ 19 สิงหาคม 2547 ว่า นายพูนผล อัครเหม จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 295

2.2 นายสิทธิพล จิตรภูมิศักดิ์ ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาลนครนครราชสีมา ตั้งแต่วันที่ 17 ธันวาคม 2538 และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2542 จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 291 วรรคหนึ่ง (6) และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 4 มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในกำหนดเวลาที่รัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 บัญญัติในกรณีเข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 18 พฤศจิกายน 2542 ทำให้ช่วงเวลาที่กำหนดให้ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินฯ ในกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมีความคาบเกี่ยวต่อเนื่องกัน นายสิทธิพล จิตรภูมิศักดิ์ จึงได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินฯ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นบัญชีเดียวกัน เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2542

ข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบ

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า ในกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง นายสิทธิพล จิตรภูมิศักดิ์ ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินฯ ไม่ถูกต้องครบถ้วน กล่าวคือ ไม่ได้แนบเอกสารประกอบ ซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีที่ผ่านมา และในกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี นายสิทธิพล

จิตรภูมิศักดิ์ ไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ นายสิทธิพล จิตรภูมิศักดิ์ ได้มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ว่าตนได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินฯ รวมทั้งแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแล้วเหมือนกันที่สมาชิกสภาเทศบาลนครนครราชสีมาคนอื่นๆ ยื่นกัน ส่วนรายการทรัพย์สินและหนี้สินนั้น บัญชีเงินฝากเดิม (ไม่ระบุเลขที่บัญชี สาขา และชื่อธนาคาร) มีเงินคงเหลืออยู่ในบัญชีไม่ถึง 500 บาท บ้านพักอาศัยและสิ่งปลูกสร้างไม่เคยมีขณะอยู่ในเมืองไทยอาศัยอยู่บ้านมารดา ส่วนประเทศเดนมาร์กอาศัยอยู่กับน้องสาว ยานพาหนะในเมืองไทย (แสดงไว้ 1 คัน มูลค่า 180,000 บาท ไม่ระบุหมายเลขทะเบียน) ถูกบริษัทเงินทุนยึดคืนไปแล้ว (ไม่ระบุชื่อบริษัท) กรณีหนี้สินมีหนี้เงินกู้ธนาคารศรีนครฯ (ไม่ระบุเลขที่บัญชีและสาขา) ประมาณ 700,000 บาท ปัจจุบันเป็นหนี้เสีย รอถูกฟ้องดำเนินคดี นอกจากนั้นยังมีหนี้ค่าวัสดุก่อสร้างบ้านให้มารดา มีเจ้าหนี้ 4 ราย รวมเป็นเงินประมาณ 490,000 บาท โดยนายสิทธิพล จิตรภูมิศักดิ์ ไม่ได้ยื่นเอกสารประกอบใดๆ แต่ได้รับรองและยืนยันความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินตามหนังสือชี้แจงดังกล่าว

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาแล้วและมีมติในการประชุมเมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2547 ว่า นายสิทธิพล จิตรภูมิศักดิ์ จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ให้เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 295 และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 34

ต่อมาศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัย ที่ 62/2547 ลงวันที่ 14 ตุลาคม 2547 ว่า นายสิทธิพล จิตรภูมิศักดิ์ จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 295

3. ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยในปี พ.ศ. 2547 ว่าจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบและจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จำนวน 3 ราย คือ

3.1 ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัย ที่ 35/2547 วันที่ 16 มีนาคม 2547 ว่า นางสาวสายชล ภารดร หรือ นางชาลิสา เทพอาษา ตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุทัยธานี จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 295

3.2 ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัย ที่ 27/2547 วันที่ 29 มกราคม 2547 ว่า นายสารินทร์ สะอีดี้ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีเข้ารับตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 295 และต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ 5 มีนาคม 2543

3.3 ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัย ที่ 50/2547 ลงวันที่ 19 สิงหาคม 2547 ว่านายวิฑูรย์ ภัทรเลาหะ จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริง ที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 295 และต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ 22 มีนาคม 2543

4. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 119 จำนวน 15 ราย ดังนี้

1. นายสมบุรณ์ เนียมหอม ตำแหน่ง สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกขาม จังหวัดสมุทรสาคร
2. นายวิทยา ศิริพงษ์ ตำแหน่ง ที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
3. พันตำรวจโท สานิตย์ สุรังษี ตำแหน่ง ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
4. นายสมาน ง่วนสำอางค์ ตำแหน่ง ที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์
5. นายดาบตำรวจ พินิจ เมืองโคตร ตำแหน่ง สมาชิกสภาเทศบาลเมืองมุกดาหาร
6. พันตำรวจโท สุรทิน พิมาณเมฆินทร์ ตำแหน่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี
7. นายพิเชษฐ์ สถิรชวาล ตำแหน่ง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
8. นายรักเกียรติ สุขธนะ ตำแหน่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
9. นายอดุลย์ วงษ์พานิช ตำแหน่ง เลขานุการนายกรัฐมนตรี
10. นายมงคล ต้นสกุล ตำแหน่ง ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และที่ปรึกษารองนายกรัฐมนตรี
11. นายสารินทร์ สะอืดดี ตำแหน่ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา
12. นางสาวสายชล ภราดร หรือ เทพอาษา ตำแหน่ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุทัยธานี
13. นายพูนผล อัสวเหม ตำแหน่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และเลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
14. นายวิฑูรย์ ภัทรเลาหะ ตำแหน่ง ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา
15. นายสิทธิพล จิตรภูมิศักดิ์ ตำแหน่ง สมาชิกสภาเทศบาลนครนครราชสีมา

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ซึ่งมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ในขณะที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มีผลใช้บังคับคือในวันที่ 18 พฤศจิกายน 2542 โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาด ซึ่งต่อมาศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองดังกล่าวข้างต้นจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 259 และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 34 จึงมีกรณีต้องดำเนินคดีอาญาตามมาตรา 119 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทั้ง 15 ราย

ด้านบริหารจัดการ
อ ง ค ก ร

4. ด้านบริหารจัดการองค์กร

สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 เพื่อให้เป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีฐานะเป็นส่วนราชการที่เป็นอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ โดยมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
2. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
3. ศึกษาและสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการทุจริตในวงราชการและการเมือง
4. ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย

ด้านการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ในด้านการบริหารจัดการองค์กร จึงเป็นการปฏิบัติภารกิจที่ให้การสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย การบริหารงานบุคคล งบประมาณ การศึกษาวิจัย งานวิชาการและการต่างประเทศ ตลอดจนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ งานการข่าวของหน่วยงาน ดังมีรายละเอียด ดังนี้

ส่วนที่ 1 การบริหารงานบุคคล

การสรรหา บรรจุ แต่งตั้ง

1. ด้านการสรรหา บรรจุ แต่งตั้ง สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ดำเนินการสรรหาบุคลากรเข้ามาบรรจุเข้ารับราชการและการเป็นลูกจ้างของหน่วยงานและการเสริมสร้างขวัญกำลังใจของข้าราชการ โดยการประเมินข้าราชการที่มีคุณสมบัติตรงตามสายงานเพื่อเลื่อนระดับให้สูงขึ้นทั้งในระดับควบคุมและนอกระดับควบคุมอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการปรับปรุงค่าตอบแทนของข้าราชการตามมติคณะรัฐมนตรี และค่าครองชีพของข้าราชการ ลูกจ้าง โดยมีผลการปฏิบัติหลัก ดังนี้

(1) การรับโอน โดยในปีงบประมาณ 2548 สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับการสนับสนุน งบประมาณ อัตรากำลังเดือนใช้จ่ายอัตราเพิ่มใหม่ตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. จำนวน 223 อัตรา เพื่อให้การสรรหาเป็นไป อย่างรวดเร็วจึงได้ดำเนินการประกาศรับโอนข้าราชการพลเรือนจากหน่วยงานอื่นที่มีความประสงค์จะมาปฏิบัติ ราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งมีผู้ยื่นแสดงความประสงค์ขอโอนทั้งสิ้น 6,392 ราย

(2) ดำเนินการสรรหาลูกจ้างตามสัญญาจ้างโดยวิธีการสอบแข่งขัน 1 ครั้ง

(3) ดำเนินการประเมินเพื่อเลื่อนข้าราชการให้มีระดับสูงขึ้นในระดับควมจำนวน 139 ราย นอก ระดับควมสายงานธุรการ 27 ราย สายงานเจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และสายงานอื่นที่ เริ่มต้นจากปริญญาตรีเลื่อนระดับ 6 จำนวน 40 ราย เลื่อนระดับ 7 จำนวน 48 ราย และเลื่อนระดับ 8 จำนวน 45 ราย รวมจำนวน 160 ราย

2. การพัฒนาบุคลากร

บุคลากรนับเป็นต้นทุนของหน่วยงานสำนักงาน ป.ป.ช. จึงมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนา บุคลากรเพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้สูงขึ้นเพื่อรองรับภารกิจที่เพิ่มสูงขึ้น ตลอดจนการติดต่อการ พัฒนาปรับปรุงระบบงานที่เปลี่ยนแปลงไปโดยได้ดำเนินการจัดอบรมพัฒนาหลักสูตรต่างๆ ดังนี้

(1) การอบรมภาษาอังกฤษสำหรับผู้บริหาร

(2) การอบรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น โปรแกรม Microsoft Word จำนวน 2 รุ่น โปรแกรม Microsoft Excel จำนวน 2 รุ่น และ Microsoft Power Point จำนวน 2 รุ่น

(3) การฝึกอบรมการพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สิน

(4) การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาด้านบริหารและทักษะทั่วไป จำนวน 2 รุ่น

(5) การฝึกอบรมเทคนิคการไต่สวนเชิงรุก จำนวน 4 รุ่น

(6) การสัมมนาเพิ่มประสิทธิภาพการตรวจสอบทรัพย์สิน

(7) การสัมมนาการประสานความร่วมมือสถาบันการเงินและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการตรวจสอบทรัพย์สิน

3. การจัดโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการและการจัดองค์กรของสำนักงาน ป.ป.ช. ตั้งแต่มีการจัดตั้ง หน่วยงานขึ้นมาเป็นระยะเวลา 5 ปี ยังไม่ได้รับการพัฒนาปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมสถานการณ์ที่ เปลี่ยนแปลงไป คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติให้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการปรับปรุงโครงสร้างและการบริหาร องค์กรตามคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ 151/2547 โดยคณะอนุกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(1) พิจารณาศึกษา วิเคราะห์ ทบทวนการปรับปรุงโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการของ สำนักงาน ป.ป.ช.

(2) พิจารณาศึกษา วิเคราะห์ และวางระบบบริหารงานบุคคลให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

(3) พิจารณาศึกษา วิเคราะห์ วางกรอบนโยบาย แนวทางการสรรหาวัสดุครุภัณฑ์ และเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ตลอดจนการพัฒนาปรับปรุงอาคารสถานที่สภาพแวดล้อมของสำนักงาน ป.ป.ช. ให้เอื้อต่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไปสู่ความเป็นองค์กรสมัยใหม่

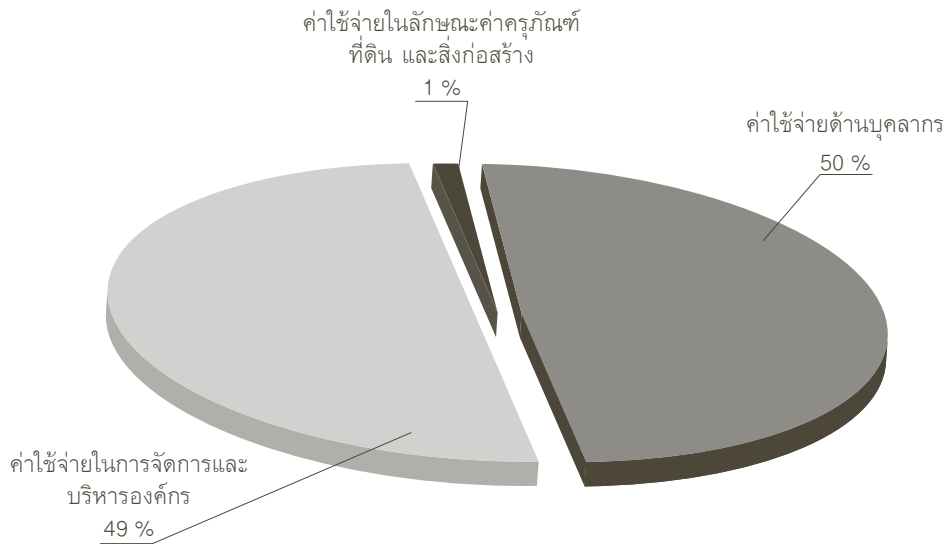
(4) พัฒนาปรับปรุง แก้ไข กฎ ระเบียบ ด้านการบริหารงานบุคคลและสวัสดิการค่าตอบแทนให้เอื้อต่อการสรรหาและพัฒนากำลังคน

ส่วนที่ 2 งบประมาณ

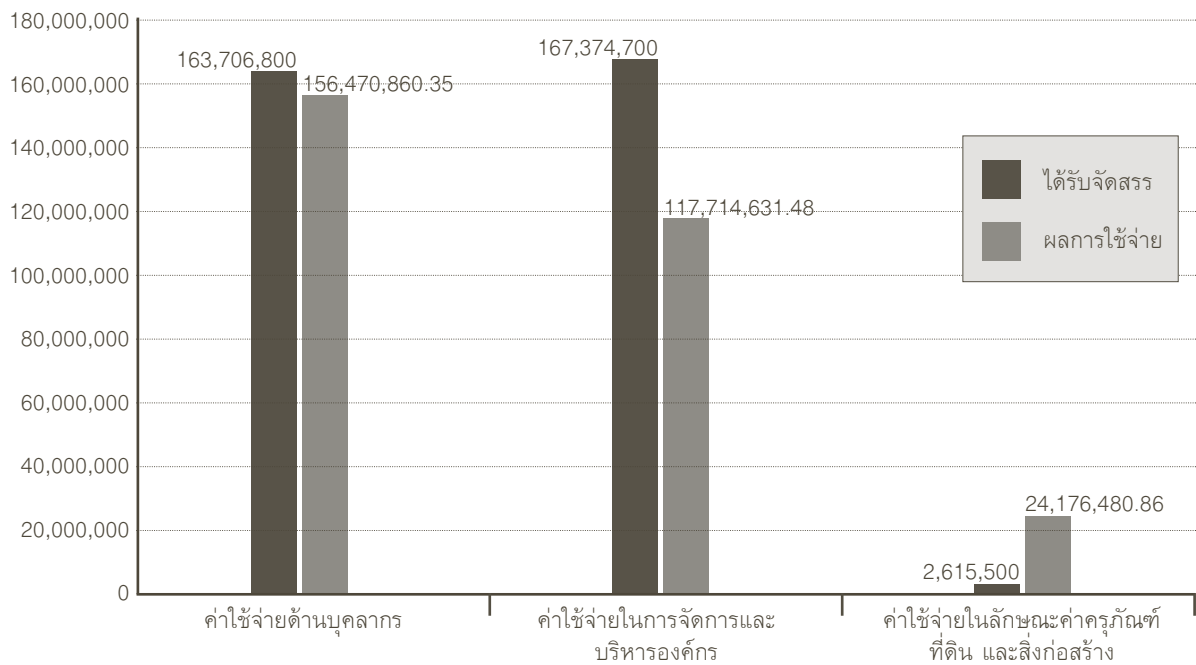
ปีงบประมาณ 2547 สำนักงาน ป.ป.ช. ขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อดำเนินงานจำนวน 519,847,200 บาท ได้รับจัดสรรตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2547 จำนวน 333,697,000 บาท โดยมีรายละเอียด ดังนี้

แผนงาน/งาน/หมวดรายจ่าย/รายการ	ได้รับจัดสรร	ผลการใช้จ่าย
แผนงานบริหารการพัฒนา		
หมวดรายจ่ายอื่น		
งานป้องกันและปราบปรามการทุจริต		
1. ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร	163,706,800	156,470,860.35
2. ค่าใช้จ่ายในการจัดการและบริหารองค์กร	167,374,700	117,714,631.48
3. ค่าใช้จ่ายในลักษณะค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง	2,615,500	24,176,480.86
รวม	333,697,000	298,361,972.31
คงเหลือ		35,335,027.96

หมายเหตุ : มีการโอนเปลี่ยนแปลงงบประมาณระหว่างรายการ

แผนภูมิผลการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2547

เพื่อให้การบริหารงบประมาณของสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติเห็นชอบให้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการพัฒนาระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานตามแผนยุทธศาสตร์ ตามคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ 151/2547 โดยให้มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. พิจารณาปรับปรุงและวางระบบงบประมาณของสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน (Performance Based Budgeting)

2. พิจารณาศึกษา วิเคราะห์ พัฒนา ออกแบบ แนวทางการนำไปสู่การปฏิบัติของระบบการจัดทำงบประมาณและการเงินทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ระบบการวางแผนงบประมาณ ระบบการคำนวณต้นทุนผลผลิตหลัก ระบบกำกับติดตามและรายงานผลการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ตามแนวทางของระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน

3. พิจารณาปรับปรุง แก้ไข กฎ ระเบียบ ด้านการเงิน และงบประมาณ ให้มีความทันสมัย รวดเร็ว และเอื้อต่อการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ในฐานะองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ

คณะอนุกรรมการฯ ได้ดำเนินงานพัฒนาปรับปรุง แก้ไข กฎ ระเบียบ ด้านงบประมาณและการเงิน ให้มีความคล่องตัวและเอื้อต่อการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น ศึกษา วิเคราะห์การจัดทำต้นทุน ผลผลิตหลัก หรือค่าใช้จ่ายต่อหน่วยของการดำเนินงาน ซึ่งทำให้ระบบงบประมาณของสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน

ส่วนที่ 3 ด้านวิชาการ

1.งานวิชาการและกฎหมาย

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีนโยบายที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การพัฒนา ปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กร จึงได้มีการปรับปรุงแก้ไข กฎ ระเบียบ ด้านการงบประมาณ การเงินและพัสดุให้มีความทันสมัย รวดเร็ว และเอื้อต่อการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ในฐานะองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ รวมทั้งปรับปรุงแก้ไขระเบียบอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน เช่น ระเบียบเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อปรับกระบวนการทำงานด้านการไต่สวนให้มีความรวดเร็ว คล่องตัว ทันต่อเหตุการณ์ การจัดทำข้อตกลงเพื่อปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานที่มีภารกิจสอดคล้องกัน เช่น สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เพื่อให้การป้องกันและการปราบปรามการทุจริตมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เห็นชอบและให้สำนักงาน ป.ป.ช. เสนอเรื่องไปยังคณะรัฐมนตรี เพื่อขอแก้ไขพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 โดยมีประเด็นที่สำคัญคือ การปรับปรุงกระบวนการไต่สวนและการเพิ่มอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ในด้านวิชาการ สำนักงาน ป.ป.ช. ได้จัดทำเอกสารวิชาการเกี่ยวกับคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยเฉพาะการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยมุ่งเน้นประเด็นหลักที่สำคัญตามรัฐธรรมนูญ อันเป็นปัจจัยสำคัญที่ศาลรัฐธรรมนูญใช้เป็นบรรทัดฐานและเหตุผลในการวินิจฉัยชี้ขาด เพื่อเป็นการเผยแพร่ความรู้และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. นอกจากนี้ได้มีการจัดทำเอกสารรวบรวมมติปัญหาข้อกฎหมายที่เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่ออำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและผู้เกี่ยวข้องในการนำมติ ข้อกฎหมายไปใช้เป็นแนวทางและหลักปฏิบัติในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้

2. งานส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ด้านการศึกษาวิจัยและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการทุจริตในวงราชการและการเมืองในปี พ.ศ. 2547 สรุปได้ดังนี้

2.1 การพิจารณาผลการศึกษาวิจัยเพื่อใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานด้านปราบปรามการทุจริต 2 เรื่อง คือ

(1) โครงการวิจัยเรื่อง “กระบวนไต่สวนและการถอนผู้ดำรงตำแหน่งในระดับสูง” โดย รศ.ดร.นิยม รัฐอมฤต และคณะ (ทุนสนับสนุนจากธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชีย) เป็นการศึกษาขั้นต้นเกี่ยวกับมาตรการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง โดยศึกษาใน 3 มิติ คือ ด้านกฎหมาย ด้านการบริหาร และด้านการเมืองและสังคม ผลการศึกษาพบปัญหาและสาเหตุในแต่ละด้านสรุปได้ว่า ในด้านกฎหมายพบปัญหาเกี่ยวกับคำนิยามและการตีความปัญหาเกี่ยวกับกระบวนไต่สวนในเรื่องของขอบเขตอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่กว้างเกินไป การกำหนดเกณฑ์ในการแต่งตั้งประธานอนุกรรมการไต่สวน การขาดอำนาจที่จะใช้แสวงหาข้อเท็จจริง ปัญหาเกี่ยวกับการยื่นคำร้องเพื่อขอให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงและมาตรฐานของสำนวนที่ต้องส่งวุฒิสภาและอัยการ รวมทั้งกระบวนพิจารณาของวุฒิสภาและความเหมาะสมของบทลงโทษผู้ริเริ่มให้มีการเข้าชื่อถอดถอนที่กล่าวหาเท็จ โดยมีข้อเสนอแนะทั้งที่เป็นความคิดเห็นและการเสนอแก้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ในด้านการบริหารพบปัญหาในเรื่องปริมาณงานไต่สวนมีมากในขณะที่เจ้าหน้าที่มีจำนวนจำกัด ปัญหาความรู้ความสามารถเจ้าหน้าที่และการบริหารจัดการสำนักงาน โดยมีข้อเสนอแนะเป็นความเห็นในการปรับปรุงเพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการ ส่วนในด้านการเมืองและสังคมพบปัญหาที่เห็นว่าเกี่ยวข้องกับกระบวนไต่สวนและการถอดถอน คือ เรื่อง องค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ความเป็นกลางทางการเมืองของวุฒิสภา ระบบอุปถัมภ์ในสังคมไทยที่เป็นอุปสรรคต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและความตื่นตัวของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมีน้อย และได้เสนอแนะความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยการแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อลดเงื่อนไขต่างๆ

(2) โครงการวิจัยเรื่อง “การเสริมสร้างมาตรการสัมฤทธิ์ผลในกระบวนการบังคับใช้กฎหมายของคณะกรรมการ ป.ป.ช.” โดย รศ. วีระพงษ์ บุญโยภาส และคณะ (ทุนสนับสนุนจากสำนักงาน ป.ป.ช.) เป็นการศึกษาบทบาท แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อุปสรรคในการบังคับใช้

กฎหมายและแนวปฏิบัติของหน่วยงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตของต่างประเทศ เพื่อหามาตรการที่เหมาะสมมาใช้ในการบังคับใช้กฎหมายของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผลการศึกษาได้พบประเด็นปัญหาและมีข้อเสนอแนะสรุปได้ว่า ควรให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ตั้งแต่ในเรื่องกรอบอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในส่วนที่เกี่ยวกับเงื่อนไขที่ต้องพิจารณาดำเนินการกับผู้ถูกกล่าวหา การนำเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยบุคคลอื่นที่มีเฉพาะผู้เสียหายเท่านั้น กระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริงซึ่งจะต้องตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นไต่สวน องค์ประกอบของคณะอนุกรรมการไต่สวน ข้อจำกัดในเรื่องอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการจับกุมและควบคุมตัวผู้กระทำผิดซึ่งเป็นช่องว่างให้เกิดการหลบหนี ปัญหาที่อาจทำให้เกิดการบังคับใช้กฎหมายอย่างซ้ำซ้อน หรืออาจเกิดปัญหาเกี่ยวกับอำนาจในการบังคับใช้กฎหมายกรณีความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 เป็นความผิดมูลฐาน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ด้วย และการนำทฤษฎีการแบ่งแยกผู้กระทำผิดกับผู้ร่วมกระทำผิดของประเทศเยอรมันมาใช้และพิพากษาคดีให้เป็นบรรทัดฐานในการดำเนินคดีอาญาในศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หากมีกรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือข้าราชการการเมืองใช้บุคคลธรรมดาหรือข้าราชการซึ่งไม่มีหน้าที่โดยตรงให้กระทำความผิด

โครงการวิจัยทั้งสองเรื่องนี้เป็นข้อมูลพื้นฐานที่เป็นประโยชน์แก่สำนักงาน ป.ป.ช. และช่วยสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติงานไต่สวนและการนำกฎหมายป้องกันและปราบปรามการทุจริตมาบังคับใช้ให้ได้ผล ขณะนี้อยู่ระหว่างคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณานุมัติผลการวิจัย

2.2 โครงการให้รางวัลผลงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2547

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ประกาศเชิญชวนไปยังสถาบันการศึกษาและหน่วยงานวิจัยต่างๆ เพื่อให้ผู้สนใจส่งผลงานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเข้ารับการพิจารณาให้รางวัล เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการวิจัยด้านคอร์รัปชันในวงกว้าง มีผู้ส่งผลงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาวิเคราะห์ในประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่น่าสนใจคือ

(1) ปัญหาที่เกิดจากการทำหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีผู้ส่งผลงานวิจัยที่ศึกษาวิเคราะห์ถึงความเป็นมาและองค์ประกอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อำนาจหน้าที่ตลอดจนกระบวนการใช้อำนาจในกรณีต่างๆ ที่รัฐธรรมนูญและกฎหมายกำหนดไว้ โดยได้ศึกษาวิจัยเอกสารในภาพรวมของบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 และพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมรดก พ.ศ. 2543 พร้อมปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติหน้าที่และข้อเสนอแนะในการแก้ไขบทบัญญัติรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยนี้มีสมมติฐานการวิจัยว่าผู้ร่างรัฐธรรมนูญประสงค์ที่จะให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญที่มีภารกิจในการควบคุมตรวจสอบความถูกต้องและความบริสุทธิ์แห่งการใช้อำนาจรัฐ สมมติฐานนี้เป็นแนวคิดที่ควรมีการศึกษาองค์กรอิสระอื่นตามรัฐธรรมนูญที่เป็นกลไกตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐเพื่อพัฒนาและส่งเสริมให้เป็นกลไกที่สมบูรณ์ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญต่อไป

(2) ปัญหาที่เกิดจากการแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ซึ่งแม้จะมีผู้ศึกษาแล้วหลายรายแต่เนื่องจากการแสดงทรัพย์สินและการตรวจสอบทรัพย์สินเป็นมาตรการใหม่ในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ จึงยังมีประเด็นปัญหาทั้งในด้านบทบัญญัติของกฎหมายและในทางปฏิบัติที่พบได้อีกในแต่ละขั้นตอน มีผู้ส่งวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาวิเคราะห์เรื่องนี้เข้ารับการพิจารณาโดยได้เสนอปัญหาที่พบจากการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งอาจนำไปสู่สมมติฐานการวิจัยต่อไปได้อีกว่าบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญในเรื่องการแสดงทรัพย์สินและการตรวจสอบทรัพย์สินนี้จะสามารถป้องกันปัญหาการทุจริตของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญหรือไม่ด้วย เช่น ปัญหาที่เกิดจากการกำหนดให้แสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริง ณ วันที่ยื่นบัญชีและให้ยื่นภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับตำแหน่ง วันพ้นตำแหน่ง และครบ 1 ปีหลังจากพ้นตำแหน่ง ปัญหาการไม่สามารถเปิดเผยบัญชีทรัพย์สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่นต่อสาธารณชนนอกจากของนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี ปัญหาการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่มีที่ยื่นบัญชีหลังพ้นตำแหน่งหรือตายก่อนยื่นบัญชีหลังพ้นตำแหน่ง หากพบว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติจะเป็นการตรวจสอบที่ชอบหรือไม่ หรือกรณีปัญหาที่เกิดจากบทลงโทษไม่เหมาะสมกรณีจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินหรือยื่นบัญชีเท็จ เป็นต้น

ประเด็นปัญหาที่เกิดจากการแสดงทรัพย์สินและการตรวจสอบทรัพย์สินที่มีการศึกษาวิเคราะห์นี้สะท้อนให้เห็นแง่คิดและมุมมองจากการปฏิบัติ ซึ่งเชื่อว่ายังมีอยู่อีกหากได้มีการศึกษาวิเคราะห์จากกรณีการปฏิบัติงานจริง วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงเป็นตัวอย่างที่ควรมีการศึกษาต่อยอดหรือเพิ่มเติมค้นหาประเด็นปัญหาอื่นเพื่อหาแนวทางปรับปรุงแก้ไขให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. บรรลุเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญต่อไป

(3) ปัญหาการทุจริตในด้านต่างๆ มีผู้ส่งผลงานวิจัยที่ศึกษาสำรวจรูปแบบการทุจริตประกันภัยรถยนต์เพื่อใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนวิชาการสืบสวน ผลการศึกษาพบว่าธุรกิจประกันรถยนต์มีวงเงินเบี้ยประกันเป็นจำนวนสูงมาก และการดำเนินธุรกิจประกันภัยเป็นไปอย่างค่อนข้างอิสระ มีการแสวงประโยชน์จากค่าสินไหมชั่งในทางที่ถูกต้องตามกฎหมายและไม่ถูกต้องตามกฎหมาย รูปแบบการทุจริตประกันภัยรถยนต์มีทั้งแบบที่มีเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวข้องและรูปแบบที่เจ้าหน้าที่บริษัทประกันภัยกระทำการทุจริต โดยมีปัจจัยเกื้อหนุนให้เกิดการทุจริตด้วยการวิจัยเชิงสำรวจหารูปแบบวิธีการทุจริตเช่นนี้ควรส่งเสริม เพื่อให้มีการค้นหารูปแบบวิธีการทุจริตด้านอื่นๆ เพื่อให้รู้เท่าทันและเตรียมการป้องกันและแก้ไขได้

การพิจารณาให้รางวัลผลงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ประจำปี พ.ศ. 2547 นี้ยังไม่เสร็จสิ้น เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาตัดสินชี้ขาดและอนุมัติการให้รางวัลแล้ว สำนักงาน ป.ป.ช. จะประกาศผลและเผยแพร่ต่อไป

2.3 การเผยแพร่ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการทุจริต

การศึกษาวิจัยในประเด็นปัญหาที่เกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชันเป็นองค์ประกอบสำคัญอันหนึ่งในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันให้ได้ผล แต่การศึกษาวิจัยเพื่อเป็นองค์ความรู้ในด้านนี้ยังมีไม่เพียงพอ ทั้งกระบวนการเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลและองค์ความรู้ก็เป็นเรื่องยาก และต้องอาศัยความพากเพียรเสียสละของนักวิจัยด้วย ดังนั้นสำนักงาน ป.ป.ช. จึงได้เผยแพร่ผลงานวิจัยที่แล้วเสร็จและจัดทำประมวลผลงานวิจัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เผยแพร่ไปยังสถาบันการศึกษาทั่วประเทศ หน่วยงานวิจัยทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และองค์กรประชาชน เพื่อถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมให้เกิดแนวคิดการศึกษาวิจัย หรือต่อยอดการวิจัยในมิติต่างๆ เพื่อพัฒนาวิธีการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและนำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เห็นชอบให้สำนักงาน ป.ป.ช. ดำเนินโครงการสำรวจสถานภาพองค์ความรู้งานวิจัยด้านการทุจริตในประเทศไทยเพื่อเป็นฐานข้อมูลงานวิจัย/วิทยานิพนธ์ด้านคอร์รัปชัน นักวิจัย และเครือข่ายเพื่อประโยชน์ในการสืบค้นข้อมูล และเพื่อการจัดทำสถานภาพองค์ความรู้ด้านการทุจริต โครงการนี้อยู่ระหว่างดำเนินการ

ปัจจุบันสถานการณ์การต่อต้านการทุจริตเข้มแข็งขึ้นในทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐโดยนโยบายรัฐบาล ภาคธุรกิจเอกชนที่กำลังส่งเสริมการมีบรรษัทภิบาลที่ดี ในภาคประชาชนโดยการผนึกกำลังขององค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันต่างๆ และสื่อมวลชน จึงเป็นโอกาสที่ทุกภาคส่วน ควรร่วมมือกันส่งเสริมให้มีการศึกษาวิจัยและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการทุจริตให้มากยิ่งขึ้นในส่วนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาวิจัยเพื่อใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานด้านต่างๆ และจะส่งเสริมการศึกษาวิจัยด้านความร่วมมือและเครือข่ายต่างประเทศ การพัฒนากฎหมายและกระบวนการทำงานเพื่อรองรับพันธกรณีระหว่างประเทศในการต่อต้านการคอร์รัปชันต่อไป

2.4 การศึกษาวิจัยเรื่อง “การคอร์รัปชันในการซื้อขายตำแหน่งในระบบราชการ”

การสำรวจความคิดเห็นของข้าราชการเกี่ยวกับการคอร์รัปชันในการซื้อขายตำแหน่งในระบบราชการมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญเพื่อศึกษาปัจจัยที่เอื้ออำนวยหรือมูลเหตุ/แรงจูงใจที่ทำให้มีการคอร์รัปชันในการซื้อขายตำแหน่ง ทัศนคติที่มีต่อการคอร์รัปชันในการซื้อขายตำแหน่งในระบบราชการ กรณีในการแต่งตั้งโยกย้ายเลื่อนตำแหน่งข้าราชการ การคอร์รัปชันในการซื้อขายตำแหน่งในหน่วยงานราชการ ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการคอร์รัปชันในการซื้อขายตำแหน่งในระบบราชการ และเสนอแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขและป้องกันปัญหาการคอร์รัปชันในการซื้อขายตำแหน่งในระบบราชการ โดยทำการสำรวจเฉพาะข้าราชการที่สังกัดกระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงคมนาคม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงการคลัง และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยทำการสำรวจความคิดเห็นของข้าราชการตั้งแต่ระดับ 7 ขึ้นไป ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคจำนวนทั้งสิ้น 2,668 ราย ซึ่งข้าราชการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุอยู่ในช่วง 46-50 ปี มีสถานภาพสมรส ระดับการศึกษาปริญญาตรี/เทียบเท่า รายได้อยู่ในช่วง 20,001-30,000 บาท อายุราชการอยู่ในช่วง 21-25 ปี และเป็นข้าราชการระดับ 7 หรือเทียบเท่า ผลการสำรวจสรุปได้ ดังนี้

2.4.1 ในการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้ออำนวยหรือมูลเหตุ/แรงจูงใจที่ทำให้มีการคอร์รัปชันในการซื้อขายตำแหน่งพบว่า ในภาพรวมแล้วข้าราชการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลางว่ามีปัจจัยที่เอื้ออำนวยหรือมูลเหตุ/แรงจูงใจที่ทำให้มีการคอร์รัปชันในการซื้อขายตำแหน่งในหน่วยงาน แต่เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของข้าราชการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหน่วยงานพบว่า ข้าราชการสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติเห็นด้วยค่อนข้างมากว่ามีปัจจัยที่เอื้ออำนวยหรือมูลเหตุ/แรงจูงใจที่ทำให้มีการคอร์รัปชันในการซื้อขายตำแหน่งในหน่วยงาน ในขณะที่ข้าราชการสังกัดหน่วยงานอื่นๆ ต่างเห็นด้วยในระดับปานกลางว่ามีปัจจัยที่เอื้ออำนวยหรือมูลเหตุ/แรงจูงใจที่ทำให้มีการคอร์รัปชันในการซื้อขายตำแหน่งในหน่วยงาน

2.4.2 ในการศึกษาทัศนคติของข้าราชการที่เกี่ยวกับการคอร์รัปชันในการซื้อขายตำแหน่งพบว่า ในภาพรวมแล้วข้าราชการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ไม่ดีหรือไม่เห็นด้วยต่อการคอร์รัปชันในการซื้อขายตำแหน่ง แต่เมื่อพิจารณาความคิดเห็นที่มีต่อการทุจริตคอร์รัปชันบางประเด็นพบว่า กลุ่มตัวอย่างข้าราชการในเกือบทุกสังกัดไม่เห็นด้วยกับประเด็นต่างๆ เกี่ยวกับการคอร์รัปชันในการซื้อขายตำแหน่ง ยกเว้นกลุ่มตัวอย่างข้าราชการสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่มีความคิดเห็นว่า การคอร์รัปชันในบางประเด็นเป็นเรื่องปกติธรรมดา ซึ่งแตกต่างจากของข้าราชการหน่วยงานอื่น

2.4.3 ในการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับเกณฑ์ในการแต่งตั้ง/โยกย้าย/เลื่อนตำแหน่งของข้าราชการพบว่า ในภาพรวมแล้วข้าราชการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับประเด็นที่ว่า “ควรยกเลิกหลักเกณฑ์เดิม และกำหนดให้มีการใช้หลักเกณฑ์ใหม่เกี่ยวกับการ แต่งตั้ง/โยกย้าย/เลื่อนตำแหน่ง” และเมื่อพิจารณาความคิดเห็นของข้าราชการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหน่วยงานพบว่า ข้าราชการทุกสังกัดเห็นด้วยกับการใช้หลักเกณฑ์ใหม่ในการแต่งตั้ง/โยกย้าย/เลื่อนตำแหน่งข้าราชการ

2.4.4 ในการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการคอร์รัปชันในการซื้อขายตำแหน่งในหน่วยงานราชการพบว่า ในภาพรวมแล้วข้าราชการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า มีการคอร์รัปชันในการซื้อขายตำแหน่งในหน่วยงานในระดับค่อนข้างน้อย แต่เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นพบว่าข้าราชการส่วนใหญ่เคยได้ยิน/เชื่อ/แน่ใจว่ามีบางคนในหน่วยงานได้รับหรือไม่ได้รับการแต่งตั้ง/โยกย้าย/เลื่อนตำแหน่งอย่างไม่เป็นธรรม หรือใช้ระบบเล่นพรรคเล่นพวกในระดับปานกลางถึงค่อนข้างมาก และจากผลการวิเคราะห์ตัวบ่งชี้หรือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคอร์รัปชันในการซื้อขายตำแหน่งในหน่วยงานราชการพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงสุดคือ ปัจจัยที่เอื้ออำนวยหรือมูลเหตุ/แรงจูงใจที่ทำให้มีการคอร์รัปชันในการซื้อขายตำแหน่ง รองลงมาคือรายได้ ส่วนเพศและทัศนคติที่มีต่อการเลื่อนตำแหน่ง/แต่งตั้ง/โยกย้ายมีอิทธิพลรองลงมา อายุและระดับการศึกษามีอิทธิพลต่อการคอร์รัปชันในการซื้อขายตำแหน่งในหน่วยงานราชการเมื่อพิจารณาในภาพรวมเท่านั้น

จากการสัมภาษณ์เจาะลึกและข้อคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับสาเหตุและแรงจูงใจที่ทำให้เกิดการคอร์รัปชันในการซื้อขายตำแหน่งในระบบราชการ วิธีการคอร์รัปชันในการซื้อขายตำแหน่งในระบบราชการ ผลกระทบของการคอร์รัปชันในการซื้อขายตำแหน่งในระบบราชการ และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน สรุปได้ดังนี้

1. สาเหตุและแรงจูงใจที่ทำให้เกิดการคอร์รัปชันในการซื้อขายตำแหน่งในระบบราชการ ได้แก่ 1) ค่านิยมทางสังคม 2) โครงสร้างองค์กร 3) ผลประโยชน์ที่ได้รับทั้งทางตรงและทางอ้อมจากตำแหน่งหน้าที่ 4) ความซื่อสัตย์สุจริตของบุคคล 5) ความบกพร่องในระบบการแต่งตั้ง/โยกย้าย/เลื่อนตำแหน่ง 6) การแทรกแซงของนักการเมือง และ 7) สภาพแวดล้อมทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

2. วิธีการคอร์รัปชันในการซื้อขายตำแหน่งในระบบราชการมีหลายวิธี เช่น ซื้อขายตำแหน่งผ่านคนใกล้ชิดหรือคนสนิท ซื้อขายตำแหน่งผ่านนักการเมืองหรือพ่อค้า นักธุรกิจ การให้ของขวัญ ของกำนัล และอาศัยความสัมพันธ์สนมคุ้นเคยเป็นการส่วนตัว เป็นต้น

3. ผลกระทบของการคอร์รัปชันในการซื้อขายตำแหน่งในระบบราชการ อาจสรุปได้เป็น 2 ระดับ คือ

3.1 ผลกระทบต่อข้าราชการในหน่วยงาน ซึ่งทำให้ข้าราชการหมดขวัญและกำลังใจในการทำงาน โดยเฉพาะข้าราชการที่มีความตั้งใจในการทำงานหมดศรัทธาและขาดการยอมรับในตัวผู้บังคับบัญชา ทำให้ข้าราชการชั้นผู้น้อยเกิดพฤติกรรมเลียนแบบในการซื้อขายตำแหน่ง และทำให้ข้าราชการที่มีความรู้ความสามารถขาดโอกาสที่จะเจริญก้าวหน้า

3.2 ผลกระทบต่อระบบราชการโดยรวม เนื่องจากระบบอุปถัมภ์มาใช้ในการพิจารณาแต่งตั้ง/โยกย้าย/เลื่อนตำแหน่ง ทำให้ข้าราชการขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานซึ่งส่งผลเสียต่อระบบราชการ

จากผลการสำรวจและการสัมภาษณ์เจาะลึกทำให้ได้ข้อเสนอแนะและแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขและป้องกันปัญหาการคอร์รัปชันในการซื้อขายตำแหน่งในระบบราชการ ดังนี้

1. ควรมีการศึกษาจัดระบบการพิจารณาแต่งตั้ง/โยกย้ายที่รัดกุม ชัดเจน เป็นธรรม โปร่งใส และป้องกันไม่ให้เกิดการวิ่งเต้น ซื้อขายตำแหน่ง และแก้ไขหลักเกณฑ์การแต่งตั้ง/โยกย้ายให้รัดกุมมากขึ้น เพื่อป้องกันการแทรกแซงจากนักการเมืองและลดการใช้ดุลพินิจของผู้มีอำนาจ โดยเสนอแนะแนวทางการดำเนินการดังนี้

1.1 กำหนดให้มีคณะกรรมการเพื่อพิจารณาแต่งตั้ง/โยกย้ายซึ่งประกอบด้วย ข้าราชการหลายระดับ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม ไม่เห็นแก่พวกพ้อง เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม เสมอภาค และโปร่งใส และต้องถือปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่วางไว้อย่างเคร่งครัด เพื่อสรรหาผู้บริหารระดับสูงที่มีคุณธรรม เพื่อขจัดปัญหาการซื้อขายตำแหน่ง โดยที่คณะกรรมการนี้ประกอบด้วย

1.1.1 หัวหน้าหน่วยงานเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

1.1.2 กรรมการที่มาจาก การเลือกตั้ง ซึ่งประกอบด้วย ข้าราชการประจำในหน่วยงานที่ดำรงตำแหน่งระดับ 9 หรือ 10 จำนวน 3 คน และกรรมการที่เป็นข้าราชการในหน่วยงานระดับ 9 ขึ้นไปที่เกษียณอายุราชการแล้ว และมีอายุไม่เกิน 70 ปีบริบูรณ์ จำนวน 2 คน โดยได้รับเลือกจากข้าราชการในหน่วยงานตั้งแต่ระดับ 7 ขึ้นไป

1.1.3 กรรมการที่มาจาก การแต่งตั้ง ซึ่งเป็นตัวแทนจากองค์กรกลางบริหารงานบุคคลในระบบราชการ 1 คน

1.2 ในการแต่งตั้งข้าราชการทุกระดับควรประกาศคุณสมบัติของผู้ที่จะมาดำรงตำแหน่งให้ทราบโดยทั่วกัน และในการกำหนดคุณสมบัติควรพิจารณาทั้งความรู้ ความสามารถ อาวุโส วิทยุทัศน์ ผลงาน และความเหมาะสม ในการประเมินความรู้ความสามารถควรใช้วิธีการพิจารณาจากผลงานที่ผ่านมาเป็นหลัก และในการประเมินความเหมาะสม เช่น อาวุโส วิทยุทัศน์นั้นควรกำหนดค่าคะแนนในแต่ละส่วนให้ชัดเจน โดยมีการประกาศเกณฑ์การให้คะแนนและคะแนนการประเมินผลให้ทราบโดยทั่วกัน

1.3 ในการพิจารณาแต่งตั้ง/โยกย้ายบางตำแหน่งที่สำคัญ ให้กรรมการแต่ละคนลงคะแนนให้กับบุคคลที่ตนเองเห็นว่าเหมาะสม และให้เหตุผลด้วยว่าบุคคลผู้นั้นเหมาะสมที่จะได้รับการแต่งตั้ง โยกย้าย หรือเลื่อนตำแหน่งเพราะเหตุใด และประกาศให้สาธารณชนได้ทราบถึงเหตุผลนั้นๆ ด้วย และนำผลการลงคะแนนมาร่วมพิจารณากับผู้ที่มีอำนาจในการแต่งตั้ง นอกจากนี้การแต่งตั้ง/โยกย้ายข้าราชการบางตำแหน่งนั้น ควรมีการตรวจสอบภูมิหลังอย่างละเอียดว่าเป็นคนดีมีคุณธรรมหรือไม่

1.4 ควรกำหนดเกณฑ์ในการแต่งตั้งโยกย้ายเป็นพิเศษเฉพาะบางหน่วยงานที่มีผลประโยชน์สูง เนื่องจากการซื้อขายตำแหน่ง แต่งตั้ง/โยกย้ายเกิดขึ้นมากในหน่วยงานเหล่านั้น

2. ควรกำหนดบทลงโทษที่รุนแรงสำหรับข้าราชการที่ใช้ตำแหน่งหน้าที่เรียก รับผลประโยชน์ในทางมิชอบเกี่ยวกับการซื้อขายตำแหน่ง และมีการให้รางวัลแก่ผู้พบเห็นการซื้อขายตำแหน่งด้วย

3. สร้างระบบตรวจสอบและระบบการร้องทุกข์ที่มีประสิทธิภาพ และรวดเร็ว โดยให้สื่อมวลชนตรวจสอบการซื้อขายตำแหน่ง และชี้หน้าไม่ให้สังคมยอมรับหรือยกย่องบุคคลเหล่านี้ให้ประชาชนทั่วไปตระหนักว่าการซื้อขายตำแหน่งข้าราชการเป็นเรื่องที่น่ารังเกียจและมีผลกระทบต่อสังคม นอกจากนี้อาจจะให้มีระบบการตรวจสอบทรัพย์สิน/หนี้สินข้าราชการตั้งแต่ระดับ 7 ขึ้นไป โดยให้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทุกปี

4. สร้างจิตสำนึก ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่ข้าราชการ ประชาชน และเยาวชน เพื่อให้ข้าราชการใช้คุณธรรมควบคู่กับเหตุผลในการปกครอง โดยไม่เห็นแก่พวกพ้องและไม่แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว และสร้างจิตสำนึก คุณธรรม จริยธรรม และระเบียบวินัยให้แก่ประชาชนและเยาวชนพึงประพฤติปฏิบัติตนโดยยึดหลักคุณธรรม ยกย่อง เชิดชูคนดีมีคุณธรรม เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และรังเกียจการกระทำที่ผิดศีลธรรมทั้งของตนเองและผู้อื่น

5. ควรปรับเงินเดือนและสวัสดิการของข้าราชการให้สามารถดำรงชีพได้อย่างทัดเทียมอาชีพอื่น ในขณะที่เดียวกันควรมีการปรับเปลี่ยนค่านิยมทางสังคมจากสังคมแบบวัตถุนิยม สังคมระบบอุปถัมภ์บุญคุณต้องทดแทน เป็นสังคมที่ยึดถือความเป็นอยู่ที่พอเพียงไม่ฟุ้งเฟ้อ ยกย่องคนดีมีความรู้ความสามารถ

6. ควรมีช่วงทดลองงานในตำแหน่งใหม่เป็นเวลา 6 เดือนก่อนที่จะได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ เพื่อประเมินความสามารถในการทำงานและการปฏิบัติงานตามวิสัยทัศน์ที่ได้แสดงไว้

7. ลดขั้นตอนการบังคับบัญชาให้น้อยลงและกระจายอำนาจลงสู่ตำแหน่งต่างๆ ให้มากกว่าปัจจุบันเพื่อไม่ให้เกิดการรวมศูนย์อำนาจอยู่ ณ ที่ใดที่หนึ่งมากเกินไป

ข้อเสนอข้างต้นเป็นการเสนอแนะเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการแก้ไขปัญหาเพื่อป้องกันการคอร์รัปชันในการซื้อขายตำแหน่งในสภาวะการณ์ปัจจุบันที่การบริหารงานบุคคลในภาคราชการยังต้องดำเนินการภายใต้การควบคุมของกฎหมายเกี่ยวกับระเบียบข้าราชการแต่ละประเภทที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนี้ ซึ่งจากการศึกษาถึงโครงสร้างการบรรจุแต่งตั้ง/โยกย้าย รวมทั้งการให้ความดีความชอบของภาคราชการทั้งระบบแล้ว น่าจะมีข้อบ่งชี้ได้ว่าการคอร์รัปชันในการซื้อขายตำแหน่งในระบบราชการกฎหมายเปิดช่องให้สามารถกระทำได้ง่ายและถือว่าเป็นการกระทำที่ขัดด้วยกฎหมาย โดยไม่สามารถพิสูจน์ความผิดของผู้กระทำการคอร์รัปชันได้ อันเนื่องมาจากสาเหตุและปัจจัยที่เป็นข้อบกพร่องของกฎหมายและระเบียบหลักเกณฑ์ที่ออกโดยอาศัยกฎหมายที่ใช้ในการกำกับควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน และการบริหารงานบุคคลในภาคราชการ เช่น

1. ไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์และสภาพบังคับเกี่ยวกับความรับผิดชอบของผู้บริหารองค์กร ในกรณีที่บริหารองค์กรประสบความสำเร็จและกรณีที่บริหารองค์กรล้มเหลวหรือไม่ประสบผลสำเร็จ จะส่งผลต่อผู้บริหารองค์กรอย่างไรบ้าง

2. องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของภาคราชการยังขาดความเป็นอิสระแต่ยังคงอยู่ภายใต้การควบคุมของฝ่ายการเมือง

3. การให้อำนาจองค์กรกลางบริหารงานบุคคลอย่างกว้างขวาง โดยไม่มีหลักเกณฑ์ในการควบคุมการใช้อำนาจในหลักการที่ถูกต้อง เป็นธรรม และโปร่งใส และนอกจากนั้นยังให้อำนาจในการยกเว้นหลักเกณฑ์ที่ได้มีการกำหนดไว้แล้วอย่างไม่มีขอบเขตที่ชัดเจน

4. การกำหนดหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้ง/โยกย้าย และการพิจารณาความดีความชอบข้าราชการขององค์กรกลางบริหารงานบุคคล เพื่อให้ส่วนราชการภายใต้การกำกับดูแลต้องนำไปใช้เป็นหลักปฏิบัติตามกฎหมายจะเป็นไปในลักษณะนามธรรมขาดความชัดเจนในรายละเอียดเกี่ยวกับการกำหนดตัวชี้วัดความสามารถ ประสิทธิภาพ และผลงานของบุคคลในลักษณะที่เป็นรูปธรรม และถูกต้อง เป็นธรรม โปร่งใส อันเป็นช่องทางให้ผู้บริหารองค์กรที่มีอำนาจในการแต่งตั้ง/โยกย้าย และการให้ความดีความชอบข้าราชการ สามารถใช้ดุลพินิจได้อย่างกว้างขวาง หรือสามารถใช้ดุลพินิจได้ตามอำเภอใจ

5. การกำหนดให้ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรมีอำนาจในการพิจารณาและใช้ดุลพินิจในการแต่งตั้ง/โยกย้าย และการให้ความดีความชอบแก่ข้าราชการได้อย่างกว้างขวาง โดยไม่มีระบบการตรวจสอบ ควบคุม ที่ชัดเจนตามหลักการความถูกต้องเป็นธรรมและโปร่งใส

6. การกำหนดให้อำนาจในการพิจารณาแต่งตั้ง/โยกย้าย และการให้ความดีความชอบข้าราชการ เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาที่สามารถใช้ดุลพินิจได้แต่เพียงฝ่ายเดียว โดยไม่ให้มีการสอบถามและรับฟังความเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมรับผิดชอบในองค์กรเพื่อให้เกิดการตรวจทานการใช้ดุลพินิจของผู้บริหาร อันจะทำให้มีการควบคุมการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบได้

7. สาเหตุและปัจจัยที่เป็นข้อบกพร่องของโครงสร้างและระบบในการแต่งตั้ง/โยกย้าย รวมทั้งการพิจารณาให้ความดีความชอบข้าราชการตามที่กล่าวข้างต้นเป็นเพียงตัวอย่างบางส่วนที่สามารถบ่งชี้ให้เห็นได้ว่า

โครงสร้างและระบบการบริหารงานบุคคลของภาคราชการที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบันเป็นช่องทางหรือเปิดโอกาสให้เกิดการคอร์รัปชันในการซื้อขายตำแหน่งได้ง่าย ก่อให้เกิดการคอร์รัปชันในการซื้อขายตำแหน่งในระบบราชการอย่างกว้างขวาง และส่งผลให้เกิดการคอร์รัปชันในเรื่องอื่นๆ ตามมาอีกมากมาย

ดังนั้น ในอนาคตสมควรที่จะได้มีการนำข้อบกพร่องดังกล่าวไปพิจารณาศึกษาหาแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย โครงสร้างและระบบในเรื่องนี้ในลักษณะบูรณาการต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการเฉพาะข้าราชการตั้งแต่ระดับ 7 ขึ้นไปใน 7 หน่วยงานเท่านั้น ดังนั้น ในการดำเนินการวิจัยในเรื่องนี้ครั้งต่อไปน่าจะพิจารณาศึกษาข้าราชการในหน่วยงานอื่นๆ รวมทั้งพนักงานรัฐวิสาหกิจ และให้ครอบคลุมข้าราชการและพนักงานในระดับต่ำกว่าระดับ 7 หรือเทียบเท่า การศึกษาที่น่าสนใจอีกส่วนหนึ่งคือ การศึกษาเกี่ยวกับการแต่งตั้ง โยกย้าย เลื่อนตำแหน่งของข้าราชการในประเทศอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบกับของข้าราชการไทย โดยอาจจะเริ่มจากประเทศเพื่อนบ้านก่อน

ส่วนที่ 4 ด้านการต่างประเทศ

ในปี พ.ศ. 2547 คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีการดำเนินงานด้านการต่างประเทศที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นในการสร้างความร่วมมือทางด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต การสร้างสัมพันธไมตรีกับหน่วยงานของต่างประเทศ การเข้าร่วมในการประชุมสัมมนา รวมทั้งการสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการศึกษาดูงานในต่างประเทศสำหรับผู้บริหาร เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งมีการดำเนินงานต่างๆ ดังนี้

1. การเดินทางไปเชื่อมสัมพันธไมตรีกับต่างประเทศ

คณะกรรมการ ป.ป.ช. พร้อมด้วยผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้เดินทางไปเชื่อมสัมพันธไมตรีและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกับผู้บริหารของหน่วยงาน Administrative Control Authority (ACA) สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์ ระหว่างวันที่ 8 -15 สิงหาคม 2547

2. การประชุมสัมมนา

กรรมการ ป.ป.ช. รวมทั้งผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้เข้าร่วมในการประชุมสัมมนาเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศที่สำคัญในระหว่างปี 2547 ดังนี้

2.1 ประชุมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการต่อต้านการทุจริต Interpol Group of Experts on Corruption : IGEC ครั้งที่ 14 ที่เมืองปีนัง ประเทศมาเลเซีย (5 -7 พฤษภาคม 2547) ที่ประชุมได้จัดทำร่างมาตรฐานสากลการต่อต้านการทุจริตในองค์กรตำรวจและองค์กรที่ทำหน้าที่ต่อต้านการทุจริต (Global Standard) รวมถึงผลผลิตด้านการต่อต้านการทุจริตอื่นๆ

2.2 ประชุมหน่วยงานต่อต้านการทุจริตในภูมิภาคเอเชีย ครั้งที่ 2 (The 2nd Anti - Corruption Agency Forum) ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ที่ประชุมได้หารือกรอบความร่วมมือต่อต้านการทุจริตขององค์กรป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก เพื่อสร้างเครือข่ายระหว่างประเทศ Anti - Corruption Network

2.3 ประชุมและสังเกตการณ์ในการประชุมองค์กรต่อต้านการทุจริตภูมิภาคอาเซียนครั้งที่ 3 (3rd Sub - Regional Anti - Corruption Agency Forum) ณ กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย (ระหว่างวันที่ 12 - 16 ธันวาคม 2547) ที่ประชุมได้ร่างบันทึกความเข้าใจระหว่างกัน (MOU) ว่าด้วยความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตขององค์กรต่อต้านการทุจริตภูมิภาคอาเซียน

3. การศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน

กรรมการ ป.ป.ช. ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้เดินทางไปศึกษาฝึกอบรมและดูงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทั้งในประเทศและต่างประเทศที่สำคัญ ดังนี้

3.1 เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. จำนวน 5 คน รับการฝึกอบรมหลักสูตรสืบสวนสอบสวนคดีทุจริต (Vander Covered Operation) จัดโดย Royal Canadian Mounted Police : (RCMP) ณ กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด ระหว่างวันที่ 22 - 26 มีนาคม 2547

3.2 เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. จำนวน 1 คน เดินทางไปรับการฝึกอบรมหลักสูตร Intelligence Analysis ที่ Canadian Police College เมือง Ottawa ประเทศแคนาดา ระหว่างวันที่ 3 - 14 พฤษภาคม 2547

3.3 เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. จำนวน 1 คน ได้เดินทางไปรับการฝึกอบรมหลักสูตร Command Course ที่ Independent Commission Against Corruption (ICAC) เขตปกครองพิเศษ ฮองกง ระหว่างวันที่ 23 พฤษภาคม - 26 มิถุนายน 2547

3.4 เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. จำนวน 10 คน ศึกษา ดูงานที่กระทรวงตรวจสอบและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง สาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันที่ 6 - 13 มิถุนายน 2547

3.5 เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. จำนวน 20 คน เดินทางไปรับการฝึกอบรมภายใต้โครงการ Strengthening of Anti - Corruption Capacity in Thailand ซึ่งเป็นโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. กับองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (Japan International Cooperation Agency (JICA) ณ The United Nations Asia and Far East Institute for the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders (UNAFEI) ประเทศญี่ปุ่น ระหว่างวันที่ 22 มิถุนายน - 25 กรกฎาคม 2547 นอกจากนั้นยังได้ดูงานที่หน่วยงานต่างๆ ของญี่ปุ่นคือ กระทรวงยุติธรรมศาลอาญา และสำนักงานตำรวจของญี่ปุ่น โครงการดังกล่าวมีระยะเวลาดำเนินงาน 3 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 - 2549

3.6 ประธานกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ ป.ป.ช. และผู้บริหารสำนักงาน ป.ป.ช. ศึกษา ดูงานที่ Korea Independent Commission Against Corruption (KICAC) และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ณ สาธารณรัฐเกาหลี

ระหว่างวันที่ 12 - 17 กรกฎาคม 2547 โดยศึกษาดูงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของ KICAC สำนักงานอัยการสูงสุด ศาลรัฐธรรมนูญ และรัฐสภาของสาธารณรัฐเกาหลี

3.7 กรรมการ ป.ป.ช. และผู้บริหารสำนักงาน ป.ป.ช. ศึกษา ดูงาน ณ Japan International Cooperation Agency (JICA) , Ministry of Justice, และ The United Nations Asia and Far East Institute for the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders (UNAFEI) ประเทศญี่ปุ่น ระหว่างวันที่ 18 - 23 กรกฎาคม 2547

3.8 ประธานกรรมการ ป.ป.ช. และกรรมการ ป.ป.ช. และผู้บริหารสำนักงาน ป.ป.ช. ศึกษา ดูงาน ณ Independent Commission Against Corruption (ICAC) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ณ ประเทศออสเตรเลีย ระหว่างวันที่ 18 - 25 สิงหาคม 2547

3.9 เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. จำนวน 60 คน เข้ารับการฝึกอบรมภายใต้โครงการ Strengthening of Anti - Corruption Capacity in Thailand ณ สำนักงาน ป.ป.ช. ระหว่างวันที่ 22 - 26 พฤศจิกายน 2547

4. การต้อนรับผู้แทนจากต่างประเทศ

ในปี พ.ศ. 2547 คณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ให้การต้อนรับคณะผู้แทนจากประเทศต่างๆ ที่เดินทางมากระชับความสัมพันธ์ หรือข้อราชการ และศึกษาดูงานเกี่ยวกับงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ดังนี้

4.1 เจ้าหน้าที่สถานเอกอัครราชทูตแคนาดาประจำประเทศไทย เพื่อหารือเรื่องการฝึกอบรม เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. หลักสูตร Intelligence Analysis และหลักสูตรการสืบสวนสอบสวนคดีทุจริต (มกราคม 2547)

4.2 คณะเจ้าหน้าที่จากประเทศญี่ปุ่นภายใต้โครงการ Strengthening of Anti - Corruption Capacity in Thailand รวมทั้งจัดทำ Minute of Meeting และร่าง Record of Discussions (มกราคม 2547)

4.3 คณะเจ้าหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และสำนักงานรัฐสภา ราชอาณาจักรกัมพูชา (กุมภาพันธ์ 2547)

4.4 คณะวิทยากรจากสหรัฐ ที่มาเป็นวิทยากรในการสัมมนาเรื่องการสืบสวนสอบสวนและดำเนินคดี หรือราษฎรบังหลวง จัดโดยสถาบันกฎหมายอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด (กุมภาพันธ์ 2547)

4.5 H.E. Mr. Nguyen Van Than รองประธานคณะกรรมการต่อต้านการทุจริตแห่งรัฐ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามและคณะ (มีนาคม 2547)

4.6 Madame Ma Wen, Senior Commissioner (เทียบเท่าระดับรัฐมนตรี) กระทรวงตรวจสอบสาธารณรัฐประชาชนจีน (เมษายน 2547)

4.7 คณะเจ้าหน้าที่จากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund - IMF) (มิถุนายน 2547)

4.8 คณะผู้เข้ารับการศึกษาอบรมหลักสูตร Planning and Administering Good Governance ของ Asian Institute of Technology (AIT) จากสำนักนายกรัฐมนตรื ประเทศเนปาล (มิถุนายน 2548)

4.9 Mr. Kunzang Wangdi ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินจากภูฏาน (กันยายน 2547)

4.10 คณะผู้แทนจาก Vietnam Peace and Development Foundation และ State Inspector of Vietnam (กันยายน 2547)

4.11 คณะผู้แทนจาก Administrative Control Authority (ACA) สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์ ที่มาเชื่อมสัมพันธไมตรีและศึกษา ดุงาน (ตุลาคม 2547)

4.12 ผู้แทนของ American Bar Association (ABA) ที่มาหารือเรื่องโครงการพัฒนาบุคลากรของสำนักงาน ป.ป.ช. (ตุลาคม 2547)

4.13 Mr. Dang Van Trac หัวหน้าสำนักงานผู้ตรวจการกรุงฮานอยและคณะสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (พฤศจิกายน 2547)

ในภาพรวมแล้วสามารถสรุปได้ว่าการดำเนินงานด้านการต่างประเทศของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ก่อให้เกิดมิติแห่งการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยการเป็นพันธมิตรร่วมต่อต้านการทุจริตระหว่างประเทศในเครือข่าย ทำให้ภาพลักษณ์ของการดำเนินงานด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นที่ประจักษ์ในสายตาของต่างชาติ อีกทั้งยังมีส่วนในการเสริมสร้างองค์ความรู้และศักยภาพของบุคลากรสำนักงาน ป.ป.ช. ให้เพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

อนึ่ง เนื่องจากผลร้ายของการทุจริตทั้งทางตรงและทางอ้อมได้ทวีความรุนแรงและมีวิธีการที่ลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ทั้งรูปแบบการทุจริตเชิงนโยบาย และรูปแบบการทุจริตไร้พรมแดนที่เป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง รวมถึงความน่าเชื่อถือของของนานาอารยประเทศ การทุจริตจึงมิได้เป็นปัญหาของประเทศใดประเทศหนึ่งอีกต่อไปแต่เป็นปัญหาของทุกประเทศที่จะต้องระดมความรู้ความสามารถและแสวงหาความร่วมมือและแนวทางการแก้ไขอย่างจริงจังและเร่งด่วน ซึ่งในปัจจุบันองค์การระหว่างประเทศได้หันมาให้ความสนใจในเรื่องการแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันเป็นประเด็นสำคัญเช่นเดียวกับปัญหาการฟอกเงินและการก่อการร้ายที่เชื่อมโยงถึงกันกับปัญหาการทุจริต อาทิ องค์การสหประชาชาติ องค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา ธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชีย องค์การตำรวจสากล และองค์กรป้องกันและปราบปรามการทุจริตของนานาประเทศอันเป็นที่มาของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. 2003 (United Nation Convention Against Corruption) การจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตสำหรับภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก (Anti-Corruption Action Plan for Asia - Pacific) ข้อตกลงและกรอบข้อตกลงทางการค้าและการลงทุนต่างๆ เช่น ความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (Asia - Pacific Economic Cooperation) และการเจรจาเขตการค้าเสรี (Free Trade Agreement) บันทึกความเข้าใจระหว่างองค์กรป้องกันและปราบปรามการทุจริตของภูมิภาคอาเซียนและภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก รวมถึงการจัดทำตราชนิวัตรระดับความโปร่งใสต่างๆ

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เล็งเห็นปัญหา และมีความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการด้านการต่างประเทศอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ก่อให้เกิดมิติแห่งการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ ทั้งทางด้านกฎหมาย พันธกรณี พิธีสาร ข้อตกลง องค์ความรู้ทางวิชาการ และเกิดเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระหว่างประเทศขึ้น โดยมีผู้แทนเข้าร่วมการประชุม เจรจาจัดทำข้อตกลงต่างๆ แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในเวทีสากลอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้เกิดภาพลักษณ์ของการเอาจริงเอาจังในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นที่ประจักษ์ในสายตาอารยประเทศ อีกทั้งเป็นการเสริมสร้างความรู้ความสามารถและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรสำนักงาน ป.ป.ช. ให้เพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

ส่วนที่ 5 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ศึกษา วิเคราะห์ และดำเนินการพัฒนาระบบเครือข่าย ระบบงาน อุปกรณ์ และบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ดังนี้

1. พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อจัดทำฐานข้อมูลกลาง

เพื่อให้ผู้บริหารสามารถบริหารจัดการติดตามงานได้

1.1 ปรับปรุงระบบงานเดิมที่ได้พัฒนาไปแล้วและยังไม่สมบูรณ์ให้ใช้งานได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ประกอบด้วยระบบรับแบบแสดงบัญชี ระบบการแสดงผลแบบทรัพย์สินและหนี้สิน ระบบตรวจสอบติดตาม ระบบเรื่องร้องเรียน ระบบบัญชีเงินเดือน

1.2 บำรุงรักษาระบบงานที่ติดตั้งใช้งานแล้วประกอบด้วย ระบบบุคลากร ระบบงบประมาณ ระบบงานคณะกรรมการ ระบบจัดเก็บเอกสารห้องสมุด ระบบงานพัสดุและครุภัณฑ์ ระบบค่าตอบแทนกรรมการ

1.3 พัฒนาระบบงานอื่นๆ เพิ่มเติม ประกอบด้วยระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ ระบบบริหารการจัดเก็บและค้นหาเอกสาร และระบบงบประมาณการทำงานโดยใช้บัตร Smart Card

2. พัฒนาระบบเครือข่ายสื่อสารข้อมูลของสำนักงาน ป.ป.ช. ให้สามารถรองรับการใช้ระบบงานระบบอินเทอร์เน็ตและอินทราเน็ต

2.1 ดำเนินการเชื่อมโยงเครือข่ายสื่อสารข้อมูลของสำนักงาน ป.ป.ช. และเครือข่ายอินเทอร์เน็ตให้ครอบคลุมทุกอาคารทำการของสำนักงาน ป.ป.ช.

2.2 พัฒนาระบบเครือข่ายสื่อสารข้อมูลกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง โดยติดตั้งอุปกรณ์เครือข่ายและโปรแกรมที่จำเป็นต้องใช้ในการเชื่อมโยงข้อมูลเพิ่มเติม

3. พัฒนาบุคลากร

ดำเนินการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้แก่ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเพื่อให้มีความรู้ และสามารถนำความรู้ไปปรับใช้กับการปฏิบัติงาน และดำเนินการพัฒนาความรู้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้าน

เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อให้มีความรู้และนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงระบบงานด้านต่างๆ ของสำนักงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป และการฝึกอบรมภาษาอังกฤษหลักสูตร English for Communication Skills และหลักสูตร English for Secretary ให้แก่เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช.

4. จัดทำแผนปฏิบัติการเทคโนโลยีสารสนเทศ ประจำปีงบประมาณ 2547

โดยแปลงแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2546 - 2550 ไปสู่การปฏิบัติ และติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนแม่บท

5. การประยุกต์ใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

5.1 ระบบอินเทอร์เน็ต ดำเนินการ ดังนี้

- (1) พัฒนารักษา Website ของสำนักงาน ป.ป.ช. <http://www.nccc.thaigov.net/>
- (2) ให้บริการการใช้ประโยชน์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) แก่เจ้าหน้าที่สำนักงาน และคณะกรรมการ ป.ป.ช.

5.2 ระบบอินทราเน็ต

พัฒนาระบบอินทราเน็ต เพื่อให้บริการข้อมูลข่าวสาร ประชาสัมพันธ์ และการเรียนรู้ด้วยตนเองแก่เจ้าหน้าที่ผ่านทางระบบเครือข่ายภายในองค์กร

6. งานประยุกต์ใช้ภาพถ่ายทางอากาศหรือดาวเทียม

นำเทคโนโลยีด้านอื่น เช่น การสำรวจและการทำแผนที่ ข้อมูลการสำรวจระยะไกล (Remote Sensing) พิกัดเชิงภูมิศาสตร์ (Global Positioning System) มาบูรณาการกับสารสนเทศที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้พัฒนาเป็นฐานข้อมูลกลาง เพื่อนำมาใช้ประโยชน์เชิงลึกในลักษณะการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพื้นที่ ทำให้สามารถตรวจสอบติดตามประเมินผลโครงการต่างๆ และดำเนินการในด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในเชิงรุกได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

7. นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงานด้านอื่น

ด้านการข่าวในเชิงรุก การสร้างเครือข่าย และการมีส่วนร่วมของประชาชน การจัดทำสื่ออิเล็กทรอนิกส์

นอกจากผลงานในด้านต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ยังได้ดำเนินการศึกษาในด้านแผนงานโดยวิเคราะห์และจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2546 - 2550 แผนด้านบุคลากรและงบประมาณเทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนแผนปฏิบัติงานต่างๆ

ส่วนที่ 6 ด้านการข่าว

1. ดำเนินการตรวจสอบเพื่อสนับสนุนงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. จำนวน 18 เรื่อง
2. ดำเนินการติดตามพยานและผู้ถูกกล่าวหาตามหมายจับ จำนวน 10 ราย
3. ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริง จำนวน 8 เรื่อง

4. ดำเนินการเรื่องกล่าวหาหรือเรียนตามที่คณะอนุกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย จำนวน 2 เรื่อง
5. ดำเนินการจัดตั้งเครือข่ายปฏิบัติการข่าว
6. สร้างระบบจัดเก็บ/เรียกใช้ข้อมูลทางการข่าว
  - 6.1 จัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตจากหนังสือพิมพ์รายวันและเอกสารสิ่งพิมพ์ต่างๆ
  - 6.2 ตรวจสอบประวัติบุคคลเพื่อจัดเก็บเป็นข้อมูลฐานข่าว 67 รายการ

ส่วนที่ 7 ด้านนโยบายและยุทธศาสตร์

การจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรของสำนักงาน ป.ป.ช.

สำนักงาน ป.ป.ช. ถือว่าทรัพยากรบุคคลเป็นทรัพย์สิน (Asset) ขององค์กรสำนักงาน ป.ป.ช. มีสถานะเป็นทุน (Human Capital) จึงมีความสำคัญยิ่งต่อการบริหารและการสร้างคุณค่า (Value Creation) สำนักงาน ป.ป.ช. จึงจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร สำนักงาน ป.ป.ช. พ.ศ. 2547 - 2550 บนฐานขีดสมรรถนะ (Competency - Based Development Plan) จึงทำให้สำนักงาน ป.ป.ช. สามารถวางแผนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับระดับตำแหน่งและลักษณะการปฏิบัติงานของบุคลากรได้ โดยขีดสมรรถนะบุคลากรของสำนักงาน ป.ป.ช. ประกอบด้วย

1. **ขีดสมรรถนะพื้นฐาน (Basic Competency)** จำนวน 3 รายการ ได้แก่
  - 1.1 ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ (Functional English)
  - 1.2 ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Communication Technology)
  - 1.3 คุณลักษณะสร้างสรรค์ส่วนบุคคล (Personal Attributes)
2. **ขีดสมรรถนะหลัก (Core Competency)** แบ่งเป็น 3 หมวด จำนวน 12 รายการ ได้แก่
  - 2.1 หมวดที่ 1 การมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Achieving Results)
    - ส่วนที่ 1 สมรรถนะการคิดวิเคราะห์ (Cognitive Capacity)
      - (1) ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Innovative Thinking)
      - (2) ความคิดเชิงวิเคราะห์ (Analytical Thinking)
      - (3) การใช้ดุลยพินิจตัดสินใจและแก้ไขปัญหา (Decision Making)
    - ส่วนที่ 2 สมรรถนะการจัดการ (Managerial Capacity)
      - (4) การบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลง (Change Management)
      - (5) การเพิ่มคุณภาพระบบงาน (Quality Enhancement)
      - (6) การสื่อความ นำเสนอและให้ข้อมูลข่าวสาร (Communication)

(7) ทักษะการบริหารจัดการแบบธุรกิจ (Business Acumen)

(8) ยุทธศาสตร์และภารกิจองค์กร (Organizational Awareness)

2.2 หมวดที่ 2 การพัฒนาตนเอง (Developing Self)

(9) ความรอบรู้และโลกทัศน์สากล (Proactiveness)

(10) ความมุ่งมั่นในหน้าที่และจริยธรรม (Professional Commitment and Work Ethics)

2.3 หมวดที่ 3 การพัฒนาผู้ร่วมงาน (Leading Others)

(11) ภาวะผู้นำและทีมงาน (Leadership and Teamwork)

(12) การบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ (HR Practices)

3. ขีดสมรรถนะเฉพาะงาน (Functional Competency) จำนวน 4 รายการ ได้แก่

3.1 ความรู้ด้านกฎหมายและระเบียบ (Law and Legislation)

3.2 ความรู้ด้านการเงินและธนาคาร (Banking and Finance)

3.3 ความรู้ด้านการปราบปรามการทุจริต (Counter - Corruption Science)

3.4 ความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (Organizational

Mandates)

ห้องสังเกตและ
ขอเสนอแนะ

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ

การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ในรอบปี พ.ศ. 2547 ที่ผ่านมามีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะที่เห็นควรเสนอต่อคณะรัฐมนตรี สมาชิกแทนราษฎร และวุฒิสภา ดังต่อไปนี้

1. การเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต

ในปัจจุบันระดับของการทุจริตของประเทศไทยยังอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง โดยพิจารณาจากผลการจัดลำดับความโปร่งใสขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ ประจำปี 2549 ปรากฏว่า ประเทศไทยได้รับคะแนนความโปร่งใส 3.60 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 เป็นลำดับที่ 63 จาก 163 ประเทศ และจากผลการจัดลำดับซึ่งเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 ระดับการทุจริตของไทยก็อยู่ในระดับสูงมาโดยตลอด โดยเริ่มจากคะแนนความโปร่งใส 2.79 ในปี พ.ศ. 2538 และค่อยๆ ยกระดับมาเรื่อยๆ จนถึงคะแนน 3.80 ในปี พ.ศ. 2548 ก่อนที่จะลดลงในปี พ.ศ. 2549 ซึ่งนับว่ามีการพัฒนาขึ้นเพียงเล็กน้อยในระยะเวลา 12 ปี แม้จะมีการควบคุมตรวจสอบการทุจริตโดยวิธีการตรากฎหมายบัญญัติการกระทำที่เป็นความผิด สร้างกลไกตรวจสอบและวิธีการตรวจสอบขึ้นมามากมายก็ตาม ดังนั้น จึงควรเพิ่มความสำคัญกับการเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตให้มากขึ้น โดยใช้การศึกษาเป็นระบบการขับเคลื่อนทุกภาคส่วน เพื่อให้คนในประเทศมีค่านิยมที่รังเกียจความร่ำรวยหรือการได้มาซึ่งทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อันมีที่มาจากกรทุจริต หากคนในประเทศยังไม่มีทัศนคติและค่านิยมดังกล่าวแล้ว แม้จะสร้างมาตรการและกลไกใดๆ ขึ้นมาก็ไม่สามารถจะลดปัญหาการทุจริตลงได้ ซึ่งการเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต นั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 19 (10) แต่การดำเนินการตามภารกิจดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล จะต้องได้รับความร่วมมือจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยเฉพาะรัฐบาลและรัฐสภาจะต้องให้การสนับสนุนการดำเนินการอย่างเต็มที่ทั้งบุคลากรและงบประมาณ

2. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

การที่จะลดระดับการทุจริตของประเทศลงได้ นั้น นอกจากคนในประเทศจะมีทัศนคติและค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต รังเกียจการทุจริตเป็นส่วนตัวแล้ว หากพบเห็นปัญหาการทุจริตเกิดขึ้นจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดังกล่าว โดยแจ้งเบาะแสให้กับหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการกับผู้กระทำผิดตามบทบัญญัติของกฎหมาย

จากผลการสำรวจทัศนคติและประสบการณ์ของหัวหน้าครัวเรือนเกี่ยวกับการคอร์รัปชันภาครัฐ โดยรองศาสตราจารย์ ดร.ผาสุก พงษ์ไพจิตร และคณะ ซึ่งใช้แบบสอบถามที่ธนาคารโลกได้ใช้ทำการสำรวจกับประเทศอื่นๆ มาแล้ว แต่ได้นำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพของประเทศไทย การสำรวจภาคสนามได้กระทำในเดือนตุลาคม - พฤศจิกายน 2542 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เริ่มต้นใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ผลการสำรวจที่สำคัญพบว่า โดยทั่วไปหัวหน้าครัวเรือนไม่ค่อยทราบว่าจะร้องเรียนเรื่องทุจริตต่อหน่วยงานใดคือ ทราบเพียงร้อยละ 30.1 ไม่ทราบถึงร้อยละ 69.9 และหากพบเห็นการทุจริตก็ไม่อยากจะร้องเรียนกล่าวหา จะร้องเรียนเพียงร้อยละ 4.9 จำแนกเป็นในเขตกรุงเทพมหานครร้อยละ 6.7 เขตเมืองร้อยละ 5.1 และชนบทร้อยละ 3.6 ไม่คิดจะร้องเรียนร้อยละ 39.1 คิดแต่ไม่ร้องเรียนร้อยละ 56.0 เพราะเกรงว่าจะได้รับผลกระทบในทางลบในภายหลัง และเห็นว่าถึงร้องเรียนก็ไม่เกิดประโยชน์อะไรเพราะรัฐบาลไม่เอาใจริงคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินโครงการประชาศึกษาและชุมชนสัมพันธ์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทั่วประเทศ ซึ่งจากผลการสำรวจเป็นพื้นที่ที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตน้อยที่สุด โดยมีวัตถุประสงค์ให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ และมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระหว่างปี พ.ศ. 2545 - 2547 กลุ่มเป้าหมายหมู่บ้านละ 5 คน ผลปรากฏว่าปริมาณเรื่องร้องเรียนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด แต่โครงการนี้ก็ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องและครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย เพราะการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีความต่อเนื่อง

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องดำเนินการโครงการนี้อย่างต่อเนื่องและครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งก็จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากภาครัฐและองค์กรปกครองท้องถิ่น ภาคเอกชน และภาคประชาชน ทุกภาคส่วน โดยเฉพาะโครงการนี้ต้องใช้งบประมาณและบุคลากรเป็นจำนวนมาก จึงต้องร่วมกันกำหนดตั้งแต่ยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการ กิจกรรม และปฏิบัติงานร่วมกันและโครงการนี้จะสำเร็จมิได้หากรัฐบาลและรัฐสภาไม่ให้การสนับสนุน

3. การสร้างเครือข่ายเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริต

การป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่จะให้ได้อิผล นั้น นอกจากประชาชนจะมีทัศนคติและค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต รังเกียจการทุจริต และเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแล้ว จะต้องมีการรวมกลุ่มกันเพื่อให้ความเข้มแข็ง ดังนั้น การสนับสนุนให้องค์กรภาคเอกชนต่อต้านการทุจริตที่มีอยู่แล้ว ให้มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น ตลอดจนสนับสนุนให้ประชาชนมีการจัดตั้งองค์กรลักษณะดังกล่าวให้เพิ่มมากขึ้น จึงมีความจำเป็นเมื่อมีองค์กรต่อต้านการทุจริตมากขึ้นแล้ว การสนับสนุนให้เกิดเครือข่ายเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริต จึงเป็นขั้นตอนสุดท้ายเพื่อให้เกิดพลังในภาพรวม ในส่วนของภาครัฐจะต้องมีการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่มีหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เช่น สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หน่วยงานของรัฐอื่นๆ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นเอกภาพและมีทิศทางเดียวกัน ในระดับประเทศจะต้องมีการร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศ หรือประเทศต่างๆ ตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. 2003 ซึ่งรัฐบาลก็ต้องริบดำเนินการให้สัตยาบันในอนุสัญญาดังกล่าวต่อไป

ภารกิจต่างๆ เหล่านี้จะดำเนินการโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพียงองค์กรเดียวย่อมเป็นไปได้และไม่สามารถประสบความสำเร็จ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศไทยจะสำเร็จได้จะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน โดยเฉพาะความร่วมมือในระดับที่เป็นเครือข่าย ซึ่งจะเป็นความร่วมมือที่มีวัตถุประสงค์และวิธีดำเนินการที่ชัดเจนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่จะช่วยให้งานดังกล่าวมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น และเป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคนที่จะร่วมกันแก้ไขปัญหา นี้ นอกจากนั้น รัฐบาลจะต้องมีความจริงจังและจริงใจในการให้ความร่วมมือและสนับสนุนเครือข่ายการดำเนินงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อย่างเต็มที่

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
Office of The National Counter Corruption Commission

165/1 ถนนพิษณุโลก เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทร. 0 2280 0141 โทรสาร 0 2280 0140

E-mail: nccc_info@nccc.go.th Website : <http://nccc.thaigov.net>